

Giới thiệu Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười

Đây là một câu chuyện kể về tình yêu giữa bọn họ và xoay quanh cuộc sống của hân. Một thiếu gia trẻ tuổi và là người thừa kế của một tập đoàn mạnh nhất thế giới.

Giàu có như thế, đẹp trai đào hoa như thế mà không ai có thể biết rằng trong anh đang có một nỗi khổ riêng. Một nỗi khổ mang tên tình yêu khi mà cô đã vô tình bỏ đi mà không một chút luyến tiếc gì với anh. Anh vẫn luôn chờ cô, chờ một ngày cô trở về và đoàn tụ cùng anh..

Liệu câu chuyện tình giữa hai người có được hồi sinh một lần nữa? Liệu cô chỉ là một ký ức mãi mãi trong lòng anh? Mọi chuyện sẽ được giải đáp trong Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười.!!

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1

vào một buổi sáng , mama nó khẽ gọi :

_ Điệp à ! dậy đi con , còn ăn sáng nữa đó !

_ dạ ! con xuống liền .....

3p sau .....

RẦM . . . . RẦM . . . . .

_ Con xuống rồi nè !

_ mới sáng con làm gì mà mặt ghê zậy ? ba nó hỏi

_ nó bị voi nhập đó ba ui ! anh nó lên tiếng . (anh nó tên là phạm hoàng quân , 18t , là oan gia vs nó đó)

_ anh nói cái gì ? nó nóng nảy la lên

_ thui thui cho mẹ xin ! mà điệp à !. . . . . mặt mẹ nó bùn hăn lại

_ dạ ? có gì hk mẹ iu của con ? nó vừa nói vừa ăn . . . (đúng là ham ăn mà . . .)

_ hum nay là ngày sinh nhật thứ 15 của con đó !

ba nó và anh nó vừa mới nghe hum nay là ngày sn nó bỗng hai người liền đổi sắc mặt .

_ mọi người sao zậy ? nó thấy lạ nên hỏi . . .

_ mẹ oi ! là hum nay sao ? anh nó bùn hui hỏi

_ uk ! điệp à ! (quay sang nó) lát con đi đến một nơi vs mẹ nha !

_ dạ ! nhưng đi đâu hả mẹ ? nó hỏi một cách ngây ngô

_ đến đó con sẽ biết ! mẹ nó nói như mún roi nước mắt

_ điệp à ! ba nó khẽ vuốt tóc nó . . . .

_ con nhớ phải ngoan ngoãn , chăm học , ăn ngủ tốt và vui vẻ nha con ! ba nó ngen ngào nói

_ nó có đi đâu xa đâu mà ông lo dữ zậy ? mẹ nó cổ trần tình ba nó

_ uk ! tôi quên . ba nó cười vs nó

_ mọi người đang nói gì vậy ? sao mọi người nói như con sắp phải đi xa thế ? mẹ có chuyện gì hả ? ba oi mọi người nói gì thế ? . . . . . nó cứ hỏi dồn dập như thế hoài

_ê con nhỏ kia ! từ từ ba mẹ trả lời này hỏi gì mà dồn dập thế ? ai mà trả lời cho được hả voi ? a nó nói vs về trêu chọc

rồi cả nhà nó ngồi woay quần bên nhau nói chuyện

10p

20p

40p

1 tiếng sau :

_tới h rồi mẹ con mình đi thôi ! mẹ nó thúc nó đứng dậy

_dạ ! (tuy miệng dạ nhưng vẫn còn luyến tiếc cái đĩa bánh)

khoảng 20p sau , nó và mẹ nó đã đến một ngôi nhà tuy nhỏ nhưng rất đẹp . ở đây có loài hoa mà nó thích đó là hoa lan hồ điệp, chung quanh nhà hầu như toàn là hoa lan và hoa hồng . khi nó bước vào trong nhà thì có khoảng 5 đến 6 tên áo đen , một thằng con trai khoảng tuổi nó hoặc lớn hơn (đố các bạn là ai đó ? hẳn chứ ai vô đây nữa ! mà mình quên nói ở trên nữa , tuy hẳn là con của ngô gia nhưng mà hẳn vẫn là cháu nuôi của nhà hoàng gia đó nha ! có thể sau này hẳn sẽ có tên trong di chúc của Hoàng Gia Gia đó) ngồi trên ghế là một ông cụ tuổi cũng ngoài 60 , đôi mắt hiền từ nhìn nó . (ông ấy là chủ của tập đoàn HOÀNG GIA hùng mạnh nhất TG đó ! ông ấy tên là Hoàng Gia Gia đó ! ông ấy là ông nội của nó .. . .) ông già ấy mời mẹ nó ngồi , ông ấy nhìn nó cười rồi quay sang mẹ nó

_vất vả cho con nhiều rồi Nhi ạ ! ông già khẽ cười

_ko có gì đâu ông ạ ! con đã hứa dạy bé điệp thay mẹ nó mà ông , hôm nay là ngày hẹn của chúng ta zậy con xin đưa bé về vs gia đình ! nẹ nó nói với về mặt bùn

_mẹ và ông nói gì thế ? con hk hiểu ? sao lại trả con cho ông ấy ? ông ấy là ai ? nó ngây thơ hỏi

_đây là ông ngoại của con đó ! mẹ nó nói

_đúng zậy cháu iu à ! ta là ông của con đây ! ông nó mỉm cười

_chuyện là thế nào hả mẹ ? nó thật sự rất sốc khi mẹ nó lại bảo nó gọi một người lạ bằng ông

_chuyện là thế này :

vào một buổi trưa , mẹ con dắt con đến nhà ta . mẹ con bảo bà mún gửi con cho ta , bà mún con được lớn lên trong hoàn cảnh khó khăn để con cảm nhận được ước mơ , bà hk mún con sống trong một gia đình đầy đủ nhưng hk bít quý trọng ước mơ . và sau đó bà đã gửi con cho ta , mẹ con đã nhờ ông con chu cấp tiền cho ta để nuôi con ,nhưng ta hk nhận vì ta biết nếu ta nhận đồng thời ta cũng hủy ước mơ của con vì thế ta đã hk nhận tiền của ông con . khoảng 1 tháng trước ta nghe ông con báo là mẹ con đã mất vì bệnh tim nên ta cũng buồn lắm ,chưa được một tuần thì ta lại nghe ba con mất vì tai nạn xe ta rất buồn cho con vì từ ngày hum đó con sẽ thành trẻ mồ côi . tuy thế ta cũng hk quên lời hứa 15 năm vs mẹ con .

_toàn bộ câu chuyện là thế đó ! mẹ nó nhìn nó

_con hiểu rồi ! nhưng mẹ ơi con hk mún xa mẹ âu ! nó nún nịu vs mẹ nó

_con hk thuộc về nơi này con ạ ! con nên về vs gia đình của con !

_cháu iu của ta ! con có thể về thăm mẹ con bất cứ lúc nào mà ! ông nó nhẹ nhàng nói !

_d. . . .ạ. . . .dạ ! nó bần thiêu trả lời

_zậy thì chúng ta về nha cháu ? ông nó hỏi

_ông để cháu ở vs mẹ cháu hum nay nữa nhé ! dc hk ông ?

_được thôi cháu ạ ! hk có gì khó cả . ông nó cười nhẹ vs nó

_cháu cảm ơn ông ! nó cúi đầu

hai ông cháu nó như đã gần nhau hơn một tý. họ nói chuyện vs nhau suốt buổi sáng .

trong lúc nó , mẹ nó và ông đang nói chuyện vs nhau thì có một người đang xao xuyến vì nó . người đó hk ai khác chính là hẳn vì hẳn biết người hẳn tìm đang ở đây .

tại nhà họ phạm . . . . .

_ sao hông ai nói cho con biết hết vậy ? nó nghiêm giọng hỏi , ra về trách móc

_ xin lỗi con vì ba mẹ không muốn con buồn đâu ! mẹ nó bắt đầu giải thích

_ con hiểu cho ba mẹ nha con ? ba nó hỏi có ý dò xét

_ vâng ! con hiểu mà ! nó nhẹ nhàng nói

từ lúc nó về nhà tới giờ có một người luôn im lặng đó chính là . . . . . anh nó . . . . nó cũng thấy chuyện lạ đó nhưng nó không hỏi vì bận nghe lời giải thích của ba mẹ nuôi . nó bắt đầu quay sang anh nó để hỏi cho ra lẽ mọi chuyện

_ anh ! anh . . . . . anh . . . . ! ..đáp lại những tiếng kêu của nó là sự im lặng của anh nó

_ anh sao vậy ? nó nhẹ lay lay tay áo anh nó hỏi

_ à à ! anh không sao ! có chuyện gì không em gái ? anh nó bây giờ mới hoàn hồn

_ sao rồi hả ông anh của em ? có yêu thâm ai hông khai mau ! nó định chọc tức anh nó nhưng vẫn được đáp lại bằng sự thờ ơ của anh nó

_ haizzzzzz ! tại ông trời cho con một thằng anh mê gái mà bỏ em vậy hả trời ? nó nói với giọng mỉa mai

tiếp theo sau câu nói của nó là một cái cú rồ đầu

nó ôm mặt khóc dối làm anh nó phải bật cười thành tiếng .

tối hôm đó là ngày nó vui nhất cũng là ngày nó buồn nhất vì nó sắp phải xa nơi mà nó đã lớn lên trong tình yêu thương .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

***** tại nhà hấn *****

_ chào mừng em trở về bên anh Vũ Điệp !

Sau giọng nói đó là một nụ cười gian xảo

_ Vũ à ! xuống ăn tối nè con !

Mẹ hấn gọi từ dưới lầu

_ vâng !

Hấn vẫn trả lời một cách lạnh lùng

Phòng ăn . . . . .

_ ba nghe nói ông con kiếm được cháu gái rồi hả con ?

Ba hấn hỏi (ba hấn là ông Ngô Trọng Nhân)

_ uhm !

Hấn trả lời lạnh lùng vì hấn không muốn nói chuyện lúc ăn

_ trời ơi tìm được thì sao chứ ? nó có thành phượng hoàng được đâu .

sau câu nói đó là một giọng cười mỉa mai

_ ời trời ơi ! BÀ HAI ĐÂU ? RA ĐÂY COI. . .

Mẹ kế của hấn la lên (hấn cực kỳ ghét cô ta vì cô ta làm gia đình hấn xáo trộn trật tự ,cô ta là Trần Thanh Trúc , 18t , là học sinh của trường Royal vì thương hấn nên mới tìm cách vào nhà họ Ngô . v . . v . .)

_ vâng ! mẹ hai gọi tôi ?

Bà hai vội vàng đi từ trong bếp ra

_ tôi bảo bà nấu cái gì ? sao bây giờ là canh rau với thịt kho

Cô ta vẫn giữ cái giọng ngang tàn hống hách ấy

_ dạ ! mẹ kêu tôi nấu canh nhân sâm , nhưng tôi không biết nấu cái món đó ạ !

Bà hai cố gắng nhớ lại

_ thôi đi hai vào trong đi ạ ! kệ người đàn bà không biết thân phận của mình đi !

Hấn nhẹ nhàng xóa tan không khí ngột ngạt bằng giọng nói lạnh lùng ấy .

_ mày nói chuyện vậy đó hả Vũ ?

Ba hấn mắng hấn nhưng không dám la to vì sợ mẹ hấn buồn và vì ông đã có lỗi với hai mẹ con hấn

_ tôi nói chuyện với thứ người cướp chồng người khác sẽ không bao giờ cung kính như thế đâu . .

Hấn bỏ chén đĩa xuống bàn nhẹ nhàng nói với mẹ hấn

_ mẹ ơi ! 1 tuần nữa con dọn đi . cuối tuần con về thăm mẹ một lần !

_ sao phải đi vậy con ?

Mẹ hấn buồn rầu nói

_ ở đây ngột ngạt ạ ! nhưng nếu mẹ muốn thì có thể qua đó ở cùng con !

Hấn liếc ngang ba hấn và dừng lạ ở người mà hấn ghét nhất trong nhà

_ thôi con cứ đi đi ! mẹ sẽ ở nhà . cuối tuần về thăm mẹ

Mẹ hấn vừa nói dứt câu thì bỏ vào phòng rồi khóa cửa lại còn hấn thì lặng lẽ lên lầu , bây giờ ở trong phòng ăn chỉ còn một mình cô ta ngồi ăn vì ba hấn cũng đi ra vườn rồi

***** tại nhà nó *****

Trong một khu vườn , có một bé gái đang đi đến một góc cây gần bờ suối nhân tạo . trông cô bé khoảng 3 đến 4 tuổi và có một cậu bé khoảng 5 tuổi đang dựa lưng vào gốc cây

. . . . . bỗng . . . . .

_ anh ơi ! sao anh lại ở đây ?

cô bé hỏi bằng giọng nhẹ nhàng

_ . . . . . ! một sự im lặng bao trùm nơi này

_ anh ơi ! anh ơi ! sao anh lại ở trong nhà tôi ?

cô bé cố gắng hỏi vì sự hiện diện của một người lạ trong nhà

_ đến chơi !

cậu bé ấy trả lời ngắn gọn và lạnh lùng

_ vâng !

Cô bé từ từ ngồi xuống cạnh cậu bé và bắt đầu thiếp đi . cậu bé ấy bỗng nở một nụ cười hiền khi cô bé ngã vào vai mình . một ý nghĩ thoáng qua trong đầu của cậu bé .

_ “ em sẽ làm vợ tôi sau này sao ? ”

Đặt nhẹ cô bé xuống thăm cỏ cậu bé ấy bắt đầu bước đi

Nhưng . . . . .

Tay áo của cậu lại bị một cái gì đó kéo về phía sau , và người kéo là cô bé .

_ ở lại chơi với em nhé !

Cô bé ngại ngùng nói

_ được thôi !

Mặt cậu bé lúc này bắt đầu nở một nụ cười hiền làm cô bé đỏ mặt . . .

_ anh tên gì ?

Cô bé thẹn thùng hỏi

_ anh tên . . . .

Ring . . . ring . . . ring . .

Nó mở mắt ra và đồng hồ bây giờ là 8h sáng . nó liền tức tốc chạy đi vsen rồi xuống ăn sáng vì nó còn phải về trình diện ông nội nó nữa mà

_ mẹ ơi ! có đồ ăn chưa ạ ?

Nó chạy hất hắt xuống nhà và tọt thẳng vào bếp

_ có rồi con yêu ạ ! con ngồi xuống đó đi con !

Mẹ nó nhẹ nhàng đặt đĩa bánh san – wich xuống bàn

_ anh và ba đâu rồi mẹ ?

Nó nhìn dáo dác hỏi

_ ba con thì ra vườn nho còn anh con thì chưa dậy

Mẹ nó nói nhẹ nhàng nói

*mình quên nói là ông nội của điệp cho ba mẹ nuôi một vườn nho vì điệp thích nho *

_ để con lên kêu hai cho !

Nó nuốt lệ mẩu bánh rồi chạy thẳng lên lầu . mẹ nó nhìn nó khẽ cười buồn vì bà không biết nét hồn nhiên ấy có còn không khi nó không ở bên bà và bà cũng không thể thấy

Tại phòng anh nó . . . . .

_ anh dậy mau ! mau lên !

Nó tung chăn của anh nó lên và lấy chân đạp mạnh vào anh nó , do giường nằm cách xa mặt đất nên nó mất thăng bằng ngã vào anh nó tạo một cảnh tượng hùng vĩ

_ trời ơi ! ma đè . . . ma voi đè con mẹ ơi . . .

Anh nó giả nai để chọc tức nó

_ gru ! gru ! MẸ KÊU ANH XUỐNG ĂN SÁNG !

Nó liền bước đi . . . nhưng . . . có một người đã níu nó lại . cảm giác này làm nó cảm thấy rất quen nhưng nó không thể nhớ ra được

_ hai làm gì vậy ?

Nó hốt hoảng la lên

_ chỉ 5s thôi hai sẽ buông em ra mà chỉ 5s thôi !

Anh nó nói như van xin với nó

_ hai làm sao vậy ?

Nó cố gắng đẩy anh nó ra nhưng không được

_ cho anh ôm em gái lần cuối cùng đi ! vì sau này người ôm em không phải là anh

Anh nó nói như sắp mất nó vậy

1s. . . . .

2s. . . . .

3s. . . . .

4s. . . . .

5s. . . . .

Đã 5s trôi qua anh nó liền buông nó ra và cảm giác lúc này của anh ấy là sắp mất nó

_ ĐIỆP À ! ÔNG QUA RUỐC CON NÀY !

Mẹ nó gọi với lên

Nó liền tức tốc chạy xuống và tạm biệt anh nó

_ nhanh đi con ông đang chờ con đó !

Mẹ nó hỏi thúc nó

_ ông đâu mẹ ?

Nó nhìn đảo dác tìm kiếm

Mẹ nó chỉ ra chiếc limousine màu trắng đang đậu trước cửa và bảo nó ra đó . khi nó bước đến gần chiếc xe thì có một tên áo đen có huy hiệu hoàng gia bước xuống mở cửa cho nó

_ bye bye mẹ iu aon đi nha !

Nó dơ tay lên vẫy vẫy . mẹ nó nhìn theo chiếc xe đang lăn bánh mà mỉm cười

***** tại biệt thự Hoàng Gia *****

_ cháu gái của ông

Ông nó ôm nó vào lòng

_ cháu chào ông

Nó nói với vẻ hơi ngượng

Ông nó cười khi thấy cháu mình ngại

_ ha ha ! cháu yêu ạ ! từ nay đây là nhà của cháu nên cháu cứ tự nhiên đi ! à còn đây là Vũ . Ngô Hoàng Vũ . và nó cũng là chồng con đó !

Chồng ư ? nó mới 15t mà tại sao hán ta là chồng nó được ? nó đang suy nghĩ vẫn vơ thì . .

_ chào mừng em quay về bên anh !

Hán cười hiền với nó . đến ông nó cũng ngạc nhiên vì đó giờ chưa ai có thể làm hán cười vậy mà bây giờ hán lại cười

_ chào . . . chào anh !

Nó nói với về gượng gạo , nhưng nó cảm giác như đã quen hần từ lâu vậy

_ em không nhớ anh sao ?

Hần có hơi buồn vì nó không nhớ về hần nhưng không lộ ra

_ nhớ ? nhớ gì ?

Nó ngây thơ hỏi .nhưng trong đầu nó giấc mơ đêm qua lại hiện về .

_ không lẽ nào ? anh là . . . ? là người ở dưới góc cây 11 năm trước ?

Nó nhớ ra và nghiêng nghiêng đầu hỏi hần

_ . . . ! đáp lại câu hỏi của nó chỉ là một cái gật đầu nhẹ

_ thôi ! thôi ! hai đứa có gì thì mai mốt nói . còn bây giờ con hãy dắt Điệp về phòng của nó đi con !

Ông nó bảo hần dẫn nó về phòng ư ? hông lẽ nó phải ở chung phòng với hần ?

_ không được !

Nó la thất thanh làm ông nó và hần phải nhìn sang nó

_ gì vậy cháu ?

Ông nó nhìn nó lo lắng hỏi

_ ông cho cháu ngủ chung phòng với anh ta hả ?

Nó chỉ tay về phía hần hỏi

_ không không ! cháu không ở chung phòng với nó đâu mà cháu lo . cháu chỉ ở chung nhà với nó thôi . “biệt thự Xanh”

_ à mà ông quên nữa ! đây là thẻ tín dụng của cháu , mặt khẩu là ngày sinh của cháu và sau này cháu sẽ học trường Royal , còn lại những thứ khác sẽ do Vũ sắp xếp cho con

ông nó vừa nói xong thì hần bắt đầu bước đi và đương nhiên nó cũng đi theo

***** biệt thự Xanh *****

_ lúc này em nói muốn ngủ chung với anh hả ?

hần cười gian hỏi

_ ngủ cái đầu anh ấy

nó la làng làm cả căng biệt thự như muốn nổ tung

_ phòng tôi ở đâu ?

_ ha ha ! thui anh dắt em lên phòng nè ! theo anh

hần dắt nó lên lầu

hần mở một căn phòng ra và kêu nó vào

đập vào mắt nó là một căn phòng màu xanh lá cây nhẹ dịu , một chiếc giường công chúa đặt cạnh cửa sổ, một cái tủ sách và một cái bàn học rất sang trọng và tất nhiên là màu xanh lá cây rồi

_ oa ! oa căn phòng đẹp như mơ

nó không chịu nổi nữa liền la lên

_ thui anh về phòng ! có gì qua phòng gọi anh nha ! anh ở phòng đối diện ak !

hắn nhìn nó vui mà trong lòng như nở hoa

_ oh ! anh cứ đi đi

nó ngại ngùng vì biết mình đi quá lớ

nhưng hắn là cậu bé đó ư ? tại sao nó lại không nhớ gì hết ? hắn và nó có chuyện gì ?

những câu hỏi bắt đầu ùa về trong nó và nó bắt đầu thiếp đi vì buồn ngủ

giấc mơ đó lại trở về . . . .

nó lại thấy người con trai ấy đang đứng chờ nó dưới góc cây ấy và khi nó nhìn kỹ thì quả thật người ấy rất giống hắn . tuy 11 năm trôi qua nhưng hắn vẫn không thay đổi gì nhiều

I'll love you, till I die, deep as sea, wide as sky.

The beauty of our love paint rainbow everywhere we come.

Need you, all my life, you're my hope, you're my prize

In your arms i find my heaven, in your eyes my sea and sky

May life be our love paradise

một chiếc điện thoại màu trắng reo lên làm nó tỉnh giấc

_ em chịu thức rồi hả ?

hắn đứng dựa lưng vào cửa nói

_ anh ở đây làm gì ?

nó gất lên

_ nhanh thay đồ rồi đi với anh !

hắn hỏi thúc nó

_ uk ! nhưng tôi không đem theo đồ khi qua đây

nó chợt nhớ ra

_ em vào nhà tắm đi anh chuẩn bị hết rồi

hắn chỉ tay vào nhà tắm

_ đợi xíu

nó chạy tót vào trong

_AAAAAAAAAAAA

Nó la thất thanh làm hắn hết hồn chạy vào

_ có chuyện gì vậy ?

_ sao nhiều đồ quá vậy ? toàn là đồ đẹp

bây giờ hắn mới biết cô vợ bé bỏng của hắn thật là ngây thơ

_ thui thay đồ nhanh đi rồi đi mua sách với anh

hắn bước ra khỏi phòng tắm

_ oh!

5p sau . . .

nó bước ra với chiếc đầm màu xanh nước biển nhạt và đôi giày búp bê màu trắng với làn da trắng và gương mặt dễ thương của nó đã làm hấn bất động trong 5s

_ được rồi đi thôi

nó chạy ra và leo lên chiếc Limousine

hấn đứng ở trong lắc đầu rồi cũng leo lên xe . chiếc xe bắt đầu lăn bánh và ra khỏi biệt thự Hoàng Gia

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

***** tại nhà sách royal *****

_em mua cái này nha ! mua cái này . . . cái này nữa nè anh . . . cây bút này nữa . . .bolo. . .bala. . .

Nó hí hỏn chạy lẩn xăn khắp nhà sách , lấy hết cái này đến cái kia

_thôi ! thôi . . .

Hấn nghe nó nói đến mệt luôn nhưng nó vẫn cứ lẩn xăn khắp nhà sách

_THÔI ! NGHE HÔNG ?

Hấn giận quá quát to làm nó dừng ngay cái chân lại và bất động tại chỗ . mắt nó bắt đầu rơi những giọt lệ sợ hãi vì chưa bao giờ có người la nó như thế

_hix . . . hix . . . . emm . . em xin . . hix . .lỗi

Nó bắt đầu cảm thấy mình hơi quá đáng nên liền nhận lỗi

_ thôi anh xin lỗi ! đáng lý ra anh không nên la em như thế ! là lỗi của anh ! nín đi . .

Hấn cố dễ dàng nó như một đứa con nít

_hix . . . hix . . .

Nước mắt của nó đã ngừng rơi và lại bắt đầu chiến dịch mua sắm còn dở dang lúc này . một lát sau . . .

_ mà anh ơi ! sao hôm nay hông thấy khách vậy ?

Sau một hồi đấu tranh nó mới nhận ra điều lạ này nhưng đối với hấn thì chỉ là đơn giản vì hấn đã cho đóng cửa trong vòng 3 giờ mà

Tại vì nhà sách có chuột ? không được ! không thuyết phục

Tại vì nhân viên của nhà sách đi dã ngoại ! cũng hk được . . . .

Hấn cứ nghĩ ra một lý do để nói với nó cho thỏa đáng

_à chắc tại . . . à . . . à . . . uk. . à chắc tại hôm nay nhà sách . . . nhà sách . . .

Hấn cứ nghĩ mãi mà không có một lý do nào là chính đáng cả nhưng hấn biết nếu nói vì nó mà cả cái nhà sách này đóng cửa trong 3 giờ chắc nó sẽ nhăn nhó với hấn

_nhà sách sao ?

Nó cố gắng hỏi hấn cho bằng được

_thôi ! thôi ! hk có gì hết ! à mà em mua xong chưa ?

_xong rồi ! em mua xong rồi nè !

Nó thấy một đồng nà là viết , thước , gồm , tập , sách , truyện , ngay cả tiểu thuyết cũng có luôn và một vài thứ khác . vừa nhìn thấy đồng đồ mà vợ bé bóng của mình mua hẳn cũng không ngạc nhiên cho lắm nhưng khi thấy cô bé cầm một quyển truyện cổ tích hẳn phì cười và trêu chọc

_này ! này ! vợ iu của anh ! em mua truyện cổ tích đen về kể anh nghe hả ?

Hắn nhìn nó cười làm nó tức ói máu

_ANH ĐỌC CHO EM NGHE Ý ! AI MÀ THÈM ĐỌC CHO ANH HỦ ?

Nó nổi máu lên **** cho hắn một trận làm hắn không nhịn nổi nữa lần ra ghế sofa mà cười trong đôi mắt ngạc nhiên của hai cô nhân viên vì đó giờ chưa ai có thể làm hắn cười . nhìn nụ cười của hắn mà hai cô nhân viên quên là nó đang nhìn mình. . tiếp theo sau đó là. . .

_CÁC CÔ KHỎI LÀM VIỆC HẢ ? NHÌN CHỒNG TÔI LÀ MẤY CÔ CÓ TIỀN HẢ ? CÁI ĐỒ MÊ TRAI !. . . bolo. . . bala. . .

Thấy hắn vẫn như thế nó tức quá nắm lỗ tay hắn lôi đi ra xe một nước không quay đầu lại nhìn hai cô kia

Trên xe . . . .

_vợ ơi ! em ghen hả ?

Hắn cố gắng chọc nó thêm nữa

_ . . . ! nó trả lời bằng cách im lặng

_em sao thế ?

Hắn lo lắng hỏi

_có lẽ là em ghen thật đấy !

Nó thản thừng nói . chính câu nói đó của nó làm hắn cảm thấy rất là hạnh phúc .

Thật lòng thì dạo gần đây mình hay thay đổi vì cô ấy ! nhưng tình cảm của mình dành cho Á Hy chẳng lẽ không còn ? chẳng lẽ mình lại mau quên cô ấy chỉ vì Vũ Diệp ?

Những câu hỏi ngớ ngẩn bắt đầu xảy ra trong đầu hắn

_anh ! anh ! sao vậy ?

Nó nắm tay áo của hắn lắc lắc

_à ! uhm ! anh không sao !

Hắn liền cắt ngang suy nghĩ và chú ý vào nó vì người hắn nên quan tâm bây giờ là cô vợ nhỏ bé bóng này

_anh ! anh ! em đói !

Nó nũng nịu vùi đầu vào người hắn như một chú cún con

_uhm ! em muốn ăn gì ?

Hắn nhẹ vuốt tóc nó hỏi , bây giờ trong lòng hắn bắt đầu cảm thấy sự hạnh phúc

_em muốn ăn kem nho

_hả ? em bảo đói bụng mà đòi ăn kem nho hả ?

Hắn bật cười vì câu nói của nó

_ý quên ! ăn gì cũng được nhưng khi về cho em ăn kem nho nha !

Nó làm nũng với hắn vì nó biết hắn sẽ chiều liền , trong lòng nó bây giờ thì có một cảm giác an toàn mà chưa ai có thể cho nó như hắn cả . nó dần dần ngủ thiếp đi trong lòng hắn

Hắn thấy nó ngủ quá say nên không nỡ đánh thức nó và hắn đã cho xe chạy về nhà luôn , nhưng hắn không quên nua kem cho nó (vợ chồng thẩm thiết

thật !)

*****tại biệt thự Xanh *****

11h trưa. . . .

_AAAAAAAAA !

Tiếng la thất thanh của nó làm mọi người trong biệt thự hốt hoảng chạy lên lầu và tất nhiên hẳn là người nhanh nhất chạy vào phòng nó

_chuyện gì ? chuyện gì vậy em ?

Hắn lo lắng nhìn vào khuôn mặt nhợt nhạt của nó hỏi

_có . . . có . . . con chuột kia . . hu . hu

Nó khóc làm hắn và mọi người trong nhà cười một trận sanh tử

_em lớn thế mà sợ nó à ?

Hắn nhìn mặt nó sợ sệt đến đáng yêu bỗng hắn cảm thấy vui vui .

Sau khi khoác khoác tay ra hiệu cho mọi người giải tán hắn từ từ bước lại gần nó

3 bước . . .

2 bước. . .

Và chỉ còn cách 1 bước nữa thôi hắn sẽ đến . . .

Và bây giờ hắn đã bước đến bên nó . nó nhảy ào tới ôm hắn mà khóc nức nở làm hắn nhẹ cả lòng vì cô vợ ngốc này mà làm hắn thót tim hết mấy lần

_em nhìn kỹ đi ! nó dễ thương lắm đấy !

Hắn bế con chuột đến gần bên nó làm nó nhảy sỗ vào lòng hắn mà ngồi

_đưa nó đi chỗ khác đi ! em sợ chuột !

Ôm hắn mà khóc làm hắn cảm thấy có lỗi vì tưởng nó thích nên hắn đã mua sẵn cả cái chuồng và hai con hamster .

_haizzz ! vậy là đi toi 500k mà vợ lại không thích

Hắn tỏ ra tiếc nui nui vì nếu biết như thế này thì hắn sẽ mua đồ ăn cho nó thay vì mua hai con chuột

_cái . . cái gì ? anh lấy 500k đi mua 2 con chuột hồi hám thấy ghét đó hả ? anh chán sống rồi hả ?

_hắn cười một cách nhợt nhạt

_anh ! anh xin lỗi mà ! anh không biết em sợ chuột như thế ! hihhi

_Hừm lần này em tha anh đó nhưng nếu còn lần sau thì biết tay em

Nó giờ giờ nắm đấm lên

_hihi ! thui rửa mặt rồi xuống ăn cơm ! VỢ YÊU DẦU

Và tất nhiên sau câu nói đó hắn đã chạy thẳng căng rồi

_GRU ! GRU ! HÃY ĐỘI ĐÁY . . . . .

Nó liền bước xuống giường và chạy theo hắn

_anh đứng lại đó cho em !

Nó vừa chạy vừa chỉ vào hắn

_chỉ số IQ của anh cao ! anh không ngu thế đâu

Hắn le lười ra và tiếp tục chạy

Bỗng . . . .

Rầm . . .

_ai vậy ? tại sao lại đứng chán rán ở đây ?

Hắn gất lên với người làm hắn té và . .

_cô là ai ? tại sao lại ở trong nhà tôi ?

Nó cũng gất lên vì sự hiện diện của cô gái này

Tới khi định thần lại hắn mới ngược lên và người hắn thấy là . . . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Phần 1 : cảm nhận

Tại khu vườn của biệt thự Xanh . . .

Hắn cố bình tĩnh lại để xem người làm hắn ngã lảo là ai thì . . .

_Ngô Hoàng Vy ! em có biết em mới vừa làm một hot . . . hot . . . hot . boy té không hả ?

Hắn vừa nói vừa nhìn người trước mặt đầy oán giận

_ủa vậy hả anh ? vậy mà em cứ tưởng em đụng trúng thằng hot . . hot . . hot . phân của nhà ông chứ !

Vy cười gian xảo làm hắn đờ hống

_cô. . cô ấy là ai ?

Nó thấy lạ vì cô gái đó cũng họ Ngô

_nghe tên hông biết sao mà hỏi ?

Hắn đang bực vì cô em gái trời đánh nhưng trong đầu hắn bỗng lóe ra một ý tưởng . .

_chào chị ! em là Hoàng Vy và cũng là e. . . ái .. ua. . . ừ . . e. . ông... ua...ị .! a...àm. ì .ây ?em gái của Vũ , em chồng của chị ! anh làm gì vậy ?)

Nó chưa kịp nói hết thì hắn bịt miệng nó lại và kéo đi trong ánh mắt ngạc nhiên của Điệp vì chưa bao giờ hắn thân thiết với ai ngoài nó

Hắn kéo Vy ra sau nhà và nói . .

_khôn hồn thì nghe anh mày hông tối nay cho đi bụi đó !

Hắn nói theo kiểu đầy tính hăm dọa nhìn Vy

_làm gì ? lỡ đồng ý anh đem em đi bán ừ sao ?

Nó nói với cái giọng ranh mãnh với hắn làm hắn tức sôi máu

_BÂY GIỜ MÀY CÓ LÀM KHÔNG ?

Hắn quát lớn nhưng không để Điệp yêu cầu nghe thấy và cũng làm cho người kể bên gật đầu lia lịa

_ bây giờ mày giả làm bạn gái anh mày nghe chưa 1 sau đó thì ,. . . . bolo. . . bolo. . . bala. . .

_uhm ! uhm ! em hiểu rồi ! vậy mà cũng không nói sớm em tưởng anh định đem bán em sang Lào làm osin chứ !

_đem mày sang Lào làm osin hả ? tao không biết nó chiều mua không nữa hay nó kêu tao cho nó đi con thú lạ này chắc không có nhiều tiền đâu

Hắn cười đắc ý làm Vy tức đến óc . . . . . sửa

_không lẽ chị dễ bị anh gạt đến thế hả ?

_chị em ngây thơ lắm không có quỷ như mày đâu !

Hai người bước trở ra ngoài vườn thấy nó ngồi đó với một đồng dậu chấm hời to đùng trên đầu làm hắn cũng muốn chọc nó ngay bây giờ

_đây là em gái nuôi của anh !

Hắn chỉ tay vào nó và giới thiệu Vy

_em chào chị em là Vy , em là em của anh Vũ , là người anh ấy thương nhất trên đời , em rất hòa đồng , dễ thương , thix ăn nhiều , chỉ số IQ210/210 . . .bala. . bala. . . . .

Vy kê khai ra tất cả làm nó cười nghiêng ngả nhưng khi nhớ đến câu đầu của nó thì Diệp lại tức đến ối máu

_sao anh ấy lại yêu em nhất ? chị mới là người anh ấy thương nhất cơ ! đúng không anh ?

Nó quay mặt về phía hắn như dò hỏi

_đương nhiên là anh thương Vy hơn rồi vì Vy là vợ chưa cưới trước của anh mà ! trước khi em trở về do ông sợ anh buồn nên đã hứa làm ông của Vy để làm chủ hôn cho anh và Vy mà

Mặt hắn cười gian xảo làm Vy cảm thấy tội nghiệp cho Diệp vì đã phải lấy một ông chồng như thế

_...! nó vẫn im lặng nhìn người đang đứng trước mặt mình , bây giờ hắn trở lại với vẻ lạnh lùng của mình

nhìn nó . bỗng . . .

_anh ơi ! nhìn kia

Vy lay lay tay áo hắn bảo hắn quay lại thì một cảnh tượng làm tim hắn thất lại vì nó đang khóc . những giọt nước mắt đã đầm đìa trong mắt nó

_ !

_em ! em sao vậy ? anh . . . anh xin lỗi ! anh chỉ đùa thôi mà ! anh thương vợ nhất trên đời mà !

Tuy hắn nói thế nhưng nó vẫn khóc và còn khóc lớn hơn nữa là khác

_hix . . hix . . . ! anh nói thật ?

Nó nói trong nước mắt nhìn hắn

_uk ! thôi nín đi anh thương

Hắn cố dỗ dành nó như con nít làm Vy bật cười thành tiếng

_ha ha hai ha ha người diễn phim tình cảm hay quá đi . . . ha ha ha ha ha

_mày mới nói gì đó ?

_hi . .. hi . . .

Vy lăn ra cười làm hắn và nó đỏ mặt và tiếp theo hành động đó là rượt theo Vy khắp sân vườn , cả buổi chiều hôm đó biệt thự Xanh tràn ngập tiếng cười

8h tối ! tại phòng ăn. . .

_em định về đây học luôn hả Vy ?

_dạ !

Vy vừa trả lời vừa. . .

_em học lớp nào ?

_bằng chị !

_hả ? vậy là em học chung với chị hả ?

_uhm ! anh đưa Vy vô học chung với em để tiện bảo vệ em đó mà !

_bảo . . bảo vệ ư

_uhm ! Vy có võ đó nha ! đừng xem thường à nha !

_võ heo hả Vy ?

Nó nhìn Vy ăn như heo nên buộc miệng nói thế

_CHỊ NÓI CÁI GÌ ? NGƯỜI TA GIỎI VÕ THỊT BỘ

Vy quát lên làm nó hết hồn và châu bắt đầu rơi

_MÀY CẤM LẠI CHO TAO KHÔNG LÁT TAO CHO MÀY ĂN VỖ ĐÁM ĐÁY !

Hắn thấy nó như sắp khóc nên chạnh lòng không nổi và kết cuộc người bị la là Vy

_im thì im ! anh thiên vị

Vy làm sao dám không im được vì hắn là thủ lĩnh của bang Royal mà đương nhiên võ cũng hơn nó rồi

_tao mà thấy mày ăn hiếp Điệp nữa thì chết với tao!

Hắn hăm he Vy làm nhỏ sợ chết khiếp

_thôi em lên phòng ngủ đi !

Hắn ra lệnh cho nó lên phòng và tất nhiên nó đi lên ngay

_thôi lên ngủ sớm đi mai còn đi học nữa đó

Rồi nó đi lên trước rồi theo sau là Vy và hắn

10h khuya . .

Cạch . . .

Nó mở cửa ra để đi lấy nước nhưng .

Khi bước ngang qua phòng của Vy nó bỗng nghe thấy. . .

_anh ! không lẽ anh quên chị Á Hy rồi hả ? Vy hỏi hắn

_cũng không hẳn là quên nhưng anh muốn toàn tâm lo cho Điệp vào lúc này ! hắn trả lời

_anh định khi nào nói cho chị Điệp biết ?Vy hỏi

_chưa biết nữa nhưng anh không muốn mất Điệp

_em thấy anh chỉ coi chị ấy là gương phản chiếu thôi đúng không ?

_em nói ai ? ai là gương phản chiếu của ai ?

_thì em nói chị Hy và chị Điệp . còn ai là gương phản chiếu của ai anh tự hiểu . . .

_anh !. . . ! bỗng hắn im lặng không nói gì nữa

_anh sao ?

_có lẽ là Điệp . . rồi hấn lại im lặng

Nó lúc này nước mắt đã đầm đìa ngoài cửa , nó lê từng bước chân về phòng thật nặng nề .

“mình là gương phản chiếu ư ?” “chẳng lẽ trong tim anh ấy mình chỉ là gương phản chiếu không hơn không kém ?” “Hy là ai ? ” “tại sao anh ấy và Vy đều thương cô ta như vậy ? ” những ý nghĩ đó cứ ở trong đầu nó và hành hạ nó

Trở lại phòng bên kia

_ có lẽ là Điệp , cô ấy là vật chiếu còn Hy là gương phản chiếu !

Hấn ngen nào nói nhưng không kịp nữa rồi vì nó không thể nghe thấy

_ vậy là anh chưa bao giờ yêu chị Hy đúng không?

_anh không biết ! hấn thờ dài rồi ôm đầu

_em không muốn anh hận chị Hy như thế hoài và em càng không muốn anh làm chị Điệp buồn vì chị ấy là người tốt ! . . . . . !thôi anh về phòng ngủ đi ! em ngủ đây !

_uk anh cũng buồn ngủ lắm rồi ! em ngủ ngon

Hấn bước ra khỏi phòng Vy và hấn bước vào một căn phòng khác , đó là phòng của nó . nó đang nằm suy nghĩ thì nghe có tiếng động nên nó nằm xuống giả vờ ngủ . hấn bước đến cạnh giường nó khẽ cúi đầu xuống và đặt lên trán nó một nụ hôn nhẹ và nhẹ nhàng nói vào tai nó

_anh xin lỗi ! vì anh đã giấu em và ông nhưng em phải là của anh ! anh yêu em ! anh yêu em hơn cả bản thân mình , em hiểu không ?

_ . . . ! sau một hồi im lặng hấn quay lưng ra bước đi và thì thầm

_chúc em ngủ ngon !

Rồi cánh cửa từ đóng lại , trả lại sự tĩnh lặng cho nó suy nghĩ . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

*****tại biệt thự xanh*****

_thưa cô chủ thiếu gia kêu cô xuống ăn sáng ạ !

tiếng bà quản gia kêu Vy

_dạ con xuống liền ạ !

Vy nhẹ nhàng nói rồi bước xuống giường làm vsen . còn ở phòng nó thì . .

_vợ yêu ! vợ dâu ơi ! xuống ăn sáng còn đi học nữa kìa em

hấn lay lay nó nhưng vô hiệu

_em mà không dậy anh dùng biện pháp đó nha !

hấn hăm he nó nhưng những lời đó cứ như là lời ru cho nó ngủ vậy nên nó nằm đó bất động luôn .

khoảng 5p sau nó không thấy hấn trả lời nên mới mở mắt ra xem thử nhưng đập vào mắt nó là cảnh tượng hấn đang ngủ và ôm nó nữa chứ . nó liền lấy chân đá hấn một cái rồi chạy tọt vào nhà tắm luôn . hấn nhẹ nhàng ngồi dậy và khẽ cười bởi hành động rất ư là con nít của nó . sau đó hấn đi xuống lầu ăn sáng

tại phòng khách . . . .

_anh! anh thấy em có phải là hotgirl của Royal không ?

Vy nhìn hấn cười tí mắt vì nó nghĩ nó là người đẹp nhất rồi

_anh chưa biết đâu nha ! còn chị dâu em chi ?

hấn nói với về ghẹo Vy

_à ! mà em nói em là hotgirl hả ?

hấn hỏi vy

_uhm !có chi không ?

Vy tự tin trả lời

__ anh nhìn em giống hotdog hơn ak !

hấn cười với về châm chọc

_CÁI ANH NÀY ! CHẾT VỚI EM . . .

Vy tức quá rượt hấn chạy lòng vòng

_ANH MAU ĐỨNG LẠI ĐÂY

Vy la lớn làm cả nhà rộn lên

_em muốn anh đứng lại ư ? đâu có dễ

hấn cười đắc ý rồi chạy tiếp . cho đến khi. . . ,. . . nó bước xuống

_anh dễ thương không ?

nó nhìn hấn cười một nụ cười như thiên thần làm hấn chao đảo

1p. . . . .

2p. . . . .

3p. . . .

đã 3p trôi qua hấn mới định hồn lại và nhìn nó với con mắt ngạc nhiên (đẹp quá chị ơi)

_uk ! em dễ thương lắm

hấn đáp lại một cách lạnh lùng nhìn nó

_chị ơi em buồn

Vy nũng nịu nhìn nó

_sao vậy ?

_hôm nay tưởng được làm hotgirl ai ngờ chị còn đẹp hơn . . . huhu. . . huuuu

Vy khóc làm nó bật cười

_thôi thôi cô nương cô cho tôi xin đi

_thôi ! vô ăn sáng rồi đi học nè !

hấn nói bằng giọng lạnh lùng làm nó và Vy liền chạy vô mà không phản kháng gì

tại phòng ăn. . . .

_anh lát em với Vy đi riêng anh đi riêng nha !

_sao vậy ? đi chung với anh có sao đâu ?

_em không thích người ta nói nhờ quyanaf lực mà được đặc ân

_uhm ! em cũng như chị dâu luôn

_vậy thôi anh đi trước hai chị em ăn rồi đi nha !

_pye pye anh ! cả hai đồng thanh chào hẳn

nó và Vy bắt đầu bước ra xe và chiếc xe ấy bắt đầu lăn bánh

6h30' tại trường Royal . . .

phòng hiệu trưởng . . . .

_chào hai tiểu thư ! tôi đã đợi hai người lâu lắm rồi ạ !

thầy hiệu trưởng cung kính với nó

_dạ ! chúng em chào thầy

hai đứa nó đồng thanh đáp và cuối đầu chào thầy

_hai em không cần thế đâu !

ông thầy đỏ mặt hời hợt khi hai đứa nó chào ông (ai đòi chủ chào người làm ?)

_bọn em học lớp nào ạ ?

bọn nó thấy không ổn nên hỏi lớp để về cho rảnh nợ

_dạ ! thưa tiểu thư , thiếu gia dặn là phải bảo mật thân phận của hai người nên chúng tôi sẽ không nói ạ !

trường ta có 3 bang :

bang A : dành cho những con cháu nhà Hoàng Gia và những tập đoàn trong top 5 TG

bang B : dành cho những người có chút địa vị trong xã hội

bang C : đây là bang dùng để dạy cho những người có học bổng và thi đậu vào trường

trong trường ta có 2 cắntin :

- cái thứ nhất dùng cho Hoàng Gia

- cái thứ hai dùng cho các học sinh khác

ngoài ra còn có hồ bơi , thư viện , sân bóng . . bala . . bolo . . . .

_thôi ! thôi ! để tui tui tự tìm hiểu

tụi nó đồng thanh

_bây giờ em học ở đâu ạ ?

nó lên tiếng hỏi

_hai em chọn bang nào ?

_anh à nhầm thiếu gia chọn bang nào cho chúng tôi ?

_thiếu gia muốn hai người vào bang A ạ ! nhưng cậu ấy nói để hai người tự quyết định

_vậy chúng tôi chọn bang C

bọn nó đồng thanh

_vậy hai tiểu thư sẽ học lớp 8a4 , đây là lớp chọn của bang C ạ !

ông hiệu trưởng nhanh tay đưa cho bọn nó một tờ hồ sơ giả rồi bảo điền và để tránh nghi ngờ

_xong rồi vậy chúng em lên lớp đây ạ !

bọn nó cúi đầu rồi đi lên

ring . . . ring . . ring . .

_alo ! phòng hiệu trưởng xin nghe máy ạ !

_tôi đây ! lớp nào ?

hắn vẫn giữ cái giọng lạnh lùng vốn có

_dạ ! 8a4 ạ !

tút . . . út. . .

_alo ? có gì không anh ?

_không có gì ! ra chơi đi thẳng ra căn tin nha ! căn tin VIP ấy

_uhm !

nó và Vy vừa đi tìm lớp vừa hơi hấn nhưng hắn không biết gì về bang C nên bọn nó hơi khó khăn

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

nó và Vy đi tìm một lát thì . . .

RẦM . . .

_xin lỗi bạn nha ! bạn có sao không ?

nó đụng trúng một bạn nữ nhưng chưa biết người đó là ai .

_mình không sao ! cảm ơn bạn

cô bé kia đứng dậy cười với nó

khi cô bé kia đang định bước đi thì . .

_bạn ơi cho mình hỏi lớp 8a4 ở đâu vậy ?

nó nắm tay bạn gái đó lại hỏi

_à ! vậy bạn là học sinh mới hả ?

nó và cô bé ấy đang trò chuyện thì .

_hai em ! cô kêu hai em chờ mà sao hai em đi luôn vậy ?

cô giáo từ xa vừa chạy vừa nói vọng tới

_thôi để cô dẫn mấy bạn lên lớp

cô gái đó bước đi và để lại một câu làm nó ngẩn người ra

_hẹn gặp lại bạn ! hy vọng chúng ta sẽ là bạn của nhau

cô bé ấy vừa chạy vừa cười với nó

_hai tiểu thư sao không đợi tôi ạ ?

cô giáo thờ hì hục nói

_dạ ! vì hai em muốn tham quan trường ạ !

Vy bây giờ mới lên tiếng

_thôi chúng ta vào lớp

cô giáo nói rồi đặt bọn nó về lớp

Tại lớp 8a4. . . .

cốc . . . cốc. . . . .

_các em im lặng nào!

cô giáo ổn định lớp xong mời hai đứa nó vào

_hai em vào đây

cô giáo nhìn ra cửa

_đây là hai bạn học sinh mới của lớp ta các em nhớ giúp đỡ bạn nha ! các em tự giới thiệu về mình đi !

cô giáo quay qua bọn nó

_mình tên Ngô Hoàng Vy ! mong các bạn giúp đỡ nha !

sau khi Vy nói xong liền tặng một cái nháy mắt thật xinh xắn với cả lớp

_chào mấy bạn ! mình là Hoàng Vũ Diệp , mong mọi người chiếu cố

nó nói xong liền cười một nụ cười của mặt trời làm ấm lòng mọi người

_hai em ngồi ở bàn dưới bạn Yến và bạn Trang nha !

cô chỉ về cái bàn phía cuối lớp . bọn nó đi xuống dưới với những ánh nhìn ngưỡng mộ có , ghen tị có ,thân thương cũng có (vì tụi nó qua đẹp mà)

_chào hai bạn ! mình là Trần Lâm Yến

_còn mình là Phạm Thùy Trang

_rất vui làm quen hai bạn

bọn Yến đồng thanh

_tên của bọn mình thì khỏi giới thiệu mấy bạn cũng biết đúng không ?

_uhm ! Yến trả lời

_từ giờ chúng ta là bạn thân nha !

Vy sau một hồi suy nghĩ liền nói

_đồng ý ! cả ba đứa kia đồng thanh

reng . . reng . .

giờ vô học tới rồi nên tụi nó ai về chỗ nấy . một tiết trôi qua không ai nói với nhau câu nào .

1p. . .

2p. . .

3p. . .

4p. . .

5p. . .

Bỗng . . . . .

từ trên chỗ Yến có một tấm giấy thả xuống chỗ Điệp

” mình muốn biết bạn thực sự là ai ?và VY nữa ! nếu muốn biết mình và Trang là ai cứ việc vào mạng kiểm nha ! hihi “

vài phút sau nó thấy lại một tờ giấy khác

“mình thi đậu mới vô đây mà ! nhưng nếu muốn biết mình là ai cứ chờ tới ra chơi sẽ rõ “

sau đó bọn nó không thấy giấy nữa mà lo chăm chú học bài

c cuối cùng giờ ra chơi cũng đến , tụi nó háo hức rủ nhau đi xuống cắntin

_ VY , Điệp đi xuống cắntin ăn nè !

_ thôi tụi mình không đói hai bạn đi đi

tụi nó từ chối lời mời của tụi Yến không phải vì không muốn đi mà vì tin nhắn lúc nãy của hấn nên tụi nó phải đến cắntin VIP . khi thấy tụi Yến đi cũng xa thì nó và Vy bắt đầu tìm đường đến cắntin của bọn hấn

_ bạn ơi ! cho mình hỏi cắntin VIP nằm ở đâu vậy ?

nó hỏi

_ hihi ! bạn giống với mình hả ? bạn ơi tỉnh lại đi ! bang A còn không được vào nói chỉ tụi mình

tụi con gái lớp nó cười mỉa mai rồi tùm lại một đóng để ngồi nói xấu tụi nó

_ ê ! coi hai con đó kìa ! mới vào trường mà đòi vào phòng VIP ăn kìa !ns1

_ cóc ghẻ mà muốn ăn ở trong vườn hoa ư ? mơ đi ! ns2

_ người ta đẹp mà ! một nữ sinh khác nói với giọng mỉa mai và . . .bolo. .bala. . . . .

nhưng tụi nó vẫn để ngoài tai rồi bước đi . sau một hồi tìm kiếm vất vả tụi nó cũng tìm được cắntin ấy

Tại phòng ăn VIP

_ haizzzz . . . cuối cùng cũng tìm ra !

nó thở hỏn hển

_ em biết anh chờ em lâu lắm không ?

hấn gất lên

_ đây là vợ cậu hả Vũ ?.

Mình hỏi

_ uhm ! hấn trả lời

_ chào em ! Huy bước đến

_ đây là bạn anh khỏi lo

hắn nhìn nó thờ thấy tội nên kéo nó vào trong lòng nói

_ tìm anh mệt thế sao ?

_ . . . nó không nói gì chỉ gật đầu

_ thôi ! thôi hai người cho em xin giữa thanh thiên bạch nhật đó nha !

VY đang nói thì bỗng có một vòng tay ôm chặt nó từ phía sau

_ em biết anh nhớ em lắm không ? sao năm ngoái đi không cho anh ra tiễn ?

người ôm Vy không ai xa lạ chính là Huy

_ em xin lỗi mà ! tại em đi gấp quá thôi mà

VY trả lời nhõng nhẽo hơn nó lun

_ tại sao không học bang A với anh ?

_ vì không thix

_ . . . bolo. . . bala. . .

5p sau . . .

_ hai người cho tui với vợ tui không gian riêng được không ?

hắn châm chọc nói

_ . . ! nó không biết nói gì vì câu nói làm nó ngượng đỏ mặt của hắn

_ anh ! anh biết Trần Lâm Yên và Phạm Thùy Trang là ai không ?

_ Yên là tiểu thư của tập đoàn Trần Thị còn Trang là tiểu thư của tập đoàn danh tiếng Phạm Gia

Minh nhanh nhẹn trả lời

_ có chi không ?

hắn hỏi nó

_ đó là hai cô bạn của tui em đó

Vy vừa nói vừa nhai ổ bánh mì

reng . . . reng . .

_ hả ???? chưa ăn gì lại phải vào học ư ? hu hu sao số tui khổ vậy trời ?

nó ngồi đó than lên than xuống còn Vy thì mặt bí xị đi về lớp nên hắn đành. . .

ring . . ring . .

_ alo ! có gì không thiếu gia ?

cho nghỉ một tiết để ra chơi nữa đi

_ dạ vâng ạ !

tút . . . . . tút . . . tút

kính koong . . . . . kính koong .

_ tôi xin thông báo với các em và các thầy cô chúng ta được nghỉ một tiết nữa để ra chơi

tiếng ông thầy hiệu trưởng trên loa phát thanh vừa dứt thì nó và tất cả đều bắn pháo bông trong bụng

_ông xã number one !

nó hôn hờ ôm hần làm bao nhiêu cặp mắt trong phòng VIP nhìn nó lom lom

_hi hi nó cười gượng

_em muốn coi phim tình cảm chị dâu oi

VY chọc nó

bỗng sau câu nói đó có một người đặt lên môi nó một nụ hôn và người đó không ai khác chính là . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

*****tại phòng VIP *****

Bỗng sau câu nói đó có một người đặt lên môi nó một nụ hôn và người đó không ai khác chính là Huy . Vy then thùng đẩy Huy ra nhưng không được đành để cậu ấy ôm cho đã luôn . còn nó và hần thì . . .

_ăn từ từ thôi còn lâu lắm mới tới giờ vô học mà !

Hần nói với về lo lắng khi thấy nó ăn ngon nghiền

_được rồi mà ! . . . . um . . . ặc . . . ặc . . .

Hần nói chưa bao lâu thì nó đã bị mắc nghẹn rồi

_thấy chưa đã bảo rồi mà không chịu nghe hà !

Hần đưa ly nước lọc cho nó uống vừa nói hần vừa làm mặt nghiêm

_thui cho em xin lỗi mà !

Nó cười le lưỡi tình nghịch làm hần hết giận được nữa mà phải xoa đầu nó

_ăn cho cố vô đi một cưới em về chắc nhà anh nói cửa ra quá !

Hần nhìn nó cười một cái thật gian xảo làm nó . .

_phụt. . . !

nó phun hết ly nước vào mặt hần cố ý để cảm ơn hần vì đã “khen” nó trước mặt nhiều người như thế

_á á á . . . . ! gương mặt đẹp zai của tui !

_hi hi ! em về lớp nha ! bye bye anh

Nói xong nó và Vy chạy thẳng khỏi về lớp mặc hần đứng đó bị hai thằng bạn cột chèo cười ngả nghiêng ngả ngửa

_Hoàng Vũ Điệp EM CHẾT VỚI ANH !

Hần găm lên làm hai tên kia cố gắng nhịn cười vì thái độ của hần

10p sau. . . .

Tại lớp nó . . .

_ê ! này giờ hai bà đi đâu vậy ?

Yến kiểm tụi nó này giờ mà không gặp nên thấy lo

_à ! tụi tui đi tham quan trường

Vy lên tiếng

_đi tham quan trường mà chạy như hai bà đó !

Trang cố tình moi móc tụi nó

_thì gặp ngay người không nên gặp nên mới chạy

Nó biện minh

_gi ? bộ tụi bà gặp nhóm thiên thần hả ? có sao không ? tụi nó có làm gì mấy bà không ? để tui xử tụi nó cho !. . . . bala. . . bala. . .

Yến tuông ra một tràn làm tụi nó chóng mặt luôn

_nhóm gì ? tụi tui đi ăn mà ! lỡ làm đổ nước lên người khác nên chạy thui !

Nó khéo biện minh cho lời nói của mình

_không có thì thui ! nhưng nếu sau này có gặp nó thì nên tránh đi vì trong trường này nó không sợ ai ngoài Tam Hoàng Tử đâu ! với lại các bạn mới vô trường mà được làm hotgirl lại học lớp chọn nên tụi nó ghét lắm đó !

Trang nói cho nó biết những điều nó nên tránh trong trường

_uhm ! tui mình sẽ để ý . nhưng Tam Hoàng Tử là ai ?

Nó ngu ngơ hỏi làm Yến với Trang muốn té xiu lun

_trời ! bước chân vô trường này mà không biết Tam Hoàng Tử là ai à ?

Yến ngạc nhiên hỏi vì mới đầu cô nghĩ nó và Vy có liên quan đến nhà Hoàng Gia

_không biết thiệt mà ! kể tui này nghe đi !

Tụi nó cố tỏ ra không biết gì để che mắt hai con bạn tò mò nhưng thiệt ra nó biết mấy thằng đó là ai rồi

_nè nè nói cho mà biết rồi mê nè nha !

· Ngô Hoàng Vũ 16t , thiếu gia nhà họ Ngô , là hotboy trường Royal , tính tình lạnh lùng , ko nói chuyện với người lạ trừ người mà cậu ta đang tìm kiếm . chỉ số IQ 210/210 . biệt danh ” hoàng tử băng ” gương mặt cực handsome

· Triệu Khắc Huy : 16t , là bạn của Vũ , là công tử nhà Triệu Gia , hotboy trường Royal , tính tình phong lưu , thích cái đẹp , bỏ nhiều như kiến , chỉ số IQ 200/210 . biệt danh ” hoàng tử đa tình ” mặt thì hk đẹp lắm nhưng đôi mắt thì như vì sao nên có nhiều em theo và mình trong số đó đó

· Nguyễn Phước Minh : 16t , là bạn của hai cha kia ak , con trai của tập đoàn Phước Minh , đương nhiên anh ta cũng là hottttt boy , tính tình vui vẻ , mặt thì baby , nói chuyện dễ thương , chỉ số IQ 210/210 , biệt danh ” hoàng tử nụ cười ”

_đó nói hết cho nghe ùi đó nhưng anh Huy là của mình cấm dành nha !

Trang kê khai ra hết tất cả lí lịch của bọn hấn làm bọn nó cười nghiêng ngả

_ha ha . . bạn . . haha . . thix . . ha ha . .

Nó và Vy thay nhau cười làm Trang quê quá không thềm nói chuyện luôn

_thôi ! tui mình gờn xiu làm gì ghê vậy

Nó vuốt lưng Trang và lấy trong túi ra một cây kẹo cho Trang

_kẹo nè ăn đi rồi hết giận !

_cám ơn bạn hiền nha ! Trang liền đổi sắc mặt khi thấy kẹo

_ăn đi ngon lắm á ! mình ăn nhiều rồi !

Nó mời trang ăn kẹo và thấy trang không còn giận nữa nó rất vui nhưng vận may không mỉm cười với nó vì . . .

_Ồ hây ! cây kẹo này quen quen ! nhưng hình như mình không thấy bán trong nước nha !

Trang nhìn nó với ánh mắt ngạc nhiên

_hả ????? sao vậy được ? tui mua ở cắntin mà !

Nó chối cãi với Trang

_có ! kẹo này có bán trong nước đó !

Yến lên tiếng sau một hồi suy nghĩ xem kẹo đó ở đâu ra vì nó cũng thấy quen quen

_kẹo đó có trong tất cả các shop bánh kẹo trực thuộc công ty Hoàng Gia và trong trường này cũng có nữa đó ! đó là trong PHÒNG ĂN VIP ngoài ra không còn chỗ nào nữa hết

Yến cố gắng nhấn mạnh chữ PHÒNG ĂN VIP để nó dễ lộ sơ hở nhưng không được

_uk ! đúng rồi ! mình nhớ rồi ! mình gặp anh Huy ăn nè ! mình còn mơ sẽ có một ngày được ăn nó nữa mà !

Sau câu nói đó thì 2 cặp mắt đổ dồn về phía hai đứa nó

_nói đi thân phận của hai người là gì ? mau lên

Trang lấy cây kẹo chìa vào túi nó uy hiếp

_muốn có kẹo này không phải dễ đâu ! hôm trước tớ xin papa tớ mua nhưng không mua được đó cho dù là papa tớ có quen với TĐ Hoàng Gia nhưng vẫn không mua được đó

Yến biết chắc là nó biết cô ấy có thân phận gì nên khỏi giới thiệu

_hihi ! mình cũng vậy nà ! không mua được dù chỉ một cây . mà bạn nói là nhà bạn chỉ có chút địa vị thì là sao mà mua được chứ ?

Trang vẫn để cây kẹo ở trước mặt bọn nó hăm dọa

_haizzz ..... ! được rồi mình nói chuyện là . . . . . CHẠY. .

Sau câu đó nó và Vy chạy thục mạng ra khỏi lớp làm Yến và Trang chạy theo .

_Hoàng Vũ Diệp ! đứng lại đó cho mình

Trang vừa chạy theo nó vừa la

_không ngu đâu ! lêu . . . lêu . .

Nó vừa chạy vừa chọc Trang

Sau một hồi đuổi bắt nhau bọn nó bỗng dừng lại tại một khu vườn có đầy hoa .. phong cảnh ở đây làm bọn nó không muốn rượt nhau nữa vì sợ dẫm phải hoa thì uổng . sau đó tụi nó ngồi xuống một góc cây gần đó . .

_woa ! trường mình còn có cánh đồng hoa đẹp zậy hả ?

Nó nhìn cánh đồng hoa hỏi tụi bạn

_uhm ! nhưng hoa này của anh Vũ trồng để cho bạn gái làm cô ấy bất ngờ đó mà ! nhưng sau một sự cố cô gái đó đã mất tích và nghe nói anh ấy quen một cô gái khác và thế là cô gái đó đã gạt anh ấy . . .

Nói đến đây bỗng Yến không nói nữa , làm cho nó có cảm giác mình là người thứ ba , Vy thấy không nên để cho Yến nói nữa nếu không sẽ lộ nên . .

_nhưng bây giờ anh ấy có vợ rồi mà !

Vy chen vô để trấn an nó

_cánh đồng này là của anh ấy tặng vợ chưa cưới mà !nhưng theo như mình biết thì vợ chưa cưới của anh ấy mất tích từ nhỏ và ước mơ của cô ấy là một cánh đồng hoa nên anh ấy mới trồng đó chứ bộ ! anh ấy trồng từ năm 10t tới giờ đó

Yến cố nói ra những gì mình biết

_”may quá không nói gì tới chị Hy“

Vy nghĩ thầm

_mơ ước cánh đồng hoa ư ?

Nó nói đủ một mình nó nghe và cố gắng nghĩ thật kỹ lại và nó đã nhớ ra là hần đã hứa sẽ cho nó một cánh đồng hoa thật đẹp vào sinh nhật thứ 16 của nó . nhớ tới đây nó bỗng cười nhẹ một cái làm cả bọn nhìn nó bằng ánh mắt lạ thường

_nè ! cô hai ! thấy người ta lãng mạng tuổi thân hả ?

Trang chọc nó

_Trang à ! mình nghĩ có thể cánh đồng này là của Điệp đấy !

Yến nói giọng châm chọc làm nó quay trở về hiện tại bởi câu nói ấy

_cậu . . . cậu nói gì vậy ?

Nó áp a áp ứng nói không nên lời làm Yến được nước làm tới

_cậu cậu cái gì ? tui biết hết rồi nếu bà không chịu nói một lát tui chứng minh câu nói của tui là thật cho xem

Yến cười nhẹ nhưng cũng đủ để tụi nó nhìn thấy , nụ cười của yến như một thiên thần vậy

_ê ! Yến ơi ! tao không biết mấy bã là ai nhưng tao phục mấy bã rùi đó ! Trang nhìn Yến như thú lạ

_sao vậy ?

_chưa bao giờ tao thấy mày cười ! chưa bao giờ ta thấy mày nói chuyện nhiều như thế cả ! mày thay đổi thật rồi đo tao mừng cho mày chứ cứ sống trong cái vỏ ấy ngộp chết

_với bạn bè thì tao thế nhưng còn với người lạ thì không bao giờ ! NEVER hiểu chưa ?

_hiểu ! ba đứa kia đồng thanh

Tụi nó lo ngồi nói chuyện mà quên cả giờ giấc cho đến khi . . .

_á á á . . . mấy giờ rồi ?

Nó lên tiếng khi nhớ ra điều quan trọng

_thôi rồi Lượm ơi ! còn đâu đời trẻ thơ !

Trang thốt ra một câu làm cả đám cười nghiêng ngả và một quyết định táo bạo hiện lên trong đầu tụi nó. .

_CÚP TIẾT CUỐI ĐI ! cả đám cùng reo lên

Sau đó tụi nó kể cho nhau nghe về sở thích , tính tình , và thói quen của từng đứa. . .

_mà kẹo đó bạn lấy ở đâu ra vậy ?

Yến hỏi

_à ! từ từ bạn sẽ biết mà ! với thân phận như bạn chắc mau biết thôi

Giờ ra về . . .

Ring . . . . . ring . . . . .

_chuyện gì ? hần nghe máy hỏi

_dạ ! tiểu thư và thiếu phu nhân mất tích rồi ạ !

Đầu dây bên kia là tên vệ sĩ phụ trách bảo vệ tụi nó

_cái gì ? MAU TÌM ĐI

Hắn la lên làm cả lớp nhốn nháo lên . không xin phép ai cả hắn liền bước ra khỏi lớp với hai thằng bạn mặc cho bà cô đang hằm hằm cái mặt

_SAO RỒI ? TÌM ĐƯỢC CHƯA?

Hắn quát lớn làm hai người kia còn sợ nói chỉ tên vệ sĩ

_thôi chia ra tìm đi !

Huy cũng sốt ruột vì Vy cũng mất tích cơ mà nhưng không như hắn Huy bình tĩnh hơn

Ring. . . ring. . .

Điện thoại của nó reo lên

_alo ? anh hà ? có gì không ?

_em ở đâu ?

Hắn lo lắng hỏi

_em ở vườn hoa sau trường ! chỉ vậy ?

Tút. . . tut. . .

Nó chưa kịp nói hết thì hắn đã cúp máy rồi ! còn hai con bạn kia thì sao đây ? nó loay hoay hoài mà không biết cách giải đáp . . . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

*****tại cánh đồng hoa *****

Nó đang đi qua đi lại không biết phải làm sao thì . . . .

Có một cánh tay ôm nó vào lòng và nó biết người ôm nó không ai khác chính là hắn

_em biết anh tìm em khắp nơi không ?sao đi lung tung vậy ?

Hắn hỏi nó đủ thứ làm nó ngại vì có nhiều người mà hắn lại làm vậy

_em chỉ nghĩ có một tiết mà !

Nó nhớ ra nên nói với hắn

_nhưng đi đâu cũng phải nói với anh một tiếng chứ

Hắn xoa đầu nó

_dạ ! sau này em sẽ đề ý hơn !

Nó cười với hắn làm hắn xao xuyến một lần nữa

_hu hu hu chị dâu mới đi có 1 tiết mà có người đã điều động toàn bộ nhân lực rồi ! nhưng còn em sao không ai kiếm vậy ta ? buồn quá đi hu hu

Vy chọc nó và hắn nhưng thật không may cho Vy vì

_khỏi la ! mà cũng khỏi lo luôn ! lát có người kiếm hà !

Hắn nói lại làm Vy không hiểu

_ai anh ?

Nó hỏi

_cả nhóm gồm hơn 80 người của họ Triệu đang đi tìm em đó ! hi hi khỏi phân bì

Hắn chọc Vy làm nó ngạc nhiên

_anh ! anh nói cái gì ? Khắc Huy đang kiếm em hả ?

Vy hỏi hắn mà không để ý gần đó có một người đang khóc

_khỏi chối nha hai bồ !

Yến đi đến gần và nói

_hix . . . hix . . . hai người quá . . hix. . đáng lắm rồi đó. . hu hu huhu

Trang chịu hết nổi nên mới khóc luôn

_sao vậy Trang ? giận Vy ak ?

Vy lo lắng hỏi

_uhm ! ai biểu biết người ta thích anh Huy mà Vy lại làm bạn gái anh ý chi ?

Trang có vẻ trách móc Vy

_à ! mình quên . mà bạn không biết gì về tụi mình hả ? vậy trong hai bà ai thấy giấy cho tụi tui ?

_giấy gì bà nội ?

Trang ngạc nhiên hỏi

Vy hỏi về thắc mắc

_là tui !

Yến lên tiếng

_à thì ra bà biết thân phận của tụi tui rồi hả?

Nó hỏi

_chẳng những thế mình còn biết bạn là em của anh Phạm Hoàng Quân khối 12 bang A đúng không ?

Yến hỏi nó làm nó ngạc nhiên

_sao. . . sao bà biết ?

_không dừng lại ở đó đâu ! còn nhiều thứ mình biết về bạn mà mọi người không ai biết lắm ! từ từ mình nói cho mà nghe

Yến nói về bí ẩn làm hắn tò mò

_hi hi ! anh dụ em làm em lo chết được ấy ! có ai đâu chứ !

Vy vừa nói xong thì . . .

_đi đâu vậy ? em biết cảm giác một năm trước lại trở lại trong anh không ? cái cảm giác khi em rời xa anh mà anh không làm gì được hết

Huy ôm nó và lòng vừa lo lắng vừa nói

_em không rời xa anh nữa đâu ! anh đừng lo nha !

Vy điệu dàng nói

khung cảnh bây giờ rất là lãng mạn . như đây là dành riêng cho nó và hấn , Vy và Huy vậy . .

_mình thua rồi Vy ơi !

Trang nói

_sao vậy ?

_bạn và anh ý đã quen nhau lâu rồi còn mình thì chẳng là gì cả ! mình chỉ là một fan cuồng anh ý thôi

Trang vừa nói vừa ăn cây kẹo thần iu của mình

_mình xin lỗi vì đã dẫu bạn trang à !

Vy hối lỗi nói

_anh Huy là của bà thì . .

Trang mặt mò nói

_thì sao ?

Vy tò mò hỏi

_thì mình sẽ mét anh iu của mình

Trang lè lưỡi nói

_anh iu ?

Cả đám đồng thanh

_uhm !

Trang nhẹ nhàng nói như không có gì

_ủa ? mà bọn anh và hai bà này quen nhau hả ?

Hai đứa nó ngạc nhiên hỏi

_uk ! tại tụi anh không nói cho tụi em tự làm quen

Mình nói từ phía sau đi tới

_tụi anh chơi thân với nhau lâu lắm rồi!

Hấn nói

_Yến ơi ! sao em biết Điệp là Hoàng Gia ?

Huy hỏi

_hi hi ! có khó gì đâu nè ! hum đó em đi ngang qua phòng hiệu trưởng nên nghe hết

Yến cười làm tụi hấn phải ngẩn người

_em cười hả ?

Huy hỏi

_có sao đâu /

Yến trả lời như không có gì

Cả bọn đứng nói chuyện với nhau một lát thì . . .

_Á Á Á . . . em . . em . .

Hắn đẩy nó ra khỏi bờ vai ấm áp của hắn làm nó ngạc nhiên

_ê ! bộ mày thấy sâu mặc váy hả ? sao la dữ vậy ?

Huy chọc hắn

_em . . . em . . . biết . . . hu hu hu

Hắn chỉ tay về phía nó hỏi

_biết . . . biết cái gì ? anh nói gì vậy ?

Nó ngạc nhiên hỏi

_hu hu ! em biết bí mật của anh rồi

Hắn buồn thiu

_Vũ à ! em thấy anh thay đổi nhiều lắm đó nha

Yến nói

_có vợ mà em !

Mình nói khích hắn

_đương nhiên rồi vợ iu tui mà ! phải làm tui thay đổi thôi !

Hắn tự đắc nói

_ủa ? Điệp là công chúa mất tích anh đang tìm hả ?

Trang ngây thơ hỏi

_uhm !

Hắn lạnh lùng nói

_hả ??????? ssao. . . sao. . . có thể ?

Trang nhìn Yến

_tui biết lâu rồi ! chỉ có bà người ta đưa cây kẹo cho ăn mà không biết nghi

Yến nhìn Trang chăm chọc làm Trang quê quá im ru

_à ! mà ngày mai có tiệc đúng không anh ?

Trang nhìn Huy hỏi

_uk ! mai anh cho Trang ăn cả máng thức ăn lun hen

Hắn chọc Trang

_gru ! gru CÁI ANH KIA ĐỪNG LẠI CHO EMMMM

Trang rượt hắn làm hắn quên chuyện lúc nãy

Chuyện không có gì nhiều : chỉ là lúc nãy hắn nhớ ra là món quà hắn tặng nó vào sinh nhật 16t của nó đã bị lộ nên buồn và la sân thui chứ không phải thấy sâu mặc váy đâu nha !

_thôi ! thôi ngồi chơi lát rồi về chạy hoài mệt lắm

Huy thấy nó ngồi buồn một mình nên ra dẫu kêu hắn lại hỏi nó có sao không

_em sao vậy ? hôm nay anh thấy em cứ buồn buồn sao ấy !

Hắn hỏi nó lo lắng

_em không sao !

Nó nói nhưng mặt vẫn thoáng nét buồn

Rồi nó bỏ mấy chuyện buồn đi chỗ khác và hỏi Trang

_lúc này bà nói mét anh iu mà anh iu là ai ? có phải anh Minh không ?

Nó hỏi Trang rồi nhìn qua Minh

_không ! không anh Minh là của ai kia rồi ! tìm anh ý gọi cho người kia kia

Trang chỉ qua Yến

_à ! mình hiểu rồi ! còn ý ý của bà là ai ?

Nó hỏi Trang với vẻ tò mò

_à ! anh ấy là . . .

Trang chưa nói hết thì . .

_ai nói về tui đó ?

Một giọng nam nhí nhảnh nói vọng từ phía sau và có một bóng hình của ai đó đang đi từ phía sau đến . người đó là . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

_ai nói về tui đó ?

Một giọng nam nhí nhảnh nói vọng từ phía sau và có một bóng hình của ai đó đang đi từ phía sau đến . người đó là ken

·Trần Chung Việt : 16t , là học sinh tuyển của trường , thân thể không ai biết trừ Trang , tính tình hòa đồng , đẹp zai , chỉ số IQ 210/210 . là bạn của bọn hắn

_anh iu ? sao anh về đây vậy ?

Trang chạy lại ôm Việt thăm thiết

_em iu !

Việt chạy lại ôm nó thăm thiết tạo nên một khugn cảnh mà ai thấy cũng phải rung mình

_Nè nè ! làm gì vậy ? sao về mà không báo với anh em một tiếng ?

Hắn hỏi với vẻ châm chọc

_hi hi ! nói cho mày biết thì mất vui

Việt cười hề hề

_ủa mà ai đây ? xinh nhỉ ?

Việt chỉ tay vào nó hỏi

_à ! vợ tao

Hắn nhìn nó cười

_đây là việt bạn của tụi anh ! em có thể gọi là ken

Hắn nói với nó

_chào em ! cô bé mặt trời

Việt cười với nó

_sao lại gọi Diệp là cô bé mặt trời ?

Trang ngây thơ hỏi

_ vì chỉ có mặt trời mới làm chảy được nguyên cục băng ấy thôi !

Việt cười ranh mãnh

_uk ! mặt trời có thể làm chảy băng còn. . .

Hắn nói bỏ lửng làm Việt hồi hộp

_còn gì ?

_còn heo làm chết người ! ha ha ha

Hắn vừa nói xong liền vất chân lên cổ mà chạy

_CÁI THẲNG MẮC ÔN ! MÀY DÁM NÓI VỢ TAO LÀ HEO HẢ ?

Việt vừa rượt hắn vừa chạy

Cả bọn cùng chơi đùa với nhau và làm quen nhau vì thế đã làm họ thân với nhau hơn

*****Biệt thự Xanh*****

6h sáng . . .

_thức dậy đi chị ! mọi người đang chờ chị kìa ! ông kêu chị qua đó kìa !

Vy lay lay nó

_uhm ! chị dậy ừ nè

Tuy miệng nói vậy chứ người thì vẫn ở trên giường

_CÓ DẬY KHÔNG ?

Hắn từ đầu chui ra quát lớn làm nó sợ quá bật dậy chạy đi làm vsen trong 1`30s .....

_rồi nè ! làm thấy ghê

Nó nhìn qua hắn trách móc

_ai đòi con dâu mà lại để mẹ chồng chờ hả trời ?

Hắn mĩa mai yêu nó làm nó ngượng chín cả mặt

_hả ?????? mẹ. . . mẹ chồng ?

Nó ngạc nhiên

_uk ! hôm nay nhà mình có tiệc nên mẹ anh qua chơi

Hắn giải thích

_tiệc hả ? vậy được nghĩ học hả ?

Nó mừng quýnh

_không ! có nghĩa là NEVER đó hiểu không ?

Hắn làm nó mừng hụt mặt bí xị đi xuống

_ăn sáng rồi đi học ! anh đi trước !

Hắn nói xong liền bước ra đi trước

Nó với Vy ăn xong cũng đi vào trường luôn

6h15 tại trường Royal . . . .

_này ! này ! tiểu công chúa em đi đâu vậy ?

Việt chọc nó

_anh biết nếu thân phận em bị lộ thì chuyện gì xảy ra biết không ?

Nó hỏi Việt

_hi hi ! anh quên ! nhưng ở đây không ai dám vô đâu

_sao vậy ?

_vì ở đây là vườn hoa của thằng Vũ ai mà dám vô ! ủa mà sao em vô được ?

Việt ngạc nhiên khi thấy nó ở đây

_Vũ đưa chìa khóa cho em

Nó lấy chùm chìa khóa ra đưa đưa trước mặt Việt

_à ! anh quên ! cái vườn này là của em

Việt cười

_ê ! ai cho nói chuyện với vợ tui vậy ?

Hắn nghiêm mặt hỏi việt làm Việt có cảm giác hơi đau tim

_có . . . có gì đâu nói chuyện chơi lát

Việt cười gượng

_thôi đi ông tướng ! tui mới thấy Trang đi tìm trẻ lạc kia

Hắn nói với vẻ trêu chọc

_hả ? Trang iu kiểm tui hả ?

Việt vừa thấy hắn gật đầu liền chạy đi kiểm Trang

Khi Việt vừa gặp trang thì. . .

_em iu kiểm anh hả ? mới đi có xú mà nhớ rùi seo ?

Hắn chọc trang

_không ! em đang kiểm bé heo mà !

Trang vẫn không nhìn Việt lấy một cái

_em . . em kiểm heo ? chi vậy ?

_bé heo là chú chuột hamster anh cho em ấy ! vì nó quá tròn và quá giống em nên kêu bằng bé heo

_à thì ra là vậy ! cái thằng Vũ chết bầm . lhoong cho tao nói chuyện với vợ mày thì nói đại đi làm tao quê mày

Việt đi từ sau lưng hai đứa làm tụi nó hết hồn

_gạt gì ông nội ? hết chỗ phá rồi hả ? vợ chồng người ta đang hạnh phúc tự nhiên xen vô vậy trời ?

Hấn trách móc

_mày còn nói nữa hả ? bé iu đi kiểm con chuột chứ có kiểm tao đâu

Việt giận qua nhảy nhào vào đánh hấn nó liền nhảy vô can , sau đó do hấn và Việt đùa mạnh tay quá làm nó ngã nhào

_MÀY LÀM GÌ VẬY ? VỢ TAO TAO THƯỜNG CHẾT MÀ MÀY LÀM TẾ CỤC VÀNG CỦA TAO HẢ ?

Hấn quay lại la lớn làm việt giật mình mới biết là vừa đụng nó té

_anh . . . anh xin lỗi nha l

_không sao đâu ! không có gì mà anh làm ghê vậy ?

_nhưng . .

Hấn chưa nói hết câu đã bị nó . .

_không nhưng nhị gì hết ! đi lên lớp

Nói xong nó bỏ hấn ở lại đó với ánh mắt tức giận nhìn thẳng bạn trời đánh của hấn

Từ nãy đến giờ bọn hấn lo giỡn với nhau mà không hay có một người đang nhìn hấn

_anh quên em rồi sao ? cô ta hơn em ở đâu chứ ? anh phải là của em !

Cô gái đó khẽ rơi vài giọt lệ rồi quay bước đi

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

tại lớp nó . . .

_mấy em chú ý nào ! hôm nay lớp ta có hai bạn mới đến . hai em vô đi

Khi nghe là có học sinh mới lớp nó liền nhón nháo lên vì lớp nó rất khó vô .

Từ ngoài cửa có hai người một trai một gái trong cũng đẹp nhưng không bằng nó

_chào mấy bạn ! mình là Hoàng Á Hy rất vui được làm quen với mọi người

Hy giới thiệu về mình rồi bạn trai kia cũng bước vào

_chào ! Ngô Hoàng Vỹ rất vui khi học lớp này

Cả hai cùng cười nhưng lớp này không có ai mê trai gái đẹp cả vì họ chỉ trọng người giỏi

_hai em xuống dưới kia ngồi đi

Cô giáo chỉ Hy ngồi ngang nó

_dạ

Hai đứa đồng thanh rồi bước xuống ngồi ghé gần nó

_chào ! làm quen nha ?

Vỹ hỏi nó nhưng nó vẫn không trả lời vì nó không ngờ lại có người giống nó đến như vậy nên bây giờ nó lo nhìn Hy hoài nhưng còn Hy thì lo nhìn Vy . .

Một lát sau có một tấm giấy thầy qua cho Vy . bỗng Vy đứng dậy đi ra khỏi lớp và Hy cũng đi theo

Tại cánh đồng hoa . . . . .

_ở đây lại không khác xưa em nhi ? chỉ có người đã thay đổi thôi!

Hy nhìn Vy cười nhưng đâu biết lòng Vy giờ rất buồn. buồn vì sợ nó biết chuyện , buồn vì sợ Hy sẽ hại Vũ một lần nữa

_em xin chị đó ! đừng làm hại anh em và chị ấy !

Vy như muốn khóc nhìn Hy nhưng Hy lại không có một chút cảm xúc gì hết

_tại sao em phải xin chị ? anh ấy là của chị ! mãi mãi là như thế ! cô ta chẳng là gì hết !

Hy lạnh lùng nói

_chị ấy là em gái của chị đó ! sao chị tàn nhẫn thế ? dành hôn nhân của em mình vì tiền , bỏ người mình yêu vì công danh rồi bây giờ chị không còn gì thì chị quay về với anh em hả ? chị không phải con người mà !

Vy tuôn ra một tràn uất ức

_ nó là em gái chị thì sao chứ ? nó có tất cả :mái tóc của mẹ , khuôn mặt của mẹ , đôi mắt của mẹ ! còn chị ? chị có gì ?

Hy nói trong ghen ghét

_chị đã dành được hết những thứ đó rồi đó ! nhưng tại chị từ bỏ nó mà ! tuy chị không được mái tóc màu xanh của dì nhưng chị được mái tóc màu vàng của dượng chẳng lẽ chị không cam tâm ? đó là do chị tự làm hư tóc mình chứ không ai làm cả ! chị tự làm thì chị tự chịu không ai làm chị như thế cả !

Vy bức xúc nói

_vậy chị hỏi em tại sao ông la cho nó mà lại không lo cho chị ? tại sao nó lại được ở biệt thự Xanh chị thì lại không ?

_ vậy tại sao chị được ở biệt thự Bạch Hạc mà chị ấy lại không ?

Vy cố cãi lại làm Hy rất tức nhưng cố kìm nén

Họ cãi nhau đến một lát thì . .

_hai người có im ngay không ?

Hắn từ trong bụi cây đi ra (anh ơi làm gì trong đó thế ?)

_anh . . . .anh em đã về rồi ! Hy của anh về rồi nè

Nó chạy lại ôm hắn nhưng không , có một người con gái khác được hắn ôm chặt trong tay như ôm một món đồ quý

_anh . . . cô . . hai người . . !

Hy nói như muốn khóc

_không anh hay cô gì cả ! chính cô đã giấu tôi chính cô đã nói với tôi cô là Diệp trong ngày cô ấy mất tích cho tới khi tôi biết thì cô lại không nói một lời mà cất bước bỏ đi

Hắn xem Hy như một kẻ phạm tội nói

_anh ? anh nói gì vậy ?

Nó nhìn hắn nghi hoặc

_chuyện đó sau này anh sẽ kể em nghe còn bây giờ mình đi lên lớp thôi ! đứng đây chỉ thêm tức

Hắn nói rồi dẫn Vy và nó đi về lớp làm cả lớp nó cứ nhìn hai đứa như là người lạ còn Yến thì khỏi nói rồi cô nàng ấy rất lo cho nó . .

_ Vy ! Điệp sao vậy ?

Yến hỏi

_ à không sao ra chơi mình nói cho mà nghe ! ủa Trang đâu ?

VY quay khắp lớp kiếm Trang

_ nó đi rồi khỏi cần kiếm

Yến trả lời lạnh ngắt làm Vy lạnh cả xương

_ oh ! mà đi với ai ?

_ đoán thử xem ?

_ thui biết rồi khỏi đoán (đoán đi mí bạn ! ai đoán đúng mai t/g post 2 chap không ai đoán đúng mai t/g post 1 chap)

Rồi hai đứa bàn đủ thứ chuyện mà quên cả nó , Vy và Hy

Giờ ra chơi . . . . . tại phòng VIP

_ em gái của tôi ! không nhận ra anh à ?

Vỹ kêu Vy

_ tôi biết anh là ai nhưng tại sao phải kêu anh chứ ? anh và gia đình anh không xứng đáng được tôn trọng đâu

Vy rất ghét Vỹ nhưng không nói

_ em ghét anh như vậy sao ?

_...! Vy không nói gì bỏ đi luôn và phòng ăn

_ em đi đâu nãy giờ vậy ? Huy chạy lại ôm nó hỏi

_ em đi tìm chị dâu !

_ ủa chị dâu anh ? nó hỏi Vũ

_ anh cũng không biết nữa ! chờ nãy giờ mà không thấy đâu hết !

_ đi kiếm chị mà gặp. . . .

_ anh chờ em hả ?

Hy từ đâu chui ra làm cả đám hết hồn

_ Hy ? sao cô lại ở đây ?

_ không ai chào đón đâu đi đi

__..... !

Cả 2 người cùng mĩa mai nó nhưng Minh lại im lặng

_ cô ấy không được chắc anh được nhỉ ?

Vỹ từ đâu chui ra như Hy

_ hai người là cáo đội lớp cừu làm ơn biến đi

Minh giận quá đuổi hai đứa đó làm hắn rất ngạc nhiên

_ nếu hai người không đi thì đừng mong học ở trường này

Hắn nói

_em không sợ đâu ! anh đừng quên em là ai nha ! không phải tiểu công chúa của anh là cháu của ông

Hy nhét mép lên cười đắc ý

_bye bye anh iu ! chúng ta sẽ còn gặp lại nhau ! hẹn gặp anh tối nay

Hy và Vy bước ra khỏi phòng VIP

Lúc này hắn mới nhớ tới đề tài lúc này. . .

_ủa ? em không thấy chị em đâu hả ?

Hắn lo lắng hỏi

_dạ ! em đi tìm khắp nơi rồi mà không thấy

Vy như nhớ ra điều gì đó liền nói tiếp

_không lẽ . . .

Vy nói lấp lửng nhưng cũng đủ gợi ý cho hắn và mọi người

_còn Yến ? Yến đâu ?

Mình nhìn hoài mà không thấy Yến nên hỏi

_Yến đi với. . . không lẽ. . . ?

Bây giờ Vy càng làm cho hắn và mình thêm sợ

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

*****tại sân thượng trường Royal*****

_Yến ơi ! tui biết bà biết hết mọi chuyện đúng không ? kể tui nghe đi

Nó nhìn Yến

_mình . . . mình . . . thôi được rồi nhưng bà phải cho tui biết làm sao bà biết được chuyện này ?

Yến hỏi nó

_một lần tui nghe Vũ nói chuyện với Vy còn lần kia là tui nghe Hy nói chuyện với Vy

Nó giải thích

_uhm ! tôi hiểu rồi ! tui nói cho bà nghe nếu bà buồn thì tui với bà chia sẻ

Yến vỗ vai nó

_ . . . ! nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu

_vậy được tui kể nha ?

_ . . . ! vẫn là sự im lặng

_chuyện bắt đầu từ ngày bà ra đi ! lúc mẹ bà dẫn bà đi thì cũng là lúc Hy chính thức trở thành Điệp . hằng ngày Hy phải làm những điều được định sẵn như đi chơi với Vũ , ăn uống như một người thừa kế , học tập những điều cần thiết của một người thừa kế . . . . nhằm để che mắt thiên hạ . nhưng Vũ lại không biết cô ta là Hy nên đã rất yêu thương cô ta và dần dần hai người họ có tình cảm với nhau . . . . cho đến một ngày nọ ông gọi Hy đến và nói sự thật cho Hy nghe là đã tìm được bạn thì Hy rất căm ghét bạn và nhiều lần hại bạn nhưng không may là lúc Hy và ông nói chuyện thì Vũ cũng nghe thấy và từ đó Vũ rất căm thù Hy , hai người họ có thể nói là một người yêu một người hận sau đó Hy mất tích cho đến bây giờ luôn

_chuyện là vậy đó

Yến kể cho nó nghe mà không thấy nó có một chút cảm xúc nào

_uhm ! mình hiểu rồi ! nhưng mình không hiểu tại sao Vũ lại chọn mình ? người anh ấy yêu thật sự không phải là mình mà ! nó ghen ngào nói làm Yến rất buồn

_cái đó mình không biết nhưng . . . !bạn còn nhớ vườn hoa không ?

Yến hỏi nó

_nhớ ! có gì không ?

Nó thấy lạ nên hỏi

_thật là vườn hoa đó mới trồng được hai năm thôi hà

_là sao ?

_lúc trước Vũ không biết bà thích hoa gì nên đi hỏi Hy (lúc đó Hy là nó nha !) rồi Hy nó nói là nó thích hoa bách hợp

_rồi anh ấy trồng hoa bách hợp ?

_uhm ! nhưng khi biết sự thật thì vũ lại tìm cách đi hỏi mọi người xem bà thích hoa nào và rồi Vũ cũng biết sau đó cậu ấy cho đốt hết vườn hoa bách hợp và trồng lại hoa lan hồ điệp và hoa hồng xanh ! chuyện là vậy đó

_uhm ! mình hiểu hết mọi chuyện rồi

Nó nói có vẻ vui hơn một tý

_HY CÔ BẮT YẾN VÀ ĐIỆP ĐÂU RỒI HẢ ?

Hắn và mình hét lớn làm Hy hết hồn vì từ trước tới giờ cho dù Hy có bị người ta đánh hắn cũng không như thế mà bây giờ hắn lại vì nó mà la cô ta

_hử ! làm sao tôi biết cô ta ở đâu chứ ?

Hy hình hình nói

_ . . . ! hắn không nói gì mà bước tới bóp cổ hy

_CÓ NÓI KHÔNG ? HAI NGƯỜI ĐÓ ĐANG Ở ĐÂU ?

Hy đã làm quá sức kiên nhẫn của Minh]

_tôi . . . tôi không biết

Hy lấp bắp nói

_anh ! buồn ra đi ! nó và Yến chạy lại

Nó chạy lại đỡ tay hắn ra còn Yến thì quay đi Minh thì đuổi theo yến

_anh buồn ra đi ! em không sao mà ! em và Yến lên phòng y tế tý mà

Nó cười

_hả ? em đi lên phòng y tế hả ? có sao không ? bị gì mà lên đó ? sao khoogn kêu anh ? ai làm em bị thương ? yến không làm gì tiếp em sao ? . . .

Hắn quay người nó lòng vòng làm nó chóng mặt quá xỉu lun . hắn thấy nó xỉu nên quỳnh quá kêu xe chở nó về trong con mắt ngỡ ngàng của mọi người và bọn nó (bọn hắn lun nha) vì hôm nay hắn rất lạ . bình thường cho dù có người chết trước mặt hắn hắn cũng không nao mà bây giờ nó không có gì hết mà hắn lại cuống quýt lên như thế

tại phòng ăn VIP

_Yến em đứng lại đó cho anh ! kiên nhẫn rồi đó nha

Minh kéo nó vào phòng riêng của hấn (trong phòng VIP có phòng nghỉ , phòng ăn , phòng giải trí . . . nha ! và mỗi người có một phòng riêng)

_em không làm gì để anh kiên nhẫn hết với lại . .

Yến chưa nói hết thid hấn đã đặt lên môi nó một nụ hôn thật lãng mạn

1p. . . .

2p. . . .

3p. . . . .

Yến cố đẩy Minh ra nhưng không được rồi sau đó Yến để Minh cứ như thế cho đến khi cậu ấy buông ra thì thôi

_em biết mà ! anh yêu em ! yêu em lâu lắm rồi

Minh tức giận nói

_em biết ! em biết chứ nhưng em không phải cô ta em không muốn bước vào lạng lẽ và ra đi trong vô vọng

Yến nói như muốn khóc

_em nói thật ? em sẽ không phải ra đi trong vô vọng đâu

Minh mừng rỡ nói

_nhưng nếu Diệp không làm rõ với Vũ mà chọn cách ra đi em sẽ đi chung với cậu ấy

Yến nói

_hả ? sao phải đi ? không lẽ ?

Minh hỏi với vẻ ngạc nhiên

_uhm ! noa biết hết rồi ! nó nói nếu hai người đó là trời sinh một đôi thì nó chẳng phải là người thứ ba sao ? nếu nó đi em sẽ đi

_bỏ anh hả ? anh mới vừa có hạnh phúc mà

_không anh có thể đi theo nếu anh muốn

_được anh sẽ đi

_nhưng anh không được cho Vũ biết nha !

Yến dặn dò

_anh hiểu mà !

_thôi đi ăn nha em ?

Minh kéo tay Yến bước ra khỏi phòng trước sự ngạc nhiên của Vy , Ken , Trang , Huy

_ê ! vậy là có đôi có cặp hết rồi nha ! không dành lộn nha ! Huy nói

_hi hi ! chúc mừng Yến

Trang vui khi thấy Yến có thể cười

_hoho !chị Yến ơi ! ghê nha

Vy nhìn yến cười

_thôi mọi người đừng chọc tui nữa mà !

Yến nhìn quanh không thấy nó nên . .

_Điệp đâu ? ông vũ nữa

_đi rồi ! chị đâu xiu ừ ! anh đưa về

Vy nói

_ủa mà hai người đi phòng y tế chi vậy ?

Trang hỏi

_à ! buồn ngủ

Yến nói

_trời Yến nhà ta hôm nay mà cũng biết trốn học đi ngủ nữa hả ?

Trang chọc

_thôi thôi ăn đi ! nói chuyện hoài

Minh chặn ngang

_trời bình người yêu ghê

Ken chọc

_thôi mọi người ăn đi mắc công lát kho đạn nổ

Huy cười cười rồi ăn

Họ vừa ăn vừa nói chuyện với nhau rất vui

Giờ tan trường . . .

_Trang ! đi nào

_Yến đi nào

_vy iu dẫu đi em iu

Bọn hấn đứng ở ngoài cửa kêu thấm thiết làm cả lớp hết hồn và nhìn ra cửa

_ba thằng khùng

Bọn nó đồng thanh

_đi nhanh lên

Ba người đó què quá bỏ đi luôn

Trước cổng . . .

_bye bye nhá ! tối gặp lại nha !

Rồi yến lên xe Minh , Trang đi với Ken , Vy đi với Huy ai về nhà nấy

Tại biệt thự . . . .

_em sao rồi ?

Hấn lo lắng hỏi

_em không sao !

Nó nói

_không sao sao lại xỉu ?

_tại anh lắc quá chóng mặt xỉu

_trời ! vậy anh xin lỗi nha ! mà em vô đó chi ?

_vô đâu ?

_phòng y tế đó

_à ! em vô đó ngủ

_nè mai mốt muốn ngủ vô phòng anh mà ngủ

Hắn vừa nói xong thấy chùm chìa khóa cho nó

_anh đi chuẩn bị đây ! em cũng thay đồ nhanh đi rồi đi

_đi đâu ?

_đi dự tiệc ở chỗ ông

_uhm

Nó nói xong liền đứng dậy đi làm vsen rồi chuẩn bị để đi dự tiệc

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

*** tại phòng khách***

_chị đâu anh ? Vy hỏi

_ở trên lầu ak ! hắn nói

_làm gì ?

_thay đồ chứ làm gì

Hắn bước ra ngoài ghé ngồi

_chị ơi nhanh lên đi

Vy nói vọng lên lầu

_uk ! chị xuống liền !

Nó bước từ trên lầu xuống trong bộ váy màu xanh lá , một cái nơ đính ở giữa eo và một cái áo khoác màu trắng khoác lên làm che hết bộ váy bộ váy nhìn rất đơn giản nhưng toát lên vẻ sang trọng khác thường , nó hôm nay rất là đẹp với đôi giày cao gót và trang điểm nhạt , thật ra nó khỏi trang điểm vẫn đẹp

_chị ơi ! dễ thương quá à !

Vy khen nó không ngớt lời

Còn Vy hôm nay mặc bộ áo màu hồng , màu của tính nghịch nhưng dịu dàng . bộ đầm này không có tay , có một cái nơ nằm xéo ở ngực rất baby , hôm nay Vy không đi giày cao gót mà nó đi giày búp bê rất dễ thương

_hai chị em mình giống nhau nhỉ ?

Nó nhìn Vy cười

_tại sao ?

Vy ngây ngô hỏi

_hôm nay hai chị em mình không buộc tóc nè , cùng uốn tóc nè , cùng xả tóc nè. .

Nó cười

_uhm ! hai chị em mình là một đôi

Rồi nó và Vy bước ra xe ở đó hấn và Huy đã đứng chờ ở đó , chúng lên xe rồi chạy đến buổi tiệc

**** tại khách sạn 5sao Royal ****

_đây ! đây nè !

Trang và Yến đứng vậy vậy kêu nó và Vy

_chị Trang kia

Vy nắm tay nó chạy lại chỗ hai người kia

_hôm nay mặc gì thế ?sao không mở áo khoác ra ?

Yến tò mò hỏi

_trời ơi ! không có áo mặc nên sao dám mở ra ! ha ha

Trúc từ đâu đi ra làm bọn nó hết hồn (mọi người biết trúc rồi khỏi giới thiệu nha ! bây giờ cô ta mới bắt đầu nè nha !)

_cô ăn nói đàng hoàng lại nha ! nói ai không có áo ?

Trang tức quá bỏ cây kẹo xuống **** Trúc

_ai dám chọc em iu vậy ?

Bọn hấn đi ra mỗi người ôm eo một cô theo thứ tự

Hấn – nó

Minh – Yến

Huy – Vy

Ken – Ken

_Á Á Á Á !

Mấy con nhỏ trong đại sảnh la lên khi thấy tụi hấn nên la lên . còn tụi con Trúc thì không biết gì hết mà lại mất A mồm O

_thôi đi vô nào

Hấn nói xong ôm eo nó đi vô và theo sau là ba cặp kia

****tại phòng tiệc ****

_sao không bỏ áo khoác ra ?

Hấn hỏi

_thôi ! kỳ kỳ sao ak !

Nó cười ngượng

_tụi tui đi gặp người lớn nha !

Nói rồi mấy người kia đi mất tiêu hết

_cởi ra đi

Hắn nắm áo nó định cởi ra thì . .

_con dâu ta đây sao ?

Ba hắn bước đến , người đi chung với ba hắn là mẹ hắn , con vợ bé và. . .

_chào em ! Việt nói

_tôi không quen anh ! nó nói

_vợ con không được lễ phép với người lớn nhi ?

Cô xim la nói

_vợ tôi tôi dạy không liên quan tới mấy con vợ bé

Hắn bực lên liền cãi lại

_đây là mẹ anh ! còn đây là. . . ba anh

Hắn chỉ từng người cho nó biết

_dạ ! con chào bác ! bác cho con xin lỗi nha ! nãy giờ con không biết

Nó cười rồi cúi đầu chào hai người đó

_sao cô không chào tôi ?

Cô ta hỏi nó

_cháu gái tôi không được phép chào hạn vô lại

Ông nó từ xa đi lại ôm nó nói

_cháu chào ông ! nó và hắn cúi đầu

_dạ 1 con chào ba ! ba mẹ hắn cũng cúi đầu

_ba đã nói với con rồi mà ! sao lại dẫn mấy hạn người này vào đây ?

Ông nó bực dọc nói

_dạ tại . . .

_tại con ạ ! con cho cô ấy đi theo ạ !

Mẹ hắn thấy ba hắn không nói liền đỡ lời

Ông biết mọi chuyện không phải như thế nhưng cũng âm ừ cho qua

_thôi vào tiệc đi các con ! mẹ Vũ theo ông

Mẹ hắn liền đi theo ông

_giống thật đấy ông ạ !

Mẹ hắn nói

_ông kêu thằng Vũ cho nó mặc áo đại tiệc của mẹ nó để coi như thế nào

_dạ ! con thật sự bất ngờ đó ạ

_thôi đi dự tiệc cho vui đi con !

Ông nó đi còn mẹ hắn thì đứng đó nhìn hắn

_trời ơi cái áo hiệu Christian Dior của tui mà còn có người chê chắc nó không có đồ nào đẹp hơn đâu !

Một con nhỏ trong nhóm thiên thần nói

_trời ! chị hai mặc áo hiệu Hermes đó ! ai mà đẹp như chị ấy được ? con khác nói

Bọn chúng xúm lại nói xấu nó rồi. . .

_chào mọi người tôi đã quay về !

Hy bước vào với sự ngạc nhiên của mọi người , hôm nay cô ta mặc bộ áo cực kỳ sang trọng do những nhà thiết kế của công ty thời trang Royal may

_woa thật là ngưỡng mộ quá đi ! vừa là người thừa kế sang giá , vừa là vợ chưa cưới của anh Vũ vừa là người mẫu nổi tiếng thế giới . . .

Một cô gái không nhịn nổi thốt lên

_quý vị xin chú ý lên khán đài ạ !

Vị MC cầm mic nói

_hôm nay tập đoàn chúng tôi xin đính chính lại một vài việc

- thứ nhất chúng tôi xin giới thiệu người thừa kế tập đoàn cô Hoàng Vũ Diệp

- thứ hai chúng tôi xin đính chính lại rằng người lúc trước cô bố là người thừa kế , hôn thê của thiếu gia là cô Hoàng Á Hy do tiểu thư mất tích nên mới nhờ chị gái song sinh của cô ấy đảm nhiệm nhưng bây giờ cô ấy đã trở về và nhận lại những gì thuộc về cô ấy

- thứ ba chúng tôi xin công bố tin đính hôn của tiểu thư và thiếu gia

ông MC quay sang nó

_mời tiểu thư ạ ?

Nó bước lên sân khấu với những ngỡ ngàng của mọi người và nhóm thiên thần . ở dưới sân khấu bây giờ nhốn nháo cả lên

_bộ đồ đo có phải là bộ đồ của tiểu thư “ truyền thuyết ” không ? một người đàn bà reo lên

_bộ nữ trang ấy có phải là bộ “món quà của mặt trăng” không ? cô gái 1

_sao cô ta giống công chúa “truyền thuyết ” thế ? cg2

Những câu nói ấy cứ vang lên khắp nơi

_thưa mọi người chắc mọi người ngạc nhiên khi thấy tôi ở đây phải không ạ ? lúc tôi còn nhỏ thì bị mất tích và phải nhờ chị gái mình tiếp quản thay tôi . bây giờ tôi đã về nên tôi sẽ làm mọi công việc của mình . mong mọi người giúp đỡ

Nó nói xong liền cúi đầu lễ phép rồi bước xuống sân khấu

_làm tốt lắm cháu iu ạ !

Ông nó động viên

_xin mời mọi người nhập tiệc ạ !

Ông MC nói

_địa chào khách nào

Hắn choàng tay ôm eo nó dắt đi

_em làm tốt không ?

Nó hỏi hắn

_không tốt. . . .

Thấy nó buồn nhưng hần suy nghĩ hần liền nói

_mới lạ đó ! vk anh là số 1

Nói rồi hần dẫn nó đi chào mọi người buổi tiệc rất là vui kết thúc không có một chút gì gọi là đau khổ nhưng đó cũng là một mở màn cho sự ganh ghét ,
*** hại và chia ly

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

*****tại biệt thự Xanh*****

6h sáng . . .

_chị ơi ! anh à ! hai người dậy cho em nhờ đi

Vy kêu thảm thiết nhưng vẫn không ai trả lời

_CÓ DẬY KHÔNG HAI ĐÚA KIA ?

Vy giận quá la lên nhưng vô hiệu , liền bước vào phòng nó nhưng cả nó và hần đã không cánh mà bay đi đâu mất tiêu

greatness as you

smallest as me

you show me what deep as sea

a litter love, a litter kiss

a litter hug, a litter gift

all of litter something

there are memoies

you make me cry,make me smile

make feel that love is true

you always stand by my side

I don't want to say good bye

you make me cry, make me smile

make me feel the joy of love

oh kissing you

thank you for all the love you always give to me

oh I love you

(bài a litte love của Fiona Fung)

Điện thoại của nó vang lên làm nó với hần phải chú ý

_alo

Nó nghe . đầu dây bên kia là Vy

_có gì không em ?

_chị với anh đi đâu vậy ?

_à ! chị với Yến có chuyện đi trước còn anh Vũ đi học rồi em ăn rồi đi học trước đi nha !

_dạ ! chị ui !

_gì em ?

_em kêu Huy qua rước em nha ?

_uhm ! cái đó cũng hỏi chị nữa hả ?

_hihi ! ý kiến thôi

_vậy thôi bye bye em

_dạ bye bye chị

Nó cúp máy rồi . . . .

_chưa thấy con em nào mà rắc rối thế luôn ak !

Hắn bức dọc nói

_cái đó là tại anh thôi ! ai bảo sáng ra kéo em đi học sớm chi

Nó không chịu thua khi thấy hắn chê em iu của nó

_sao lúc này không nói đi với anh đi ? nói đi với Yến chi vậy ?

Hắn cần nhần

_trời ! em mà nói đi với anh cái nó suy diễn lung tung ừi sao ?

Nó bức dọc nói

_hôm nay trời sắp bà con ơi

Ken không biết ở đâu chui ra la lên

_sắp cái con khi

Hắn chọc

_nếu không sắp sao đại thiếu gia nhà ta lại biết dẫn vợ đi học ? không sợ dị nghị à ?

Mình thêm dầu vào lửa nhưng . . .

_có thôi không ? chọc bạn em bộ mấy người vui lắm hả ?

Yến và Trang đồng thanh

_trời làm gì dữ vậy

Ken nói

_bây giờ có im không ? không im tối nay đường ai nấy đi đó nha !

Trang hăm dọa

_hix ! coi như anh thua

Cả bọn phá lên cười trước hành động “anh hùng rơm” của Ken

_cười cái gì mà cười ?

Ken nổi nóng lên

_hihi ! mặt anh què nhìn dễ thương qua đi

Trang véo má Ken nói

_thôi mọi người ăn đi em với Yến lên lớp trước nha !

Nó nói rồi dắt theo Yến cùng đi

_cho Trang đi với

Trang chạy ra nhưng tụi nó không cho theo nên đành ngậm ngùi bước đi vô

_hai người đi đâu vậy ? cho em đi với

Vy chạy theo cùng đi với bọn nó

_ê ! vợ mày dễ thương thiệt ! ngàn năm mới thấy Vy chịu tao chờ đi học vậy mà đi gần đến nơi lại bị vợ mày bắt mất tiêu

Huy khò sở nói

_tao cũng thế ! Yến đang ngồi cũng bị bắt

Minh bần bần nói

_ha ha ! tao là lòi nhắt ! Trang xin đi theo mà không cho đi

Ken cười tươi như hoa

_ . . . ! từ này đến giờ hần không nói gì hết

_ê ! cảm thấy có lỗi sao không nói gì thể ?

Huy hỏi

_mình thấy dạo này ba người bọn họ có gì đó lạ lắm

Hần nói

_thiệt ra chuyện đó mình biết đó nhưng, ., .

Minh nói lấp lửng

_biết gì ? nói mau đi

Hần và Huy đồng thanh vì chuyện ấy có liên quan đến cả ba mà

_chuyện là zầy nè . . . . ba la . . . bolo. .

Minh kể hết chuyện cho bọn hần nghe

_hả ? bỏ đi ư ? sao có thể ?

Hần vừa nói xong liền bỏ chạy đi

****tạ cánh đồng hoa ****

_chuyện là vậy đó Vy

Nó nói

_nếu hai người đi em cũng không ở lại !

VY cương quyết

_ còn Huy ?

Yến hỏi

_ vậy sao chị và chị ấy lại có thể bỏ hai người kia vậy ? hai người không buồn ?

Vy hỏi bọn nó

_ nói thật buồn thì có buồn nhưng đó là số phận thôi em ạ !

_ ”hữu duyên thiên lý năng tương ngộ

vô duyên đối diện bất tương phùng“

Yến nói

_ chuyệnj không như hai chị nghĩ đâu !

_ chứ sao ?

Nó hỏi

_ anh Vũ chịn chị không phải chị Hy

Vy nói

_ em ạ cho dù chọn ai đi nữa cũng không hoàn toàn là yêu người đó đâu !

Nó nói

_ em thật sự không hiểu

Vy nói

_ chị chọn lựa ra đi vì chị không muốn níu kéo

Nó nói

_ còn hai người thì khác ! không ai phải như tôi cả

_ cho dù thế nào tội này cũng đi theo

Yến và Vy đồng thanh

_ không ai phải đi cả !

Hắn từ sau bụi cây đi ra

_ anh. . . anh ?

Nó lấp bắp chỉ tay về phía hắn

_ chúng tôi đi hai người nói chuyện với nhau đi

Nói rồi hai người kia bước đi

_ sao em không nói cho anh ? sao không hỏi anh ? sao không biết anh suy nghĩ gì mà làm càng thế ?

Hắn tức giận nói

_ em . . . . em . .

Nó vừa nói vừa rơi nước mắt

_ sao em không hỏi anh ?

Hắn hỏi nó , hắn quay nó đối diện hắn

_ vì em sợ ! sợ anh nói là. . .

Nó lấp lửng

_ sợ anh nói em chỉ là người thay thế

_ngốc à ! em không hỏi thì sao lại biết anh coi em là người thay thế

Hắn ôm nó vào lòng nói

Reng . . . . reng . . . . reng . . .

_ vô học rồi em về lớp đây !

Nó đẩy hắn ra nhưng hắn vẫn ôm chặt nó

_ không ! hôm nay nghỉ ! đi theo anh

Nói rồi hắn bế nó về phòng hắn (phòng VIP ak nha !)

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14

*****tại phòng hắn*****

_ ngủ đi ! anh sẽ ôm em ngủ !

Hắn ôm nó vào lòng nói

_ anh sẽ không bỏ em mà đi chứ ?

Nó hỏi hắn

_ngốc ạ ! anh sẽ cùng ôm em ngủ nhé !

Nói rồi hắn ôm nó vào lòng và cả hai cùng mơ giấc mơ chỉ có của cả hai

***tại lớp nó ***

_ ê ! hai người đó ghê thật ! đi mất tiêu luôn kìa !

Yến nói

_ hi hi ! lâu lâu cho người ta thế giới riêng tí

Trang vừa ăn kẹo vừa nói

_trời ! ở nhà không đã sao ?

Vy chẳng chịu thua

_ mấy người nói gì vậy ?

Hy từ đâu xen vào

_ người ta nói gì thì kệ người ta đi xen vô làm chi ?

Vy nói

_chị thấy em dạo này hồn lăm rồi đó nha ! em đừng quên em nhỏ hơn chị 2 tuổi đó

_hả ??? nhỏ 2 tuổi sao học lớp 8 ????

Hai đứa kia la lên

_hi hi! Nhảy lớp

Vy le lưỡi cười

_ghê vậy ?

Yến nói

_IQ ta cao không cần ngưỡng mộ

Vy hất mặt lên

_hai người đó đâu ?

Hy chen vô

_đi làm ầm tình yêu rồi

Trang khúc khích cười

_không được hai người không thể như thế với tôi

Hy nói xong chạy ra khỏi lớp

_đúng là yêu quá hóa dại mà

Yến lắc đầu thở ra

_không biết hai người kia có sao không ta ?

Trang đang nói thì . . . . .

Bốp . . .

_ui da ! cu hôn các đảng âm binh hột vịt lộn ở đâu chị tui vậy ?

Trang ôm đầu nói

_EM DÁM CHUI TUI HẢ ?

Bà cô chịu hết nổi và thế là nguyên đám bị cho đứng làm đầu trăm họ

****tại phòng hán ****

Nó đang miên mang nhìn hán , nhìn kỹ hán cũng được lăm nhĩ , môi đỏ , mi dài ,mũi cao . . .v .. .v....

_em nhìn xong chưa ? xong rồi thì trả tiền người mẫu cho anh

Hán chọc

_hihi ! anh thức rồi hả

Nó cười

_nếu anh không thức sao lấy tiền người mẫu của em được?

Hán lại chọc nó

_xí ! ai mà thèm mướn anh làm người mẫu chứ ?

Nó nói rồi quay đi nhưng có một bàn tay đã nắm nó lại

_nhưng em phải trả !!

Hắn ôm nó vào lòng

_trả gì ?

Nó ngây ngô hỏi

_trả cho anh bằng niềm tin và trả cho anh bằng cả cuộc đời của em chịu hông ?

Hắn ôm nó mạnh hơn

_.....! nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu

Hắn nở một nụ cười mãn nguyện rồi ôm nó trong lòng

Giờ ra chơi . . . . .

_anh đi công chuyện lát nha !

Hắn hôn lên trán nó rồi bỏ đi

_trời ơi ! sến như con sên

Huy chọc nó làm mặt nó đỏ lên

_Điệp đi đây cái

Yến nói rồi kéo theo nó và Vy

Cánh đồng hoa. . . .

_em xin lỗi anh mà ! hãy tha thứ cho em đi mà

Hy nắm tay hắn níu về phía mình nhưng hắn không làm gì mà chỉ đứng yên

_xin lỗi ! người tôi yêu không phải là cô ! người tôi yêu không độc ác như cô !

Hắn hất tay Hy ra

_anh biết bao năm qua em nhớ anh nhiều lắm không ?

Hy ôm hắn từ phía sau nhưng bàn tay lạnh lùng của hắn đã đẩy vòng tay ấy ra

_tôi nhắc lại nhé ! người tôi yêu không phải cô

Hắn nghiêm nghị nói

_nếu người anh yêu không phải em thì em chết anh cũng không cần đúng không ?

Nói rồi Hy nghiêng người cho té xuống hồ bơi gần đó

Hắn vẫn không nói gì cho tới khi phát hiện ra là cô ta đã lấy mất chiếc nhẫn mà hắn định cho nó coi như là quà cầu hôn để làm tin nên hắn đành ngậm ngùi nhảy xuống cứu Hy

Nhưng ông trời quả thật ganh ghét những người yêu nhau mà ! này giờ mọi thứ nó đã chứng kiến hết cùng với yến và Vy

_Điệp bà đi đâu vậy ? nguy hiểm lắm đó !

Yến la lên làm hắn giật mình

_sao . . . . sao. . . sao cô ấy lại ở đây?

Hắn nắm vai vy hỏi

_anh làm gì thì tự anh biết !

Vy lạnh lùng nói

_anh làm gì ?

Hấn nói

_bộ cô ta không biết bơi sao anh phải xuống đó cứu ?

Yến nói

Hấn không nói gì lấy trong tay ra chiếc hộp được bao bằng vải nhung đỏ

_cô ta lấy nhẫn anh tặng cho Diệp làm quà đính hôn mà ! không nhảy xuống sao lấy ? cô ta còn ở dưới kia

Nói rồi hấn chỉ về phía một con người đang leo lên thành hồ

_em . . . em . .

Vy và Yến nói

_thôi ! xin với chả lỗi ! đi kiếm vợ yêu cho tôi hai người mà kiếm không có tui giết hai người

Hấn lúc đầu nói nhỏ nhẹ sau đó la lớn làm hai đứa kia hết hồn chạy mất dép đi kiếm nó

Tại sân thượng . . . .

_ê con kia sao mày dám đi theo anh Vũ hoài vậy ?

Trúc chỉ cào mặt nó hỏi

_tôi đi theo ai kệ tui ! không liên quan đến mấy cái thứ côn đồ mấy cô

Nó vừa nói vừa khóc

_mày gan ! trúc vừa nói vừa dơ tay ra hiệu

_ĐÁNH NÓ CHO TAO

Trúc kêu mấy đứa đàn em đánh nó

_CÓ GIỎI THÌ QUA ĐÂY!

Hấn la lớn và chưa đầy 5p hấn đã đánh cho bạn đó nằm dài

_anh ? sao anh ở đây ?

Nó hỏi hấn

_nếu anh không ở đây sao anh có thể thấy con chuột nhỏ bị ăn hiếp ?

Hấn chọc nó

_thôi anh xin lỗi mà !

Hấn ôm nó vào lòng rồi xoa xoa đầu nó

_hix ! hix mọi chuyện hix là hix

Nó vừa nói vừa khóc

_chuyện là zậy nè . . . . bala . . bolo . .

Hấn vừa nói xong liền lấy chiếc nhẫn ấy đeo vào tay nó

_đây là minh chứng cho tình yêu của chúng ta nhé ?

Hấn ôm nó

_ . . ! nó vẫn không nói gì mà chỉ khẽ gật đầu

_xin em hãy tin anh ! cho dù là lúc anh sắp chết đi chẳng nữa thì trái tim anh thuộc quyền sở hữu của em

Hắn nói rồi bế nó đi về phòng (phòng VIP)

_chị sao rồi ?

Vy chạy lại hỏi

_xuyết ! chị ngủ rồi

_uhm ! em biết rồi

Nói xong hắn bế nó vào phòng và thay đồ rồi ôm nó ngủ như hồi sáng

_ngốc à ! em là của anh và trái tim anh là của em nên không cần lo đâu

Không biết nó có nghe thấy không nhưng trên môi vẫn nở một nụ cười rất tươi . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

***** tại biệt thự *****

_anh chị sao rồi ?

Vy chạy lại ôm Diệp hỏi

_ủa ! sao em ở đây ? giờ đang là giờ học mà !

Diệp hỏi

_hi hi ! thì em lo cho chị quá học hông được nên trốn

Vy le lưỡi nói

_cái con này ! thiệt tình

Diệp vừa nói vừa vỗ đầu Vy

_mà nói nghe mai mốt kêu bạn đi ! kêu chị em thấy kỳ kỳ ak

Diệp nói với Vy

_không có gì kỳ cả ! em nhỏ hơn chị 2t mà

Vy nói làm nó ngạc nhiên

_hả ????? nhỏ hơn 2t sao học chung với chị được

Diệp vẫn xưng chị em với Vy

_hi hi ! nhảy lớp

Vy cười

_à thì ra là vậy ! mà IQ của em là bao nhiêu ?

Điệp vừa ăn vừa hỏi Vy

_210/210

Vy thân nhiên trả lời

_huhu ! sao ghê vậy ?

Nó khóc

_hihi ! nhà này ai chả có IQ cao

Vy nói

_còn chị ?

Vy quay qua nó

_200/210

Điệp ủ rũ nói

_phụt ! trời sao nhỏ thế ? (hix vậy mà nhỏ hả ? t/g chắc ngu hơn nữa ak)

Vy phun nguyên ly nước ép dâu vào mặt hắn

_VỢ TAO NGỐC TAO LO MÀY LÀM GÌ MÀ XÚC ĐỘNG DỮ VẬY ?

Hắn quát Vy

_hix ! em . . hix . . xin . lỗi chị hix

Vy vờ khóc nhưng không có hiệu quả

Hắn đã dẫn nó lên phòng từ khi nào rồi

****tại trường ****

Giờ ra về . . .

Tại sau trường .

_dạ em xin lỗi chị ! không thành rồi ạ

Trúc cúi đầu với một người nhưng không biết người đó là ai vì chỉ có thể thấy bóng

_tao biết ! cái đó chỉ dùng để làm nó lo sợ thôi !

Hoàng Vũ Diệp mày còn phải trả những gì mà mày nợ tao !

Người đó nói xong liền nhét mép lên khinh bỉ

_dạ ! vậy em về nhà chị ?

Trúc cúi đầu đi ra

_anh ấy phải là của tao

Nói rồi người đó bước đi ra cổng và đi về

Trở lại với nhà nó . . . .

_hai chị em xuống ăn tối nè !

Hắn gọi với lên cầu thang

_dạ ! em xuống liền

Cả hai đồng Thanh

Sau đó Diệp bước xuống với con gấu bông trên tay và chiếc váy màu hồng rất dễ thương làm Vũ và Vy không khỏi ngạc nhiên và ngay người nhìn Diệp
_ hai người làm gì thấy ghê vậy ?

Diệp nhìn Vũ hỏi

_ chị ơi ! hôm nay chị đẹp vậy ?

Vy khen

_ trời ! anh em mấy người rảnh quá đi ! người ta mặc đồ ngủ cũng khen đẹp nữa

Diệp lắc đầu rồi ngồi vào ghế ăn

_ ăn y ! đói rồi

Diệp cầm muỗng đưa lên ăn ngon lành

Sau bữa ăn Diệp và Vũ thì đi dạo còn Vy thì ở nhà xem phim

Lúc 7h tại khu trò chơi. . . .

_ anh ! anh lại đây đi ! xem kia ! xem kia con đó đó

Nó kéo hấn vào quầy trò chơi bắn súng và chỉ vào con gấu màu xanh lá ở cuối góc

_ ở nhà em có nhiều gấu lắm rồi mà !

Vũ nói

_ nhưng em muốn con đó nữa

Diệp nũng nịu

_ để chặt phòng

Vũ lắc đầu nghiêm nghị

_ hay là anh không biết bắn súng ?

Diệp nghi hoặc nói

_ hi hi ! uk thì anh không biết bắn ! (sao bà cố ! nắm trùm nguyên cái bang Royal mà không biết bắn súng)

Vũ cười như cho qua

_ thôi mà ! lấy cho em con đó đi

Diệp lay lay tay áo Vũ

_ được chiều em riếc rồi hư mà !

Vũ xoa đầu Diệp

_ con muốn bắn con nào ?

Ông chủ quầy hỏi hai đứa

_ con kia ạ !

Diệp chỉ về con gấu ở cuối dãy

_ con đó thì 3 lần bắn hết mấy cái lon đó nha ! vì nó là món quà đặc giá nhất đó

Ông chủ giải thích

_hả ? vậy thôi ! lấy con khác

Điệp bước đi nhưng Vũ kéo lại

_đi đâu vậy ?

Vũ hỏi

_đi chỗ khác chơi ! ở đây tẻ

Điệp buồn bã trả lời

_chú con lấy con đó đưa súng đây

Vũ đưa tiền cho ông đó rồi cầm súng lên , nạp đạn vào và . . .

Bằng . . .

Bằng . . . .

Bằng . . . . .

Thế là con gấu đã nằm trong tay Diệp với sự ngạc nhiên của nhiều người xung quanh đó và ông chủ quầy vì tài bắn của Vũ

_woa ! chồng em bắn giỏi thật

Điệp khen Vũ làm Vũ vui như chưa bao giờ được như thế vậy

_chuyện nhỏ

Vũ nhét mép lên nói

Rồi Vũ và Diệp đi chơi khắp nơi trong khu giải trí như : bắn banh , phóng phi tiêu , chơi banh ,đua quay , . . .v....v...

Khoảng 9h tối . . . . .

_đi theo anh ! nhanh lên !

Vũ nắm tay điệp kéo đi

_đi đâu ?

Điệp hỏi

Vũ không nói gì chỉ thấy Diệp lên xe rồi lao đi

15` sau . . . . .

_hả ? vô trường chi ? mai là chủ nhật mà !

Điệp ngây ngô hỏi

_thì ngày mai là chủ nhật nhưng anh muốn cho em xem cái này nè !

Nói rồi Vũ kéo nó chạy ra cánh đồng hoa

_ra đây chi ? buồn ngủ

Điệp dụi dụi con mắt

_thì anh dẫn em về nhà ngủ nè !

Vũ nói

_dẫn em về nhà ngủ hả ? anh có điên không vậy?

Điệp chọc Vũ nhưng lát sau Vũ dẫn nó đến một ngôi nhà ở sâu trong cánh đồng hoa và ở đó coa một con suối nhân tạo , góc cây như trong mơ của nó

vậy

_nơi này. . . . nơi này. . .

Nó lấp bắp

_quen lắm phải không ?

Hắn hỏi

_uhm !

Nó gật đầu

_đây là nói lần đầu anh gặp em đó

Hắn nói

_em chỉ gặp nó trong mơ thôi ! ở đó em gặp được hai người con trai . một lạnh lùng một ấm áp

_vậy em thích ai ?

Hắn ôm nó vào lòng chặt, thật chặt , hỏi

_nhưng có một điều em không thể lý giải được là tại sao người em thích không phải là người ấm áp mà em lại thích cục băng kia

Nó ngây ngô nói mà đâu có biết lòng hắn đang nở hoa

_em có biết hai người đó là ai với ai không ?

Hắn nói nhỏ vào tai nó

_không nhưng em chắc là có anh , và anh chính là người lạnh lùng với mọi người nhưng ấm áp với em đúng không ?

Nó hỏi hắn

_. . . . ! hắn không nói gì mà chỉ gật đầu

Nó và hắn nằm cạnh nhau dưới gốc cây một lát sau nó hỏi

_nếu có một ngày anh không còn ở bên em nữa hoặc anh quên em thì em phải làm sao ?

Nó ngây ngô hỏi hắn

_nếu có ngày anh không còn ở bên em nữa thì anh mong em hãy sống vui vẻ và có một cuộc sống tốt đẹp ! không được buồn bã vì em phải biết rằng anh luôn ở bên em dù anh có ở đâu

_. . . . ! im lặng một hồi hắn nói tiếp

_còn nếu anh có quên em thì xin em hãy kiên nhẫn đợi anh ở đây vì sẽ có một ngày anh nhận ra em

_vì sao ?

Nó ngắt lời hắn

_vì em là đất đối với anh !

_. . . ? mặt nó ngơ ngác làm hắn buồn cười

_anh tình nguyện làm cây để em làm đất vì nếu thiếu đất cây sống không được nhưng nếu thiếu cây đất chỉ không màu mỡ và sau đó đất sẽ màu mỡ lại nhờ một cây khác

Hắn hôn nhẹ lên trán nó

_em không muốn làm đất em không muốn như thế

Nó bắt đầu khóc làm hắn thêm đau lòng

“ngốc ạ ! nếu sau này anh đi hoạt động mà em như zậy sao anh nỡ đi đây ? ” hấn thăm nghĩ

_thôi đó coi như là lời hẹn của chúng ta nhé ?

Hấn hỏi nó

_dạ ! nhưng em mong lời hẹn này không thành sự thật

Nó dụi đầu vào ngực hấn

_ngốc quá ! anh sẽ che chở em mãi mãi nên em không cần lo

Hấn ôm nó vào lòng rồi hai người nằm đó cho đến tối mới đi ăn rồi vô căn nhà nhỏ kỷ niệm của hai người ngủ (ngủ riêng nhá !)

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

****tại căn nhà nhỏ ấy ****

_vợ à ! dậy đi ! anh dẫn đi chơi nà

Hấn lay lay nó

_chồng ui ! vợ rất rất là buồn ngủ

Nó chu mỏ làm nũng

_có ai đi công viên không ta ?

Hấn nhìn ra cửa sổ nói

_đi đi ! đợi em tý

Nói xong nó chạy một mạch vô nhà vệ sinh thay đồ

_anh đi lấy xe trước nha !

Hấn nói rồi bước ra trước

Nó thay đồ xong cũng đi ra luôn

_cô đứng lại đó cho tôi !

Không biết Hy ở đâu trong bụi cây đi ra trong lúc nó đang đi ra cổng

_chị ! . . . chị . . . sao chị ở đây ?

Nó chỉ tay về phía Hy nói

_em gái sao xúc động thế ?

Hy cười nhét miệng lên

_đi ra ! ai cho chị . . . um . . . um

Nó chưa kịp nói hết thì Hy đã lòi nó đi sau đó. . . .

_chồng ơi ! đi chơi nào !

Hy chạy ra ôm hấn như nó thường làm

_em làm gì mà lâu vậy ?

Hấn hỏi nó nghi hoặc vì hôm nay hấn thấy nó hỏi lạ

_à ! em gặp chị Hy ! chị ấy đến tạm biệt em đi Mỹ

Hy ôm tay hấn

_nhẫn của em đâu ?

Hấn bỗng trở nên lạnh lùng

_nhẫn ? nhẫn nào ?

Hy hỏi hấn ngây ngô vì Hy không biết về chuyện chiếc nhẫn hấn tặng nó

_cô không lừa được tôi đâu ! một lần là quá đủ rồi ! CÔ ẤY ĐANG Ở ĐÂU ?

Hấn nói lạnh lùng rồi quất vào mặt HY

_anh . . anh . . . anh nói gì thế ?

Hy giả bộ ngẹn ngào nói

_thôi cái bộ dạng đó đi

Hấn lạnh lùng với Hy

_được nếu anh đã nhận ra thì tôi cũng không nói nhiều nữa

Hy bỗng đổi giọng

_cô ấy đâu ?

Hấn lạnh lùng

_tôi e là nó không sống được lâu nữa đâu ! ha ha ha ha ha

Hy nói rồi cười lớn và bỏ đi

_chết ư ? Điệp ơi em đang ở đâu ?

Ring . . . .ring . . . .

_alo ! thiếu gia

Đầu dây bên kia lễ phép với hấn

_mau đưa người vô trường nhanh lên

Hấn quát lên đập cái điện thoại rồi chạy như điên đi tìm nó

“anh yêu nó hơn cả em sao ? ” “nó có gì hơn em chứ ? ” “ anh yên tâm nó sẽ không sao đâu ! vì nó là em của em mà ! ”

Những suy nghĩ ấy từ trong đầu Hy nảy ra

_chị thua em rồi Điệp ạ ! nhưng chị không bỏ cuộc được vì đó là hạnh phúc đó là của chị

Hy nói rồi bỏ đi

_dạ thưa thiếu gia chúng tôi đã đến

Một nhóm người áo đen khoảng 5 , 6 chục người chạy lại cúi đầu chào hấn

_MAU ĐI TÌM CÔ ẤY ĐI

Hắn quát lên làm cả đám người chạy như bay đi tìm

Khoảng 2 tiếng sau. . .

_dạ thưa ! ở đây không có ạ !

Một tên chạy lại nói

_dùng định vị đi

Ken từ xa đi tới nói

Ken ,Trang Vy , Huy ,Yến , Minh ai cũng rất lo cho nó khi nghe hắn báo

_uk nhi ! này giờ mình quên

Hắn lấy máy tính ra bắt đầu định vị máy của nó nhưng vô hiệu vì máy nó đã bị tắt

_không được !

Hắn nói

_chị ơi ! chị đừng có gì nhé

Vy ôm Huy khóc

_tại anh tắt cả ! cái gì mà hèn hò chứ ! anh hại nó đấy

Yến đánh bình bịch vào ngực hắn

_cô cứ đánh đi nếu đánh chết tôi mà cô ấy trở về

Hắn lạnh lùng nói nhưng tim hắn như đang chảy những giọt nước mắt màu đỏ

Minh thấy thế liền chạy lại ôm Yến vào lòng

_mọi người đừng như thế nữa

Trang hét lên làm cả đám im bật và tập trung vào Trang

_bây giờ ta phải cho người đi tìm trong ngày hôm nay nếu sang ngày mai mà ta không thể thấy nó thì chúng ta sẽ nói là nó đi du lịch vì thân phận của nó hầu như mọi người ai cũng biết qua bữa tiệc rồi

Trang nói một mạch làm cả bọn nể cô nhóc luôn

_được ! quyết định vậy đi

Cả bọn đồng thanh

Nguyên ngày hôm đó cả bọn đi hết khách sạn , nhà hàng , nhà hoang , đất trống , từ thiên đường xuống địa ngục ,từ châu âu qua châu á mà vẫn không thấy nó (phần này t/g nói hơi quá)

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

_mấy người là ai ? sao tôi lại ở đây ?

Nó hỏi những người đó nhưng nó đã biết lý do tại sao nó lại ở đây từ lâu rồi

“lạ nhì ? bắt cóc mà cho ở khách sạn ? mà lại không bị trời nỡ chứ ”

Trong đầu nó nghĩ hoặc về chuyện này

_ cô không cần biết ! cô chỉ cần ở đây cho đến khi có người đến rước

Một tên áo đen nói

_ ăn đi !

Một tên khác đưa cho nó hộp cơm

_ trời ! bắt cóc mà cho con tinh ăn cơm với đùi gà ?

Nó ngây ngô nói làm hai tên kia bật cười

_ chị hai ạ ! ai mà bắt cóc chị đâu ! có người kêu chúng tôi bảo vệ cô cho đến khi có người đến rước cô đi

Hắn ta nói cho nó biết

_ oh ! hi hi !xin lỗi nha !

Nó nói rồi tìm thứ gì đó trong túi bỗng . .

_ điện thoại của tui đâu ?

Nó hỏi hai tên kia

_ tui tui không biết ! à mà quên . cô có thể ăn uống thoải mái nha ! nhưng không được đi đâu hết

Tên kia nói xong đi ra ngoài và đóng cửa lại

_ tại sao chứ ? tại sao lại không cho tôi đi ? chồng ơi cứu vợ nhanh lên đi !

Noa bắt đầu khóc và kêu tên hắn

****biệt thự xanh ****

_ có tin gì chưa ?

Yến hỏi Vy

_ chưa ! vẫn là số 0

Vy ùu xùu nói

_ đừng buồn nữa ! mới có 1 ngày mà

Ken vỗ vai hắn (anh ơi ! người ta mất tích không biết chết sống mà anh nói nhẹ thế ?)

_ . . . !

Không khí bỗng trở nên căng thẳng hơn

_ thừa thiếu gia ! có người gửi quà cho cậu ạ !

Ông quản gia chìa ra một hộp quà hình trái tim đưa cho hắn

_ bỏ đó đi !

Hắn nói rồi bước lên phòng bỏ cái hộp ở đó , nhưng căn phòng hắn bước vào là phòng nó chứ không phải phòng hắn

_ em đang ở đâu ?

Tựa đầu vào con gối nhỏ màu xanh và hắn bắt đầu chìm vào giấc ngủ

12h trưa . . . .

_anh ! xuống ăn nè !

Nó lay lay hấn

_thôi ! cho anh ngủ chút nữa đi mà !

Hấn nằm lẩn lẩn trên giường

_anh không dậy là em đi đó nha !

Nó vừa nói xong thì hình bóng của nó cũng mờ dần đi trong không gian ấy

_anh thức rồi nè ! đừng đi mà !

Hấn bật ngồi dậy và nhận ra này giờ chỉ là một giấc mơ . cô vợ nhỏ yêu quý của hấn vẫn chưa về

Hấn lê thân xác tàn tạ nhất có thể xuống nhà

_ăn miếng đi anh !

Vy an ủi hấn

_uk !

Hấn nói lạnh lùng rồi ngồi ăn trong vô vọng

Còn hộp quà ấy vẫn nằm ở góc phòng không ai động đến

Và rồi anh sẽ bay lên đến nơi bầu trời

Để cất tiếng nói yêu em cho đến mai sau cuộc đời

XA RANG HÊ Ô!!!

Đó chính là lời yêu anh trao

Mình sẽ đến cuối chân trời miền yêu thương.

Một ngày tươi sáng hương thơm theo gió mây ngàn

Để hai chúng ta yêu nhau nắm lấy tay như bây giờ

XA RANG HÊ Ô!!!

Lời yêu ấy xin nguyện thề: hạnh phúc dâng tràn, tình thấm thiết như mơ...ngày xanh.

(lời yêu đó , hkt)

Điện thoại của hấn reo lên

_alo !

Hấn nghe và đầu dây bên kia là ông nội

_Điện mất tích à ?

Ông la trong điện thoại

_dạ !

Hấn buồn thui nói vì hấn biết sẽ không gặp được ông

_sao không đi tìm

Ông đòi giọng khi nghe tiếng hấn hỏi mệt và ông đoán là hấn cũng cố gắng lắm rồi

_con cho người đi tìm hôm qua tới hôm nay rồi mà vẫn không thấy

Hắn ghen ngào nói

_uk ! vậy các con tìm tiếp đi !mà có cần ta giúp gì không ?

Ông hỏi hắn với về quan tâm

_dạ không ạ !

Hắn cương quyết

_uhm! Vậy có tin gì nhớ báo cho ông nhé !

Nói rồi ông tắt máy

_ông gọi hà anh ?

Vy hỏi hắn

_uhm ! mà mọi người về hết rồi hả?

Hắn nhìn quanh kiếm

_không ! mọi người ngủ ở phòng khách ấy ! còn chị yến khóc quá xiu ùi

Vy nói và chỉ tay về phía phòng khách

_Yến ngốc thật có thể mà cũng xiu

Hắn cười nhẹ

_anh mới là người ngốc đấy

Trang từ trong phòng bước ra

_anh không ngờ ! người hiểu mọi người như yến mà lại thua một cô bé ham ăn như em

Hắn nói với trang

_ạ ! người có lúc buồn lúc vui mà ! chuyên viên tâm lý cũng cần có người nói chuyện mà , người đó không phải chỉ nghe người ta mà người đó cũng cần một người lắng nghe nỗi buồn của mình chứ anh

Hắn nghe trang nói như thông suốt một điều gì đó

_uhm ! anh hiểu rồi

Hắn nhìn trang cười

_còn hộp quà này ? an định sao ?

Vy đưa hộp quà cho hắn

Hắn nhận lấy hộp quà và. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Hắn từ từ mở gói quà ra và. . .

_là điện thoại của chị Diệp

Vy la lên khi thấy món quà mà hần mở

_có giấy kia ! có thể là có tung tích của nó đây !

Trang la lên

_uhm ! từ từ ! để coi

Hần mở bức thư ra và đọc

“ cô ta hiện giờ đang ở khách sạn Royal tầng 5 , hãy đến đó rước về đi ! còn về số phòng thì tự tìm ”

Bức thư chỉ vôn vẹn mấy dòng mà hần xem như cả gia tài

_đi thôi ! nhanh lên !

Hần chạy như bay ra xe

_hai người đi đi ! tôi ở lại kêu mọi người

Trang nói rồi chạy đi kêu mọi người

*****tại khách sạn Royal *****

_mau cho phong tỏa tầng 5 để lục soát tìm tiểu thư

Hần kêu bảo vệ

_dạ !

Ông bảo vệ cúi đầu rồi chạy vào trong

_mọi người phong tỏa và chặn tất cả mọi liên lạc ở tầng 5 và tìm tiểu thư

Ông bảo vệ nói chuyện trên loa phát thanh

Sau đó có một nhóm người áo đen chạy đến lục soát từng phòng ở khách sạn

Trong một căn phòng gần đó. . .

_đến rồi à ! nhanh hơn dự kiến một tý nhưng không sao ! màn kịch còn dài

Một người ngồi trên ghế xoay , hai tay đan vào nhau và miệng nở một nụ cười tạo thành một đường cong tuyệt hảo

Sau 30p khi đi khám xét 100 căn phòng của tầng 5. . . .

_dạ chúng tôi đã tìm thấy tiểu thư rồi ạ !

Một người áo đen đi lại nói

_ở đâu ?

Hần nói lạnh lùng bên ngoài nhưng bên trong thì đang ăn mừng vì đã tìm được nó

_dạ phòng 403 ạ !

Hần vừa nghe số phòng xong cũng không khỏi ngạc nhiên vì đây là phòng VIP của khu VIP (tầng 5 là khu VIP của khách sạn nhé ! từ phòng 401 đến phòng 410 là phòng VIP nhưng phòng VIP nhất là phòng 403 và 405)

_đi thôi anh !

Vy kéo hần đi và trong vòng 2p hai người đã có mặt trước cửa phòng 403 . . .

_vợ ơi ! chồng đến rước vợ về nè

Hần vừa nói vừa bước đến gần cái giường mà nó đang ngồi

_chồng ! vợ nhớ chồng nhiều lắm !

Nó chạy lại ôm hấn khóc nức nở

_chồng cũng nhớ vợ lắm

Hấn vừa nói vừa ôm nó vào lòng xoa xoa làm Vy nổi da gà

_thôi mình về nhà hen !

Hấn nói rồi bế nó đi xuống xe trong sự ngạc nhiên , ganh tỵ , và ngưỡng mộ của mọi người xung quanh

Biệt thự xanh . . .

_ Điệp ! chị . . .

Vy và Yến đồng thanh chạy lại ôm nó

_hên quá ! em đã về nếu không sẽ có người vô nước biển , nằm viện vì đói và khóc đấy

Huy nhìn hấn và Yến rồi cười nói

_thôi em về là tốt rồi ! tắm rửa rồi ăn cơm ! bọn anh nấu xong rồi nè

Mình dụ dăng nói

_em tắm rồi ! nhưng chưa ăn gì hết

Nó xoa xoa bụng nói

_tắm rồi hả ? đồ đâu thay vậy ?

Trang ngạc nhiên hỏi

_lát nói cho bà biết còn giờ tui đói rồi

Nó cười cười làm cả bọn hồi hộp

_uk vậy vô ăn đi

Ken háo hức đẩy nó vào nhà bếp

Cả bọn ngồi ăn cùng nhau rất vui vẻ sau hai ngày mệt nhọc vì đi tìm nó và chăm yến (vì chị yến xỉu lên xỉu xuống ấy ! mới có hai ngày mà làm như chết hẳn rồi vậy)

Sau bữa ăn . . . . .

_bà nói gì ?

Trang hét lên

_tui nói thiệt mà !

Nó quả quyết

_chưa từng nghe chuyện đó luôn ak !

Vy lắc đầu như không tin

_mấy cô nói gì mà vui dữ vậy ?

Bọn hấn vừa đi mua kem về thì nghe bọn nó cười khúc khích với nhau . bọn hấn đưa kem cho bọn nó rồi hỏi

_à không có gì ! chỉ thấy lạ tại sao chị bị bắt cóc mà cho ăn cơm với đùi gà , ở phòng VIP , mặc đồ hiệu mà lại có người bảo vệ 24/24

Vy nói với vẻ mặt ngây ngô

_hả ?????

Ba người kia đồng thanh trừ hấn

_trời có chuyện đó hả ?

Huy há hốc mồm ra nói

_anh cũng muốn bị bắt cóc ! ai bắt em giới thiệu người đó bắt anh với ! bắt cóc mà như ở thiên đàng vậy

Ken ngồi mơ mộng làm cả bọn bật cười

_chuyện này có gì đó là lạ

Yến và Minh đồng thanh

_có gì đâu ! miễn sao vợ tui về với tui là được rồi

Hấn vừa ăn muỗng kem nó đúc vừa nói

_uk ! ăn lẹ rồi lên ngủ

Huy hớn hờ nói

_ai cho ngủ đây ? ở đây có quy định đó nha ! quy định không thể đổi của di đặt ra nha !

Hấn kiên quyết không cho

_hôm qua ở đó có sao đâu ! đi mà anh Vũ đẹp zaiiiiiiiii !

Trang năn nỉ

_thôi để mọi người ở lại đây đi !

Nó vừa ăn kem vừa nói

_nhưng . . . .

Hấn chưa kịp nói thì . . .

_quy định là mẹ em đặt em có quyền bỏ ! sau này mọi người ở đây với mình nha ! dọn qua đây luôn đi !

Nó nói làm cả đám nhảy cẫng lên sung sướng vì biệt thự Xanh là biệt thự truyền thuyết xinh đẹp mà !

_hứa nhé ! không nuốt lời nhé !

Trang vui vẻ nói

_uhm !

Nó gật đầu

_vậy mai tui này dọn qua nha !

Ken hớn hờ nói

_uhm ! cứ tự nhiên

Nó cứ gật đầu lia lịa trong khi hấn thì tức ói máu vì sau này sẽ không yên với đám quỷ phá đám này

Rồi cả đám ngồi nói chuyện uyên thuyên với nhau cho tới 1h sáng mới chịu về phòng ngủ

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

tại biệt thự Xanh

6h sáng . . . . .

_dậy đi học nào !

Yến đi vào phòng kêu nó

_uhm ! mà anh Vũ đâu ?

Khi Yến bước vô thì nó đã thức từ lâu rồi

_ông của bà kêu ông qua đó rồi

Yến nói

_vậy tui mình đi học trước hen ?

Nó hỏi Yến

_để kêu Minh chờ tui mình

Yến nói rồi chạy qua phòng Minh trong im lặng nếu không thì cái bọn kia thức là tiêu

cốc . . . cốc . . . cốc . .

_ai vậy ?

Minh nói vọng ra

_em nè !

Yến áp tai vào cửa thì . . . .

Rầm . . . .

Bây giờ Yến đang nằm ôm nguyên cái nền nhà

_trời ơi sao anh ác vậy ?

Yến nhìn Minh căm giận

_ai biểu đứng gần quá chi ?

Minh cười

_thôi ! nhanh đi ! để mấy đứa kia thấy là tiêu

Nó đi lại nói nhỏ

_họ thấy có sao đâu ?

Minh nói nhỏ

_họ mà thấy thì . . . ? ưk mà có sao đâu Điệp ?

Yến hỏi nó

_thì tui không thích vậy thôi !

Nó nói rồi bước đi trước

_chờ tui !

Yến chạy theo nó và Minh chạy theo Yến

Thế là ba người họ cùng nhau đến trường

Biệt thự Đen . . . (biệt thự của ông)

_ông nói sao ?

Hấn nói

_đã tới ngày rồi con ạ ! con phải đi thôi ! dù ông biết là con yêu Diệp nhưng đó là bắt buộc

Ông nói như mang đầy tâm sự

_con không muốn

Hấn gặng từng chữ sau khi suy nghĩ kỹ

_con phải đi ! mau về dọn hành lý đi ! ông đợi con

Ông nói rồi bỏ đi bỏ hấn lại một mình

Hấn lê từng bước chân nặng nề về biệt thự để thu xếp

Biệt thự Xanh . . . . .

_anh ! chị đâu ?

Vy chạy ra hỏi hấn

_anh không biết ! kiểm chị giúp anh đi ! anh phải đi

Hấn nói rồi đi thẳng lên phòng

_đi ư ?

Vy nói nhỏ

_cuối cùng ngày đó cũng đến

Huy lắc đầu nói

_ngày gì ?

Trang nhìn huy hỏi

_lên trường rồi nói ! chắc ba đưa kia đi trước rồi !

Ken đi từ trên lầu xuống và nói

_uhm vậy tụi mình đi !

Huy định đi ra thì . .

_huy , ken lên đây mình có chuyện

Hấn từ trên lầu nói vọng xuống

_thôi ! tụi em đi học đi ! hôm nay bọn anh nghỉ

Huy quay qua Vy xoa đầu nhỏ cái rồi bước lên phòng hấn

_à mà quên ! kêu Minh về nha !

Ken nhìn ngoài lại từ trên lầu

Rồi mỗi người một đường . bọn hấn lên lầu còn bọn nó đến trường

Tại trường . .

_ anh Minh ! mấy anh kia kêu anh về kìa ! mấy anh kia nói là ngày đó tới rồi

Trang nghi hoặc nhìn Minh

_ cái gì ? hỏi gì hỏi lạ anh đi

Minh nhìn Trang làm nhỏ hết hồn

_ ngày đó là ngày gì ?

Vy hỏi Minh

_ kêu Yến kể đi ! anh đi đây ! nếu không sẽ không kịp !

Nói rồi Minh chạy đi mà không ngoái lại

_ có chuyện gì vậy Yến ?

Bọn nó đồng thanh nhìn Yến

_ thôi được ! nhưng đầu tiên tui phải nói trước là có hai người phải buồn đó nha !

Yến nhìn nó và Vy

_ ai ???

Trang nhìn Yến

_ Vy và Diệp

Yến buồn buồn nói

_ nói đi

Nó lạnh lùng và tìm nó bắt đầu hỏi hộp dần

_ vào mỗi đời của nhà họ Hoàng sẽ có một người kế vị bang hội Royal , đó là một bang hội hùng mạnh và lúc người mới thừa kế thì khi đó sẽ có một cuộc thi giữa thủ lĩnh mới và thủ lĩnh cũ . . . . . họ đấu với nhau bằng trí óc và . . .

Yến như nghẹn lại

_ và bằng súng ?

Nó rơi nước mắt nói

_ đúng vậy ! họ sẽ đấu một sống một chết

Yến trầm mặt lại

_ nói vậy. . . người . . thi . là anh ?

Vy hỏi

_ uhm ! và có Huy nữa ! Huy sẽ là phó thủ lĩnh , Huy có cơ hội sống sót hơn Vũ vì Huy chỉ đấu với phó thủ lĩnh cũ

Yến nói

_ chừng nào họ đấu ?

Nó hỏi Yến

_ ngay khi họ chuẩn bị xong

Yến nói rồi im lặng

Nó và Vy bây giờ nước mắt đã đầm đìa

_thôi ! nín đi ! họ sẽ không sao đâu !

Trang ôm nó mà nhỏ như muốn khóc

_hôm nay mình nghỉ

Nó nói rồi bước đi

_thôi tui mình đi lên lớp

Yến lời Trang đi còn Vy thì đi theo nó

Ngôi nhà nhỏ ở vườn hoa . . .

_woa !!! sao đẹp vậy ?

Vy đang buồn mà cũng phải động lòng

_đẹp lắm phải không ? đây là nơi mà anh Vũ và chị hẹn ước với nhau

Nó cười nhạt

_hẹn ước ?

Vy nhìn nó ngạc nhiên

_uhm ! chị sẽ đợi anh ấy ở đây đến khi anh ấy về

Nó nói làm Vy nảy ra một ý tưởng . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

*** tại biệt thự của hấn và nó ***

“em sẽ đợi anh và anh Vũ ở đây với chị”

Dòng tin nhắn chỉ vồn vện mấy chữ được gửi từ máy Vy sang máy Huy

_ngốc này !

Huy đọc xong tin nhắn rồi mỉm cười

_gì thế ?

Hấn hỏi Huy

_à không có gì ! mà Diệp đợi cậu ở đâu ?

Huy hỏi hấn làm hấn ngạc nhiên

_ở ngôi nhà nhỏ trong cánh đồng hoa ! chi vậy ?

Hấn nhìn Huy

_Vy nói là đợi mình ở đó ! Diệp cũng sẽ đợi cậu đó

Huy nhìn hấn , có vẻ như hấn đang suy nghĩ điều gì đó rất chăm chú và nét mặt hấn như có thể hấn sẽ mất một món bảo vật mà không thể nào tìm lại được. . .

_nhờ hai cậu chăm sóc hai người ấy giúp hai chúng tôi nhé !

Huy và hấn nhìn hai người kia (Ken và Minh) với vẻ mặt cầu xin . đó là hai người con gái họ yêu . là hai người con gái đầu tiên làm họ cười , làm họ cảm nhận được tình yêu nên họ có thể cầu xin mọi người để bảo vệ cho hai người ấy

_chúng mình biết rồi ! đó là nhiệm vụ mà

mình nói mà chạnh lòng nhìn hai thằng bạn

_nếu mình không về được đừng để cô ấy khóc

Hấn nhìn Minh

_mình biết rồi ! mà hai cậu định chừng nào đầu ?

Minh nhìn hấn

_ chiều nay !

Hấn nói rồi bước đi trong vô vọng

_sao sớm thế ?

Ken hỏi Huy với vẻ lo lắng

_đánh nhanh rút gọn !

Nói rồi Huy cũng bước đi trong vô vọng

_hãy nhớ có hai người con gái đang chờ đợi hai người

Ken nói vọng theo để khích lệ tinh thần hai người kia

_đương nhiên !

Hai người cùng đồng thanh rồi chạy ra xe

Tại trường . . . . .

Ngôi nhà nhỏ. . . . .

_chị ơi ! họ có chuyện gì không ?

Vy ngây ngô hỏi nó mà nước mắt cứ rơi , nó không ngờ một cô bé hồn nhiên như Vy mà lại cũng có ngày như thế này

_không sao đâu ! hãy đối diện với thực tế !

Nó nhìn Vy rồi xoa xoa đầu Vy , tuy nói Vy như thế nhưng nó rất là đau , đau nhất là nơi con tim của nó , có lẽ nơi đó đang chảy ra một thứ gọi là máu , những giọt máu của sự đau khổ mà chỉ có hấn mới có thể làm nó ngừng chảy

_chị em mình sẽ đợi chị nhé !

Vy nhìn nó

_đương nhiên rồi !

Nó mỉm cười

Rồi thời gian trôi qua rất mau . thời khắc hấn đối diện với bờ vực cũng đã đến !

_thưa cậu em đáng kính ! cuối cùng anh em ta cũng gặp nhau !

Một người đứng trong bóng tối nói

_nhanh đi !

Hắn buồn một câu lạnh lùng bước tới

_ làm gì gấp vậy ?

Người đó nhìn hắn

_ nhanh đi ! không nói nhiều

Hắn lạnh lùng

_ hôm nay anh đấu với chú mày không phải vì cái chức này mà vì Diệp . anh muốn cô ấy là của anh

Người đó nói làm hắn ngạc nhiên

“sao hắn ta biết cô ấy ? sao hắn ta muốn cô ấy ? ”

Hắn bắt đầu nghi vấn vơ

_ không nói nhiều nữa vào đi

Nói rồi hắn bước vào đấu trường

Hắn và Huy là một đội còn người kia và tên phó thủ lĩnh cũ là một đội

Trận đấu diễn ra rất quyết liệt , nào là đấu tài bắn cung , tài lãnh đạo , . . . (có giám khảo nhé !)

Và cuối cùng thì trận đấu sinh tử cũng đến .

hắn , Huy và hai người kia mỗi người được trang bị một cây súng , mỗi cây có 9 viên đạn , ai bắn hết đạn sẽ là người thua (nếu không bắn trúng ai nhé)
nếu ai bắn trúng sẽ là người thắng

Một trong hai người đồng đội mà đã hoàn thành nhiệm vụ của mình thì có thể giúp người kia !(nếu súng còn đạn)

Nếu một trong hai đồng đội bị thương thì người còn lại sẽ phải bắn chết hai người kia rồi mới được đưa đồng đội đến bệnh viện

_ đó là thể lệ cuộc thi

_ bắt đầu

Người giám khảo nói qua mic (giám khảo ngồi trong phòng có kính chống đạn)

Sau một hồi đấu tranh thì Huy cũng giết được tên phó thủ lĩnh còn hắn thì vẫn vật lộn với tên thủ lĩnh kia

_ Vũ tới tới nè !

Huy chạy lại phía hắn để giúp đỡ nhưng . .

_ Huy coi chừng . .

Bằng .

Hắn vừa nói xong thì một phát súng đã được bắn ra và người trúng đạn là hắn vì do hắn thấy Huy sắp bị ám sát bởi tên đàn em của tên kia nên bay lại đỡ đạn giúp bạn và hắn đã ngã khụy xuống

_ Vũ . . Vũ . .

Huy kêu tên hắn và chia súng về tên kia

_ người đã giết người bạn thân nhất của ta ! người phải chết

Nói rồi Huy giờ súng lên

_ người có bắn được như ta không ?

Tên kia nhếch mép lên định bắn Huy thì .

Bằng . . bằng .

Hai phát súng đã nhắm đúng mục tiêu và người bắn là hấn . hấn đã trút hết hơi thở cuối cùng để cứu Huy , người bạn đã cùng sống chết với hấn 5 năm qua từ khi hấn biết chuyện của bang Royal. . .

Tại ngôi nhà nhỏ . . . .

Ring . . ring. . .

_a . . a . . alo. .

Nó nói lấp bắp khi thấy số gọi là Huy

_ mau đến bệnh viện đi ! nhanh lên

Huy hấp tấp nói rồi tắt máy và để lại cho nó sự hỗn loạn tột độ . hai hàng mi khép lại , những giọt nước mắt yếu đuối bắt đầu rơi , bbaay giò trong đầu nó như không còn ý thức gì nữa

_ tại sao ? tại sao ? anh đã hứa với em rồi mà ?

Nó vừa khóc vừa nói nện ngào

_ có chuyện gì vậy chị ?

Vy chạy từ ngoài vào khi nghe nó nói lảm nhảm một mình và ôm nó hỏi

_ anh . . . anh . . anh Vũ vào viện rồi

Nó cố gắng nói từng chữ

_ trời ! vậy thì nhanh lên chị !

Nói rồi Vy nắm tay nó chạy một mạch đến bệnh viện

Tại bệnh viện. . .

Ông , ba hấn , mẹ hấn , Yến , Trang , Ken , Minh và. . . . Huy phải rồi . bây giờ Huy đang mặc trên người bộ áo màu đen nhưng cũng thấy rõ được máu của hấn

đang từ từ khô và dính chặt vào áo Huy hơn

_ anh . . anh Huy

Vy chạy lại ôm Huy còn nó thì .

_ ông ! anh ấy sao rồi ?

Nó ôm ông nó khóc sụt sùi

_ nó chỉ mới vô đó thôi cháu ! không sao đâu nó sẽ tốt thôi mà !

Ông xoa xoa đầu nó cho nó yên tâm

_ đúng đó Điệp à ! anh ấy sẽ không sao đâu !

Yến an ủi nó

_ anh không sao chứ ?

Nó quay qua hỏi Huy

_ anh không sao ! anh xin lỗi

Huy nhìn nó với ánh mắt tội lỗi

_ đó không phải lỗi của anh

Nói rồi nó cười nhạt và người nó đã bắt đầu ngã về một phía

Nó đang xiu , đứng thế ! nó đã xiu

_Điệp ! bà sao vậy ? đừng làm tôi sợ nha Diệp

Yến ôm lấy nó

_ mau đưa bệnh nhân vào phòng bệnh

Ông bác sĩ nói rồi đưa nó vào phòng VIP

_ nó không sao chứ ?

Ông nó hỏi bác sĩ

_ dạ thưa ông tiểu thư không sao ạ ! chỉ là do quá bức xúc cộng với cả ngày không ăn gì nên mới thế này ạ !

Ông bác sĩ nói rõ bệnh của nó cho ông biết

_ uhm ! vậy thì hãy đi làm việc đi !

Ông nó khề gật đầu ra hiệu cho ông bác sĩ đi ra . . . .

Bài toán tình yêu

Đề bài : anh là X, nhỏ là Y, với phép tính Yêu và Không Yêu, hãy chứng minh định lý sau : X yêu Y và Y yêu X là đúng và chỉ có thể tồn tại một cách duy nhất.

Giả thiết 1 : X yêu Y

Chứng minh: Để chứng minh là anh yêu nhỏ thì anh có vô khối bằng chứng lẫn ví dụ.

Này nhé, từ thuở mới biết nhỏ thôi, anh đã phải đợi không biết bao nhiêu ngày và mất không biết bao nhiêu đêm để nghĩ ra một lá đơn xin làm quen gửi nhỏ. Nếu anh chỉ giỡn chơi cho vui thì anh đã làm quen nhỏ ngay từ lúc đầu rồi. Nếu anh chẳng “có gì” với nhỏ thì anh đâu phải hồi hộp ngóng thư thư nhỏ trả lời đến như vậy. Nhỏ thấy chưa, chỉ bước ban đầu thôi mà làm kẻ lạnh lùng với trái tim bằng đá như anh phải nao núng không ít. Cái ngày nhỏ cười cười chấp nhận, mắt nhỏ long lanh đến lạ kì, may mà anh còn “nhớ lối đi về”, nếu không chắc gia đình phải đăng báo “Tìm người lạc”. Nhỏ thấy chưa, như vậy cũng đủ thấy tấm thịnh tình của anh dành cho nhỏ rồi . Nếu anh không yêu nhỏ, anh chẳng thể nào đứng trước trường chờ nhỏ tan học về. Thuở ấy, anh chứa ghét mấy đứa con trai đứng đực mặt ra mong ngóng, trông thật chẳng khác gì mấy thằng ngố. Anh vẫn cười thầm: “Đàn ông đàn ông thì phải khí thế lên, ai đòi chỉ vì một người phụ nữ.” Nhưng ôi chao, anh hùng không qua ải nữ nhân, bây giờ anh lại cam tâm tình nguyện làm một thằng dờ hơi như thế. Dù biết chưa đến giờ, anh vẫn nôn nóng tới sớm rồi đứng đợi, chỉ sợ ra trễ, nhỏ theo lũ bạn đi mất. Mong là nhỏ sẽ không cho anh là thằng ngốc, nhỏ nhé. Có khi nhỏ giận không thèm nói chuyện với anh, mới vài ngày thôi mà anh đã thấy thời gian sao dài đằng đặc, vào sở làm mà lòng như lửa đốt, đến nỗi mấy đồng nghiệp cứ phải thì thào: “Mày làm sao thế ?”

Biện luận:

“Tình yêu là mù quáng”. Không, anh chẳng thích làm gã thầy bói mù đoán già đoán non tình yêu của chúng mình. Mất anh còn tốt lắm, và để thấy rõ nhỏ hơn, anh còn gắn thêm hai miếng kính dây cộm, to chằng. Anh không dám thề non hẹn biển như một kẻ khoác lác, anh cũng không muốn nói vòng vo quanh co đầy ẩn dụ ngụ ý để nhỏ rối tinh rối mù lạc vào mê hồn trận thì tội nghiệp. Anh chỉ có thể rõ ràng, ngắn gọn và súc tích y như một bài toán logic : Anh yêu nhỏ.

Giả thiết 2 : Y yêu X

Chứng minh: Đặt mình vào chỗ ngồi của người khác để suy ra người ta nghĩ gì quả thật là một điều không đơn giản. Nhưng vì nhỏ, anh sẽ cố gắng làm mọi thứ trở nên dễ hiểu nhất mà anh có thể.

Nhỏ có thể đang cong môi, lừ mắt bảo rằng, làm quen thì nhỏ cũng có cả khối người, nhỏ cũng đồng ý cả chục mạng, chứ đâu có riêng gì anh. Ủ, cho là vậy đi, thế tại sao nhỏ không trả lời ngay, mà để đến cả tuần sau, anh năn nỉ mãi mới cho gặp mặt. Định cho anh đau tim chắc ? Vậy là nhỏ cũng coi anh “đặc biệt” hơn người khác một chút rồi. Nhỏ sắp kêu: “Con gái phải làm giá chứ sao!” Ủ, cho là vậy đi, sao khi anh nắm tay nhỏ hỏi: “Chịu không?”, mặt nhỏ đỏ hồng lên, chỉ cười cười mà không nói gì? Nhỏ lại sắp bảo: “Thì con gái phải mắc cỡ chứ sao?” Ủ, cho là vậy đi, sao mấy thằng “ôn con” ở trường xếp hàng chờ đón nhỏ về, nhỏ ngúng nguẩy lắc đầu mà chỉ bẽn lẽn lên xe anh ngồi? Nhỏ chắc đang bậm môi là: “ Tại anh lớn hơn, chứng chắc hơn nên đáng tin hơn.” Ủ, cứ cho là vậy đi, sao nhỏ cứ chịu khó viết thư, chép thơ, gửi nhạc cho anh làm gì nhỉ? Mà toàn thơ tình không mới... ác chứ ! Nhỏ biết anh khô queo, cứng như đá, chỉ như thép, vậy mà còn đưa toàn mấy thứ “ướt nhẹp”. Sao nhỏ không làm thế với mấy “ôn con” trong lớp nhỉ ? Chết thật, lần này anh không suy ra nữa đâu, để tự nhỏ nghĩ đi nhé !

Ngày 8-3, ngày Valentine, nhỏ hí hửng khoe anh nào hoa, nào quà, nào thiệp, cùng “những lá thư tình hay nhất thế giới”. Quen nhau gần một năm trời rồi, vậy mà anh vẫn tay không, tỉnh bơ ngồi uống nước mía cạnh nhỏ, chẳng phản ứng gì sất. Không biết ai tự dung hờn mất thế nhỉ? Ủi dào, anh đâu có dễ sập bẫy nhỏ như vậy? Cái kẻ “khích tướng” này xưa còn hơn... Trái Đất. Ai bảo con trai không được làm giá? Nôn nóng quá nhỏ chạy mất tiêu thì sao ? Nhỏ định chọc cho anh ghen chết đấy à? Đừng hòng nhé. Ôi nhỏ ơi, anh là “người lớn”, chơi với nhỏ anh thành “con nít” một chút. Còn lũ “ôn con” trong trường chỉ là đám con nít tập làm người lớn. Người lớn đã từng làm trẻ con, cho nên trường hợp anh chấp nhận được, còn đám con nít mới nứt mắt

hỉ mũi chưa sạch mà học đòi, thế là hỏng ! Khi nào rảnh, anh sẽ viết thêm cho nhỏ một bài chứng minh lí luận đầy đủ về lũ ranh ấy cho chúng biết thế nào là lễ độ !

Biện luận:

Những gì nhỏ dành cho anh, chắc, anh “cảm kích” lắm lắm. Từng ấy ví dụ thôi anh cũng đủ hiểu lòng của nhỏ rồi. Ừ dào, nhỏ mắc cỡ không dám nói ra, thôi thì để anh nói giùm nhỏ nhé. Chà, không được, nói lớn quá người ta biết thì nhỏ đỏ mặt, vậy anh nói khe khẽ vừa đủ chúng mình nghe thôi nhỏ nhé: “...” Ừ da, đừng có ngắt anh, đau lắm, tội nghiệp!

Từ (1) và (2) =>

Giả thiết 3 : X yêu Y và Y yêu X. Chúng ta yêu nhau

Chứng minh: Nếu giả thiết này thành sự thật thì ... ôi chao, còn gì hạnh phúc bằng .Nhỏ còn bé lắm, nhỏ còn đi học, hồn nhiên và ngây thơ. Tình thoảng, nhỏ bỗng thành người lớn, nghiêm nghị và sâu sắc khiến anh phải ngạc nhiên. Dù sao đi nữa, trong anh, nhỏ luôn là nhỏ bé bỏng và đáng yêu. Anh yêu mái tóc nhỏ nên anh đã phải đi lũng cái kẹp tặng nhỏ dù một thằng đàn ông như anh chẳng ưa gì chuyện sắm đồ con gái. Anh yêu đôi mắt tinh nghịch, lí lắc. Anh yêu cả cái nhìn mơ màng dù với cặp kính mà nhỏ ghét. Anh yêu cái mặt nhăn nhăn như... con khi khi nhỏ giận. Anh yêu luôn cả tính xấu của nhỏ vì tình yêu phải bao dung và độ lượng. Còn nhỏ, khi vui nhỏ tìm đến anh chia sẻ, nụ cười lúng liếng của nhỏ làm đời anh thấy tươi đẹp hơn. Lúc buồn, nhỏ cũng thổ thê tâm sự rồi hỏi anh gỡ mối tơ lòng. Bên nhỏ, anh thấy mình cũng quan trọng hẳn lên, và anh cố làm tốt mọi thứ hơn để xứng với tình cảm của nhỏ. Nhiều lúc nhỏ giận lấy bả anh vô tình, chẳng quan tâm khi mấy ngày im bật, chẳng hỏi thăm. Không có đâu, anh luôn nhớ nhỏ, anh chỉ bận đi làm thôi. Nhỏ thấy đó, anh phải làm tốt công việc của mình thì mới ra oai với nhỏ được chứ. Anh còn phải kiếm tiền để có dịp mua quà, dẫn nhỏ đi chơi, đi coi xi nê... Nhỏ thấy chưa, anh cũng có trách nhiệm lắm chứ, anh chả thích ăn không ngồi rồi, đi tán gái cho vui. Anh có nghĩa vụ lo lắng cho tương lai và chuyện học của nhỏ nữa, anh chả muốn vì mãi vui nhỏ quên mất học bài. Nếu thế thì anh quả thật đáng trách lắm

Biện luận:

Có thể anh yêu nhỏ nhiều hơn là nhỏ yêu anh. Thế cũng được, quan trọng là Chúng ta yêu nhau. Yêu anh, nhỏ vừa được yêu nè, vừa được chiều nè, vừa có vệ sĩ, tài xế và cả thầy giáo nữa. Thấy không, nhỏ “lời to” đấy nhé. Còn anh, chỉ cần được nhỏ yêu, vậy là quá đủ rồi.

Giả thiết 4: X không yêu Y và Y không yêu X

Chứng minh: không tìm ra

Biện luận:

Một giả thiết cực kì vô lí . Anh đã gặp qua khá nhiều bài toán học búa trong đời, nhưng đây là một câu đố lạ lùng nhất anh từng gặp. Mọi lần, nếu không tìm được một đáp số khả thi, anh sẽ ghi vào phần lời giải rất ngắn gọn: CTMB => Có Trời Mà Biết. Nhưng nhỏ à, giả thiết này có lẽ trời cũng không trả lời nổi, vì nó sai ngay từ giả thiết, vậy thì còn chứng minh cái quái gì nữa. Chắc nhỏ đang nhắc chừng anh, hình như thiếu thiếu cái gì phải không? Anh biết rồi, nhỏ đang bảo còn hai giả thiết nữa mà anh quên. Anh chẳng quên đâu, anh chỉ thấy chúng không cần thiết thôi. Nhưng để chiều lòng nhỏ, anh nói nhỏ nghe nhé.

Giả thiết 5: Y yêu X và X không yêu Y

Thật không cần cứ, không nguyên do, hoàn toàn vô lí ! Nếu nhỏ yêu anh thì lí nào anh lại không yêu nhỏ được cơ chứ ? Giả thiết này cũng sai lầm ngay từ đầu rồi, chẳng cần chứng minh nữa.

Giả thiết 6: X yêu Y và Y không yêu X

Nhỏ ơi, nếu quả thật có một giả thiết như vậy tồn tại, anh không đủ can đảm lẫn tâm trí để chứng minh nữa. Anh tìm mãi không ra một bằng chứng nào để nói nó là sự thật. Trời sinh ra mỗi người đàn ông và lấy cái xương sườn của họ để làm nên người phụ nữ. Nhỏ chính là cái xương sườn huyết thống ấy. Nếu nhỏ từ chối mà phụ lòng chúa trời, có lẽ anh sẽ chết vì một cái xương sườn ngoại đạo. Chắc chắn nhỏ không nỡ nhìn một kẻ yêu mình phải chết thảm thương như thế chứ? Vậy thì, chúng ta hãy dẹp luôn cái giả thiết “mắc to” này đi, nhỏ nhé !

Kết luận: Nhỏ ơi, chứng minh nhỏ nghe vậy là đủ rồi, thôi tội mình cứ tự kết luận với nhau đi, ghen nhỏ !

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Tại bệnh viện . . . .

Lúc 8h tối . . .

Nó nằm trên giường đã gần hai ngày và bây giờ nó đã tỉnh lại trong cái đầu nó bây giờ không có gì hết

Đôi mắt hồn nhiên của nó bây giờ không còn nữa mà thay vào đó là một nỗi buồn khôn tả , khi mở mắt ra thì điều đầu tiên nó nhìn thấy là căn phòng này thật là lạ , cách trang trí cũng khác với phòng nó , hầu như ở đây màu chủ đạo là màu xanh lá , màu mà nó thích nhất , có mùi hương của loại hoa cỏ nào đó làm cho con người bình thản hơn. . .

Sau một hồi suy nghĩ nó mới nhớ lại . . .

_anh Vũ ! đúng rồi anh ấy sao rồi ?

Nói rồi nó chạy như bay ra trước cửa phòng cấp cứu nhưng mới chạy ra tới hành lang thì . .

Rầm . .

_ui da ! âm binh cu hồn ở đâu mà bay lòng vòng thế ?

Nó ôm đầu **** người trước mặt

_em không nhìn coi anh là ai mà **** ghê thế ?

Huy đỡ nó dậy nói

_chị đi đâu vậy ?

Vy hỏi nó

_đi coi anh Vũ sao rồi

Nó nói rồi chuẩn bị chạy đi thì có một bàn tay nắm nó lại

_mấy người làm gì thế ? không lẽ. . . . anh ấy chết rồi ư ?

Nó ngen lại

_thôi cái miệng xui xẻo đó đi ! anh ấy đã được đưa vào phòng VIP kế phòng cô đó cô nương

Yến gõ đầu nó từ sau lưng và nói

_vậy hả ?

Nó nói rồi cầm đầu chạy đi nhưng không biết rằng . .

_chị hai ! bên này nè

Huy nắm tay nó lại và chỉ

_hì hì ! nhầm !

Nói rồi nó nhắm thẳng phòng hấn mà chạy

Rầm . .

_chồng ơi ! chồng à ! vợ tới nè

Nó hôn hờ chạy vào

_suyt ! nó ngủ rồi

Minh để tay lên miệng ra hiệu

_anh ấy sao rồi ?

Nó nói nhỏ đủ để nó và Minh nghe

_cậu ấy hôn mê chưa có tỉnh

Minh nói nhỏ

_anh và mọi người về nghỉ đi em coi chừng cho !

Nó khoác khoác tay

_uhm ! vậy anh về ! mai anh sẽ vào !

Minh nói rồi bước ra khỏi phòng

Nó ngồi xuống cạnh hần và bắt đầu nói chuyện với hần mặc dù nó không biết là hần có nghe hay không

ở ngoài . .

_mọi người đi đâu thế ?

Minh hỏi khi thấy mọi người đi vào

_thằng này hỏi ngộ đi vô thăm thằng Vũ chứ đi đâu ?

Huy nói

_bộ mày tính mặc như thế ở đây mấy ngày nữa hả ?

Minh chỉ vào áo của Huy

Huy nhìn vào áo mình thì mới nhớ ra là mình vẫn mặc bộ áo có dính máu nên chạy về trước để tắm vì dù sao hần cũng an toàn rồi

_còn mọi người hãy về đi ! để Vy ở lại với Điệp ! dù sao cũng không sao rồi !

Minh nói

_uhm ! mình mua đồ ăn cho hai bạn rồi đó ! ăn nhiều nha

Trang nói

_vậy thôi tụi này về nha !

Cả bọn đồng thanh nói rồi quay đi

Kết . .

_chị ! chị khỏe không ?

Vy hỏi nó

_chị khỏe nhiều rồi ! em ở đây với chị hả ?

Nó nhìn Vy

_dạ ! . . . . , . . ăn nè chị

Vy “dạ” xong rồi đưa miếng táo cho nó

_uhm ! cảm ơn em !

Nó nhận lấy miếng táo và cười

_chị ! chị yên tâm đi anh không sao đâu !

Vy an ủi khi thấy nó buồn

_chị chỉ thấy sao anh ấy lâu tỉnh quá không biết nữa ! chị có một linh cảm rất là xấu em ạ !

Nó u sầu nói

_cố lên đi ! có lẽ ngày mai anh sẽ tỉnh lại thôi mà

Vy an ủi nó

_ uhm ! mà thôi em qua phòng bên cạnh nghỉ đi ! cũng trễ rồi ! có gì chị kêu cho !

Nó nhìn lên đồng hồ rồi nói

_ dạ vậy em qua đó ! có gì nhớ kêu em nhé !

Nói rồi Vy cũng bước đi nhưng thật ra thì Vy không hề buồn ngủ mà cô bé cũng chỉ muốn cho nó có một không gian riêng thôi

Ánh nắng sáng len lỏi qua khe cửa , tiếng chim hót làm con người thanh thản và mùi hương thơm mát của căn phòng làm nó cảm thấy dễ chịu hơn

Nó dần dần mở mắt ra , nó đang nằm trên giường của hấn nhưng hấn thì như một làn khói không biết đã biến đi đâu mất tiêu rồi

_ anh Vũ !

Nó kêu tên hấn khi không thấy hấn đâu nữa

_ cô tỉnh rồi à ? tại sao cô lại ở trong phòng tôi ? tại sao tôi lại ở đây ? cô là ai ?

Hấn lạnh lùng hỏi nó một tràng

_ anh . . . anh không biết em là ai ?

Nó nghe những lời hấn vừa nói mà như sét đánh ngang tai

_ cô là ai ? tại sao tôi lại phải biết chứ ?

Hấn nói lạnh lùng và mặt nhìn về một phía xa xăm ngoài cửa sổ

_ anh sao thế ?

Nó chạy lại ôm hấn nhưng đã bị hấn xô ra

_ anh . . . hix . . sao anh . . hix

Nó nói trong nước mắt

_ có chuyện gì vậy chị ?

Vy từ ngoài đi vào

_ anh ! anh tỉnh rồi à ? tốt quá

Vy chạy lại ôm hấn nhưng hấn lại không xô Vy ra

_ cô gái này là ai ?

Hấn hỏi Vy

_ là vợ anh ! chị dâu của em !

Vy cười cười nói nhưng như nhớ ra điều gì đó nên nó hỏi

_ anh không nhớ ?

Vy nhìn hấn

_ không

Hấn nói ngắn gọn nhưng cũng là con dao khứa ngang tim nó

_ tội này đến rồi đây !

5 người kia sững sốt khi thấy hấn

_ ê ! thằng bạn ! chúc mừng lên chúc nha !

Ken ôm hân

_ lên chức ? chức gì ?

Hân ngu ngơ

_ bang chủ bang Royal

Ken nhìn hân thấy lạ lạ

_ mày không sao chứ ?

Huy hỏi hân

_ anh ấy không nhớ chị Diệp là ai hết

Vy buồn thiu nói

_ không nhớ là sao ?

Huy nói

_ bác sĩ ! bác sĩ đâu ?

Minh la lên làm mấy ông bác sĩ hết hồn chạy vô

_ có. . . có. . . có chuyện gì ạ ?

Một ông nói lấp bắp

_ sao cậu ấy không nhớ gì hết vậy ?

Huy hỏi khi thấy Minh không thể nào bình tĩnh hơn nữa

_ khi phẫu thuật chúng tôi thấy trong đầu cậu ấy có tích tụ máu bầm chắc có lẽ vì vậy mà tạm thời cậu ấy sẽ mất một số kí ức

Ông bác sĩ nói

_ được rồi chúng tôi đã hiểu rồi các ông ra ngoài đi !

Huy ra hiệu

_ mấy cậu hỏi ông ấy chi ? hỏi cũng chả có tác dụng gì ! chuyện ấy không quan trọng cũng như cô gái này ! chuyện ấy cứ coi như là quá khứ đi !

Hân nói như chuyện không có gì

_ cậu có thể xem như không có gì hả ? cái đồ bội bạc ! tao còn tưởng mày sẽ cố gắng nhớ điệp ai ngờ mày lại xem như không có gì

Minh nóng nảy la lên

_ anh Minh ! không sao đâu !

Nó kéo tay Minh lại nhưng những giọt nước mắt lại không nghe lời nó mà cứ rơi xuống hoài

_ anh sẽ lấy lại công bằng cho em !

Huy xắn tay áo lên và dấm vào mặt hân một dấm rõ đau

_ các anh đừng làm thế mà ! em xin các anh đấy !

Nó chạy lại đỡ hân lên

_ tôi không cần nước mắt giả tạo ! tránh ra

Hân nói rồi xô nó ra mà không thương tiếc

_ em thấy không nó không muốn nhớ về em dù chỉ một giây mà ! để tụi anh làm cho nó nhớ

Ken chịu hết nổi hấn nên nhảy vào định đánh hấn thì . . . . .

_đừng mà !

Nó nhảy vào che cho hấn

_anh ấy còn bệnh mấy anh làm vậy kỳ lắm

Yến thấy tình thế không tốt nên can

_em muốn nói chuyện riêng với anh ấy ! mọi người ra ngoài đi l

Nó nhìn mọi người cầu xin

Thấy nó ai cũng thương nên đành đi ra ngoài

_ cô có sao không ?

Hấn nhẹ giọng vì dù sao hấn cũng là do nó cứu

_không sao !

Nó đứng lên và đỡ hấn dậy

_em không cần anh phải nhớ em đâu ! em chỉ cần anh sống tốt thôi ! từ từ rồi anh sẽ nhớ thôi ! không cần cố gắng

Nó vừa nói vừa gạt tảo cho hấn

_tôi . . .

_anh không cần phải nói gì đâu ! em hiểu mà ! em chỉ cần anh lắng nghe em thôi !

_. . . . ! hấn im lặng lắng nghe

_ngày xưa em nhớ anh có nói ! cho dù anh có ra sao

đi nữa thì vẫn sẽ luôn bên em ! em coi như lời hứa đó vẫn còn nhé ! em sẽ ở nơi đó đợi anh ! cố lên anh nhé

_. . . . ! hấn vẫn ăn trong im lặng

_đó là những gì tôi muốn nói với chồng tôi ! nhờ anh chuyển lời nhé !

_tôi . . .

Hấn bắt đầu nói khi thấy nó khóc

_anh không cần thương hại tôi đâu ! ăn đi ! tôi về đây

Nói rồi nó chạy thật nhanh đi và không để hấn thấy những giọt nước mắt cứ nghịch ngợm chảy trên mặt nó

_xin lỗi em ! anh không muốn như thế đâu

Khi thấy bóng nó xa dần hấn mới nói lên câu nói mà hấn rất muốn nói cho nó biết lúc nó nói chuyện với hấn

Vào buổi trưa con đường như vắng bóng người vì những cái nắng gay gắt của buổi trưa làm cho con người xạm da , nó từ từ lê đôi chân đi trên con đường dài ngoằn ngoèo mà không biết điểm dừng chân là ở đâu

Con thuyền em lái cứ bơi mãi . . .

Mà không biết bờ bến ở nơi đâu . .

Nếu bến anh còn lưu luyến . . .

Xin hãy đưa thuyền em quay trở về . . .

Chương 22

Tại bệnh viện . . . . .

Kết. . .

_có cần phải thế không ?

Minh hỏi hấn

_thì sao chứ ? mình chưa hoàn toàn nhớ hết mà

Hấn nhìn ra cửa sổ nói

_cô ấy sẽ đau lắm đấy

Minh ngồi xuống ghế và nói

_mình biết chứ ! cậu tưởng mình là gỗ hay đá mà không biết cô ấy đau ?

Hấn quay lại nhìn Minh

_thế cậu định sao ?

Minh cầm miếng táo lên ăn ngon lành

_mình sẽ đánh cậu

Hấn thản nhiên bước lại và lạnh lùng

_tại sao ? tớ làm gì sai à ?

Minh ngây ngô hỏi miệng vẫn ăn ngon lành

_cậu có biết cậu đã ăn đồ ăn mà người yêu của mình gọt cho mình không ?

Hấn liếc qua miếng táo rồi nhìn Minh

_hả ? hi hi ! xin lỗi ! lỡ rồi ăn luôn

Minh nói rồi cho nguyên miếng táo vào họng và chạy

_cậu hãy nhớ đó !

Hấn nói vọng theo

Rồi hấn cũng trở lại về lạnh lùng của mình và ngồi xuống ăn táo mà nó gọt

Thời gian trôi qua thật mau , hấn đã ở trong bệnh viện được hai tuần và ngày hôm nay là ngày hấn xuất viện. .

_anh khỏe chứ ?

Nó chạy lại hỏi hấn nhưng hấn phớt lờ

_mày không biết nói hả cái thằng kia ?

Huy bức xúc chạy lại nói

_kệ cậu ta đi ! em đừng buồn nha !

Ken an ủi nó

_em không sao ! con người trước mặt em chỉ là mượn thân xác của anh ấy thôi ! anh ấy đang ở đây nè

Nó nói rồi chỉ vào tim mình

“ trong thâm tâm em anh vẫn còn sống mãi , cho dù thân xác trước mắt không phải là anh , người đó lạnh nhạt với em , người đó quay lưng với em nhưng đó chỉ là thể xác của anh thôi đúng không ? linh hồn của anh luôn ở đây đúng không ? ”

Trong lúc hấn đi ra xe thì nó đứng đó suy nghĩ . . .

_này cô có định cho tôi về không đấy ?

Hấn nói vọng ra khi thấy nó không chịu vào trong và chính câu nói ấy đã đưa nó về với hiện thực

_à à ! em vô liền

Nó bỏ những cái suy nghĩ vớ vẩn ấy đi rồi leo lên xe

Chiếc limousine từ từ lăn bánh rời khỏi bệnh viện và về biệt thự Đen

Chiếc xe dừng trước cửa biệt thự , cả bọn bước vào thì gặp ông và ba mẹ hấn đang ngồi chờ

_con yêu ! cuối cùng con cũng về

Ba hấn đi lại ôm hấn nhưng

_cảm ơn ông ! thật may mắn là tôi vẫn còn sống ! đúng không ?

Hấn lạnh lùng nhìn ba hấn

_con con ! sao ? ?

Ông Nhân nhìn nó (ba hấn ak !)

_anh ấy mất trí nhớ

Nó nói trong đau buồn

_nhưng dù mất trí hay không thì nó cũng đâu coi anh ra gì !

Cô vợ bé của ông Nhân từ trong nhà đi ra nói

_cô im ngay cho tôi ! cô không là gì ở đây cả

Hấn nói lạnh lùng đầy xúc tích làm cô ta im hấn

Ngôi nhà bỗng trở nên u ám đúng với cái tên “biệt thự Đen”

_con không sao chứ ?

Mẹ hấn ân cần nói và cũng để xua tan cái không khí đáng sợ ấy

_con không sao ! mẹ qua đây sống với con nhé ? sống với hai con quý này con không biết mẹ rời xa con lúc nào đấy

Hấn nắm tay mẹ hấn nũng nịu

_trời người lạnh lùng như này mà cũng có lúc zậy nữa hả ?

Ken nhìn hấn cười cười

_kệ tao !

Hấn trở lại bản chất của mình sau câu nói ấy

_ông kêu hai con qua đây là có chuyện

Ông nói để làm hấn quên chuyện kêu mẹ hấn về sống chung

_có chuyện gì ạ ?

Nó hỏi ông

_hôm qua ông đã bàn với ba Nhân rồi và ta quyết định cho con , Vũ và Hy làm lại từ đầu

Ông vuốt tóc nó

_ làm lại từ đầu ?

Cả nhóm đồng thanh

_uhm ! ta sẽ phân công ! mỗi ngày Vũ sẽ đi chơi với một trong hai đứa (Hy và Diệp) thay phiên nhau ! sau 3 tháng Vũ chọn ai là quyết định của nó

Ông nhìn hấn

_con hiểu rồi !

Hấn nói rồi định đi lên thì . . .

_các con qua biệt thự xanh hết ! và mấy đứa con gái ngày mai qua bang A học chuyển lớp ngay lập tức cho ông

Ông ra lệnh rồi bước ngay lên phòng để tránh trường hợp nó nhõng nhẽo ông chịu không nổi

_haizzzz . . . cuộc đời coi như chấm dứt khi phải sống chung với cô ta (ám chỉ Hy ak !) và học bang A

Trang uể oải nói

Cả bọn dẫn nhau về biệt thự

Mấy ngày hấn ở bệnh viện thì nó cũng ở đó nốt nên bây giờ mình mấy nó ê ẩm và nó cần nghỉ ngơi , thế là nó chạy tót lên phòng nằm phịch xuống chiếc giường thân yêu mà ngủ

Những người khác cũng mệt không kém nên ai về phòng nấy còn hấn và Minh thì vào phòng hấn

Phòng hấn . . . .

_sao ông lại làm thế ?

Minh tức giận ngồi xuống ghế

_thử lòng

Hấn vừa nhẹ nhàng xoay xoay quả địa cầu vừa nói

_thử lòng ư ?

Minh ngây ngô nhìn hấn khó hiểu

_không hiểu à ?

Hấn nhìn Minh rồi cười

-không ngờ người thông minh như cậu lại ngu đột suất nhỉ

Hấn cười

_ông muốn thử xem mình có yêu Diệp cho dù là mất trí không ấy mà !

Hấn nói làm ngọn đèn thông minh của Minh được thắp sáng lên

_à ! thì ra là vậy ! vậy sau 3 tháng cậu sẽ chọn ai ?

Minh nhìn hấn mặt ngu ra

_haizzzz . . . ! đúng là thông minh đột suất ngu triền miên mà

Hắn lắc lắc đầu nhìn mình

_ cái thằng kia ! mày. . . . .

Minh tức quá không nói được gì

_ tao sao ?

Hắn nghiêng đầu hỏi

_ tao sẽ nói hết cho Diệp biết

Minh cười gian nói

_ tao thách đó !

Hắn nhìn Minh bằng đôi mắt băng giá và chết chóc

_ thôi ! tao đi nha

Minh vẫy vẫy tay bước ra và chạy thực mạng vì cậu không muốn làm nạn nhân của hắn

_ coi như mày khôn

Hắn nói rồi bước ra ban công và nhìn xuống dưới

_ đến rồi à ?

Hắn nhếch mép lên cười nhìn cô gái đang ở dưới đó và người con gái ấy là Hy

_ thưa ! cô Hy tới rồi ạ !

Bà quản gia và mấy cô hầu chạy lên kêu tụi nó

_ tôi xuống liền

Nó lẩn qua lẩn lại rồi thay đồ đi xuống nhà vì dù sao Hy cũng là chị nó với lại Hy chưa bao giờ làm hại nó cả (có chút chút) nên cũng phải chào đón đảng hoàng

_ chào mọi người

Hy cúi đầu cười

_ mặt cô đúng là dày quá mà !

Huy nhìn về chỗ khác nói

_ . . . !

Hy vẫn im lặng vì cô biết mình đã sai

_ không biết sĩ diện

ken nói

_ cô liêm sĩ

trang nói

_ bala, . . . bala. . . bolo. . .

mọi người thay phiên nhau mắng Hy

_ mọi người thôi đi ! chị ấy đã biết sai rồi

Nó thấy tình thế hơi bất lợi cho Hy nên lên tiếng vì một lý do mà ai cũng biết đó chính là bởi vì hai người là chị em

_ cảm ơn em !

Hy cười với nó nhưng

_đi ra đây !

Tụi bạn nó kéo nó đi

Còn mình thì kéo hấn đi

Bỏ lại một mình Hy lủi thủi đi theo sau bà quản gia lên phòng vì Huy và Ken không ưa gì nó nên không thể nói chuyện với ai được

Chỗ bọn nó. . . . .

_cô ta hại mày đó ! lúc hại mày cô ta có nghĩ đến tình chị em không ?

Yến nói

_nếu không sao hôm đó tao về nhà được ?

Nó hỏi Yến

_uk đúng đó Yến ! bỏ qua đi

Trang vừa ăn kẹo vừa nói

_bỏ qua đi chị !

Vy lay lay tay Yến nói

_được rồi nhưng nếu cô ta còn tái phạm tôi không bỏ qua đâu

Yến nói rồi cả bọn đi vào nhà

Chỗ bọn hấn. . . . .

_mày tính sao ?

Mình hỏi hấn

_sao là sao ?

Hấn nhẹ nhàng nhìn khóm hoa nói

_sau 3 tháng mày chọn ai ?

Mình hỏi hấn lần nữa

_người xứng đáng làm vợ tao

Hấn nói rồi bước lại khóm hoa bứt một bông hoa hồng và một bông cỏ dại

_hoa hồng tuy quý phái , tỏa hương thơm làm mê hoặc nhiều chàng trai chìm đắm vào nó nhưng chính gai của nó đã làm người ta sợ nó giống như Hy

Hấn đưa hoa hồng lên mũi ngửi rồi bỏ ngay cành hoa xuống đất mà không thương tiếc

_. . . . !

Mình im lặng nghe hấn nói

_còn cỏ dại tuy không đẹp , không sang , hương thơm không nồng như hoa hồng , không kiêu sa như hoa hồng nhưng nó lại có hương thơm thuần khiết và không có gai , chỉ đơn giản nhưng đem lại thoải mái khi ở gần nó như Diệp

Hấn nâng niu đóa hoa cỏ dại ấy như món quà quý rồi cắm vào bình

_cậu hiểu chưa ?

Hấn nhìn mình nói

_ hiểu rồi ! cậu nói nhiều thế mà !

Minh cười tươi nhìn đóa hoa cắm trong bình làm cậu thanh thân , quả thật hấn nói rất đúng hoa cỏ dại tuy không đẹp không xinh không quý phái nhưng nó thuần khiết và làm người ta vui vẻ

_ nhưng có chuyện mình muốn nhờ cậu

Hấn nói có vẻ hơi buồn

_ chuyện gì ?

Minh nhìn hấn hỏi

_ thật ra mình không nhớ toàn bộ về Diệp mà chỉ có cảm giác ! một tý gì đó ảm áp khi cô ấy ở cạnh mình và khi cô ấy khóc mình lại thấy tim nhói đau nên mình nghĩ mình đã rất yêu cô ấy , nhưng quả thật mình chỉ nhớ một ít ký ức về cô ấy thôi

Hấn nhẹ nhìn lên trời nét mặt buồn bã

_ mình sẽ giúp cậu vui vẻ trở lại và nhớ ra Diệp

Minh vỗ vai hấn

_ hy vọng là ngày ấy sẽ nhanh đến

Hấn nhìn bông hoa dại cười buồn

_ thôi vào nhà ăn tối đi !

Minh và hấn cùng nhau bước vào nhà và. . .

_ mọi người ăn cơm ngon nhá !

Cả bọn đồng thanh rồi cắm đầu ăn đương nhiên là hấn không tham gia rồi

_ wao ! no quá đi !

Trang xoa xoa bụng mình nói

_ heo mà ! hi hi

Vy chọc Trang

_ Vũ đâu ? Diệp nữa ?

Ken nhìn lòng vòng kiếm

_ Diệp ở ngoài vườn còn Vũ có việc nên ra ngoài một tý rồi

Minh nói

Ngoài vườn . . . .

_ khoác vào đi kẻo lạnh

Hấn lấy áo khoác , khoác lên người nó

_ cảm ơn anh !

Nó nói mà vẻ mặt hơi buồn

_ sao vậy ?

Hấn nhìn nó

_ em không biết anh có nhớ không nhưng em vẫn còn nhớ rất rõ nơi này !

Nó cười buồn nói

_ . . ! hấn im lặng

_ anh và em đã cười đùa , giỡn , giận hờn , . . . mọi hoạt động đều ở đây , ngay tại miếng đất này

Nó ngồi xuống cỏ

_ tôi không nhớ !

Hấn nói lạnh lùng nhưng thật tình là hấn chẳng có ấn tượng về chuyện này . hấn chỉ nhớ một vài thôi nên việc ôn lại kỷ niệm với nó đối với hấn rất là khó

_ em nhớ anh nhiều lắm ! anh vẫn sống trong tim em !

Nó tựa đầu vào vai hấn

_ tôi xin lỗi ! nhưng như vậy không tốt

Nói rồi hấn đẩy nó ra và đứng dậy

Nó thấy hành động đó của hấn , nó rất buồn nhưng cũng không biết nói gì đành đi theo sau lưng hấn . .

Không khí trong ngôi biệt thự hôm nay không có gì vui vẻ cả nên mọi người ngủ sớm để mai đi học. ..

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Tại biệt thự xanh . . . .

6h sáng . . . .

_ chị ơi ! chị có định đi học không đấy ?

Vy gõ cửa kêu nó

_ chị ra liền !

Nó chạy ra trong bộ đồng phục bang A mà ông cho người đưa hôm qua

_ woaaaa . . . ! em không chịu đâu ! chị mặc cái gì cũng đẹp hết

Vy ôm miệng thốt lên

_ hi hi ! em chọc chị hoài

Nó gãi gãi đầu cười

_ thôi nhanh đi chị !

Vy kéo nó đi

_ hai cô nương này ! biết tụi tui chờ lâu rồi không ?

Yến nói vờ giận tụi nó

_ thôi mà ! đừng giận nha ! đi thôi

Nói rồi nó kéo mọi người ra xe

_ ủa tụi anh Vũ đâu sao không thấy ?

Hy nhìn quanh hỏi

_ mình và Vũ đi trước còn Ken và Huy thì bận chuyện rồi

Yến trả lời mà mặt thì hình sự nhìn Hy

_ đi thôi chị !

Nó kéo Hy lên xe ngồi kế nó

Chiếc limousine màu trắng từ từ lăn bánh rời khỏi biệt thự

Trong xe . . . .

_ hử ! điệp sao mày cho loại người này đi xe của tụi mình ?

Trang nhìn Hy “hử” một cái rồi quay qua điệp

_ chị tui mà ! bà nói vậy kỳ lắm ! chị đừng giận nha !

Nó nói với Trang rồi quay qua Hy

_ chị không sao chứ ?

Nó thấy Hy không được vui nên hỏi

_ à ! à ! chị không sao ! Trang nói vậy cũng đúng thôi không có gì đâu !

Hy cười hiền nhưng qua nét mặt của cô lộ rõ vẻ buồn buồn

_ ngồi trên xe tụi này thì cô phải biết điều đấy

Yến khoanh tay nhìn Hy (giống con dâu lạy xuất giá)

_ bác tài ! dừng xe

Hy nói qua loa với bác tài

Kết. . .

Chiếc xe dừng lại giữa đường , Hy bước xuống xe lấy cặp rồi bước đi và . . . .

_ chị ! chờ em

Nó thấy xe chạy liền nhảy xuống chạy theo Hy làm tay nó trĩu và chảy máu nhưng không nhiều

_ chị !

Vy chỉ kịp kêu nó nhưng xe đã chạy rồi

_ chị em mình đi chung ha ?

Nó chạy lại nắm tay HY

_ em không giận chị ?

Hy nhìn nó

_ uhm ! chúng ta là chị em mà !

Nó ôm Hy

_ em coi chị là chị ?

Hy nhìn nó mà mắt cô như có cái gì đó đang lắng đọng chỉ chờ nó trả lời thì thứ ấy có thể rơi ra và đó chính là nước mắt

_ uhm !

Nó gật đầu và cười với Hy , Hy vui quá liền ôm chầm lấy nó và hai chị em nắm tay nhau đi học trên con đường dài

Vì còn rất sớm nên con đường hơi vắng bóng người nhưng lòng nó lại rộn ràng lân lân như thế nào ấy . tuy hẳn đã quên nó nhưng đối với nó thì chuyện đó chỉ là chuyện nhỏ vì thế nào hẳn cũng sẽ nhớ ra nó

ở trường. . . . .

phòng ăn VIP . . . . .

_chào mấy nàng công chúa xinh đẹp !

Huy chọc tụi nó

_ủa Điệp đâu ?

Ken nhìn quanh

_phải cảm ơn Yến nhà ta đó vì đã đuổi Hy nên Điệp chạy theo và thế là hai người đó phải lộn bộ đi học

Trang liếc nhìn Yến vì Yến đã làm Điệp phải lộn bộ đi học

_tôi không biết nó lại làm thế

Yến ngồi xuống lạnh lùng

_chị Hy cũng có làm gì đâu mà mọi người lại như vậy chứ ? chuyện cũ thì hãy cho qua đi

Nói rồi Vy bỏ đi ra ngoài vì cô cũng rất giận việc làm của Yến

_ê ! mày hiểu hông ?

Ken khều khều Huy hỏi

_ I don't know !

Huy nhún vai rồi bước đi theo Vy

Còn ken thì nhấc ghế ngồi kế Trang

_em biết lớp mới chưa ?

Ken hỏi Trang

_chưa ! anh dẫn em đi đi

Trang kéo tay Ken ra hiệu rằng Yến cần yên tĩnh . Ken hiểu ý liền đứng dậy bước đi

Chỗ nó . . . .

_haizzz . . . ! sao cổng trường lại rộng thế chứ ?

Nó ngồi xuống băng đá nhìn lên cổng

_hì hì ! hôm nào mà chị chả thấy nó ! quen rồi

Hy cười cười rồi ngồi xuống

_em uống đi !

Hy đưa chai nước cho nó

_trời ở đâu chị có thể ? sao hay thiệt biết em khát nước nữa chứ . . . .

Nó lấy hết hơi uống hết chai nước rồi nói tiếp . . . .

_mà lúc trước chị đi bộ hả ?

Nó nhìn Hy

_hông có ! chị đi xe máy

Hy chậm rãi đứng lên đi tiếp

_chị vào lớp trước đi ! em đi đây chút !

Nói rồi nó chạy nhanh ra hướng cánh đồng hoa

_lại ra đó ! chị xin lỗi em nhưng anh ấy không của riêng ai hết !

Hy nhìn theo bóng nó xa dần rồi cũng rào bước lên lớp

Còn nó thì chạy ra gốc cây cạnh căn nhà nhỏ ấy để nghỉ ngơi và đợi hấn quay về

Vừa nga lưng và gốc cây nó vừa nhớ lại kỷ niệm xưa , lúc nó và hấn cùng chơi đùa . cùng nghỉ ngơi ở đây

Bỗng có một người ngồi xuống cạnh nó nhưng rất nhẹ nhàng làm nó cũng không biết luôn và người đó là. . . . .

Những con gió nhẹ bay qua làm cho tóc nó thêm phần suông mượt và bông bênh . hàng mi lâu lâu lại rung lên theo con gió khiến người ngồi bên cạnh nó phải thả hồn theo những đường nét tuyệt hảo mà tự nhiên ban tặng cho nó

Nó khẽ mở đôi mắt trong trẻo như những hạt pha lê nhìn người bên cạnh và. . . .

_hả ????

Nó nhìn người bên cạnh mà đôi mắt muốn lọt ra ngoài

_em làm gì mà la dữ vậy ? mới có mấy tháng không gặp mà xem anh như thú lạ thế hả voi con xinh xắn ?

Người ngồi kế nó chính là anh Quân thân yêu của nó

_anh ! em nhớ anh quá !

Nó bay nhào lại ôm anh Quân , người anh mà nó yêu quý nhất . tuy gặp nhau là cãi lộn nhưng tình yêu thương của anh em họ vẫn thấm thiết , Quân là người bên nó nhiều nhất khi nó bất tỉnh nhưng không ai biết hết , trong khi mọi người chạy đi chạy lại lo cho hấn thì Quân lặng lẽ chăm lo cho nó từng chút , hai người là anh em nhưng không hiểu sao và cũng có lẽ Quân có một tình cảm vượt quá giới hạn tình anh em với nó

_anh cũng nhớ em nữa !

Quân vuốt tóc nó và ôm nó

_em lại nhớ về Vũ ngày xưa ?

Quân nhìn nó

_uhm ! anh ấy là cuộc sống của em mà

Nó hiền hòa cười với Quân vì đơn giản nó chỉ coi Quân là một người anh không hơn không kém

_em xem cậu ta quan trọng thế ư ?

Quân nói chỉ đủ để một mình cậu nghe thấy

_hai nói gì thế ?

Nó nhìn Quân lo lắng

_anh không sao !

Quân nói rồi đứng dậy , dường như trong lòng anh rất buồn nhưng điều đó không thể bộc lộ với nó được nên anh đành ngậm ngùi bước đi làm một người anh vĩ đại trong lòng nó

Đôi mắt màu tro của anh dần dần nhắm lại để tận hưởng bầu không khí ở đây .

ở đây , mùi hương của cỏ là mùi hương thuần khiết nhất , lâu lâu lại có thoang thoảng một tý mùi hương của vài loài hoa khác nên đây là một nơi lý tưởng cho những ai đang buồn nhưng thật đáng tiếc vì không ai được vào đây trừ người trong nhà (trong nhà hấn và nó ấy)

_thôi chúng ta về lớp ! vào học rồi đó

Nó đứng dậy chạy đi mà không nhìn Quân lấy một cái

_ mong em sẽ luôn như thế này ! anh sẽ làm một người anh luôn che chở cho em

Quân nhìn theo hình bóng xa dần của nó mà nói , anh thật sự rất yêu nó và có lẽ tình yêu đó đã đi quá giới hạn anh em nhưng anh lại không muốn dừng nó lại mà anh sẽ để nó tự nhiên như thế

Lớp 8A1 bang A . . . . .

_ê ! nghe nói lớp mình sẽ có 5 hs mới đó !

Một nữ sinh trong lớp chạy vào thông báo

_ai vậy ? nữ sinh khác lên tiếng

_lớp chúng ta có 15 người bây giờ thêm 5 người nữa hả ?

Nữ sinh O

_chắc con nhà gia đình khá giả nào đó hoặc những con tiểu thư có quen biết giống con đó đó

Một nữ sinh chỉ qua Hy

Vì không muốn ở trong không khí ngột ngạt của phòng Vip nên Hy đã đi thẳng vào lớp và trở thành tâm điểm bàn tán của mọi người

_ không có đâu ! nghe nói là con cháu của người có chức quyền ak ! chắc gia đình hoàng gia !

Nữ sinh I (I , O , P , ... là tên t/g đặt cho những vai phụ nhé ! để tr thêm vui thôi)

_là trai hay gái ?

Nam sinh P hỏi

_là ngũ long công chúa

Nam sinh khác trả lời

_ . . . . bla . . . . bolo . . .

Cuộc tranh luận về thân phận , sắc đẹp , học lực , ... của học sinh mới làm cả lớp ồn ào . . .

Reng . . . . . . reng . . .

Tiếng báo hiệu giờ học đã đến làm cả lớp im bất

_chào các em ! lớp chúng ta hôm nay có 5 người mới !

Cô giáo đợi hiền mới tụi nó và (sao dám vô lễ chứ ? tụi nó mà đuôi là nhập cái bang lun ak)

_ chào mọi người ! mình là Phạm Thùy Trang , rất vui vì được học lớp này

Trang tự giới thiệu về mình trước và tặng cho mọi người một nụ cười thánh thiện làm bọn con trai té ghế luôn

_chào ! Trần Lâm Yến

Yến lạnh lùng làm cả lớp phải rùng mình vì cô ấy

_ hi ! mình là Hoàng Vũ Diệp ! rất vui được làm quen

Nó nói rồi nở một nụ cười như thiên thần làm chao đảo mọi người và ở phía dưới bắt đầu ồn ỉn cái tên của nó và thân phận nữa

_hello ! mình là Ngô Hoàng Vy ! mong mọi người giúp đỡ

Khi nghe Vy tự giới thiệu thì các bạn nữ tự động ngồi khóc vì từ lâu họ đã biết Vy là bạn gái của hoàng tử Huy nhưng họ không nghĩ nó đẹp đến thế

_còn một người nữa đâu ?

Cô giáo hỏi khi không thấy Hy đâu

_tôi ở đây !

Hy bước lên từ bàn chót

_chào ! tôi tên Hoàng Ái Hy

Hy vừa nói tên mình thì ai ai cũng tròn tròn con mắt lên nhìn cô vì lúc sáng cô vô lớp chỉ ngồi gục mặt xuống bàn nên không ai thấy được vẻ đẹp của cô

_các em muốn ngồi ở đâu ?

Cô giáo hỏi bọn nó

_Ở đó !

Bọn nó đồng thanh cùng chỉ về dãy bàn ở cuối

_thôi được vậy các em sẽ ngồi ở đó theo thứ tự như sau :

Bàn cạnh cửa ra vào : Hy và Diệp

Bàn tiếp theo là : Yến và Trang

Còn Vy thì ngồi bàn ở phía trên Hy và Diệp , ngồi một mình

_dạ !

Nói rồi bọn nó ai về chỗ nấy

_vui quá ! hi hi được ngồi với chị

Nó hí hồn khi được ngồi cạnh Hy

_em vui thế sao ?

Hy nhìn nó mà chạnh lòng

_hai người đó vui nhỉ ?

Trang nhìn nó và Hy rồi nói với Yến còn Yến thì không quan tâm mà chỉ lo nghe nhạc mà thôi

Hai tiết học đối với 4 người kia là niềm vui còn đối với Yến đó là nỗi buồn khôn tả

Suốt buổi học tuy Yến ngồi nghe nhạc nhưng mắt cô ấy thì luôn nhìn ra một hướng xa xăm , ở nơi mà Yến muốn đến nhất , nơi mà không có sự dối trá , tranh giành . . . (gia đình Yến thế nào thì mọi người cũng biết rồi nhỉ ? nên Yến mới rất ghét người thứ 3 và đó cũng là lý do cô ghét Hy)

Hai buổi học cuối cùng cũng kết thúc và giờ ra chơi cũng đến

Cả bọn (bọn hần và bọn nó) cùng nhau ra phòng ăn

_lấy cho tôi một phần khoai tây chiên , một ly nước cam ép , một hamburger , một bịch nack .

Nó chạy lại nơi phục vụ gọi món ăn đầu tiên

_của tiểu thư đây ạ !

Cô hầu nhẹ nhàng đưa cho nó

Vừa lấy khay thức ăn nó liền bung chạy một mạch mà hướng chạy là cánh đồng hoa chính xác hơn là căn nhà nhỏ

_lại đi ra đó ! haiz zzzz . . . bó tay bà đó luôn

Trang nhìn theo nó lắc đầu

_ở đó không biết anh có trở về không hay là anh bị người khác lấy mất nữa

Vy nhìn Hy nói . dù gì cô cũng ủng hộ Điệp nên việc không thích HY là đương nhiên

_ chào những nàng công chúa xinh đẹp

Ken giơ tay lên chào bọn nó

_ ủa Điệp lại mất tích hả ?

Huy nhìn quanh nói

_ đi ra ngôi nhà be bé xinh xinh của nó rồi

Trang lấy cây kẹo chỉ theo hướng căn nhà

_ lại ra đó ?

Ken bon chen hỏi

_ sao hai người chỉ có một câu hỏi thế ?

Vy chọc hai người đó (ken và Trang)

Vừa lúc đó inh cũng đi vào

_ ủa thằng ***** kia đâu ?

Huy nhìn mình hỏi

_ thằng ***** nào ? hả ông chồng chưa cưới đáng kính ?

Vy liếc Huy một cái làm cậu nổi da gà

_ hi hi ! anh đùa thôi mà

Huy cười giả lã rồi nhìn Minh đợi câu trả lời

_ nó đi ra cánh đồng rồi chi hông ?

Minh nhìn quanh nói

_ khỏi kiếm Yến đi đâu mất tiêu rồi

Trang thấy mình tìm cái gì đó nên nói

_ vậy còn Điệp

Minh nhìn quanh

_ đi ra căn nhà nhỏ rồi

Vy nói

Vừa nghe xong Minh liền chạy đi và hướng đi đó chính là sân thượng . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Nó chạy vụt vào vườn hoa mà không nhìn xung quanh nên kết quả là . . . .

Rầm . . . . .

Nó đụng trúng một thứ gì đó hơi mềm mềm nhưng cũng có chút lực đàn hồi (giống nệm kim đan) làm đầu nó rất đau và khây thức ăn của nó rơi tứ tung hết chỉ còn duy nhất hộp nước ép là không sao

_ này ! đi đứng kiểu gì vậy ?

Hắn đỡ nó dậy nhưng không hỏi nó có sao không hoặc hỏi thăm (không **** là may rồi) mà nói một câu lạnh nhạt như thế

nó nhìn lên thì thấy hắn , nó rất vui nhưng chen vào đó là chút lo lắng

_ sao anh ở đây ? nhớ điều gì hà ?

Nó nhìn hắn vui mừng mặt nó bỗng tươi lên

_ không ! tại thằng Minh nó kêu tôi vào đây coi có nhớ gì không

Hắn nói rồi lấy hai tay bỏ trong túi quần và rảo bước . nó cũng lèo đèo theo sau hắn

_ này ! sao theo tôi

Hắn quay lại nhìn nó bằng đôi mắt lạnh như băng làm nó hơi buồn vì trước giờ hắn chưa bao giờ nhìn nó như thế cả

_ đây là nhà của tôi và chồng tôi nên tôi được đến

nói rồi nó bước đi vượt qua hắn để hắn không nhìn thấy đôi mắt đọng nước của nó

tuy nó có thể chấp nhận hắn quên nó nhưng mỗi khi nói chuyện với con người đang đứng trước mắt nó , người nó yêu thương lại nhìn nó bằng đôi mắt lạnh lẽo và u sầu như thế thật nó không chịu được điều đó

lúc trước cho dù nó có làm hắn buồn hay làm hắn giận đi chăng nữa thì hắn cũng không nhìn nó như thế nên nó rất buồn

_ ở đây thật thoải mái ! những cánh hoa , mùi hương của cỏ , tiếng nước , . . . tất cả làm cho con người ta cảm thấy thật thoải mái và vui vẻ hơn , nó có thể làm cho con người quên đi muộn phiền

Hắn ngồi xuống dựa lưng vào góc cây và khép hờ mắt lại

những hành động của hắn làm nó nhớ đến Hoàng Vũ lúc trước , một hoàng Vũ thương yêu nó , quan tâm nó , lo lắng khi nó buồn còn Hoàng Vũ bây giờ thì chẳng để tâm đến nó , nhìn nó bằng đôi mắt lạnh lùng , nó thật rất là buồn khi chuyện ấy lại xảy ra với nó

Nó bước lại đứng bên bờ suối , nó ngồi xuống dọc nước

_ anh ấy bảo tôi chờ anh ấy ở đây ! anh ấy nói : nếu có một ngày anh quên em thì xin em hãy chờ đợi anh vì trái tim anh luôn có em

Nó nhìn đàn cá đang nô đùa nói

Tuy mắt hắn nhắm nhưng tai hắn vẫn nghe những lời nó nói , điều đó bỗng làm tim nó đau như có ai đó đang bóp ngạt tim hắn vậy

_ nếu anh ấy yêu cô thật anh ấy sẽ quay lại !

Hắn nói rồi đứng dậy bỏ đi

_ là anh đó ngốc à ! anh đã kêu em chờ mà

Nó chịu không nổi nữa bởi sự lạnh nhạt của hắn đã làm nó đau , nó chạy lại ôm hắn

_ xin lỗi ! tôi không thể nhớ

Hắn đẩy tay nó ra , giây phút ấy làm cho nó đau rất đau , hắn đẩy tay nó ra làm tim nó như có ngàn mũi kim đâm vào

_ em nhớ anh ! hãy quay về anh nhé !

Nó nói vọng sau cái bóng mờ dần của hắn

Cuộc trò chuyện của nó và hắn đã có người thứ ba nghe thấy người đó là . . . . .

trên sân thượng . . . . .

_em không sao chứ ?

Mình đi nhẹ nhẹ lại Yến

_em không sao ! anh đi đi

Yến không nhìn Minh lấy một cái làm cậu nghi ngờ nên tiến gần lại và xoay nhỏ qua

_em . . . em khóc ư ? tại sao thế ?

Mình ôm nó vào lòng hỏi han

_ bà ta . . . . bà ta . . hức hức . . .kêu . . .hức . . . bố . . hức . . . . đuôi . . . .hức hức . . .em

(bà ta kêu bố đuôi em)

Yến nói trong tiếng nức

tuy Yến là người mạnh mẽ nhưng chuyện đó chỉ xảy ra khi bình thường thôi chứ nếu có gặp chuyện thì Yến có thể coi là người yếu đuối nhất đó

_sao có thể ? bà ta chỉ là vợ bé thôi mà

đây là lần đầu Minh thấy Yến khóc như thế , tuy mấy lần trước có khóc nhưng cô không để lộ cảm xúc như lần này

_bà ta có thai rồi ! là con trai

Yến ôm chặt Minh như cố níu sự yêu thương cuối cùng

_ba em nói sao ?

Mình nhìn Yến vẻ lo lắng

_ông nói em là con ông , ông không thể bỏ nên ông sẽ mua nhà và chia đôi tài sản cho em

Yến vẫn ôm mình và nước mắt của cô dần rơi vì khi ở bên anh , nó cho cô một cảm giác an toàn không thể tả và cô đã ngủ trong bờ ngực ấm áp của anh lúc nào không biết

_vậy em tính sao ? bây giờ đang ở nhà Diệp mà

Mình nhìn xuống thì thấy cô đã ngủ say nên nhẹ nhàng cô về Phòng (phòng VIP , chính xác hơn là Phòng của Minh)

phòng ăn . . . .

_Yến sao thế ?

Trang thấy mình bế yến nên chạy lại hỏi

_từ từ ! để tui bông Yến vào trong đã

Mình nói rồi bông Yến đi thẳng vào phòng

_anh ! em cũng muốn bông

Trang nhìn ken triều mếu làm ken phun hết ly nước ra ngoài mà sặc

_trời ơi ! kêu anh bế heo còn sướng hơn bế em ! vừa nặng lại vừa to

Ken lắc đầu

_anh dám . .

trang tức quá không nói nên lời

_thôi đi ! giỡn thế mà cũng giỡn ! em nghĩ sao mà kêu nó bế em ?

mình nhìn vẻ bề ngoài nở nang của Trang mà cười

_thôi đi ! không giỡn nữa ! . . . Yến sao vậy ?

Trang giận điên lên và đổi chủ đề

_à ! lại chuyện con vợ bé đòi chia tài sản chứ gì

Ken vừa ăn vừa nói

_sao cậu biết ?

Minh há hốc mồm nhìn Ken kinh ngạc vì Yến chưa nói với ai ngoài anh

_trời ơi ! ba ba Yến đi đâu mà không dẫn con đó theo , khỏi nói cũng biết

ken lấy chiếc đĩa khấy khấy ly nước

_uk ! thì là chuyện đó đó

minh ù dột nói

_ý hai người nói là ba Yến có vợ bé ?

Trang hét lên

_trời ơi ! chưa đủ quê hả ?

Minh nhìn Trang vẻ mặt rất giận dữ

_rồi sao ? tính sao ?

KEN NHÌN MINH

_nếu baba Yến cho Yến ra ngoài tao nuôi

Minh nói đồng dặc

_anh hùng dữ

Trang nhìn Minh mắt cứ chớp chớp

_đừng có mơ ! con cưng của người ta mà cho mày nuôi , cho dù cho ra riêng người ta cũng mua nhà rồi cấp tiền hằng tháng không đến lượt mày đâu

Ken nhìn mình cười làm Minh tức muốn điên

_kệ tao ! bắt quá tao kêu nhà tao qua hỏi cưới

Minh giận quá la lên làm hai người kia cười lẫn lóc

_ha ha . . . đúng là con nít quý mà . . .ha ha . . . mới có tý xiu mà đòi cưới . .

Ken chọc Minh tức khí mình lao vào đánh Ken một trận nhừ tử

cánh đồng . . .

_còn buồn hả ?

nó đang ngồi dựa vào góc cây thì nghe có người nói và người đó là . . .

t/g viết nhui thui mọi người đọc đỡ buồn

chiều về viết cho hết chap

yêu mọi người

cánh đồng . . .

nó đang đứng cạnh bên bờ suối và tận hưởng không khí mát mẻ của nơi đây , nói chính xác hơn là nó đang thả hồn vào thiên nhiên để làm vui bớt nỗi buồn

_em không sao chứ ?

Quân từ trong bụi đi ra (haizzz . . sao nhân vật nào của t/g cũng trong bụi lùm đi ra thế này ? làm gì trong đó nhỉ ?)

_anh ? sao ?

Nó nhìn Quân ngạc nhiên , không lẽ quân đã nghe cuộc trò chuyện của nó và hấn ?

_em đang buồn à ?

Nói rồi quân nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh nó và nhìn xuống suối

_không em không sao !

Nó nói rồi cũng ngồi xuống cạnh anh

_anh hiểu em mà ! đừng cố giấu anh !

Quân kéo nó tựa vào vai anh

_từ nhỏ đến lớn duy chỉ có mình hai là lo cho em thôi ! khi em bệnh , hai kuono kẻ cận chăm sóc . khi em bị thương , hai cũng cẩn thận băng bó cho em . khi em buồn thì hai là người phát hiện và an ủi em đầu tiên . hai ơi ! nếu có một ngày hai không ở bên em nữa thì em phải làm sao?

Nó nhìn về một hướng xa xăm nói

_không bao giờ ! hai sẽ không bỏ bé voi của hai đâu

Quân xoa đầu nó mặt anh bỗng trở nên buồn hấn , đôi mắt nhìn về một hướng xa xăm không xác định suy nghĩ “ sau này voi con của anh sẽ quên người anh này và sẽ có một người chăm sóc em thay anh nên cho dù anh có muốn chăm sóc cho em suốt cuộc đời này cũng không được đâu ”

_ vậy hai không cưới vợ mà ở đây nuôi em ?

Nó ngồi thẳng lên nhìn anh

_ nếu voi không yêu ai

Quân nhìn nó cười

_grừ grừ ! anh chết với em ! sao cứ kêu là voi hoài thế hả ?

Nó đứng dậy sau lời nói đó và hành động tiếp theo là đuổi theo anh

_ được thôi nếu em muốn nghỉ học hai tiết cuối

Quân nhìn nó cười đắc ý

_anh hãy chờ đó ! em sẽ trả thù

Nói rồi nó chạy một mạch về lớp nhưng . . .

_chào bạn ! không phải bạn chuyển sang bang A rồi sao ?

Cô bé lớp trưởng của lớp cũ của nó thấy nó liền hỏi

_ý chết ! đi nhầm chỗ rồi ! cảm ơn bạn nha !

Nói rồi nó quay đầu lại chạy thực mạng

ở lớp nó . . .

_ê có ai biết lý lịch của 5 con đó không ?

Một nữ sinh đi lại bàn của Thy (lớp phó) , nơi có nhiều người tụ tập nhất hỏi

_con Yến nó là con gái cưng của Trần thị , con Trang là con gái duy nhất của Phạm Gia còn con Vy là con gái của tập đoàn Ngô Gia

Thy kể hết lý lịch của ba đứa

_trời ! thật hả ?

Một nữ sinh reo lên

_trông xấu xí thế mà lại là con của gia đình danh tiếng lừng lẫy ư ?

Một nữ sinh khác chen vào

_vậy còn hai con kia ? chắc cũng không phải hạn vừa nhỉ ?

Một nữ sinh nhìn chăm chăm vào Thy hỏi

_lý lịch nằm trong viện bảo mật

Thy nói rồi thở dài

_thế mà cũng không biết hả ?

Ly lớp trưởng bỗng từ phía sau nói vọng tới làm tất cả đều đổ dồn về cô

_sao ?? sao ?? hai con đó sao ??

Thy cũng hơi hiếu kỳ nên hỏi

_nhớ lại coi ai là người thừa kế tập đoàn Hoàng Gia ?

Ly nói về bí mật

_trời ! cái đó ai mà chả biết ! đăng báo ầm ầm . chính là nhị tiểu thư Hoàng Vũ . . . . .

Nói tới đây cô ta bỗng khựng lại

_không lẽ. . . . ?

Một nữ sinh tiếp lời

_bingo !

Ly ra hiệu đồng ý với cô gái đó

_vậy còn con HY ?

Thy tò mò

_tiếp theo nhé ! siêu mẫu trẻ tuổi nhất của nước ta tên gì ?

Ly lại bí mật với mọi người

_hì hì ! cái đó là tâm điểm đấy ! ai mà không biết ! cô ấy tên là Hoàng Ái Hy siêu mẫu trẻ tuổi đại tiểu thư tập đoàn Hoàng Gia , cô ấy là ước mơ của các cô gái trẻ mà

Thy ngồi mơ mộng

_trời ! cô ấy là siêu mẫu ư ?

Một cô gái trong đám la lên làm Thy hoàn hồn

_vậy 5 người họ ai cũng có một gia thế hiển hách rồi ?

Thy nhìn Ly

_mấy người đang nói gì đó ?

Trang không biết từ đâu bước đến làm cả bọn của Thy phải giải tán ai về chỗ nấy

_mấy con đó rảnh thiệt !

Vy nhìn Thy rồi quay qua nói với Trang

_thì vậy ! mấy cô tiểu thư con nhà giàu hay như thế đó

Trang nói rồi bước đi

_vậy mình là con nhà nghèo ?

Sau một hồi suy nghĩ Vy chạy lại hỏi Trang

_nghèo hả ? em mà nghèo chắc chị ăn mày quá

Trang cười chọc Vy

_vậy sao chị nói mấy cô tiểu thư con nhà giàu hay như thế ? bọn mình đâu có đâu

Vy nhìn Trang

_bọn mình là ngoại lệ

Trang cười cười cho qua

_oh ! ủa mà chị Diệp đâu rồi ?

Vy nhìn quanh rồi hỏi Trang

_ai mà biết đâu ?

Trang vừa nói xong thì . . .

_kìa nó kìa !

Trang chỉ ra cửa

_haizz . . . mệt chết !

Nó lết lại ghế rồi nói

_sao mệt dữ thế ?

Trang nhìn nó xăm xoi

_Thì . . .

Reng . . . reng . . .

Nó chưa nói hết câu thì chuông báo vô học cũng đến

_thôi lát về kè

Nó nói rồi quay lên nhưng Trang vẫn không tha

_nói nhanh đi ! bà cô có thấy đâu mà sợ ?

Trang vừa nói xong thì nguyên viên phấn từ trên bàn giáo viên chọi thẳng vào đầu cô

_ai ? ai ?? ai dám chọi tao ? đồ cu hồn ! đồ ***** !! . . . bala. . . bala

Trang nhìn quanh phongd rồi hét lên

Không khí trong lớp bỗng trở nên đáng sợ khi . . .

_trong giờ của tôi mà em ngồi nói chuyện vậy đó hả ?

Bà cô tròn mắt nhìn Trang , cô cũng không thua kém liền nhìn lại bã bằng ánh mắt của quý

_cô muốn gì ?

Trang nhìn cô đầy sát khí nói

_ em ra ngoài cho tôi ! đã nói chuyện mà còn vô lễ nữa hả ?

Bà cô quát lớn làm cả lớp im ru

Rầm . . .

_ đi thi đi ! sợ gì

Nói rồi Trang liền bước ra ngoài vì thật chất cô cũng không muốn học hành gì

_ cái đồ con gái mất nết ! cha mẹ không biết dạy

Bà cô nhìn theo Trang nói

_ cả đám không ra gì ! tối ngày chỉ biết quậy phá chắc cha mẹ cũng không có trí óc

Bà cô nhìn xuống nó , Vy , Hy nói và ngay lập tức . . .

_ tôi cho bà 1p để đi ra khỏi đây , khỏi tầm mắt tôi

Vy liếc nhìn bà cô rồi nói , khỏi nói cũng biết đuổi một bà cô đối với nó và Vy thì không thành vấn đề rồi

_ em làm gì vậy ? sao lại dám nói thế hả ?

Hy nãy giờ tuy cô ngủ nhưng mọi sự việc cô đều nghe hết và cô cũng không thể tha cho người dám sỉ nhục cha mẹ cô

Bà cô nghe Hy nói thế liền đắc chí trong bụng vì bà ta tưởng rằng Hy đang bên vực bà

_ cô hãy dạy lớp hết hôm nay cô nhé ! rồi . . .

Hy nó đến đây cô bỗng đứng dậy đi lại phía bà cô làm cả lớp hồi hộp

_ rồi mai cô hãy dọn ra khỏi trường

Nói rồi Hy bỏ đi ra khỏi lớp , vài phút sau thì xe đến đón cô về nhà

Còn về tội nó thì cũng đi ra sau đó và đi ra phòng ăn ngồi chơi

Phía sau trường . . . .

_ cậu đã nhớ được gì chưa ?

Mình hỏi hấn

_ vẫn còn mơ hồ lắm

Hấn trả lời

_ cố lên đi ! vì hạnh phúc của bản thân

Mình vỗ vai hấn rồi hai người cùng bước đi

Phòng ăn . . . .

_ tui tui quyết định rồi ! tối nay chúng ta sẽ cắm trại và ở lại trường vì ngày mai được nghỉ

Huy nói cho mọi người biết ý kiến của cậu

_ nghỉ hả ? ai thông báo ?

Trang nhìn ken

_ tui tui cho nghỉ

Mình nói với về tự hào

_ được vậy tui mình sẽ ở lại đây

Cùng thống nhất ý kiến xong thì cả bọn đi mua đồ chuẩn bị cho chuyến cắm trại

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

8h tối tại trường . . .

Sau một hồi mua sắm mệt mỏi cuối cùng cả bọn cũng mua đủ đồ dùng như : trại 4 cái ; đồ ăn ; đồ uống ; củi ; . . . . .

Cả bọn phân công chỗ ngủ như sau :

huy và vy

nó và hấn

Minh và Yến

Trang và Ken

Vì sớm hay muộn tại nso cũng cười nhau nên không sợ nhưng còn nó với hấn thì có chút ngột ngạt vì hấn cũng không còn nhớ gì nhiều về nó nữa mà

Sau khi đốt lửa xong thì tại nó bắt đầu dựng trại trong cánh đồng hoa cạnh con suối (có nhà không ngủ , tự nhiên nổi khùng cắm trại kế bên cái nhà)

Trại của Vy và Huy . . . . .

_để anh ! . . . để anh . .

Mỗi khi Vy muốn làm cái gì thì Huy cũng dành hết làm vy rất là bực

_sao cái gì anh cũng tự quyết định hết vậy ?

Chịu không nổi Vy liền la lên

_hì hì ! sợ em mệt mà ! thôi ngồi đó anh sắp xếp nhanh rồi ra kia chơi ha ?

Nói rồi Huy chạy thật nhanh vào bắt đầu dựng trại mà không cho vy làm gì hết

Trại của Ken và Trang . . . . .

_đóng cái cây này xuống nè Trang

Ken lấy cái cây dựng xuống cho Trang đóng

Bốp . . .

_Á Á Á Á ! em giết anh hả ?

Trang không lo nhìn chỉ lo ăn nên hậu quả là đập trúng tay Ken , thế là máu ác quỷ của Ken lại nổi dậy **** cho Trang một trận nẩy lửa và phạt Trang không được ăn . . . . . bánh trong vòng một tuần (trời tưởng không cho ăn cơm chứ)

Trại của Minh và yến

Công việc dựng trại đối với Minh không thành vấn đề nên họ làm rất nhanh sau vụ hồi chiêu thì tinh thần của Yến có vẻ khả quan hơn một tý

_em không sao chứ ?

Minh cởi áo khoác của anh khoác vào cho Yến

_em không sao !

Yến cười cười rồi kéo áo sát vào , mùi hương nước hoa của Minh làm Yến rất dễ chịu , nó không nồng ngược lại nó rất nhẹ dịu làm cho Yến không cảm thấy khó chịu

Minh từ từ để đầu Yến lên vai mình và hai người cứ ngồi im lặng như thế và ngắm những vì sao đang lấp lánh trên cao (woa ! lãng mạn quá ! mai mốt t/g bán nhà về nông thôn sống để đi ngắm sao mới được)

Trại của nó và hấn . . . . (nói từ trại của . . . giống trại cai nghiện quá nhỉ ?)

_ . . . !

Không gian ở đây chỉ có gió và mùi hương của hoa thôi . nó và hấn không ai nói với ai điều gì hết , bầu không khí có thể nói là u ám

_cột và đây hà anh ?

Nó không chịu nổi nữa liền hỏi hấn để phá tan bầu không khí ấy

_uhm !

hấn bước lại nhìn rồi nói

_tay sao thế ?

Hấn nhìn tay nó rồi hỏi

_không sao ! chỉ là lúc này đóng cái cây bị vô tay ấy mà

Nói rồi nó rút tay lại định quay đi thì . . .

_ngồi đây đợi tý

Nói rồi hấn đi lại cái túi lấy ra một túi cứu thương

_chịu đau tý

Nói rồi hấn lấy thuốc sát trùng ra rửa vết thương cho nó . cong nó tuy đau nhưng vẫn cười

_sao lại cười ?

Hấn nhìn nó ngạc nhiên hỏi

_anh lo cho em ?

Nó nhìn hấn hỏi

_xong rồi

Hấn liền ngắt lời nó rồi quay đi dựng lều

_để em giúp cho !

Vừa nói xong nó liền đứng dậy nhưng chẳng may bị vấp cục đá nên ngã nhào nhưng hên là có hấn . khi thấy nó vấp cục đá hấn liền bay lại nắm tay nó nhưng không kịp và hậu quả là môi hai người chỉ cách nhau khoảng 1cm thôi (ý con nít quý ! mới lớp 8 lớp 9 mà đòi hôn hít rồi ! sợ quá t/g bị mất lại đây)

_ơ ơ ! em không sao chứ ?

Hấn nhìn nó mà mặt đã ửng đỏ

_hì hì em không sao !

Nó đứng lên và đi lùi lại nhưng không ngờ. . .

Tùm . .

Nó đã bị rơi xuống suối . tuy chỉ là suối nhân tạo nhưng tốc độ chảy của nước và độ sâu của suối thì lại như thật nên. . .

Trong tình cảnh này hấn bắt đầu đau đầu và những ký ức mơ hồ về một cô bé bị rơi xuống con suối lại hiện lên trong trí nhớ của hấn , cô bé ấy cứ vùng vẫy dưới nước như nó bây giờ , bất chợt hấn nhớ lại một vài việc và ý thức được cô bé đó là Điệp , Điệp không biết bơi

Tùm . . .

Hấn liền nhảy xuống cứu nó

Một lát sau hấn cứu được nó lên

_Điệp tỉnh lại đi em ! đừng làm anh sợ mà

Hấn ôm nó vào lòng

_chuyện gì ? chuyện gì vậy ?

Cả bọn đồng thanh chạy lại

_Điệp ! Điệp

Hấn nói mà như nghẹn lại ở cổ họng

_không sao ! để mình

Mình đẩy hấn ra rồi tiến hành xóc nước nó ,

Một lát sau , nó từ từ mở mắt ra nhìn quanh và dừng lại ở hấn và nó nở nụ cười thật tươi với hấn

_em không sao chứ ?

Hấn chạy lại ôm nó

_anh ? anh ??

Vy chỉ vào hấn hỏi

_. . . . ! hấn vẫn im lặng ôm nó vào lòng

_anh nhớ ra em rồi sao ?

Nó nhìn hấn cười nhẹ

_anh chỉ nhớ được một số ký ức về em thôi nhưng anh đã biết được vị trí của em trong tim anh

Hấn ôm chặt nó hơn nữa

_thôi thôi hai người cho tôi xin ! vào thay đồ rồi ra ăn nè !

Ken nhìn cảnh tượng của tụi nó mà nổi da gà

Sau khi sắp xếp mọi chuyện xong tất cả 5 người quay quần lại với nhau nói chuyện

_hôm nay vui nhỉ ?

Trang hỏi mọi người

_sao vui ?

Ken nhìn Trang hỏi

_hôm nay mình đã làm được nhiều việc vui nè : đuổi được bà cô ximla , Điệp té suối nhưng không sao nè , anh Vũ nhớ lại nè (chỉ một ít thôi) , tụi mình có được một tình yêu của riêng mình

Trang kể

_cũng có thể coi như thế

Vy gật gật đầu

_ ủa Yến đâu ?

Huy nhìn quanh rồi hỏi Minh

_ Yến mệt rồi !

Minh nói

_ mày làm gì mà Yến mệt ?

Ken chọc Minh

_mày. . . .

Minh hết biết đường nói thẳng bạn

Kết thúc buổi ăn thì mạnh ai nấy về lều của mình

Tại lều của Huy và Vy . . . . .

_sao tối ngày lo coi mấy cái thằng đó không vậy ?

Huy tức tối khi Vy chỉ lo coi phim Hàn mà quên anh

_không coi nữa ! . . . ngủ

Huy ra lệnh cho Vy rồi lấy cái máy quăng xuống cuối lều

Rồi hai người ngủ trong im lặng

Lều của Trang và Ken. . .

_sao em ăn hết của anh rồi ?

Ken tức giận khi thấy Trang ăn hết bánh trong lúc anh chơi game

_ai biểu bỏ em ! em ăn hết

Trang phụng phịu nói

_em có mấy anh diễn viên Hàn đẹp trai kia

Ken chỉ vào máy của Trang nói

_em chỉ yêu một mình chồng yêu của em thôi hà !

Trang ôm Ken rồi hai người cũng tắt máy và đi ngủ

Lều của Minh và Yến

Căn lều này không có tiếng nói chuyện hay là tiếng động gì hết đơn giản vì Yến đã ngủ và Minh thì ngồi ngắm Yến ngủ

Còn lều của hấn và nó thì. . . .

Trong lều bây giờ không có một ai hết vì nó và hấn đã ra ngoài bờ suối ngồi

Nó ngồi dựa vào hấn dưới góc cây . ở đây vào ban đêm , mùi hương của hoa hòa lẫn vào hương thuần khiết của cỏ làm thành một mùi hương kỳ diệu , mùi hương ấy có nét hiền hòa , nhẹ dịu , và ôn nhu của cỏ nhưng xen vào đó là chút hương thơm nồng và quyến rũ của hoa . thêm vào cảnh đẹp ấy là ánh sáng nhẹ dịu của mặt trăng , trăng hôm nay rất tròn , bóng trăng soi xuống mặt hồ và in bóng ở đó rất là lãng mạn . khung cảnh này như dành riêng cho nó và hấn . đôi tình nhân với một tình yêu vĩnh hằng

Nó ngồi tựa đầu vào ngực hấn , mùi nước hoa của hấn rất nhẹ dịu , mùi hương ấy mang lại cảm giác bình yên và thanh thản cho nó

_anh nhớ em là ai rồi sao ?

Nó nhìn hấn

_anh không nhớ nhiều nên em phải giúp anh !

Hắn cũng nhìn nó

Thời khắc hắn nhìn nó cũng là thời khắc lần đầu tiên nó nhìn kỹ hắn . hắn có một đôi mắt màu nâu vô hồn , một đôi môi hồng hào , một chiếc răng khểnh , mi mắt rất dài và cong , mũi cao ,. . . . . bây giờ nó mới biết hắn đẹp như thế , nhưng chỉ có đôi mắt của hắn là không ai có thể nhìn thấy tâm sự của hắn qua đôi mắt được vì nó là vô hồn

_anh đẹp lắm sao nhìn hoài thế ? mắt giá hết

Hắn chọc nó

_xí ai thêm chứ

Mặt nó bắt đầu đỏ lên , hai má phúng phính , miệng chu ra làm hắn không chịu nổi nữa liền hôn lên. . . . .trán của nó (làm mọi người thất vọng nhỉ ? nếu ai có ý nghĩ xấu ở khúc này thì t/g không biết đâu ! t/g không phải là con nít quý)

_anh . . . .anh . . . .

Nó mở mắt ra thì thấy hắn hôn trán nó nên nó giận quá nói không thành câu

_sao hả ? muốn anh hôn môi ? không có chuyện đó đâu

Hắn nhìn nó rồi cười để làm nó tức quá định đứng dậy bỏ đi thì . . . . .

Hắn kéo nó lại ôm vào lòng và kiss (Á Á ! con nít quý ! t/g nhắm mắt đây ! ai coi khúc này mà không nhắm mắt thì người đó là con nít quý keke ! t/g không làm mọi người thất vọng chứ ?)

Sau khi hắn buông nó ra thì nó liền chạy tọt vào lều nằm ngủ và bỏ mặc hắn . cho dù hắn có nói gì nó cũng không nghe hết

Buổi tối hôm đó là buổi tối hạnh phúc của nó , hắn , Vy , Huy , Trang , Ken nhưng còn với hai người kia thì nó là buổi tối buồn

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Sáng hôm sau . . . .

Vào buổi sáng , ở trường rất yên tĩnh (nghỉ học mà !) những con gió thổi qua nhẹ nhẹ , vẫn mùi hương thuần khiết của hoa và cỏ nhưng nói lại trong trẻo hơn nhờ những giọt sương sớm mai , tiếng suối chảy róc rách (nhân tạo nhé !) tiếng chim hót líu lo (tự nhiên) tiếng xào xạc của lá cây càng làm cho nơi đây thêm tự nhiên

Lều của Huy Vy. . .

_dậy đi ! dậy đi ! anh định ở nhà luôn hả ? buông em ra

Vy đi vào lều kêu Huy không ngờ bị anh ôm chặt không chịu buông

_thôi mà ! cho anh ngủ chút nữa đi !

Huy lẩn qua ôm Vy nắn nỉ

_anh không đi thì em đi

Nói rồi Vy đi ra khỏi lều

Khi nghe Vy nói câu đó thì Huy cũng ngồi dậy luôn

Lều của Yến Minh . . . .

_em uống nước cam không ?

Minh bung vào một ly nước cam cho Yến

_cám ơn anh !

Yến cười với Minh

_em thay đồ đi rồi mình đi chơi

Minh thấy Yến cười mà lòng anh như nở hoa

Tại lầu của Ken Trang thì . . . .

_em dậy mau lên coi ! nặng quá đi

Ken phải khỗ sở với tay và chân của Trang vì nó đè trợn lên anh

_um . . . um . .

Trang cứ lẩn qua lẩn lại mà không chịu thức

_EM CÓ DẬY KHÔNG HẢ ?

Ken chịu hết nổi liền la lên làm Trang hú hồn bật ngồi dậy chạy như bay ra khỏi lầu

Còn lầu của hấn và nó thì ấm áp hơn. . . .

Nó nằm tựa đầu vào ngực hấn , hai người ôm nhau như thế ngủ từ tối hôm qua tới sáng vẫn không buông ra

Hấn thì đã thức rồi nhưng nó thì vẫn ngủ , hấn không nỡ đánh thức nó nên đành nằm đó mà ngắm nó ngủ . hôm nay , hấn có thể nhìn nó kĩ hơn , nó có một đôi môi đỏ mọng (nhìn gì không nhìn , mà nhìn môi người ta trước thế ?)

Nó có gương mặt rất dễ thương , hàng mi dài và cong , lâu lâu lại khẽ rung rung rất đẹp . sống mũi của nó rất cao giống cô . mái tóc màu xanh bồng bênh và lượn sóng đáng yêu nước da của nó trắng tự nhiên , ... nó như là một cô tiên nhỏ trong bức tranh mà cô đã tặng cho hấn

Nó dựa đầu vào ngực hấn làm hấn cảm thấy nó bây giờ như một đứa trẻ con đang quấn quýt bên mẹ (ha ha ! hấn là mẹ nó) , nó trông rất đáng yêu với đôi má phúng phính làm hấn muốn. . . nhưng chưa kịp làm gì thì. . .

_anh định làm gì ?

Nó mở mắt ra nhìn anh làm anh đỏ mặt

_aanh. . . anh. . . thôi đi rửa mặt rồi đi chơi

Nó chưa kịp trả lời thì hấn đã chạy ra khỏi lầu rồi

_hử ! thấy ghét !

Nói rồi nó cũng ngồi dậy đi ra

ở cạnh bờ suối. . .

cả bọn vừa ngồi ăn sáng vừa nói chuyện

_tiếp theo đi đâu đây ?

Ken nhìn mọi người hỏi

_nhà hàng

Trang giơ tay nói

_chán phèo ! toàn ăn

Huy lắc đầu

_ hay đi công viên giải trí đi !

Yến , Vy và nó cùng đồng thanh

_nhất trí

Cả bọn reo lên

Một lát sau ngoài cổng đã có 1 chiếc limousin màu trắng đậu sẵn . cả bọn leo lên xe và khu giải trí thẳng tiến

Khu giải trí và mua sắm Royal . . . . .

_woaaaaaa ! đây là lần thứ 5 tôi đến đây đó !

Trang reo lên

_chán phèo ! hôm nào cũng đi

Ken ngán ngẩm nói

_grừ grừ ! chết với em

Trang rượt theo Ken

_thôi thôi ! tôi có ý này nè !

Huy giơ tay lên nói

_ý kiến gì ?

Hắn nhìn Huy

_tụi mình chia ra làm 4 cặp nha ! mình sẽ đi chơi các trò ở đây trong vòng 1h30` sau đó ai có nhiều quà nhất sẽ là chủ buổi đi chơi hôm nay chiều không ?

Huy nhìn quanh hỏi

Không ai lên tiếng làm Huy buồn hiu

_đồng ý !

Cả bọn la lên làm Huy hết hồn

_bây giờ là 8h ! chúng ta đi đến 9h 30p nha !

Mình nói

_xuất phát !

Nói xong cả bọn chạy đi mà không biết này giờ mọi người nhìn bọn nó như thú lạ

Chỗ của cặp Minh Yến . . . . .

Nơi đến đầu tiên sẽ là quầy thủy sản

_em muốn con nào ?

Mình nhìn Yến hỏi

_con kia

Yến chỉ tay vào con cuối góc

_đội anh

Mình cười nửa miệng nhìn con gấu làm cô chủ quầy đồ chơi đứng nhìn mê mẩn

_em muốn con nào ?

Cô bán hàng nói

_con đó !

Minh chỉ

_con đó 3 trái 50000

Cô ấy cười cười nói

_nè

Minh đưa tiền cho cô bán hàng

Bụp . . . . .

Thế là con gấu nằm trong tay của Yến chỉ một trái banh . còn hai trái kia Minh thấy được hai con gấu nhỏ nữa là 3 con

Sau đó , họ đi sang mấy quầy tiếp theo

Chỗ cặp Ken Trang . . .

_chồng ! vợ muốn con heo kia kia

Trang chỉ tay vào quầy phóng phi tiêu

_trời có thể mà cũng đòi ! đợi chồng

Nói rồi Ken đi thẳng vào đó

_cái đó mấy điểm ?

Ken chỉ vào con heo ở giữa

_1 phi tiêu 100 điểm ! nổi không nhóc ?

Cậu giữ quầy phi tiêu nhìn Ken cười

_đây !

Ken đưa tiền cho tên đó

_chồng cố lên !

Trang cổ vũ

Phật . . .

Và thế là vào ngay ô 100 điểm duy nhất trong bàn điểm

Ken và Trang đi ra trong con mắt lộn ngược của tên chủ quầy

Chỗ Vy Huy . . . . .

_gấp con đó đi !

Vy chỉ tay vào tủ gấp gấu kêu Huy

_con đó khó gấp lắm ! con này nè

Huy chỉ vào tủ có những chú thiên thần nhỏ rất dễ thương

_woaaaa ! con đó đi

Vy gạt đầu lia lịa

Tấn . . . tấn . . . tấn . . . tấn . . . tấn . . .

Thế là một chú thiên sứ đáng iu vào tay Vy

Xong rồi họ đi đến quầy khác. . . . .

Cặp nó hấn. . . . .

_anh còn nhớ chỗ này không ?

Nó chỉ vào chỗ bắn súng mà ngày trước nó và hấn chơi (được con gấu á)

_có chút ấn tượng !

Hấn nhìn vào trong nói

_em muốn con đó được không ?

Nó chỉ vào trái tim ở cuối dãy bên phải

_đương nhiên !

Nói rồi hấn đi thẳng vào trong

_con nào nhóc ?

Một cô gái có mái tóc dài màu đen rất dễ thương bước ra

_con đó !

Nó chỉ

_hả ?????? ha ha em ha nói chơi hả ???

Cô ấy vừa cười vừa nói

_đưa súng đây !

Hấn lạnh lùng nói

Cô gái đó thấy ánh mắt lạnh vô hồn của hấn liền lấy cây súng vô đạn đưa cho hấn

Bằng. . .

Mới có viên đầu tiên mà hấn đã bắn trúng con gấu , hai viên còn lại hấn bắn được bốn con (chắc hấn mọi người biết tài bắn súng của hấn rồi chứ gì ?)

Cuối cùng thì 1h30p thi cũng trôi qua. . .

_ê được nhieu mấy ?

Ken nhìn Huy hỏi

_có 15 con thôi ha ha

Huy tự đắc

_bó tay ! tao 30 nè !

Mình nói

_ha ha thắng gà ! tao 20 nè !

Ken nhìn Huy nói

_tụi bây có mua không vậy ?

Huy nhìn hai người kia hỏi

_mua cái đầu mày á !

Hai người gõ vào đầu Huy nói

_ủa mà cặp kia đâu ?

Minh nhìn quanh hỏi

_chắc không được gì nên không dám về

Huy cười gian

_thằng Vũ đứng nhất ! tao cá !

Ken nói

_sao mà chắc ? cá gì ?

Huy nóng nảy nói

_ai thua bao ăn kem cả bọn

Ken nói

_ok ! mà

Huy khẳng định

_nó bán 3 phút là được 6 , 7 con rồi ! đúng là thằng ngu , thế mà cũng cá

.....

Minh nói

_A ! Vũ kia !

Trang chỉ về phía nó và hấn nói

_thấy chưa ? tao nói mà ! đi cả buổi mà được có 1 con hahaha

Huy chỉ về tụi nó cười

_trời ! hông lẽ nó mất trí nhớ rồi gà thế hả ?

Ken nhìn Minh

_tao không biết đừng nhìn tao

Minh nhún vai

_mọi người nói gì vậy ?

Nó chạy lại hỏi

_hai người đi kiếm gì đâu mà chỉ có 1 con thế ?

Yến nhìn nó hỏi

_phía sau kia !

Hấn đi lại nói

_hả ?????

Cả bọn đồng thanh la lên khi thấy phía sau nó và hấn là một đám người khoảng 15 người mà ai cũng tay xách nách mang đủ thứ như : đồ ăn , đồ uống , đồ chơi và nhiều nhất là gấu

_ê ! mà có mua không đó ?

Huy hỏi hấn

_này giờ tao uống hết mấy lon rồi mà chưa hết tụi bây uống tiếp đi !

Hấn thấy cho mỗi người một lon

_mày không mua hả ?

Huy nhìn hấn khẳng định

_mày nghĩ tao chơi xấu hả ?

Hấn nhìn huy

_không có thì thôi !

Huy ừ dột

_có người bao ăn kem đó

Trang la lên

_ai ?

Nó hỏi

_Huy

Vy trả lời mà mắt cười tíť

_trời ơi ! nhìn xuống đây mà coi nè ! vợ gì mà thấy chồng hao tiền lại cười muốn rớt răng ra ngoài luôn nè !

Huy la lên

_thôi đi ăn kem đi ! rồi đi chơi nhà ma !

Ken nhìn căn nhà ma mà cười gian

Tại quán kem . . . .

_cho em 2 vani , 2 sôcôla , 2 nho , 2 táo

Trang nhìn cô nhân viên nói

_có ngay ! chờ chút nha !

Nói rồi cô nhân viên đi vào trong

_ê ! Yến sao bà thích ăn vani vậy ? ngán chết

Nó nói mà le lưỡi ra

_vani vừa ngọt vừa trong trắng

Yến cười cười

_còn tao thấy có người muốn có tình yêu trong trắng của Yến nên mới ăn kem vani á !

Ken cười cười nhìn Minh

_cái thằng phản bạn

Minh nhìn Ken nói

_còn bà ? sao bà thích ăn táo ?

Trang nhìn Diệp

_mình thích táo vì táo có đủ vị của tình yêu như : khi còn non nó rất chất như lúc chúng ta mới quen nhau , càng chín nó càng ngọt càng thơm như tình yêu của chúng ta đơm hoa , khi nó chín do ép buộc thì nó vừa đắng vừa cứng như một tình yêu ép buộc. . . . thêm vào đó táo có màu xanh , màu của

mộng mơ , hy vọng nên mình rất thích

Nó ngồi nói huyền thuyên nhưng cũng làm cho những người kia đơ ra trong vài phút

_ còn em ?

Ken nhìn Trang

_ em hả ? em thích nho vì nó cừa ngon vừa ngọt ! hết

Trang cười nói

_ biết thế mà cũng hỏi ! Trang ăn đồ ăn không cần ý nghĩ đâu

Minh nói

_ vậy còn em thì sao ?

Minh hỏi Vy

_ em hả ? em cũng không biết nữa ! nhưng em nhớ là lúc em còn nhỏ có một người đã mời em ăn kem socola nên em thích luôn đến giờ

Vy cười cười nói nhưng mặt có vẻ hơi có chút buồn

_ ai ? ai ? ai cho em ?

Huy nổi máu ghen lên nói

_ em không biết !

Vy cười buồn

_ còn anh ? sao lại thích sôcôla giống Vy ?

Nó nhìn Huy

_ không giống đâu ! chỉ là trùng hợp thôi

Ken nhìn nó cười

_ là sao ?

Trang nhìn Ken

_ chuyện đó qua lâu rồi !

Ken cười buồn , bây giờ mặt cậu như mặt Vy

_ vậy tại sao anh thích sôcôla ?

Trang hỏi dồn

_ sôcôla có vị đắng của tình yêu miễn cưỡng , nhưng hòa vào đó là chút ngọt của một tình yêu đẹp . theo ý nghĩa khác thì nó mang lại cho người ăn một cảm giác rất đắng khi mới ăn nó nhưng cuối cùng lại vừa ngọt vừa mát đó là kết tinh của một tình yêu vĩnh cửu , lúc đầu cay đắng có nhau thì sau này sẽ hạnh phúc

Vy nhìn về một phía xa xăm nói lại câu nói thời ấu thơ mà một người cô yêu thương nói với cô

_ câu nói này !

Huy nhìn Vy

_ không lẽ. . . . ?

Minh nhìn Huy

_ Vy ! có phải cậu bé ngày xưa nói với em rằng : mọi thứ kem đều nhạt nhẽo chỉ có sôcôla là mang lại một tình yêu đẹp ?

Huy nhìn Vy mong đợi . tuy Vy và Huy quen nhau đã lâu nhưng hai người không hề biết , đây tờ hồng đã cột hai người lại với nhau vào 12 năm trước . cái ngày mà Vy bị bắt đi sang Mỹ cùng bà (bà ngoại của nó ak ! bà ấy chưa xuất hiện đâu !)

_sao ?? sao anh biết ?

Vy nhìn Huy ngạc nhiên

_câu nói này sao giống Chin thế ?

Hắn nói

_mày nhớ gì hả Vũ ?

Ken nhìn hắn hỏi

_uk ! . . hả ?? không ! không ! là Vy kể tao nghe

Nói rồi hắn nhìn sang Vy coi cô có động tịnh gì không nhưng không sao vì Vy bất ngờ bất động

_hai người quen biết nhau từ bé ak ?

Mình nhìn Vy

_đâu có ! em quen anh ấy lúc anh , anh Vũ , anh ấy , anh Ken đi chơi với nhau ak ! vào hè năm em 10 tuổi mà ! anh không nhớ hả ?

Vy nhìn Minh

_không dám đâu ! em nói chuyện y khuôn cô bé Chan , cô bé mà Huy quen năm 3 tuổi ak !

Minh nói

_cuối cùng cũng hiểu ra vấn đề !

Trang và nó đồng thanh

_còn Huy thì lại nói y khuôn Chin

Hắn nói

_kem đây !

Cô nhân viên bung kem ra làm cả bọn gạt chuyện đó qua một bên

_ăn thôi

Nói rồi cả bọn cúi đầu ăn tới tấp mà không nhìn đến mọi người xung quanh

Ăn xong cả bọn trở lại khu trò chơi và mua vé vào trò lâu đài ma (tuy là khu trò chơi của nhà nó nhưng vẫn phải mua vé trả tiền sòng phẳng nhá !)

_ú ú ú ú . . . .éc éc. . . . **. . . .

Những tiếng hú phát ra từ trong lâu đài làm tại nó ớn lạnh

Sau khi mua vé xong thì tàu bọn nó đi là tàu số 10 dành cho 10 người nhưng tại nó bao trọn gói nên 8 người ngồi 10 ghế => ghế cuối để đồ (sang dữ)

Ngồi vào băng ghế theo thứ tự từng cặp

_sao chưa đi tới đâu mà toàn là xương với xương không vậy?

Vy nói mà tay thì ôm Huy cứng ngắt

_trời ơi ! đi cái này xong tao đi nữa ! có lời

Ken la lên . cái lời mà Ken nói là bây giờ Trang nằm gọn trong mình Ken luôn rồi . mặc dù mới vào không được xa mấy nhưng những cảnh tượng rất là ghê (sợ quá đi)

_hix . . . ! hix . . . ! tao khổ nhất . Yên không sợ gì hết .

Minh kẻ lẻ

_trời em không giả tạo được đâu

Yến nói

_thế thì thôi

Nói rồi mình quay đi để lại mình Yến ngơ ngát và ngây thơ như con cáo

Nó và hấn thì ngồi im ru vì . . . .

_ê thằng kia ! vô đây mà mầy cũng ngủ được nữa hả ?

Ken gõ vào đầu hấn nhưng tay vẫn ôm Trang

_tao ngủ quên , mà ở trong này nó mát mát

Hấn gài đầu nói

_đi bắt chém chếp ha gì mà mát ? (ai không hiểu câu này thì coi vợ thằng đậu sẽ rõ ! hi hi t/g hk dám nói àu)

Huy nói vọng từ phía sau

_cái thằng quý ! muốn chết hả ?

Hấn la lên

_trời !

Hấn quay qua nó một cảnh tượng hết sức thú vị khác đập vào mặt hấn làm hấn choáng . . .

_gì thế ?

Nó quay qua mà miệng vẫn còn ngậm cái ống hút

_anh chưa thấy cô gái nào đi chơi nhà mà mà lấy điện thoại ngồi coi phim với uống nước tinh bơ như em đây

Hấn nhìn nó ngạc nhiên

_trời ! em không phải là mấy con tiểu thư chảnh chọe đâu mà ngồi ép vào mình bạn trai ! với lại anh cũng ngủ đấy thôi

Nói rồi nó quay lại với công việc coi phim của mình

_haizzzz bỏ tay em lu . .

Hấn chưa nói hết thì phía sau có một tiếng vọng

_con kia ! mầy nói ai tiểu thư chảnh chọe chỉ biết ngồi nép vào bạn trai ?

Trang đang sợ bỗng ngồi thẳng dậy **** nó

_thấy chưa ? vừa nghe động tịnh là ngồi dậy **** tỉnh queo ! muốn biết tiểu thư thật sự là sao thì nhìn Vy kìa

Yến góp vui

Cả bọn cùng hướng mắt về Vy

Bây giờ cô bé đã nằm gọn trong tay Huy , ôm anh rất chặt và khóc thút thích vì . . . .

_mau dừng lại đi

Khi quay xuống nhìn thấy Vy như thế hấn bỗng la lên

Vy có chuyện gì ? sao hấn lại làm thế ? Huy và VY đã từng quen nhau ? tại sao hai người lại xa nhau ?

_dừng lại mau lên !

Hắn quát lên in ỏi

_sao vậy ? đang trong đường hầm sao dừng ?

Trang nhìn hắn hỏi

_sao vậy anh ?

Nó thấy lạ nên cũng góp ý

Tít . . tít . . tít . .

_alo ! thiếu gia

Một người đàn ông nghe máy

_mau cho chạy xe điện trong nhà ma nhanh lên ! tiểu thư có chuyện rồi

Hắn nói với người kia như thể người kia có thể biết hết mọi chuyện

_dạ !

Tút . . tut . .

Rầm . . rầm . .

Chiếc xe bắt đầu chuyển động nhanh hơn và. . . . .

_Á Á ! trời ơi ! đi nhà ma chứ đâu phải đi tàu lượn siêu tốc đâu !

Yến sợ quá liền ôm chầm lấy Minh (Yến chịu ôm vì cô ấy sợ tốc độ đó mà)

_biết vậy nãy đi tàu lượn

Minh hôn hờ nói

Bốp. . .

Nguyên bàn tay năm ngón be bé xinh xinh đã được cố định trên mặt của Minh

ketttttttttttt . . . . .

chiếc xe thắng gấp

hắn liền chạy lại bế Vy chạy thẳng hướng đi về cánh đồng sau khu giải trí

_nè ! người yêu của tui ! sao bế đi mà không xin phép vậy ?

Huy nhìn theo

_ còn không đi ? ở đây luôn hả ?

Minh đang chạy theo hắn cùng mọi người thì quay lại thấy Huy vẫn đứng yên một chỗ

Cả bọn chạy theo hắn đến cánh đồng thì thấy một căn nhà à không phải nói là biệt thự tạo lạc trong lòng một vườn cây ăn trái rất là thoáng mát

_woaaaa ! sao đẹp thế ?

Trang nhảy cẫng lên nhìn mấy trái cây ven đường

_thì ra là căn cứ bí mật nằm ở đây

Minh nhìn nhìn rồi nói

_hèn chi cái thằng đó không cho ai lại gần cánh đồng và phong tỏa mọi con đường đến gần đây thì ra là để xây căn cứ bí mật nhằm để trốn việc

Ken với tay hái một trái táo ăn ngon lành

_ em vô đây rồi cũng bình thường mà !

Nó phán một câu làm cả bọn trở mắt ra nhìn vì cả người bạn thân nhất của hấn là Minh mà còn không biết hấn có một dinh thự bí mật to đùng như vậy mà nó lại biết chẳng những thế mà còn vô chơi rồi nữa chứ

_ em em ! sao em vô được ?

Ken chỉ vào nó hỏi

_ cái thằng điên ! trước khi hỏi câu đó thì hãy coi người hỏi có lí lịch ra sao đi !

Huy sau một hồi im lặng cũng lên tiếng

_ hi hi ! anh Huy nói gì vậy ? em vào đây với mẹ à không là mẹ nuôi mới đúng vào năm em 5 tuổi đó

Nó cười cười

_ ủa ? chẳng phải năm em 3 tuổi mẹ em đưa em cho mẹ nuôi rồi sao ?

Minh nhìn nó

_ thật ra chủ căn nhà này là mẹ em và bây giờ là của em , anh ấy được mẹ em cho căn nhà này vì sớm hay muộn em cũng là vợ anh ấy

Nó nhìn Minh

_ sao chắc thế ?

Minh nhìn nó

_ hai người đó có hôn ước

Yến nói

_ ủa vậy hả ?

Minh ngây ngô

_ cả thế giới này biết rồi đó ông tướng ! ông bị mất trí nhớ đột suất hả ?

Huy gõ vào đầu Minh nói

_ ý chết tui quên !

Minh cười cười

_ thôi nhanh vào trong đi ! coi Vy sao rồi

Ken kéo cả bọn chạy nhanh vào

Bên trong căn biệt thự . . .

_ thiếu gia ! bác sĩ tới rồi !

Một ông già cúi đầu nói

_ được rồi cảm ơn ông

Hấn nói rồi đi thẳng lên lầu nhưng có một người đã kéo hấn lại

_ chuyện gì vậy ? kể tui nghe đi

Huy nhìn hấn cầu xin

_ thôi được

Cả bọn cùng ngồi xuống ghế nói chuyện

_ thôi được ! tôi sẽ kể nhưng là bí mật nhé ?

Hắn nói với mọi người

Không ai nói gì mà chỉ gật đầu và chăm chú nhìn hắn

_ chuyện bắt đầu từ năm Vy 3 tuổi và lúc đó tôi đã 7 tuổi rồi ! vào cái ngày định mệnh ấy , cái ngày mà tôi cứu được nó ở dưới con suối lên . lúc đó Vy rất là tàn tạ , áo quần thì ướt sũng , mặt mũi tèm lem , chân tay be bét máu mà miệng thì cứ gọi tên ai đó . sau khi cứu được Vy lên thì tôi hỏi gì con bé cũng không nói hết thế là tôi đành dẫn nó về nhà luôn vậy , rồi dần tôi coi nó như em gái ruột và nó cũng coi tôi là anh ruột . chuyện là thế đó

Hắn kể hết đầu đuôi cho mọi người nghe

_ người. . người. . người mà Vy kêu tên là ai ?

Huy lấp bắp nói vì . .

_ Huy ? không lẽ là. . . ?

Mình nhìn Huy

_ chuyện gì ?

Yến nhìn Minh

_ à ! Huy có một cô vợ bé nhỏ . cô bé đó vào năm 3 tuổi thì bị té xuống suối và mất tích . theo tôi được biết thì cô bé đó là một cô bé mồ côi được gia đình nhà Huy nuôi và chọn làm con dâu tương lai

Mình giải tỏa khúc mắc cho mọi người

_ nói vậy thì Vy là ?

Nó nhìn mình

_ rất có thể

Ken nói

_ vậy lúc đó Vy kêu tên ai ?

Trang tò mò

_ à ! hình như là . . . là.. . . a nhớ rồi là nhok Chin

Hắn nói

_ đó. . đó. . đó là tên tiếng Hàn của tôi đó

Huy run run nói

_ vậy ? là đúng rồi phải không ?

Ken hỏi

_ cho tôi hỏi nhé ? lúc cậu cứu Vy cậu có thấy cái vòng tay giống như vậy không ?

Huy giơ tay lên cho hắn nhìn thấy cái vòng

_ cái đó hả ? có nhưng cái vòng kia nó. . . . .

Hắn ngẫm nghĩ một lát

_ nó sao ?

Cả bọn đồng thanh vì ai cũng hồi hộp mà

_ cái vòng tay của Vy vừa đẹp vừa tinh xảo vừa dễ thương hơn cái này

Hắn cười cười nói

Rầm . . .

Cả bọn xui tại chỗ với hần , có thể mà cũng so sánh nữa . đương nhiên vòng con gái nó đẹp hơn vòng con trai rồi

_ trên đó có chữ Park Kyun Chan đúng không ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

_dừng lại mau lên !

Hần quát lên in ỏi

_sao vậy ? đang trong đường hầm sao dừng ?

Trang nhìn hần hỏi

_sao vậy anh ?

Nó thấy lạ nên cũng góp ý

Tít . . tít . . tít . .

_alo ! thiếu gia

Một người đàn ông nghe máy

_mau cho chạy xe điện trong nhà ma nhanh lên ! tiểu thư có chuyện rồi

Hần nói với người kia như thể người kia có thể biết hết mọi chuyện

_dạ !

Tút . . tut . .

Rầm . . rầm . .

Chiếc xe bắt đầu chuyển động nhanh hơn và. . . . .

_Á Á ! trời ơi ! đi nhà ma chứ đâu phải đi tàu lượn siêu tốc đâu !

Yến sợ quá liền ôm chặt lấy Minh (Yến chịu ôm vì cô ấy sợ tốc độ đó mà)

_biết vậy nãy đi tàu lượn

Minh hớn hờ nói

Bốp. . .

Nguyên bàn tay năm ngón be bé xinh xinh đã được cố định trên mặt của Minh

kettttttttttt . . . . .

chiếc xe thắng gấp

hần liền chạy lại bế Vy chạy thẳng hướng đi về cánh đồng sau khu giải trí

_nè ! người yêu của tui ! sao bế đi mà không xin phép vậy ?

Huy nhìn theo

_ còn không đi ? ở đây luôn hả ?

Minh đang chạy theo hấn cùng mọi người thì quay lại thấy Huy vẫn đứng yên một chỗ

Cả bọn chạy theo hấn đến cánh đồng thì thấy một căn nhà à không phải nói là biệt thự tạo lạc trong lòng một vườn cây ăn trái rất là thoáng mát

_ woaaaa ! sao đẹp thế ?

Trang nhảy cẫng lên nhìn mấy trái cây ven đường

_ thì ra là căn cứ bí mật nằm ở đây

Minh nhìn nhìn rồi nói

_ hèn chi cái thằng đó không cho ai lại gần cánh đồng và phong tỏa mọi con đường đến gần đây thì ra là để xây căn cứ bí mật nhằm để trốn việc

Ken với tay hái một trái táo ăn ngon lành

_ em vô đây rồi cũng bình thường mà !

Nó phán một câu làm cả bọn trở mắt ra nhìn vì cả người bạn thân nhất của hấn là Minh mà còn không biết hấn có một dinh thự bí mật to đùng như vậy mà nó lại biết chẳng những thế mà còn vô chơi rồi nữa chứ

_ em em ! sao em vô được ?

Ken chỉ vào nó hỏi

_ cái thằng điên ! trước khi hỏi câu đó thì hãy coi người hỏi có lí lịch ra sao đi !

Huy sau một hồi im lặng cũng lên tiếng

_ hi hi ! anh Huy nói gì vậy ? em vào đây với mẹ à không là mẹ nuôi mới đúng vào năm em 5 tuổi đó

Nó cười cười

_ ủa ? chẳng phải năm em 3 tuổi mẹ em đưa em cho mẹ nuôi rồi sao ?

Minh nhìn nó

_ thật ra chủ căn nhà này là mẹ em và bây giờ là của em , anh ấy được mẹ em cho căn nhà này vì sớm hay muộn em cũng là vợ anh ấy

Nó nhìn Minh

_ sao chắc thế ?

Minh nhìn nó

_ hai người đó có hôn ước

Yến nói

_ ủa vậy hả ?

Minh ngây ngô

_ cả thế giới này biết rồi đó ông tướng ! ông bị mất trí nhớ đột suất hả ?

Huy gõ vào đầu Minh nói

_ ý chết tui quên !

Minh cười cười

_ thôi nhanh vào trong đi ! coi Vy sao rồi

Ken kéo cả bọn chạy nhanh vào

Bên trong căn biệt thự . . .

_thiếu gia ! bác sĩ tới rồi !

Một ông già cúi đầu nói

_được rồi cảm ơn ông

Hắn nói rồi đi thẳng lên lầu nhưng có một người đã kéo hắn lại

_chuyện gì vậy ? kể tui nghe đi

Huy nhìn hắn cầu xin

_thôi được

Cả bọn cùng ngồi xuống ghế nói chuyện

_thôi được ! tôi sẽ kể nhưng là bí mật nhé ?

Hắn nói với mọi người

Không ai nói gì mà chỉ gật đầu và chăm chú nhìn hắn

_chuyện bắt đầu từ năm Vy 3 tuổi và lúc đó tôi đã 7 tuổi rồi ! vào cái ngày định mệnh ấy , cái ngày mà tôi cứu được nó ở dưới con suối lên . lúc đó Vy rất là tàn tạ , áo quần thì ướt sũng , mặt mũi tèm lem , chân tay be bét máu mà miệng thì cứ gọi tên ai đó . sau khi cứu được Vy lên thì tôi hỏi gì con bé cũng không nói hết thế là tôi đành dẫn nó về nhà luôn vậy , rồi dần tôi coi nó như em gái ruột và nó cũng coi tôi là anh ruột . chuyện là thế đó

Hắn kể hết đầu đuôi cho mọi người nghe

_người. . người . . người mà Vy kêu tên là ai ?

Huy lấp bắp nói vì . .

_Huy ? không lẽ là. . . ?

Mình nhìn Huy

_chuyện gì ?

Yến nhìn Minh

_à ! Huy có một cô vợ bé nhỏ . cô bé đó vào năm 3 tuổi thì bị té xuống suối và mất tích . theo tôi được biết thì cô bé đó là một cô bé mồ côi được gia đình nhà Huy nuôi và chọn làm con dâu tương lai

Minh giải tỏa khúc mắc cho mọi người

_nói vậy thì Vy là ?

Nó nhìn mình

_rất có thể

Ken nói

_vậy lúc đó Vy kêu tên ai ?

Trang tò mò

_à ! hình như là . . . là. . . a nhớ rồi là nhok Chin

Hắn nói

_đó. . .đó. . . đó là tên tiếng Hàn của tôi đó

Huy run run nói

_ vậy ? là đúng rồi phải không ?

Ken hỏi

_ cho tôi hỏi nhé ? lúc cậu cứu Vy cậu có thấy cái vòng tay giống như vậy không ?

Huy giơ tay lên cho hắn nhìn thấy cái vòng

_ cái đó hả ? có nhưng cái vòng kia nó. . . . .

Hắn ngẫm nghĩ một lát

_ nó sao ?

Cả bọn đồng thanh vì ai cũng hồi hộp mà

_ cái vòng tay của Vy vừa đẹp vừa tinh xảo vừa dễ thương hơn cái này

Hắn cười cười nói

Rầm . . .

Cả bọn xui tại chỗ với hắn , có thể mà cũng so sánh nữa . đương nhiên vòng con gái nó đẹp hơn vòng con trai rồi

_ trên đó có chữ Park Kyun Chan đúng không ?

Huy nhìn hắn có vẻ chờ đợi một câu nói hoặc một cái gật đầu để anh biết rằng cô bé năm ấy , cô vợ bé bỏng của anh vẫn còn sống và cô ấy là Vy

_ cái. . . . ? . . cái gì ? sao. . ? sao cậu biết ?

Hắn lấp ba lấp bắp nói

_ có phải không ? là Park Kyun Chan đúng không ?

Huy lắc lắc hai bên vai của hắn để xác thực

_ ờ thì đúng ! nhưng sao cậu biết ? tui đâu có kẻ đâu ?

Hắn nhìn Huy

_ vậy là mày không biết rồi ! tên đầy đủ tiếng Hàn của Huy là Park Kyun Chin đó ! tên của Vy là dựa theo tên của Huy đó

Mình đi lại nói rõ cho hắn biết

_ hả ? vậy người mà Vy chờ đợi cũng là người nó yêu ?

Hắn nhìn Minh mà mặt ngố ra

_ trời ơi ! ông nội ơi ông bị lú à ?

Ken gõ vào đầu hắn

_ mà sao hôm nay em thấy anh Vũ như trẻ con ý !

Trang nhìn hắn rồi nói

_ sao ?

Hắn bỗng trở lại với vẻ lạnh lùng của mình

_ thôi lên với bé Chan của mày đi !

Ken đẩy Huy lên cầu thang

_ cái thằng này ! thiệt tình hà !

Nói rồi Huy đi thẳng lên phòng nhưng khổ nỗi là cậu chưa bao giờ vào đây cho nên không biết cái phòng ở đâu , đi tìm mãi mới ra là nhờ cô giúp việc chỉ dùm

Trong phòng của Vy . .

_ em không sao chứ ?

Huy hỏi Vy

_ em không sao !

Vy cười hiền nhưng nét mặt của cô có vẻ hơi buồn buồn một chút

_ sao em lại sợ bóng tối thế ?

Huy hỏi Vy

_ vì . . . vì . . . haizzzz . . ! cuối cùng cũng phải nói cho anh biết thôi !

Vy buồn buồn nói

_ ngày xưa em bị té xuống suối lúc đi chơi với . . . với chồng chưa cưới của em . . . sau đó em bị trôi đi và anh Vũ cứu được em

Vy nói lấp lửng

_ sao nữa ? sao lại bị zậy ?

Huy hỏi

_ em sợ bóng tối vì mỗi khi trong bóng tối em rất cô đơn , trong bóng tối lạnh lẽo chỉ có một mình em

Vy giải thích

_ anh nói cho em biết một bí mật của anh Vy nhé ?

Huy nhìn Vy hỏi

_ uhm ! em rất vui vì anh muốn chia sẻ với em !

Vy nói mà miệng cười rất vui

_ anh . . . anh đã yêu một cô bé ! một cô bé có cái tên in đậm trong tim anh !

Huy nói tới đây làm tim Vy rất đau , rất rất đau

_ cô bé đó tên là . . . . Park Kyun Chan !

Nói rồi Huy nhìn nét mặt biến đổi của Vy mà buồn cười

_ anh . . anh . . anh là Park Kyun Chin ???

Vy xúc động nhìn Huy

_ cô vợ bé bỏng ! em có muốn ăn kẹo bông không ?

Huy véo vào má Vy và nói lại câu nói ngày xưa anh thường nói

_ em rất muốn ăn vì kẹo ngon và ngọt như những giây phút ở bên chồng

Vy cười tươi rồi ôm chặt Huy

Cả căn phòng bây giờ được bao bọc bởi tình yêu và hạnh phúc , Vy đang nằm trong vòng tay của Huy và hai người họ cùng nhớ lại những kỷ niệm ngày xưa lúc cả hai chơi đùa , ăn uống , . . . cùng nhau

Trong căn biệt thự bí mật của hân bây giờ rất làm ấm cúng nhưng còn ở một nơi khác thì .

Tại biệt thự Đen . . . . .

_ ông ! ông gọi con !

Hy cúi đầu chào ông

_ ông không muốn đi lòng vòng chỉ cho một ! chúng ta vào thẳng vấn đề nhé ? con ngồi xuống đi

Ông kêu Hy ngồi rồi hỏi

_ dạ

Hy rất thích ông ở cái tính này , đánh nhanh rút lẹ

_ ông muốn Điệp đi sang Mỹ trong âm thầm ! con hiểu chứ ?

Ông nhìn Hy chờ đợi

_ ông muốn Điệp đi tập huấn ?

Hy nhìn ông

_ đúng vậy !

Ông gật đầu

_ không được ! con không đồng ý ! con không muốn Điệp như con ngày trước

Hy phản đối kịch liệt làm ông rất giận

_ nếu con không làm theo ta thì thằng kia sẽ chết ! ông xin lỗi con

Ông nói nhỏ vào tay Hy rồi chỉ tay vào màn hình . ở đó có một hình ảnh của một người con trai đang quần quai và người đó không ai khác chính là Việt , người mà Hy thương yêu thật sự , trên khuôn mặt anh hiện rõ những dấu vết và chiếc áo đang mặc dính đầy máu

_ con . . con đồng ý ! nhưng ông phải thả anh ấy ra

Hy quỳ xuống dưới chân ông

Quả thật thì ông không muốn làm như vậy với những đứa cháu yêu của mình nhưng đó là chuyện phải làm , chuyện đó rất cần thiết cho nó nên ông phải làm thế

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Sau khi nghỉ ngơi xong thì bọn chúng trở về nhà đúng giờ ăn

8h tối tại biệt thự Xanh . . .

Bọn nó vừa bước vào nhà thì ông nó, ba hấn , mẹ hấn , Hy và một số người khác nhưng không có con vợ bé của ba hấn

_ sao mọi người lại ở đây ?

Hấn nhìn mọi người hỏi

_ thì ở đây chờ tội con

Mẹ hấn nói

_ ta có chuyện nói ! các con ngồi đi !

Ông nói rồi chỉ tay vào băng ghế

_ ta muốn Hy và Vũ đính hôn vì tờ di chúc này

Ông nói rồi người quản gia liền chạy lại đưa cho tụi nó coi

“con muốn Hy và Vũ kết hôn với nhau, Điệp thừa hưởng tất cả các gia sản, ... “

Tất cả đồng thanh đọc rồi . .

_ không thể nào ! không thể nào

Hắn giật lấy tấm di chúc và xé đi nhưng không ngờ đó chỉ là bản sao của tờ di chúc

còn nó thì đứng chết trân một lát rồi nói. . .

_ con cần yên tĩnh

Nói rồi nó bước ra ngoài vườn, Yến và Vy đi theo nó

_ sao không ?

Thấy nó đứng lại Yến hỏi

_ . . . ! nó im lặng

_ chị có sao không ?

Vy nhẹ vỗ vai nó hỏi

Nó chịu không nổi nữa ôm chăm lấy hai người kia mà khóc và nói

_ tại sao lại như thế chứ ? tại sao lại ác với mình thế chứ ? mình không cần cái tài sản đó đâu

_ thôi mà ! nín đi ! Yến nhẹ nhàng vỗ nó

_ chị ơi nín đi ! Vy dịu nó ngồi xuống góc cây

_ bà tính sao ? hay mình đi nước ngoài như dự tính lúc trước nhé ?

Yến hỏi nó

_ chưa có gì hết mà đòi đi rồi bỏ tay !

Vy lắc đầu nói

_ nhiều đó mà em nói là chưa có gì ak ?

Yến hỏi Hy có về tức giận

_ thì đúng rồi ! anh có đồng ý không ? còn chị Hy nữa chứ và con nhiều thứ khác nữa

Vy nói

_ cô ta mà không đồng ý mới lạ đó

Yến nói

_ vậy còn anh ?

VY hỏi Yến

_ hần thì khỏi nói ! ai cũng biết trước khi Điệp về hần yêu Hy rồi

Yến cãi lại

_ thôi ! hai người đừng cãi nữa để rồi tui tính ! nếu họ làm đám cưới thì tui sẽ đi nước ngoài

Nó can hai người kia

_ bây giờ đi vô nhà coi tình hình tiếp nha ?

Yến hỏi

_ uhm ! thôi đi vô

Vy kéo nó và Yến vào trong

ở trong nhà

_ con đồng ý

Hắn khi nghe ông nói cái gì đó liền đồng ý nhưng lúc hắn vừa nói câu đó xong thì cũng là lúc nó vừa bước vào . Câu nói đó của hắn đã như mũi tên bắn vào tim nó và nó tưởng là hắn đồng ý cưới Hy nên không nói gì mà đi thẳng lên phòng còn hai cô kia thì ở lại coi sự việc ra sao

_ mọi người định bao giờ làm đám cưới ?

Mẹ hắn nhìn quanh rồi hỏi

_ tạm thời ta sẽ làm lễ đính ước vào tuần sau , sau khi hai con 18t thì ta sẽ làm đám cưới

Ông nói rồi quay qua hắn và Hy nhưng Hy đã đi đâu mất rồi

Tại phòng nó . . .

Cốc. . .cốc. . . cốc. .

Khi nghe tiếng gõ cửa nó lê cái thay thê thẫm ra mở cửa

_ em khoan nói chị nói trước

Khi nó mở cửa ra thì thấy Hy định đóng lại nhưng Hy đã bước vào và đóng cửa lại

_ chị có gì muốn nói sao ? giành người yêu với em gái mà không thấy hổ thẹn sao ?

Nó nói như châm chọc Hy

_ sao em lại nói vậy ? chẳng lẽ em không tin chị ?

Hy hỏi nó

_ tin chị ư ? chị hỏi tôi làm sao tin chị ?

Nó nói mà môi nở một nụ cười khinh miệt

Nó và Hy nói chuyện với nhau một hồi thì nó bắt đầu nổi nóng và đẩy Hy ra khỏi cửa không ngờ xảy tay làm Hy té xuống cầu thang và bất tỉnh

_ con làm gì vậy ?

Ông nhìn nó hỏi

_ đừng trả thù bằng cách giết người như thế chứ !

Hắn hét lên với nó

_ anh. . . em . ông . con. . .

Nó nhìn từng người mình bạch nhưng bây giờ không ai tin nó nữa mà chỉ có hai người là biết tại sao lại như thế là Vy và Yến

_ sao cô lại đẩy nó xuống dưới chứ ? sao cô lại ác vậy ?

Mẹ hắn lên tiếng mắng nó

_ mọi người . . . mọi người . . . . .

Nó nói không nên lời liền chạy thẳng vào phòng còn Hy thì chảy giọt lệ đau thương vì tình chị em đã dừng lại tại đây chỉ vì một chữ tình

_ Điệp. . . Điệp. . .

Vy và Yến chạy theo nó

Còn hần thì .

_ Hy em không sao chứ ?

Hần lắc lắc HY nhưng cô ấy không tỉnh

Hần liền bế Hy lên phòng

Trong phòng nó. . . .

_ không sao chứ ?

Yến nhìn nó hỏi

_ chị Hy thật quá đáng mà

Vy tức giận nói

_ mọi người hiểu lầm rồi

Nó nói trong nước mắt

_ sao ? không lẽ là cậu đẩy cô ta xuống đó ?

Yến hỏi nó

_ thiệt ra chị Hy không còn yêu anh Vũ từ lâu rồi và người chị ấy yêu là một người khác cơ ! bây giờ chị ấy phải bỏ người đó để lấy anh ấy chị còn đau hơn mình nhiều đấy ! từ trước tới giờ chị ấy chỉ thử lòng coi hai đứa mình có yêu nhau thật lòng không đó mà !

Nó nói tình queo làm hai người kia phải chào thua

_ vậy bây giờ bà tính sao ?

Yến hiểu rõ mọi chuyện liền hỏi nó

_ hai người này ! bị chị Hy lừa rồi đó !

Vy la lên

_ cô ta không dễ dàng nhường anh cho chị đâu

Vy tức quá liền giải thích cho hai người kia biết

_ đúng rồi nhỉ ?

Yến nói

_ còn một chuyện nữa tôi không nói nhưng ngày mai tôi đi Mỹ trong hai người có ai muốn đi không ?

Nó nhìn hai người

_ ngày mai ??

Cả hai đồng thanh

_ uhm ! đi trong bí mật không ai biết hết ! ai đi ?

Nó hỏi lại để khẳng định là ai đi

_ tôi

Cả hai đồng thanh

_ vậy được mọi người chuẩn bị đi ! mai 8h sáng sẽ bay !

Nó nói nghiêm chỉnh

_ được tôi về chuẩn bị ! gặp nhau tại sân bay

Nói rồi Yến bước đi

_ à mà Yến nè ! đừng cho Minh biết

Nó nói vọng theo

_ tôi biết rồi

Yến quay lại nói

Bây giờ trong phòng chỉ còn mình nó và Vy

_ qua đó ở nhà em nhé ?

VY hỏi nó

_ đương nhiên rồi !

Nó cười

_ sao chị biết em có nhà ?

VY nhìn nó là hiểu ra nó đã biết trước vì không thấy nó ngạc nhiên

_ đã sống ở Mỹ như em thì phải có nhà chứ đúng không ?

Nó nhìn Vy

_ oh ! vậy nhé ! em sẽ ngủ ở đây với chị mai đi sớm trong im lặng nhé ?

Vy nói

Nằm trò chuyện với nhau một lát thì hai đứa lăn ra ngủ dưới sàn mà không hay

Tại nhà Yến. . .

Trong phòng cô . . . .

_ con định đi đâu à ?

Ba của Yến nhìn Yến xếp đồ hỏi

_ ngày mai tôi đi

Yến nói một câu lạnh lùng

_ con đi đâu ?

Ba cô vẫn ôn hòa nói

_ đi đâu kệ tôi

Cô buồn một câu cực lạnh làm ba cô rất đau lòng

_ đây là của con

Ba cô không nói được gì nữa liền đưa cho nó một tấm thẻ và bước đi (trời ơi ! không cho mật mã sao rút tiền ?)

_ con cảm ơn ba

Yến nhẹ nhàng nói làm ba cô phải dừng chân lại

_ con. . .con. . .

Ba cô nói trong hạnh phúc

_ con bất hiếu ! con sẽ phải xa cha trong vài năm cha nhé !

Cô ôm chầm lấy ông rồi khóc

_ con đi đâu ?

Ba cô vuốt tóc cô hỏi

_ con sẽ đi Mỹ

Cô ôm ba cô nói

_ ba rất vui ! ba sẽ qua thăm con

Ba cô nói

_ dạ !

Hai cha con nói chuyện với nhau rất vui vẻ và sau đó thì ai về phòng người nấy

8h sáng tại sân bay Tân Sơn Nhất. . .

_ ê ! tui tui đây nè !

Nó và Vy quơ quơ tay ra hiệu

_ chào ba ! con đi nha !

Yến ôm ba cô lần cuối rồi chạy lại chỗ hai đứa kia

_ làm lành với ba rồi hả ?

Vy hỏi Yến

_ có giận hờn gì đâu mà làm lành

Yến cười tươi nói

_ thôi vào nhanh đi ! máy bay gần cất cánh rồi đó

Vy nói

_ đi máy bay chuyên dụng đi ! nhà tui có ! ba tui kêu người lái tới rồi đó !

Yến nói

_ vậy còn mấy cái vé ?

Nó hỏi Yến

_ ngu thiệt trả lại chứ sao ? chịu thiệt chút

Vy nói

_ thôi đi ! nếu không mọi người phát hiện là chết đó

Nói rồi ba đứa chạy nhanh vào trong

_ lát lên máy bay tôi có chuyện muốn nói

Nó quay lại nói với hai người kia

Còn ở nhà thì. . .

_ Vy à ! dậy em !

Huy mở cửa đi vào nhưng không thấy Vy đâu mà chỉ thấy. .

“ em xin lỗi anh ! chắc có lẽ lúc anh đọc lá thư này thì em đã ở cách anh một vòng trái đất rồi . cho dù em đi đâu đi nữa em cũng mong anh biết rằng . .
EM YÊU ANH NHIỀU LẮM ! “

Vừa đọc xong bức thư thì Huy liền chạy sang phòng của Diệp và kết quả là không có ai hết . Huy liền chạy đi gọi hấn và Minh

_ hai người có thấy hai cô kia đâu không ?

Huy chạy hốt hải xuống lầu rồi nhìn hai người kia hỏi

_ không thấy ai hết

Sau một hồi thấy hấn im lặng Minh liền lên tiếng

_ ba người đó đi rồi ! thư nè

Huy chia ra ba bức thư và chia cho hai người kia

_ là sao ?

Khi đọc xong bức thư Minh liền hét lên

_ không thể như thế !

Hấn nói rồi liền lao đi mà không ai biết được hấn đi đâu

Trở về với bọn nó nhé !

Máy bay chuyên dụng của nhà Yến là dành cho con gái vì có 3 cái ghế mà cũng có thể nói là cái giường dành cho con gái đặt rất gần nhau , trong máy bay có một đội ngũ tiếp viên rất chu đáo và đặc biệt toàn là nữ , có đầu bếp , có cả những món ăn rất ngon cho tụi nó được chế biến sẵn như : tái cây , thạch , bánh kem , bánh mì , và một số quà vật mội thứ trong máy bay toàn là đồ dùng cho con gái nên tụi nó rất là thích

_ máy bay sắp cất cánh . Xin các tiểu thư thắt dây an toàn và ngồi yên tại chỗ

Tiếng ông phi công vang lên

_ thôi vô chỗ đi hai bà !

Yến thấy cái mặt đơ như trái bơ của hai đứa kia liền nói

_ uhn !

Nói rồi ba người bước vào chỗ của mình và yên vị

Máy bay dần dần cất cánh và bay lên , trước mặt tụi nó bây giờ là mây và mây tạo thành một không khí rất lạnh làm cả bọn phải nằm chùn mền kín mít luôn thấy thế máy cô tiếp viên liền chạy lại mở điều hòa nhiệt độ nếu mà không nhanh tay thì các cô tiểu thư sẽ bị sốt mà đã bị sốt thì hậu quả không ai gánh nổi

Còn tại sân bay thì. . .

Hấn cứ chạy quanh khắp nơi tìm nó nhưng kết quả là số 0 . hấn chạy khắp nơi , trên gương mặt điển trai và lạnh lùng của hấn bắt đầu xuất hiện một giọt lệ màu trong suốt và dễ vỡ như thủy tinh , quá khứ trong đầu hấn lại quay trở về với vô vàn ký ức buồn , ngày mà nó bỏ đi không nói một câu , chính vì ngày ấy mà hấn đã trở thành người lạnh lùng hơn trước và bây giờ nó lại ra đi lần nữa

Love you and love me. . . .

Máy hấn reo lên

_ alo !

Hấn nói lạnh lùng

_ đừng tìm nữa ! họ đi rồi , đi bằng máy bay riêng của Yến và không xác định nơi đến vì họ dặn riêng phi công không cho ai biết nơi đến kể cả cha của Yến cũng không biết ! ông ấy nói phải đợi người phi công đó về thì mới biết

Minh nói với hấn

_ bị lừa rồi ! ông ta không thể không biết được

Hắn nói mà tay thì bóp chặt cái điện thoại

_ chịu thôi ! chuyện nhà người ta mình hỏi ai mà nói

Huy chen vào

_ đợi đi ! chắc chắn họ sẽ về

Mình nói

_ thế thôi

Hắn buồn một câu phủ phàng rồi bước đi âm thầm trong dòng người nhộn nhịp và vui tươi ở sân bay

ở trên máy bay. . .

khi ổn định xong tụi nó liền quây quanh lại tám chuyện

_ lúc này bà muốn nói gì ?

Yến hỏi nó

_ đúng đó chị ! em thấy sao hôm nay chị hơi lạ đó ! ông chỉ mới quyết định đính hôn thôi mà , với lại chưa chắc anh đã chịu với lại. . .

Vy đang nói lấp lửng thì nó chen vô

_ em đừng hỏi nữa ! tui có lý do riêng ! hai người đừng nói nữa tui mệt rồi

Nó nói một câu ngắn gọn làm hai người kia nín thinh vì hết biết nói sao nữa và cả ba cùng chìm vào giấc ngủ

tụi nó sẽ thế nào khi ở đó ? lúc cả bọn 19t sẽ có chuyện gì xảy ra ? Hy và nó có mưu đồ gì ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

8h sáng . . .

_ thưa các tiểu thư máy bay sắp hạ cánh ạ !

Một cô tiếp viên xinh đẹp đi đến gọi tụi nó dậy

Sau khi máy bay hạ cánh thì cả ba được người của bà đón trước cổng sân bay

Chiếc xe dần dần chuyển bánh và đưa tụi nó đến với một ngôi biệt thự rất đẹp , dọc đường đi là những cây kiềng rất đẹp và lộng lẫy , ngôi nhà được trang trí theo kiểu Trung Quốc cổ rất đẹp , tụi nó vừa bước xuống xe thì đã có một dàn người hầu đứng đón

_ chào các tiểu thư !

Một bà già đi từ trong nhà ra

_ bà Gian đừng gọi con thế mà

Vy trách yêu bà

_ cô bé này là con của cô chủ à ?

Bà Gian đi lại chỗ nó và nhìn nó cười hiền từ

_ con chào bà

Nó cúi đầu chào bà cụ và cười cười

_ con chẳng khác tiểu thư là bao

Mọi người đang nói chuyện với nhau thì từ xa có một chiếc limousine màu trắng chạy vào , chiếc xe dừng lại trước mặt tụi nó , cánh cửa dần dần mở ra . Một người đàn bà oai nghiêm bước ra , tuy tuổi bà đã cao nhưng vẻ đẹp và sự cao quý của bà làm cho người ta thêm kính trọng bà

_ bà ! con về rồi đây

Vy chạy lại ôm bà và nét mặt căng thẳng của bà giờ đã trở nên hiền từ

Bà bước nhẹ đến hai đứa nó

_ cháu gái của bà lớn rồi nhỉ ?

Bà nhìn nó cười , nụ cười của bà rất hiền từ

_ cháu . . . cháu . . . . cháu chào bà !

Nó cúi đầu chào bà

_ chị ! bà ấy là bà ngoại của chị đây

Vy chạy lại nói với nó

_ bà . . ! bà ngoại ????

Nó nhìn bà

Bà không nói gì mà chỉ gật đầu với nó

Trong vô thức nó không biết nghĩ gì mà chạy tới ôm chặt lấy bà . nó òa khóc trong lòng bà và bà hiểu tại sao nó lại làm thế

_ cháu chào bà

Yến cúi đầu chào

_ à cháu là Yến đúng không ?

Bà nhìn Yến hỏi

_ dạ

Yến lễ phép nói với bà

_ ba cháu đã nhờ bà cho cháu tập huấn chung với Diệp !

Bà vào thẳng vấn đề chứ không vòng vo nữa

_ có gì mấy bà cháu vào nhà đi rồi nói

Bà Gian nói

Khi nhớ ra mình vẫn đứng ngoài sân bà nó gật đầu rồi dẫn bọn nó vào trong

Khi vào đến bên trong nó và Yến không khỏi ngạc nhiên vì ngôi biệt thự này chẳng những bên ngoài mà bên trong cũng là kiểu trang trí TQ xưa , bên trong căn nhà được trang trí bằng những chậu kiểng rất đẹp , khi vào trong bà không nói quanh nói quẩn ở đâu hết nên bà kêu tụi nó ngồi và bắt đầu tường thuật lại tất cả cho nó biết là tụi nó cần gì và phải làm sao để thực hiện

Sau khi sắp xếp xong chỗ ngủ thì tụi nó được bà cho thời gian là một ngày để thích nghi và sang ngày mai tụi nó phải bắt đầu khóa huấn luyện và khóa huấn luyện này kéo dài 5 năm

Nó đi dạo khắp nơi trong nhà và nhớ tới hân , nhớ đến lúc hai người vui vẻ , nhớ khi hai người ngồi ăn cùng nhau , những kỷ niệm trong ký ức lại ùa về , nó lại cảm thấy rất buồn vào trở về phòng

Còn Yến và Vy thì đi đăng ký trường học và trường bọn nó chọn là trường Royal vì bọn nó biết là ông đã chỉ định đợt tập huấn này rồi thì nhất định ông đã biết tụi nó ở đâu nhưng lý do tại sao nó lại đi nhanh như thế thì không ai biết đâu nhé . Sau khi đăng ký xong thì hai người đó đi mua đồ ăn về cho nó

Còn về phần hấn thì sau khi nó đi hấn bắt đầu cắm đầu vào công việc và không mần tới ai nói gì hết , chỉ trong hai ngày nó đi mà hấn đã dẹp loạn và đứng lên làm bang chủ bang Royal trở lại , hấn lấy cái biệt danh rất là lạnh lùng “ hoàng tử băng “ . còn về cái hôn ước thì hấn không chấp nhận . hấn vẫn hay đi đến sân bay vào mỗi ngày để chờ nó trở về

Còn về phần Trang và Ken thì vẫn vậy , đi học rồi lại đi về trong cô đơn thui thui chỉ có hai đứa

Huy thì bắt đầu vui đầu vào công ty của ba để làm một ông chủ nhỏ tuổi và cũng vì một lý do khác mà anh đã làm việc cật lực như thế , anh không hào hoa như trước nữa , anh bây giờ rất là chừng mực và nghiêm khắc , các nhân viên trong công ty tuy thấy anh nhỏ tuổi nhưng không dám nói gì mà ngược lại còn rất là kính trọng anh vì anh rất là giỏi , tuy chỉ đi đầu công ty mới hai ngày mà anh đã có 3 dự án cho mọi người làm và cả 3 đều thành công mỹ mãn

Minh thì không chịu nổi hai thằng bạn nên đã đi du học ở Mỹ một ngày sau đó (anh cũng biết chỗ đi quá nhỉ ?)

6h sáng ngày hôm sau . . .

Tụi nó đã bị mọi người kêu dậy rất sớm , cuộc tập huấn chính thức bắt đầu , tụi nó được các nhà thiết kế hàng đầu thiết kế cho quần áo , giày dép , trang sức , nước hoa và rất nhiều thứ khác , sau khi đo đạc và hỏi sở thích tường đưa xong thì các nhà thiết kế đều có thể nắm rõ nên thiết kế cho họ như thế nào

Xong phần thiết kế thì họ được học cách đi đứng và giao tiếp

Nguyên một ngày tụi nó hết đi đi lại lại rồi lại cầm cái ly lên tập uống rượu , tập học tên rượu rồi lại tập ăn uống , tập đọc tên món ăn đủ thứ hết

Này tập huấn đầu tiên kết thúc rất suôn sẻ , bà rất vừa lòng với tụi nó

Tụi nó tập luyện những thứ như ngày đầu khoảng 1 tuần lễ thì bà bắt đầu cho chúng đi học lại nhưng chỉ là học buổi tối thôi còn buổi sáng vẫn phải tập huấn

Bài tập huấn tiếp theo là nhảy và khiêu vũ

Bạn nó phải tập đến hai tháng mới thành thạo được công việc

Quay lại hấn nhé !

Hấn thì vẫn như thế , ngày ngày vào lúc 12h trưa vẫn hay đến sân bay chờ nó cho đến 1h rồi đi về (anh ơi ! anh ra đó kiểm tra à ? đi ngay giờ linh thiêng) . Số lượng ngày đến trường của hấn ngày càng giảm đi và kết quả cuối cùng là 1 tuần đi 1 lần , còn lại bao nhiêu thời gian thì hấn quản lý công ty , quản lý cái bang Royal và . . . . và nhớ về nó

Huy thì không thua gì hấn , anh cứ cắm đầu vào mà làm việc , số lượng ngày anh đến trường là 0 . công ty của anh ngày càng đi lên , chỉ trong vòng hai tháng mà cổ phiếu công ty đã lên ngất ngưỡng nhưng vẫn còn thua Royal

Cặp Ken thì cứ như thế làm tới

Minh thì đi học lảng lạng không có động tĩnh gì

Thất thoảng tụi nó rời Việt Nam đã được 2 năm rồi . bây giờ trong tụi nó đứa nào cũng là tiểu thư chính gốc rồi . Cách ăn nói , cách đi đứng , cách giao thiệp của tụi nó đã thành thục nên bà đã giao công ty cho tụi nó quản Lý trong 3 tháng để xem kết quả . ngoài ra tụi nó bắt đầu học kinh tế rồi vì chỉ số IQ của bọn chúng khá cao nên rất ,au hiểu

Ba tháng sau , kết quả ngoài dự kiến của bà , bọn nó đã ký được 10 hợp đồng lớn , có đến 5 dự án lớn đã thực hiện và thành công trên mong đợi

Về phần hấn và mấy người kia thì vẫn vậy , hấn và Huy thì dẫn dắt công ty đi lên ghê gớm làm các công ty khác phải điên đảo

Vào một buổi sáng chủ nhật , bọn nó quyết định đi dạo thành phố sau khi tập huấn xong . trên đường đi thì nó và Vy kiểm soát đi hái nho ở vườn và bỏ Yến đi một mình vì Yến bị dị ứng với bùn đất (có chảnh quá không chị Yến ?)

Sau một hồi lượn quanh , Yến dừng lại ở ven hồ , hít thở sâu rồi ngồi xuống băng ghế gần đó . trong lúc cô đang ngồi thì từ đằng xa có một người đang chạy xe đến và . . .

Rầm . . .

Chiếc xe ấy đụng vào Yến

_ tôi xin lỗi cô !

Người con trai đó lạnh lùng nói

_ tiếng nói này sao quen vậy ? lâu rồi mình không nghe thấy

Yến tự nhủ thầm với mình rằng người đó không phải anh

Nhưng khi cô nhìn kỹ thì người đó chính là anh , vâng ! người đó chính là Minh

_ cô có sao không ?

Minh lạnh lùng hỏi mà không nhìn người đang đứng trước mình là ai

Yến im lặng một lát rồi sức nhớ ra và quay đi trong lẳng lặng

Khi ngược lên thì Minh chỉ có thể nhìn thấy một dáng người mảnh mai bước đi mà không quay lại

Khi bước đi anh không ngờ là mình lại đập phải cái gì đó mà chính xác thì đó là . . . là . . . là chiếc nhẫn anh tặng Yến nhưng . . . nhưng mà . . . chẳng phải Yến đã đi rồi sao ? không lẽ . . ? (Minh nhận ra chiếc nhẫn vì anh đã lên lút khắc chữ vào nhẫn rồi mới tặng cô)

Anh bắt đầu suy nghĩ và bước đi . bây giờ Minh quyết định là anh phải điều tra mới được

Hai tháng trôi qua , rồi lại ba tháng , rồi lại 1 năm . lúc nào Minh cũng đi tìm Yến nhưng kết quả là số 0 , cô như bốc khói và bay khói không trung vậy

Còn về mấy người kia thì vẫn thế thôi công việc cứ đi lên đều đều

Thời gian trôi thật mau , con người cũng thay đổi rất nhiều nhưng tình cảm của họ vẫn không thay đổi , họ vẫn nhớ về hình bóng một người và đợi chờ ngày trở về của hình bóng ấy . 5 năm tập huấn với tụi nó cũng chỉ còn 1 tuần nữa là hoàn thành rồi nên bà cho tụi nó tự do trước khi hoàn thành

6 người tụi nó bây giờ đều là những người nổi tiếng và thành đạt

Hắn là tổng giám đốc của tập đoàn Royal lạnh lùng quyết đoán nhưng được rất nhiều cô gái mến mộ , mặt khác hắn là bang chủ bang Royal , nếu ai dám động đến công ty hắn sẽ lấy bang đi triệt tiêu . hắn bây giờ rất là khác so với trước kia , hắn không trẻ con , không bông bột như trước nữa nên ông giao tất cả mọi chuyện cho hắn

Còn về Huy thì anh bây giờ là CEO của tập đoàn ba anh . anh đã làm nên nhiều chiến công vang dội cùng hắn , hai tập đoàn nhà hắn và Huy cùng giúp đỡ cho nhau , mặt khác Huy cũng là phó bang chủ bang Royal . vào những ngày cuối tuần , Huy và hắn hay đi đến sân bay để trông chờ một hình bóng trở về

Phản Ken và Trang thì khác , họ đã đính hôn rồi , Ken bây giờ đang là thiếu gia có tiếng của giới đêm , mặt khác anh là chủ tịch hội đồng quản trị của công ty nhà nên Trang rất là sung sướng

Minh là người thê lương nhất , lúc nào cũng đi tìm Yến nhưng không bao giờ gặp . anh cứ nuôi hy vọng là Yến ở Mỹ nên đã xin gia đình cho tiếp quản công ty ở Mỹ một thời gian

Trong buổi ký kết hợp đồng của công ty Phước Minh và chi nhánh tập đoàn Royal . . .

_ thưa tiểu thư ! tất cả đã chuẩn bị xong rồi ạ

Cô thư ký của Yến báo cáo

_ được ! mau đưa vào phòng họp đi

Yến dặn dò mấy cô thư ký xong thì đi lên lầu

_ chị ! mới đây mà 5 năm rồi nhỉ ?

Vy nằm dài trên ghế sofa nhìn nó đang ký hồ sơ

_ ưk nhỉ ? hôm nay có buổi ký hợp đồng đó

Nó nhắc Vy

_ ký với công ty Phước Minh

Yến đi từ ngoài vào

_ là công ty của nhà anh Minh hả ?

Vy ngây ngô hỏi

_ nghe nói là một vị giám đốc trẻ sẽ đến họp đây

Nó bỏ viết xuống và nói

_ mà chị ơi ! sao mình làm giám đốc ở đây lâu rồi mà không ai biết nhỉ ?

Vy hỏi hai người kia

_ em mong người đó đem kiệu qua khiêng về à ?

Nó chọc Vy

_ vì chúng ta không dự họp báo , không dự tiệc , không xuất hiện trước công chúng thì ai mà biết ? với lại chúng ta ai cũng lấy tên tiếng anh hết rồi

Yến giải thích

_ thưa tiểu thư ! đối tác đã đến

Trợ lý của nó bước vào nói

_ được

Nói rồi tụi nó bước ra , theo sau là mấy người trợ lý và một vài nhân viên

Trong phòng họp. . .

Trong phòng bây giờ có một chàng trai rất là khôi ngô tuấn tú , tất cả các nhân viên trong công ty đều nhìn anh say đắm nhất là nhân viên nữ

_ tiểu thư Alex đến rồi ạ ! (alex là tên của Yến ấy)

Một vị cúi đầu xuống nói với người con trai đó

_ thưa tiểu thư ! cậu jackson đang đợi ạ !

Một trợ lý chạy ra từ phòng họp nói

Khi tụi nó bước vô phòng họp thì . . .

_ a ! tôi xin lỗi ngài ạ

Một cô nhân viên làm đổ nước và chàng trai lên tiếng

_ được rồi ! không sao hết

Anh lạnh lùng nói rồi rút khăn ra lau

Trong lúc lau anh cúi đầu xuống nên bọn nó không nhìn thấy mặt

Sau khi ngồi xuống bàn và ổn định các tập tài liệu xong thì buổi họp bắt đầu , suốt buổi họp chàng trai đó chỉ cắm đầu vào bàn thảo chứ không nhìn tụi nó lấy một cái nên không ai nhận ra ai

Một lúc sau khi ký họp đồng thì ai cũng không khỏi ngạc nhiên nhất là chàng trai đó và Yến . khỏi nói mọi người cũng biết chàng trai đó là ai rồi phải không ? đúng người đó chính là Minh nhà ta đó

Khi anh nhìn thấy Yến thì anh không tin nổi vào mắt mình nữa , con người mà anh đã khổ công tìm kiếm bây giờ đang đứng trước mặt anh . còn Yến thì vẫn lạnh lùng không nói gì

_ mọi người đi ra ngoài nhé ! chúng tôi có chuyện phải nói

Nó thấy không ổn nên cho mọi người ra ngoài hết

Bây giờ trong phòng chỉ còn nó , Vy , Yến và Minh

_ tụi em . . . ! tụi em .... Sao lại ở đây ?

Minh nhìn tụi nó ngạc nhiên hỏi

_ em không ngờ anh Minh nhà chị Yến lại tài thế này

Vy nhìn nhìn Minh rồi quay qua Yến nói

_ Yến ! em biết anh tìm em lâu lắm rồi không?

Minh nhìn Yến

_ người lần trước phải em không?

Minh hỏi dồn

Nhưng Yến vẫn im lặng vì cô sợ khi cô nói ra câu nào hoặc chạy lại ôm anh thì giấc mơ này sẽ mất đi

_ chị Yến ! chị sao vậy ?

Vy lay lay người Yến

_ anh . . . . . ! anh là thật ?

Yến nhìn anh mà rơi lệ

Minh không nói gì chỉ gạt đầu rồi cười với cô

Yến chạy lại ôm anh mà khóc . thật sự cô rất nhớ anh ! cô nhớ về người con trai này rất nhiều

Còn hai người kia do thấy mình quá dư thừa nên đi ra ngoài trước

Sau khi kể cho Minh nghe tình hình của tụi nó và đã nắm rõ tình hình của mấy người kia thì tụi nó quyết định sẽ bí mật về Việt Nam khi đã sắp xếp xong công việc và đưa mọi chuyện ra ánh sáng , để những người yêu nhau được ở bên nhau

liệu nó và hân có được bên nhau khi có người thứ ba ? tất cả mọi người có thể hữu duyên sẽ thành giai ngẫu hay không ? hay là mỗi người một hướng đi , mỗi người một suy nghĩ ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

sau khi sắp xếp tất cả mọi công việc ở đây xong thì tụi nó lẳng lặng trở về VN nhưng trước khi trở về có một chuyện bất ngờ. . . .

_ hôm nay các con sẽ về VN nhưng sẽ có người đi theo tụi con và tụi con không được cho ai biết con đã trở về

Bà dặn dò tất cả trong đó có Minh

_ tại sao ạ ? và ai sẽ đi theo ạ ?

Vy hỏi bà vì căn bản cô rất nhớ Huy

_ là anh !

Một người con trai với đôi mắt màu xám lạnh lẽo và chứa đựng những điều huyền bí về anh mà không ai có thể biết được

Sự xuất hiện của anh làm tụi nó ngạc nhiên , rất là ngạc nhiên

_ anh ! sao anh ở đây ?

Nó chạy lại ôm người con trai đó và người đó cũng ôm nó lại

_ Quân đã đi qua đây cùng lúc với con nhưng ta không cho nó ra

Bà từ tốn nói

_ anh xin lỗi vì đã để em gái một mình

Anh xoa đầu nó rồi cười , một nụ cười rất ấm áp và nụ cười ấy chỉ dành riêng cho nó

_ không sao ạ !

Nó cười rất tươi với anh

_ bà biết anh Quân ạ ?

Yến hỏi bà

_ chẳng những biết mà còn rất rõ nữa phải không bà ?

Anh Quân nhìn bà rồi cười với tụi nó

_ chuyện là sao thế ạ ?

Vy hỏi bà và nó cũng nhìn bà như chờ đợi câu trả lời

_ chuyện dài lắm thôi các cháu mau đi đi kéo trẻ ! chừng nào rảnh kêu Quân nó kể cho các con nghe

Bà cười cười nhìn Quân tỏ vẻ bí mật

_ các con đi đây ạ !

Tụi nó đồng thanh rồi cúi đầu chào bà

_ uhm ! mấy đứa nhớ lời bà dặn đó ! hai tuần nữa bà qua

Bà nói vọng theo bóng của tụi nó

_ những đứa cháu này ! tôi mong tụi nó sẽ hạnh phúc ! còn thằng Quân nữa

Bà quay qua nói với bà quản gia

_ tụi nó đều lớn cả rồi bà ạ ! tụi nó sẽ xác định được mình yêu ai mà !

Bà quản gia nói với bà

_ vâng vâng cho bà rồi ! thôi mình vào nhà

Nói rồi hai bà cụ quay đi (bật mí nhé ! bà già quản gia thiệt ra là. . . . . ! hk phải quản gia thiệt chỉ đóng giả thôi . còn lý do thì . . . .he he hk nói)

Khoảng 15` sau thì tụi nó đã có mặt ở sân bay . Lần này bọn nó không đi bằng máy bay gia đình của Yến nữa vì bà đã dặn là không cho ai biết bọn nó trở về . Lần này tụi nó đi máy bay chuyên dụng của tập đoàn Royal nhưng là bí mật

Trong máy bay . . . .

_ thưa các tiểu thư và thiếu gia ! chúng ta sắp cất cánh xin mọi người thắt dây an toàn

Tiếng của ông phi công vang lên trên loa

Máy bay bắt đầu cất cánh và bay lên tận mây xanh

_ chuyện lúc nãy anh nói tụi em nghe đi !

Vy năn nỉ anh Quân nói cho tụi nó biết tại sao anh lại đi theo tụi nó

_ haizzz . . . ! bí mật rồi cũng không giấu được

Anh Quân bắt đầu kể lại cho tụi nó nghe

Năm 5 trước , khi anh đi qua thăm nó thì nghe chuyện đính hôn của Vũ và Hy nên anh đã xem coi tụi nó làm sao . anh không ngờ là tụi nó lại mất tích đột xuất mà không nói gì , sau đó thì anh gọi cho bà và báo cho bà biết là anh sẽ qua đó với bà , sau đó bà nói cho anh biết các em đang ở đó và nói anh

qua bí mật không cho đứa nào biết hết nên anh đã im lặng cho tới giờ

_ chuyện là vậy đó !

Anh nói

_ vậy tại sao anh quen bà ?

Yến nhìn anh

_ à ! mẹ anh là bạn của mẹ Diệp ! lúc nhỏ anh hay đến chơi với bà và ông . ngay cả bây giờ lớn lên anh cũng hay để đó chơi đấy thôi nhưng đi bí mật không cho Diệp biết

Anh giải thích

_ à ! thì ra là anh giành ông bà với em

Nó giả giận anh

_ _ thôi mà ! anh biết lỗi rồi

Anh cũng cùng diễn kịch với nó

Và rồi chiếc máy bay rôm rã tiếng cười suốt chặn đường đi

Và lúc 10h đêm hôm sau tụi nó đã có mặt tại sân bay Tân Sơn Nhất . . . .

_ bây giờ ở đâu đây ?

Nó hỏi mọi người

_ qua nhà riwvng của anh hay ở khách sạn của anh ?

Anh Quân nhìn cả bọn hỏi

_ thui ở nhà riêng đi ! ủa ủa mà anh có khách sạn hả ?

Vy nũng nịu một hồi mới nhận ra là anh có khách sạn nên hỏi anh

_ thôi đi đi ! rồi về nhà anh kể cho

Rồi anh dắt cả bọn đi ra cổng . Ngoài cổng có một chiếc xe 7 chỗ đang chờ tụi nó

_ trời ! ở bên kia đi xe nổi không quen rồi ! qua đây đi cà tăn hả ? (trùi ui ! ý giàu chánh hả chị ?)

Nó bâu mọi nhìn chiếc xe

_ xe đẹp anh không thiếu nhưng nếu em muốn ông biết thì anh sẽ kêu người đem xe qua

Anh Quân thân nhiên nói

_ hi hi ! thôi có còn hơn không

Nó cười hòa rồi cũng bước lên xe

Chiếc xe bắt đầu lăn bánh , chiếc xe chạy ra vùng ngoại ô thành phố , chạy vào một con đường vắng và . . .

Một căn biệt thự màu đen đỏ xen kẽ hiện ra trước mặt tụi nó , căn biệt thự ngự trị ở giữa cánh đồng cỏ rất mờ ảo và huyền bí . Tụi nó chịu không nổi nữa liền thốt lên

_ oaaaaa ! nhà ai mà đẹp thế ?

Nó la lên

_ em thích không ?

Anh Quân vuốt tóc nó hỏi

_ thích lắm ! anh cho em ở đó hả ?

Nó nhìn anh chớp chớp mắt

_ không ! em thấy cái nhà lá kế bên không ? mình ở đó đó

Anh chỉ vào cái nhà lá tồi tàn kế bên căn biệt thự san trọng ấy cho tụi nó thấy

_ hà ?????/

Cả bọn đồng thanh là lên

_ không chịu đâu

Vy lắc đầu lia lịa

_ em đi ở trong khách sạn

Yến la lên

_ thôi ! thôi ! anh ấy đùa đó !

Minh lên tiếng sau một lúc im lặng

_ hà ? đùa ư ?

Nó nhìn anh

Anh không nói gì mà chỉ gạt đầu và bắt đầu cười bởi sự thơ ngây của tụi nó

_ anh dám gạt em

Nó đánh đánh vào ngực anh nhưng anh chỉ ngồi cười nó thôi

Rồi chiếc xe chạy qua cánh cổng to lớn với hai con sư tử to đùng , con đường đi vào căn biệt thự không phải là những hàng cây thẳng tắp , không phải đồng cỏ mênh mông mà tụi nó thấy mà là một cánh đồng hoa , là một cánh đồng hoa trộn lẫn giữa những loại hoa , có rất nhiều loại hoa trên cánh đồng , tiếp theo sâu vào trong là một đồng cỏ , chiếc xe dừng lại trước một cái cổng và tụi nó từ từ bước xuống xe , vừa bước xuống xe thì các cô gái đã bị cảnh đẹp nơi đây làm cho điên đảo

Trước mặt tụi nó bây giờ là một thảo nguyên rộng lớn và căn biệt thự lúc này đang nằm gần đó . tụi nó liền chạy nhanh vào trong nhưng . . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

anh Quân ! em có chuyện muốn nói

Yến kéo anh lại khi thấy anh định đi theo nó

_ có chuyện gì thế em ?

Quân nhìn Yến ngạc nhiên

_ vừa đi vừa nói

Nói rồi hai người đi chậm chậm phía sau mọi người

_ anh . . . ! có phải anh yêu Diệp ? có phải không ?

Yến nhìn anh

_ sao. . . .sao ? sao em biết ?

Anh ngạc nhiên khi Yến hỏi như vậy

_ anh trả lời em đi ! có phải thế không ?

Yến hỏi lại lần nữa

_ phải ! tình cảm anh dành cho em ấy không phải là thích nữa mà là yêu rồi

Anh nhìn lên trời rồi nói , ánh mắt anh có vẻ u sầu

_ vậy anh qua Mỹ là vì Điệp ?

Yến nhìn anh hỏi

_ phải ! anh đã chấp nhận các khóa huấn luyện gắt gao chỉ để ở cạnh em ấy nhưng. . . . . có lẽ em ấy quá ngây thơ nên không hiểu được tình cảm của anh

Anh cười nhẹ nhưng mắt có vẻ u sầu

_ tại sao lại như thế nhỉ ? tại sao nó lại không thích anh ?

Yến nói và cười nhẹ với anh

_ tại sao em lại nói vậy ?

Anh nhìn Yến chờ đợi

_ vì anh yêu nó ! khi ở bên anh nó không buồn

Yến nhìn anh cười tươi rồi nói

_ em nghĩ thế sao ? anh thì không đâu ! anh nghĩ khi em ấy ở cạnh Vũ thì sẽ hạnh phúc hơn

Anh nhìn theo nó và cười ảm áp

_ thôi mình đi theo tụi nó đi

Nói rồi Yến chạy theo tụi nó

Khi đến trước căn biệt thự thì. . .

_ chào thiếu gia và tiểu thư

Mấy người hầu trong nhà cúi đầu chào tụi nó

_ chào mọi người

Nó cười tươi nói , mọi mệt mỏi của nó đều tan biến khi thấy thảo nguyên ấy nên bây giờ nó rất là sung

_ thưa thiếu gia ! chúng tôi đã chuẩn bị phòng xong rồi ạ !

Ông quản gia cúi đầu nói với anh

_ được ! vậy mấy đứa lên phòng tắm cho mát rồi xuống ăn

Anh nói với ông quản gia rồi quay qua dặn tụi nó

_ à quên nữa ! Nguyệt Nhi ! lại đây

Anh kêu một cô bé xinh đẹp trong mấy cô người hầu đi lại

_ dạ ! thiếu gia gọi em !

Cô người hầu ấy cúi đầu chào mọi người rồi hỏi anh

_ em sẽ là người hầu riêng của tiểu thư

Anh nói với cô và dặn dò một vài việc

_ còn mấy đứa muốn cô hay anh nào thì chọn đi nha

Anh nói với ba người kia

_ vậy em chọn cô gái đang tỉa hoa kia kìa

Vy chỉ tay và cô gái đang cắt hoa

_ Vy Anh ! em lại đây

Anh kêu cô gái đó

_ dạ !

Cô gái đó rất lễ phép chào mọi người

_ em sẽ phục vụ tiểu thư này nha !

Anh chỉ vào Vy

_ vậy em cũng chọn nha !

Yến hỏi anh

_ uhm ! em chọn đi !

Anh cười

_ chọn ai trùng tên với bà như Vy vậy đó

Nó háo hức chờ đợi người được chọn

_ vậy em chọn cô bé đang dọn dẹp tủ sách đằng kia

Yến chỉ vào một cô bé với cặp mắt kính dày cộm đang quét tủ sách

_ cũng biết chọn quá nhỉ ?

Vy nói

_ người ta thích sách thì phải chọn thế mới hợp

Nó cũng bon chen và chăm chọc

_ Yến Linh ! em lại đây ! tiểu thư chọn em kìa

Anh kêu cô gái đó đi lại

_ chị chọn em hả ? em không biết gì ngoài sách đâu nhé !

Cô bé đó nói với Yến

_ trời ! chưa thấy cô bé nào lười như thế đó

Mình la lên

_ không phải đâu ! vì em phụ trách nhập sách , truyện vào thư viện cho tiểu thư theo lời của thiếu gia và công việc của em chỉ là sách với sách nên ngoài sách ra em không biết gì hết

Cô bé đó giải thích cho Minh hiểu

_ à ! thì ra là vậy !

Mình gật gù nói

_ vậy em chọn ai ? Minh ?

Anh hỏi Minh

_ em hả ? em không cần người hầu đâu

Minh từ chối

_ uhm ! vậy mấy đứa lên phòng đi !

Sau khi chọn xong người hầu thì tụi nó đi lên phòng và tắm

Sau khi tắm rửa và sắp xếp đồ xong thì tụi nó xuống phòng ăn

Tại phòng ăn . . .

Thức ăn đã nức mùi thơm làm tụi nó chịu không nổi liền chạy nhào ngay vào bếp , thực đơn dành cho tụi nó hôm nay không phải là mấy cái món dễ ngán mà bà hay bắt ăn nữa mà là những món thân quen của quê nhà VN như : canh chua bông điên điển , cá lóc kho , gỏi đu đủ . . . . Trên bàn ăn rất nhiều món ăn đậm bạc nhưng lại rất ngon nên tụi nó kiểm lòng không nổi và thế là cứ cầm cúi ăn mà không nhìn ai hết

Sau khi ăn xong thì tụi nó đi ra ngoài cánh đồng chơi , anh Quân cho người trái thăm trên cỏ , mang món tráng miệng và nước ra . món tráng miệng gồm : các loại mứt như : hạnh , tâm duộc , dừa , khóm . . ; và trái cây như : ổi , mận , táo , nho , dâu . . . ; và nước dừa . toàn là những món nó thích nên ngồi ăn liên tục không nhìn đến ai hết , mấy người kia cũng thế vì lâu lắm rồi không cả bọn không được ăn nhưng mấy người kia vừa ăn vừa nói chuyện chứ không ai giống nó hết

_ sao anh có được khu đất này vậy ? còn khách sạn nữa ! tên gì ?

Minh hỏi anh

_ à ! anh chỉ tập huấn trong 3 năm thôi thì đã được cho làm riêng rồi !

Anh trả lời

_ anh chỉ huấn luyện trong 3 năm ư ? vậy thua tụi em rồi

Vy nhìn anh nói

_ em đừng tưởng bở ! tập huấn theo kiểu anh ấy là em chết đấy

Minh nói

_ gì mà chết ?

Vy trề môi nói

_ vậy em có thể vừa đi làm vừa huấn luyện vừa học không ?

Minh hỏi Vy

_ anh nói thiệt ? thật hả anh ?

Vy hỏi anh

Anh không nói gì mà chỉ gật đầu

_ vậy khách sạn ấy tên gì ạ ?

Yến hỏi anh

_ angel dark

Anh cần miếng táo thân nhiên nói

_ angel dark ??????????

Ba đứa đồng thanh la lên

_ sao thế ?

Nó nghe mọi người la lên liền ngược lên hỏi

_ anh . . . anh . . . Quân là chủ của. . . angel dark !!

Vy nói lấp vấp

_ cái gì ????

Nó nhìn anh như thú lạ

_ sao thế ? hả em gái yêu ?

Anh nhìn mặt nó rồi hỏi

_ vậy anh là thần tượng của em rồi

Nó cười tươi hơn hờ nói

_ sao ?

Anh không hiểu

_ tụi em ngưỡng mộ chủ của khách sạn angel dark nổi tiếng khắp thế giới đó

Yến giải thích

_ à ! thì ra là vậy ! vậy mà anh dẫn mấy đứa đi vô đó chơi

Anh vuốt tóc nó nói

_ sao anh thích vuốt tóc em thế ?

Nó nhìn anh

_ vì tóc em rất mượt và đẹp

Anh lại cười với nó , nó không để ý nữa mà cầm cúi xuống ăn

___ mà em nghe nói là khách sạn có khu mua sắm nữa phải không anh ?

Mình hỏi anh

_ vậy là mấy em chưa vô đó lần nào hả ?

Anh hỏi tụi nó

_ dạ chưa

Vy trả lời

_ ở trong đó anh cho nâng cấp rồi ! tất cả các chi nhánh của angel dark đều có : khu mua sắm ; khu nhà hàng ; khu vui chơi ; khu cafe sân thượng nằm ở các tầng cao còn 12 tầng ở dưới dùng để khách ở

Anh kể hết cho tụi nó biết

_ mà em nghe nói đã có chi nhánh ở Thái và Pháp rồi phải không anh ?

Yến hỏi

_ uhm ! mới khánh thành hôm trước

Anh nói

_ oaaaa ! tụi em ngưỡng mộ anh qua đi

Vy chớp chớp mắt nhìn anh

_ có gì đâu !

Anh nhìn xuống nó và

_ em ngủ rồi sao ?

Anh nhìn nó đang nằm trên chân anh mà ngủ ngon lành làm anh cảm thấy ấm áp

_ thôi mấy đứa ở chơi ! anh bế con heo con này vô nhà cho nó ngủ đã

Nói rồi anh cúi xuống bế nó đi vào nhà . Ba người kia ngồi đó chơi một hồi rồi cũng đi vào nhà ngủ để mai đi quây cái khách sạn nữa chứ

À ! mà quên ! có một người mình đã không nhắc đến trongchap trước . Đó là Hy và Vy . . . .

Sau khi Hy chấp nhận điều kiện của ông thì ông đã đưa hai người đó đi Pháp với lý do là Hy phải đi du học để xứng đáng làm con dâu nhà họ Ngô

tại sao bà không cho nó xuất hiện ? tại sao Quân lại không thú nhận là anh yêu nó ? Hy và nó có chuyện gì với nhau không ?

từ khi nó về nước tới nay cũng đã được một tuần lễ rồi nhưng vẫn chưa có tin tức gì của Hy nên nó vẫn không lộ diện ở bất cứ đâu và cứ ở trong biệt thự . Còn Minh thì bắt đầu đi làm lại ở VN và thường hay đi gặp tụi hần nên ít về nhà hơn . Yến và Vy thì ngày nào cũng đi khắp nơi gây chuyện chứ không ngồi yên như lúc học trung học nữa , từ khi qua Mỹ tụi nó bắt đầu tập tành đi bar , nhảy nhót và đánh nhau vì tụi nó được đi học võ với lại bà không la

8h sáng tại biệt thự . . . . .

Ring . . . Ring . .

_ aloha. . . ! ai thế ?

Nó đang đi dạo thì nghe có tiếng điện thoại reo nên bắt máy

_ em gái ! còn nhớ chị không ?

Đầu dây bên kia là Hy người mà nó yêu quý

_ chị ! chị về nước chưa ?

Nó vừa nghe thấy tiếng của Hy liền hớn hờ cười

_ ừ ! chị về rồi đang ở sân bay

Hy cũng cười tươi như nó

_ em kêu người ra đón

Nó nhanh nhẩu nêu ý kiến

_ thôi ! chị nói với ông rồi ! nếu em mà tới chắc có chuyện đó

Hy đang nói thì . . . .

_ đi !

Giọng của một người đàn ông có vẻ lạnh lùng kêu Hy

_ vậy thôi nha chị !

Nó như đã đoán được người đó là ai nên liền tắt máy và đi vô nhà

ở chỗ Hy. . . .

_ sao anh nói chuyện kỳ thế ?

Hy có vẻ nùng nịu với người đó nhưng chỉ là giả tạo

Người con trai đó không nói gì mà chỉ đi thẳng ra xe và ngồi vào chỗ , Hy thấy vậy nên chạy lại nhưng . . . . . chiếc xe cô chạy lại không phải xe hần mà là. . .

_ chào em rể ! chị đi với anh Vỹ

Hy vẫy tay chào hấn rồi ngồi vào chiếc mui trần màu trắng sau xe hấn làm hấn rất ngạc nhiên và. . .

_ khoan đã . . . ! lúc này cô ấy nói . . . em . . . em rể ????

Hấn nhắc lại câu nói đó và hấn nghĩ chắc hẳn Hy biết tung tích của nó

Chiếc xe mui trần màu trắng bắt đầu chạy với tốc độ kinh hoàng trên con đường về khu biệt thự Hoàng Gia. . .

Trở lại biệt thự của nó. . . .

_ anh ! ngày mai bà về !

Nó chạy vào báo tin cho anh Quân biết

_ anh biết rồi !

Quân thấy nó chạy vào mà mồ hôi đã đổ như mưa

_ chị . . . chị . . .

_ chị Hy đã về ! đúng không ?

Nó đang định nói cho anh biết thì anh đã nói thay nó

_ sao anh biết ?

Nó nhìn anh ngạc nhiên

_ sao không ? cho người đi đón là biết ngay

Anh ung dung nói

_ trời ! anh không sợ ông ?

Nó nhìn anh nghi hoặc

_ em có biết ông kêu anh cho người rước Hy không ?

Anh thấy cho nó hủ kem rồi nói

_ a kemmmmm ! mà anh hay thật ! mai em phải đi làm đó

Nó vừa ăn kem vừa nói

_ uhm !

Anh trả lời lạnh lùng rồi bước đi mà không nhìn nó lấy một cái vì anh không muốn nó thấy sắc mặt của anh lúc này . anh hiểu nó muốn gì mà , anh biết nó định khi Hy về và cho sự thật phơi bày kết cuộc là nó và hấn cưới nhau và anh biết tất cả bí mật của nó

Còn nó thì nhìn anh đi lên lầu mà lòng như tơ rối . không phải nó không biết anh thích nó đâu mà là vì nó quá yêu hấn nên nó đành cầm nín để anh khỏi đau khổ . sau một hồi nghĩ vu vơ nó liền cầm đầu vào ăn ly kem to mà anh đưa cho nó , nó rất thích vì đó là kem táo

ở biệt thự Hoàng Gia. . .

_ chào ông !

Hy và Vỹ đồng thanh

_ hai cháu về rồi à ?

Ông cười hiền với hai người đó

_ ông ???? chuyện này là . . . ???

Hấn nhìn ông mà mặt ngu ngơ

_ Hy con giải thích đi !

Ông nhìn Hy rồi cười

_ ha ha ! ta không khùng như em ta đâu ! ta không bao giờ lấy cái thứ trai không trai gái không gái mà bê đê cũng chạy như nguoi đâu . Người ta yêu là Vỹ chứ không phải nguoi

Hy vừa nói vừa hôn Vỹ để chứng minh lời giải thích của mình

_ vậy . . . ! vậy . . .

_ mi muốn hỏi em ta ở đâu đúng không ?

Hy nhìn hấn thăm dò

_ à ờ . . . ! thì đúng đó ! rùi seo ?

Hấn hết đường cãi nên nói thật luôn

_ nó có chồng rồi ! mới cưới hồi 4h sáng

Hy tuyên bố làm mấy người kia xiu lên xiu xuống còn ông thì cười nghiêng ngả “ trời ơi ! ai lại đám cưới lúc 4h sáng chứ ? ”

_ không tin thì thôi ! coi nè . con nó nè

Nói rồi Hy lấy cái máy ra và bật hình nó đang bế một đứa bé cười rất tươi (hí hí ! bật mí nha ! đó là Hy đó . Hy giả làm nó bế bé rất giống nên ai cũng tưởng thật ! ha ha ha)

_ ông ơi ! con muốn Vũ lấy angela của con

Hy xin ông

_ tất nhiên rồi ! ta đã sắp đặt mọi thứ rồi mà

Bà đi từ ngoài cửa vào và nói

_ con không đồng ý

Nói rồi hấn liền chạy ra xe mà không nhìn nét mặt đắc ý của một cô gái , người đó là Hy

ở khách sạn angel dark . . . .

_ chỗ này đẹp hơn em tưởng đó

Nó chạy khắp khu đại sảnh của khách sạn rồi rút kết ra một câu nói mà ai nghe cũng muốn cười

_ thôi đi lên phòng anh

Anh Quân thấy mọi người nhìn nó như thú lạ nên lôi nó lên phòng

_ kêu em lên đây chi ? có rượu hông ?

Nó nhìn quanh phòng rồi hỏi anh

_ em bị nghiện rượu rồi hả ? tối ngày rượu với rượu

Anh cần nhần nó

_ em hông biết uống rượu đâu ! chỉ uống rum thôi

Nó chạy lại cái tủ định mở cửa thì thật không may là cửa tủ đã bị khóa

_ anh khóa rồi ! ngồi yên đi . anh cho em gặp một người

Anh vừa nói hết câu thì . . .

_ thưa cậu ! cậu ấy đã say rồi ạ ! chúng tôi đã đưa cậu ấy đến rồi

Một người mặc áo đen với cái huy hiệu màu đen bước vào cúi đầu nói với anh

_ cho nó vào

Anh nói nhẹ nhàng nhưng ra lệnh với người đó

_ em không muốn gặp mấy tên công tử ăn không ngồi rồi mà đi nhậu nhẹt chè chén đâu nha !

Nó lắc lắc ly rượu nói

_ người này em quen đó . đó cũng là lý do mà anh kêu em hóa trang thành một cô gái mỹ

Anh giải thích

_ anh về hồi nào thế ?

Hắn bước vào với vẻ lạnh lùng làm tim nó bỗng nhói lên . người con trai mà nó thương yêu nhất đang ở trước mặt nó nhưng có vẻ ở rất xa hắn bây giờ rất lạnh lùng , từ khi bước vào căn phòng này đến giờ hắn vẫn coi nó là hạt bụi không nhìn lấy một cái

_ anh về được một tuần nhưng không báo . xin lỗi nhé !

Anh cười hiền với hắn

_ anh đừng cười với tôi như thế ! có tin tức chưa ? cái tôi cần là cái đó

Hắn lạnh lùng nhìn nó một cái rồi quay qua Quân

_ tin tức thì chưa nhưng vợ em thì anh tìm được rồi ! đây nè

Nói rồi anh chỉ qua nó

_ anh nói chơi với tôi ?

Hắn nhìn anh như muốn ăn tươi nuốt sống anh

_ ông bà không nói gì ? về angela ?

Anh nhìn hắn nghi hoặc

_ có nhưng không nghe

Hắn trả lời lạnh lùng

_ anh phải học cách tôn trọng người khác đấy

Nó chịu không nổi bởi cách nói chuyện của hắn nữa

_ không liên quan đến cô ! tôi đi

Hắn phán một câu lạnh lùng liền bước đi

Trong căn phòng bây giờ toàn là những dấu chấm hỏi của nó về những biểu hiện thất thường của hắn

_ có chuyện gì vậy anh ?

Nó nhìn Quân

_ cái thằng khốn ! sao nó nói là thằng Vũ say rồi ? nó mà say chắc tao ngộ độc rượu luôn rồi

Anh tức quá liền vỗ bàn

_ thôi mà ! cho em biết tại sao anh ấy lại thế ?

Nó nhìn anh có vẻ gắt gao

_ thì từ ngày em đi nó thế đó ! có ai biết nó sao đâu

Anh nhẹ nhàng nhấp một miếng rượu nói

_ sao không ai nói chuyện với anh ấy ?

Nó lại gất lên

_ ai mà nói được

Anh cũng gất không kém nó

_ thôi đi về

Nó giận quá đi ra mà quên là nơi này cửa được làm bằng kiếng nên kết quả là. . . . đầu nó u một cục

ở biệt thự Đen. . . .

_ ngày mai ta cho con gặp angela

Bà thấy hấn đi vào nhà liền nói

_ con không đi đâu hết

Hấn la lên

_ không đi thì đừng có tiếc nhé ! không ai lấy ra cho mày được angela thứ hai đâu

Minh đi sau hấn

_ tao thấy con đó rồi . tao không cần

Nói rồi hấn bước lên lầu mà không nói gì thêm

_ bà nghĩ Điệp nó lại giờ trò rồi

Bà nói với Hy

_ nó đâu có giờ trò đâu ! nó chỉ giả làm một cô bé người anh hồn nhiên thôi

Hy nói xong mọi người liền cười vang lên . ai cũng biết là hấn ghét mấy cô gái ăn diện mà còn mắt xanh , tóc vàng nữa chứ

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

từ ngày nó và hấn gặp nhau ở khách sạn của anh thì bất kể là đi ăn ,

đi chơi hay làm gì mà có tên nó liên quan đến thì hấn đều từ chối tất

7h tối tại biệt thự của anh . . . . .

Bóng dáng của một chàng trai cứ mờ ảo trên cỏ , người đó cứ đi mãi

, đi mãi mà không biết chỗ dừng , đôi mắt anh nhìn về một hướng xa

xăm và rất buồn , hai tay anh để vào túi quần , nhìn anh lạnh lùng

không kém gì hấn . Theo sau anh là hình bóng của một cô gái rất nhỏ

nhỏ ,

_ anh định đi thật ?

Cô gái đó cất tiếng làm anh ngạc nhiên liền quay lại

_ anh sẽ đi ! anh ở đây chỉ làm cho em ấy khó xử thôi

Anh cười nhạt nhìn cô bé đang đứng trước mắt

_ tại sao anh không nói cho nó biết ?

Cô bé đó nhìn nét mặt buồn của anh hỏi

_ Yến nè ! nếu em là anh em sẽ làm như thế thôi

Anh cười hiền với cô bé đó và cô bé đó là Yến

_ em sẽ nói hết cho nó biết

Yến khẳng định với anh

_ em có nghĩ tới hậu quả ?

Anh hỏi yến mà lòng chợt có nỗi buồn vô tận , lúc nào anh cũng nghĩ

tới em gái mình trước hết , nếu anh nói là anh thích nó thì anh sẽ

được gì khi em gái anh cứ thấy có lỗi và ray rức với anh ? không lẽ

khi nó buồn mà anh lại vui ?

_ hậu quả ?

Yến nhìn anh , cô nhìn người anh cao thượng đang đứng trước mặt

cô , người có thể hy sinh tình yêu của mình vì sợ em gái tổn thương

_ nếu anh nói ra thì người em ấy chọn không là anh mà cũng không

là Vũ . em hiểu mà đúng không ?

Anh nhìn Yến , lúc này cô đã hiểu tình cảm mà anh dành cho nó rất

nhều nhưng anh có thể vứt bỏ tất cả vì nó

_ vậy chừng nào anh đi ?

Yến nhẹ giọng hỏi anh

_ có lẽ tối nay

Anh nhìn về căn nhà nơi mà người con gái anh thương và cũng là

em gái anh đang chơi đùa

_ em có thể tiễn anh không ?

Yến nhìn về phía mà anh nhìn và nói

_ nếu em muốn

Anh rào bước trên thảm cỏ và Yến cứ đi theo anh như thế

Sân bay Tân Sơn Nhất . . . .

_ anh đi tốt nha !

Yến vẫy tay chào anh

_ anh mong em giữ ví mật giúp anh . anh sẽ sớm trở lại và cho tụi
em một người chị dâu

Anh cười tươi rồi lặng lẽ bước vào trong

Nhìn theo từng bước chân của anh mà cô ngậm ngùi

ở biệt thự. . . .

_ sao anh ấy đi mà không ai cho tôi biết ?

Nó khóc lóc la lên

Nó khụy xuống giữa sân , nó tự trách mình vì nó mà anh bỏ đi

_ mình xin lỗi !

Yến cúi xuống định đỡ nó lên thì nào ngờ đầu là nó lại xô Yến ra

Yến và nó từ trước tới giờ cho dù Yến có chọc nó hay làm gì thì nó

cũng không đẩy cô ra như thế

Nó bỏ mặc mọi người và đi thẳng lên phòng mà không nhìn hay nói

với ai một câu

5h chiều tại Tokyo. . . .

Anh lặng lẽ đi dọc bờ sông , tìm anh bây giờ đang rất lạnh , anh cảm thấy rất đau vì không có nó bên cạnh , anh rảo bước trên bờ sông ,

hôm nay con sông này rất yên lặng giống như con tim của anh vậy vì

bây giờ nó không thể rung động trước một cô gái nào nữa . Trong lúc

anh đang suy nghĩ vu vơ thì . . . .

_ Á Á Á Á Á !

Một cô gái đâm sầm vào anh , cô gái này rất đẹp , cô có. . . . . có

mái tóc và đôi mắt rất giống nó , khi nhìn kỹ cô gái anh bị mất hồn

khoảng 30s vì cô ấy rất giống nó ,nhưng cô ấy chạy rất gấp và . . . .

cô ấy đang khóc

_ anh . . . anh . . . cho em xin lỗi

Cô gái đó cứ cúi đầu xin lỗi anh một hồi rồi nhìn ra sau và bỗng nhiên

cô ấy chạy ra sau lưng anh và núp . Còn anh thì vẫn đứng đơ người

_ có. . . có chuyện gì vậy ?

Anh hoàn hồn lại và hỏi cô bé đó

_ mấy người đó bắt nạt em

Cô bé đó chỉ về phía một đám người đang chạy đến phía anh

_ khôn hồn thì tránh ra

Một tên đứng đầu nói với anh với vẻ hăm dọa

Nhưng anh là ai chứ ? không lẽ anh sợ tụi đó ?

_ tao là bạn trai của cô ấy ! tụi bây muốn gì ?

Anh đồng đặc nói làm cô gái núp sau lưng anh đứng hình

_ anh . . . anh nói gì thế ?

Cô gái đó la lên

_ hay lắm Okomi ! em gạt tôi ?

Một anh chàng bước ra trong đám người đó nói , trông anh chàng

này có chút quậy phá

_ Katato ! tôi không lừa dối gì anh hết . đó là do anh ép tôi

Cô gái đó la lên

_ tôi nghĩ anh nên đi chỗ khác ! nếu không đừng trách tôi

Anh chàng đó nhìn anh dọa nạt

_ đi ư ? không dễ đâu

Vừa nói dứt câu anh liền đánh tên đó một đấm làm hắn ngã nhào ra

phía sau

Tiếp theo sau đó thì cả bọn nhào lên nhưng anh không hề nản mà

còn hăn hơn nữa chứ vì lâu rồi anh không có dịp quậy phá nên bây giờ đánh cho đã tay ,

Ánh mắt màu xám của anh ánh lên nét nhìn lạnh lẽo làm cho cô gái

đó cứ đi lùi về phía sau

Cô cảm thấy như anh đã là một người khác rồi , anh không là một

người con trai mà cô gặp khi va chạm phải mà bây giờ chính xác anh

là một ác quỷ .

Máu của những người đó bây giờ đang thấm trên áo anh , bây giờ tất cả những người đó đang nằm rạp dưới chân anh

_ em không sao chứ ?

Anh nhìn cô cười ảm áp , nụ cười mà anh chỉ dành cho một mình nó nhưng hôm nay anh lại cười với cô gái này

_ em không sao ! nhưng . . . nhưng anh . . . lúc này ?

Cô gái đó lắp bắp nói

_ à ! lúc này đánh sướng thật

Anh cười hiền

_ đừng . . . đừng lại gần tôi

Khi thấy anh định đi lại thì cô đi lùi về phía sau

_ đừng đi nữa !

Thấy cô sắp rơi xuống anh liền kéo cô lại nhưng không kịp nữa rồi

Cô và anh đều bị té xuống sông

_ em có sao không ?

Anh nhìn cô bé đang ngồi trên ghế mình mảy ướt nhem hời

_ anh . . . anh là quý

Cô gái đó khóc nức lên

_ nè ! em có sao không ?

Anh thấy điều lạ liền nhìn cô lo lắng hỏi

_ anh là ác quỷ

Cô gái đó cứ lăm bầm nói mãi câu nói đó

_ có chuyện gì có thể nói anh nghe không ? anh không phải ác quỷ

Anh nhìn cô gái đó cười hiền

_ anh không phải quỷ ?

Cô bé đó bỗng nín khóc và nhìn anh

Anh nhẹ gật đầu cười với cô

_ cha mẹ em thiếu gia đình hẳn ta một khoảng tiền rất lớn nên hẳn bắt em về làm vợ hẳn , khi về nhà hẳn em cứ tưởng như mình có thể sung sướng khi ở đó , nhưng . . . khi về đến đó thì . . . em mới biết em là cô vợ thứ năm của hẳn .

Nói đến đây cô bỗng khóc nức lên

_ rồi tại sao hôm nay hẳn lại rượt đánh em ?

Anh lau nước mắt cho cô hỏi

_ em có ý định trốn đi nên hẳn kêu người đánh em

Cô bé nhìn anh nói

_ tại sao phải trốn ?

Anh nhìn cô lạnh lùng hỏi

_ khi sống ở đó em phải làm tất cả mọi chuyện như người ở vậy . hẳn còn không cho tôi về thăm cha mẹ nữa

Cô bé đó cười buồn nói

_ Nhà hẳn có giàu không ?

Anh hỏi cô

_ nhà hẳn thuộc hàng khá giả ở đây ! dòng họ Motoko đó

Cô bé đó nói cho anh biết

_ vậy còn em ? em tên gì ?

Anh nhìn cô với ánh mắt ấm áp làm cô đỏ mặt

_ em . . . em tên Chino Okomi

Okomi đỏ mặt

_ em dễ thương thật ! anh là Yuki Sohma

Anh cười hiền nhìn cô rồi kéo cô chạy ra xe

Khi ra đến xe thì cô bé đó nhìn anh ngạc nhiên

_ khoan đã ! anh . . . anh định ăn cắp xe của người ta hả ?

Cô chỉ vào chiếc xe ô tô trước mặt

_ không ! chiếc đó không hợp với anh

Rồi anh dẫn cô đi lại chiếc xe thể thao màu trắng đang đậu ở gần một cây hoa anh đào

Khi nhìn thấy chiếc xe cô bé há hốc mồm nhìn anh

Khi đưa cô vào xe và ổn định chỗ ngồi thì anh cũng đi qua chỗ tài xế

Chiếc xe lao thẳng đi trong không gian tĩnh lặng . Khi chiếc xe chạy đi thì có một vài cánh hoa anh đào tung bay phía sau tạo nên một khung cảnh xao động giữa không gian yên tĩnh ấy

Chiếc xe dừng lại trước cửa của một khách sạn lớn , khách sạn đó là angel dark

_ anh . . . anh . . . ở đây mắc lắm đó ! mà anh đưa tôi đến đây là có ý gì ?

Cô bé đó để hai tay chắp chéo trước ngực

_ đừng suy nghĩ đến tôi ! quần áo ướt hết rồi còn gì ?

Anh tháo dây an toàn cho cô rồi mở cửa cho cô bước xuống

_ đi nào !

Anh kéo cô vào trong

_ chào thiếu gia !

Mấy người bảo vệ và nhân viên ở đây đứng thành hàng dài chào anh làm cô ngạc nhiên liếc núp sau lưng anh

_ mau chuẩn bị đồ cho cô ấy !

Anh ra lệnh cho một cô người hầu gần đó

_ dạ ! mời cô theo em

Cô gái đó dẫn Okomi đi thay đồ còn anh thì đi thẳng lên lầu vì khu làm việc của anh trên đó

Khi thay đồ xong thì Okomi được cô người hầu dẫn đi lên nơi làm việc của anh nhưng cô ấy chỉ cho cô biết phải lên bằng cách nào chứ không đi theo vì nơi ấy chỉ ai được phép mới có thể lên

Cánh cửa thang máy bật đèn sáng , cô bước ra , một người thanh niên bước lại cúi đầu chào cô và mời cô đi theo . Cô đành im lặng đi theo sau

Anh ấy dẫn cô đến trước một căn phòng có cánh cửa bằng gỗ màu nâu với hai con sư tử được chạm khắc tinh vi

Cốc. . . Cốc. . .Cốc.....

Anh chàng đó gõ cửa

Một tiếng trầm ấm vang lên

_ vào đi !

Sau câu nói đó thì cánh cửa mở ra , bóng dáng của người con trai ấy lại hiện lên trước mặt cô nhưng . . . . .

_ Á Á Á ! sao anh không mặc đồ ? (chỉ không mặc áo thôi nhé !)

Okomi quay mặt đi và đỏ ửng lên

_ em không cần thế chứ ?

Anh quay mặt qua nhìn cô , anh bỗng sựng lại khi thấy cô

Cô đang mặc một chiếc áo màu xanh lá nhẹ , mang một đôi guốc màu xanh nhạt làm tôn lên mái tóc màu xanh nhạt bóng bệh của cô , thêm vào đó là hai cái nơ màu xanh hai bên , bây giờ trong cô rất là dễ thương . cô từ từ quay qua và cười với anh làm anh mất hồn

_ anh có sao không ?

Cô quơ quơ tay trước mặt anh

_ à ờ ! không sao

Anh gãi đầu cười ngượng

_ nhưng . . . em cho anh hỏi một chuyện này được không ? hơi tế nhị chút nha ?

Anh nhìn cô chờ đợi

_ không sao anh cứ hỏi ! anh cứu em mà

Cô cười tươi nhìn anh làm anh lại một lần nữa nhăm lẩn cô với nó

_ em và hấn . . .

_ không có gì với nhau hết

Cô gái đó biết tiếp theo anh sẽ hỏi gì nên trả lời anh luôn

_ vậy bây giờ em đi dự tiệc với anh rồi anh đưa em về coi như trả ơn anh nhé ?

_ vâng ạ !

Cô ngoan ngoãn đi theo sau anh

Khi đến đại sảnh thì anh khoác cho cô một chiếc áo lông màu trắng rất đẹp và ấm còn anh thì mặc bộ vest màu trắng làm vẻ đẹp của anh thêm phần nổi trội , anh như một bạch mã hoàng tử của cô vậy

Đang đi ra xe thì anh bỗng khựng lại nhìn cô một hồi rồi cô vẫy tay gọi một cô nhân viên lại

_ lấy bộ Summer Queen lại đây !

_ thưa thiếu gia. . .

_ mau đi đi ! không nói nhiều

Cô nhân viên đó rất ngạc nhiên vì bộ nữ trang đó anh không chịu bán cho ai mà bây giờ lại cho cô gái bình thường như cô ấy đeo vào . Tuy không muốn nhưng cô cũng phải bấm bụng lấy bộ nữ trang đắt giá ấy đeo vào cho Okomi

Khi thấy mọi thứ đã đầy đủ thì anh liền kéo Okomi đi

Lần này không phải là chiếc xe đua nữa mà là chiếc limousine mà trắng đang đậu trước mặt cô

Khi chiếc xe dần dần chuyển động thì anh bắt đầu thu thập thông tin để tiện làm việc

_ hấn ta có thường đi dự tiệc của gia đình không ?

_ dạ có ạ !

_ hấn ta thường dẫn cô gái nào theo trong 5 người ?

_ hấn ta thường dẫn ayaco và mida đi còn em thì không bao giờ được đi cùng anh ta đến bất cứ nơi nào hết

_ được rồi !

Một lát cho dù có gặp hấn và mấy cô vợ kia cũng không được ngại ngùng , tức giận hay sợ sệt hiểu không ? như thế hấn mới bị đánh bại

Cô gật đầu đồng ý rồi e thẹn nhìn anh còn anh thì nở một nụ cười đầy ẩn ý . . .

có gì trong tiệc không nhỉ ? tại sao anh lại giúp Okomi ? Okomi có đồng ý với Quân khi anh coi cô như thể thân của nó ? mà thật tình anh có coi Okomi là thể thân không ?

Chap 32b : buổi tiệc vui nhất đời Okomi

Tại khu VIP của khách sạn Royal. . . . (biết khách sạn của ai hk mọi người ?)

Chiếc xe limousin màu trắng vừa dừng lại thì có rất nhiều phóng viên chạy đến chặn xe lại và có một người đang tức giận vì đám phóng viên dám bỏ chủ của buổi tiệc này mà chạy lại chiếc xe đó

_ em không sao chứ ?

Anh thấy cô cứ nắm chặt tay lại liền hỏi

_ em . . . . sao có nhiều người vậy ?

Okomi lo lắng nói và nhìn ra ngoài

_ anh quen rồi ! lát ai có hỏi gì cứ để anh . em chỉ cần cười là được rồi

Anh dịu dàng cười nhẹ với cô để khích lệ

Cửa xe dần dần mở ra , anh bước xuống và bước qua cửa bên cạnh để dẫn cô xuống . khi bước xuống xe cô liền nắm chặt tay anh làm anh rất ngạc nhiên

_ anh Yuki nhìn qua đây đi anh !

_ anh Yuki ! cô gái này là ai ?

_ anh Yuki có tin đồn là anh định mở rộng khách sạn angel dank ra thế giới đúng không ạ ?

_ tại sao anh lại không hợp tác với khách sạn Royal ạ ?

_ . . . . bala. . . . bala. . . .

Các cô , cậu phóng viên cứ hỏi anh tới tấp những câu hỏi ấy làm anh phải đứng hợm luôn

_ thứ nhất . Cô gái này là bạn gái tôi

Thứ hai . chuyện tôi mở rộng khách sạn là thật

Thứ ba . khách sạn Royal là của em gái tôi và tôi thì cần gì phải hợp tác ? có ai lại đi hợp tác với mình không ?

Ngoài ra những câu khác xin hỏi trợ lý của tôi

Anh nhìn qua anh chàng trợ lý đang đứng kế bên ra hiệu

Anh trợ lý ấy biết ý anh liền chạy lại giải quyết những câu hỏi rắc rối

Rồi anh dẫn cô đi vào trong với những vệ sĩ riêng của anh đi hai bên

Khi bước vào trong thang máy

_ em không sao chứ ? không làm em sợ ?

Anh nhìn cô lo lắng

_ anh là chủ ở đây ?

Cô nhìn anh

_ đúng ! em nghe tên anh mà không biết anh là ai thì đúng là em bị hấn nhót vào chuồng thật rồi !

Anh nhìn cô cười gian

_ à ! mà lúc này em có thấy hấn không ?

Anh nhìn cô chờ đợi

_ có ! hôm nay hấn dẫn theo Ayako đó ! (tên ayako mình lấy trong tr của bạn kia ak ! thấy tên thấy ghét quá nên đặt vô lun)

Cô cười buồn với anh . thật ra cô biết là thế nào hấn ta cũng dẫn theo con hồ ly đó vì trong những buổi tiệc như thế này thì chỉ có mỗi con hồ ly đó mới ứng phó được thôi

_ một lát đi theo anh . ai có hỏi thì em nói anh là bạn trai của em hiểu chưa ? nếu hấn ta nhận em thì em nói là không quen hấn được không ?

Anh nhìn cô . cô bây giờ hỏi lúng túng nên chỉ gật nhẹ

Cửa thang máy dần mở ra , cô choàng tay anh đi vào trong . Quả thật từ khi lấy à không phải nói là từ khi là osin cho hấn thì cô không hề được đi đâu chung với hấn hết nên đây là một bữa tiệc xa xỉ đối với cô

_ đợi anh tý ! anh có việc

Anh nhìn cô cười hiền rồi bước vào trong thang máy , trước khi đi anh dặn cô thư ký là phải chăm sóc “ thiếu phu nhân cho cẩn thận ”

_ “ cái gì ? anh kêu tôi là thiếu phu nhân ? sao anh dám nói như thế với người khác ? anh không sợ danh tiếng của mình bị cô phá hủy ? ”

Cô đang đứng suy nghĩ thì . . . . .

_ ô hố ! ai đây ? có phải ngu phu nhân của chồng tôi không ?

Ayako đi từ xa lại . Hôm nay cô ta mặc chiếc áo màu hồng rất là nổi , bên trên có đính rất nhiều kim cương , cô ta còn đeo hấn một sợi dây chuyền bạc sáng lấp lánh làm chói mắt người khác

_ thưa ! cô quen người này ạ ?

Cô thư ký lễ phép nói

_ ô ! cô là ai ? sao dám nói chuyện như thế với cô ta ? hay là vợ được đại gia ?

Ayako nhìn Okomi khinh khinh

_ tôi không quen cô ta

Okomi sợ rằng sẽ phụ lòng anh nên đã thẳng thắn nói ra mặc dù cô rất sợ

_ cô không quen tôi ? chuyện lạ đó !

Con hồ ly kia tròn mắt nhìn cô

_ mời cô tránh xa thiếu phu nhân của chúng tôi ra

Một tên vệ sĩ . . . à không phải nói là mấy tên luôn , đi đến và đẩy con hồ ly đó sang một bên còn cô thư ký thì đứng cạnh Okomi

_ thiếu phu nhân ư ? vậy là vợ đại gia thật rồi

Cô ta cười mỉa

_ mời cô đi chỗ khác

Một người vệ sĩ đuổi Ayako đi

_ cho dù mày vợ được đại gia thì cũng không bằng chồng tao đâu ! nhìn cách ăn mặc của mày là tao biết rồi ! không có tiền thì đừng đến đây , không có quần áo thì đừng có chum cái áo lông già đó

Con hồ ly đó nói với cô với giọng mỉa mai vì bây giờ cô vẫn còn đang bận cái áo khoác không dám cởi bởi một lý do hết sức quê mùa đó là cái áo này hình như hơi thiếu chút vải ở phần trước (chiếc đầm dạ hội này dài ở phần sau và ngắn ở phần trước nhưng vì một lý do nên phải cuốn phần sau lên cho nó ngắn rồi lát mới bỏ xuống) nói xong cô ta ngoe ngậy đi vào trong

Mặc kệ những lời nói của cô ta , cô ngồi yên một chỗ và chờ đợi anh trở về giải vây

Còn về phần cô thư ký thì cô ấy cứ đứng cạnh bên mà cười lên ông chủ của mình vì anh ấy rất ma lanh , anh ấy biết rằng cô gái này khi gặp con hồ ly đó thì sẽ bị chê bai nên anh sẽ cho cô tàn tạ với chiếc áo lông già trước mặt cô ta còn khi nhập tiệc thì ai hơn ai sẽ rõ

Chiếc đèn gắn trên thang máy kêu một tiếng tin rồi cửa mở ra , anh bước ra với một chiếc hộp nhung đỏ . anh mở chiếc hộp đó ra và . . . trong đó là một chiếc nhẫn với viên đá quý màu xanh rất đẹp (hàng hiếm nhé ! trên đời có hai viên , anh có 1 1 viên đó . 1 cho nó rồi . còn 1 kia cho vợ ! hiểu rồi nhé ?) . sau đó anh đeo vào cho cô

_ sao không cất áo khoác cho thiếu phu nhân ?

Anh nhìn qua cô thư ký với vẻ giận dữ

Cô thụ kỷ nhẹ nhàng bước về phía cô và lấy chiếc áo khoác ra , Okomi vừa cởi áo khoác ra thì phần phía sau liền bung ra và rớt xuống , hôm nay màu chủ đạo là màu xanh nên nhìn cô rất hồn nhiên và dễ thương , thêm vào đó là bộ nữ trang quý phái làm cô thêm phần sang trọng

Khi nghe người quản lý nói là tiệc bắt đầu thì anh mới chịu đi vào trong

Cửa lớn mở ra , mọi người đều hướng mắt về anh làm cô rất là hồi hộp

_ yên tâm đi ! đi theo anh

Anh nói nhỏ vào tai để động viên cô

Cô không nói gì mà chỉ nhẹ gật đầu với anh

Khi ổn định được tinh thần cô liền nhìn quanh căn phòng , màu chủ động của căn phòng này là màu tím , tiệc hôm nay là tiệc đứng nên những chiếc bàn được đặt rất nhiều , mỗi bàn có khoảng bốn người là nhiều , mấy ông chủ , thiếu gia thì mỗi người một cô , nhưng những thứ đó cô không hề là cô nao núng mà là vì hề ai đi qua chỗ anh đều cúi đầu rất lễ phép nên cô rất ngưỡng

_ chào mọi người ! hôm nay chúng tôi mở tiệc này để ăn mừng lễ khánh thành khách sạn Baby love (ha ha cái tên thấy gớm) ! còn bây giờ mời mọi người nhập tiệc

Sau câu nói của tên kia thì thức ăn được dọn lên trên mấy cái bàn gần đó . anh kéo cô đi lại cái bàn đó

_ em ăn gì ? anh gấp cho

Anh nhìn cô rồi cảm ơn lên

_ em ăn shushi

Cô nhìn anh cười tươi nói

Trong đám người , nói đúng hơn là đám tiểu thư chảnh chệ , có cả con hồ ly Ayako nữa . . . .

_ ê ! váy dạ hội của tao đẹp không ?

_ cái váy của mày sao bằng cái đầm của phu nhân Ayako được ?

Khi nghe câu nói này Ayako liền ngược mặt lên tự hào

_ còn nữa chứ ! còn bộ trang sức nữa ! tôi hâm mộ cô thật đó. Sao chồng cô thương cô dữ vậy ? chỉ tôi với

Một cô tiểu thư nhìn Ayako ngưỡng mộ

_ không đâu ! mọi người có nghe bộ Summer Queen chưa ? hôm nay nghe nói có người đeo đó . Còn nữa nha ! tui còn nghe nói người đó được thiếu gia Yuki Sohma dẫn đi với tư cách là bạn gái , mọi người đón coi cô ta mặc bộ gì và đeo nhẫn gì ?

Cô gái đó hồn nhiên nói mà không nhiên đến sắc mặt của con hồ ly kia đang tức giận

_ ừ ! đúng rồi ! tôi có nghe đó. Cô ta còn được đi tiếp khách với thiếu gia nữa đó ! còn bộ cô ta mặc là bộ Summer Queen chứ gì ? đã đeo bộ nữ trang thì phải có đồ chứ sao ?

Một cô tiểu thư khác nói

_ hình như chiếc nhẫn cô ấy đeo trên thế giới chỉ có hai chiếc thôi ! một người là em gái của Yuki , người này bí mật không ai biết đến . Còn chiếc kia thì anh ấy dành cho bạn gái mình đó

Một cô khác không chịu thua liền chen vào

_ muốn ngưỡng mộ thì ngưỡng mộ cô ấy đó

Cô gái nọ liền chỉ tay về phía của Okomi

Hồ ly Ayako nhìn theo tay cô liền bay hồn vì người đó từng bị cô cho là không có gì để mặc mà bây giờ thì. . . .

Chỗ của Okomi và anh thì. . .

_ chào thiếu gia ! nghe nói cậu là anh trai của tiểu thư Vũ Điệp ạ ?

Một ông chủ đi lại cung kính nói chuyện với anh

_ à ! con khi đó thì cần gì mà phải gọi là tiểu thư ?

Anh cười nhẹ rồi hớp một chút rượu

_ chào thiếu phu nhân ! không biết cô là tiểu thư nhà nào ạ ?

Ayako và tên chồng hống hách của Okomi nói khịch cô

_ à ! cô ấy là con gái cưng của ngài Komanchi Hotomo đó

Anh nhìn hai người kia rồi cười nhét miệng

_ cái . . . cái . . . cái gì ? Ko. . . Ko. . .Komanchi Hotomo ?

Một anh chàng hét lên

_ đúng ! thôi tôi có chuyện đi trước

Nói rồi anh ôm eo Okomi đi ra cửa

_ khoang đã ! anh là khách mà không biết tôn trọng chủ sao ?

Hắn ta la lên với anh

_ chủ ? nếu là chủ thì tại sao anh lại phải làm tiệc ở đây mà không làm ở khách sạn của mấy người ?

Anh nhìn mấy người kia rồi lạnh lùng nói

Mấy người dự tiệc cũng bắt đầu thắc mắc nhìn người con trai kia

_ xin anh nên nhớ ! cái công ty con con của anh tôi có thể cho nhập cái bang đó

Anh cảnh cáo hắn ta rồi dắt Okomi đi

Khi anh bước đi ra khỏi buổi tiệc thì lại không dẫn Okomi đi về nhà mà lại dẫn cô đi về khách sạn của anh . anh dẫn cô đi vào căn phòng lác chiều mà cô đã vào

_ anh dẫn em về đây chi ?

Cô nhìn anh nhưng có vẻ sợ sệt

_ đừng nghĩ anh vô lại thế chứ !

Anh cười nhẹ với cô rồi lấy chai rum ra

_ em không biết uống

Cô nhìn chai rượu rồi nói

_ anh sẽ pha với nước ép ! chắc chắn em sẽ uống được ! đợi anh !

Nói rồi anh bước đi

Căn phòng rộng lớn bây giờ chỉ còn mình cô . Cô không hiểu sao cô lại cảm thấy ảm áp khi ở bên anh , cảm giác này thật huyền diệu đối với cô , không lẽ cô yêu anh ? cô cứ ngồi yên trên ghế một lúc lâu . Một lát sau không kìm nổi tò mò nên cô liền đi đến chiếc bàn làm việc của anh , nơi đó có một tấm hình . Khi vừa nhìn thấy tấm hình ấy cô không khỏi ngạc nhiên vì cô ấy không khác cô là bao . . . . .

Sau khi thấy tấm hình ấy cô sẽ sao nhĩ ? anh sẽ nói sao? Hai người có yêu nhau không ? chuyện gì sẽ xảy ra ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Cô ngần ngừ một hồi trước tấm hình đó , bỗng một ý nghĩ lóe ra trong đầu cô

_” không lẽ . . . . . ? không lẽ anh cứu cô vì cô giống người con gái này ? ”

_ đẹp lắm phải không ?

Do suy nghĩ ngần ngừ nên cô không biết là anh đã đứng bên cạnh rất lâu rồi

Anh đưa cho cô ly rum trái cây mát lạnh rồi ngồi xuống cạnh cô

_ cô gái đó. . . . . là ai vậy anh ?

Cô nhìn vào tấm hình rồi hỏi anh

_ là em gái anh ! nó là cháu gái của tập đoàn Royal đó

Anh cười tươi khi nói điều đó vì anh rất tự hào về em gái mình và vì một lý do khác nên ánh mắt anh có chứa một tình yêu sâu đậm

_ sao ? vậy anh là cháu của. . . ?

Cô lấp bắp

_ không phải cháu ruột ! anh là cháu nuôi , là anh nuôi của nó

Anh nhẹ vuốt tóc cô và cười nhẹ

_ thôi trẻ rồi ! em đi về

Cô thấy hơi ngọt ngào khi ở đây , cô không hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt của anh nhìn tấm hình đó cô lại ghen tỵ với người con gái đó

_ anh đưa em về

Anh vớ lấy cái áo khoác rồi chạy theo cô

_ khoang đã ! Okomi em không định thay đồ ?

Anh nhìn cô rồi cười cười

_ á ! xin lỗi anh ! em không có ý mặc luôn đâu

Cô cúi đầu xin lỗi anh rồi loay hoay tìm áo để thay nhưng bộ đồ lúc chiều của cô mất tiêu rồi

_ em vào trong phòng tắm ấy ! ở trong đó có một bộ đồ

Anh chỉ tay về căn phòng nhỏ nhỏ ở gần bàn làm việc

Cô không nói gì liền chạy một mạch vào đó và thay đồ

Khi cô thấy xong thì anh đưa cô về nhà , suốt chặn đường đi cô không nói với anh câu nào vì cô đã ngủ rồi

Chiếc xe dừng lại trước căn nhà nhỏ ở một ngôi làng hẻo lánh , mọi người đổ dồn ra coi chiếc xe của anh làm anh cảm thấy rất lạ

Cô bỗng tỉnh giấc vì tiếng ồn ào bên ngoài , khi cô mở mắt ra thì thấy anh đang nhìn ra ngoài nên nhìn theo

_ A ! về nhà rồi

Cô cười tươi định bước xuống thì

_ anh. . . anh. . . anh muốn em làm bạn gái anh được chứ ?

Khi thấy cô định bước xuống thì anh nắm tay cô lại và hỏi

_ em . . . .em . . .

Okomi đỏ mặt nhìn anh rồi nhẹ gật đầu

Anh nở một nụ cười mãn nguyện rồi bước xuống xe và mở cửa cho cô

_ anh muốn gặp ba mẹ em !

Anh nói nhỏ với cô

_ vậy mời anh vào nhà chơi

Cô nói rồi bước vào nhà trước

Anh lấy mấy cái túi đã kêu người chuẩn bị trước rồi đi theo sau lưng cô

Trong nhà có hai người già đang ngồi nói chuyện , khi thấy cô bước vào thì hai người đó liền ôm chặt cô , cả nhà ba người ôm nhau khóc , họ khóc vì vui mừng , vì con gái họ đã về thăm họ

Anh đợi mọi người bình tĩnh lại rồi mới tự giới thiệu về mình . sau khi ba và mẹ cô nghe chuyện anh đã cứu cô hai người đó liền cảm ơn anh rồi rít . Tuy đã đưa anh về nhà nhưng trong làng không ai biết anh là ai nên ít phiền phức

_ à mẹ ơ ! lâu rồi con không về đây . Ở đây có thay đổi gì không ạ ?

Cô nhìn quanh hỏi

_ cũng thế thôi ! à mà con bé Ymika mà con chơi chung nó đã đi lấy chồng rồi

Mẹ cô chợt nhớ ra nên nói cho cô nghe

_ con bé đó như thế mà lại có phúc . Lấy được thằng chồng cũng tốt

Bà cười cười nói , bà tiếc cho con gái mình vì tại cái gia đình khó khăn này mà cô phải như thế

_ à ! mà cháu tên gì ?

Ba cô nhìn qua anh hỏi

_ dạ cháu là Yuki Sohma ạ !

Anh lễ phép nói

_ uhm ! ta nghe cái tên này ở đâu rồi nhỉ ?

Ông gãi gãi đầu cố nhớ lại

_ thôi cũng trễ rồi ! anh về nhà đi nha ! có gì mai em lại chỗ anh làm

Okomi lo ông sẽ sợ khi biết anh là ai nên đuôi khéo anh về

Anh cũng hiểu nên đứng dậy rồi chào ông bà để đi về

_ haizzz . . . ! mới có làm bạn gái anh mà đã muốn đuổi anh đi rồi à ? mai mốt mà làm vợ chắc đuổi anh dài dài quá

Anh lăm lăm nhìn gương mặt đỏ au của cô rồi bước vào xe và đi về nhưng trước khi bước vào . . .

_ Okomi lại đây anh nói này nè !

Okomi liền đi lại

_ kể tai lại đây anh nói nhỏ nói lớn ngượng lắm

Okomi cứ tưởng anh sợ cô mắc cỡ nên liền cúi xuống nhưng nào ngờ anh lại hôn một cái vào má cô làm cô đỏ mặt rồi chạy xe đi mất tiêu

Cuộc sống của anh cứ thế trôi đi , thậm chí anh rồi nó đã được một tháng rồi và anh gặp cô cũng đã được một tháng rồi .

Hôm nay cô nói là muốn đến gặp anh có việc rất gấp nên anh chờ cô ở công ty

_ sao bây giờ em mới tới ? định bỏ đói chồng trước khi cưới à ?

Khi thấy cô bước vào anh liền chạy tới ôm cô nhưng lại không thể vì cô đã đẩy anh ra

_ em sao thế ?

Như cảm nhận được điều chẳng lành nên anh liền hỏi

_ em . . . . em . . . em không xứng đáng với anh đâu ! hãy tìm người tốt , hãy tìm một vị tiểu thư cao quý và hợp với anh đi

Nói xong cô liền chạy đi để anh không thấy nét mặt thảm hại của mình và những giọt nước mắt trong suốt và dễ vỡ như thủy tinh ấy

Còn anh thì cứ đứng thừ người ra , khi biết được chuyện gì đang xảy ra thì cũng đã muộn rồi , cô đã đi rồi . . . . .

Còn tiếp nhé mọi người ! mai post phần kia cho ! hứa đó

Cô ngần ngừ một hồi trước tấm hình đó , bỗng một ý nghĩ lóe ra trong đầu cô

_ ”không lẽ . . . . . ? không lẽ anh cứu cô vì cô giống người con gái này ? ”

_ đẹp lắm phải không ?

Do suy nghĩ ngần ngừ nên cô không biết là anh đã đứng bên cạnh rất lâu rồi

Anh đưa cho cô ly rum trái cây mát lạnh rồi ngồi xuống cạnh cô

_ cô gái đó. . . . . là ai vậy anh ?

Cô nhìn vào tấm hình rồi hỏi anh

_ là em gái anh ! nó là cháu gái của tập đoàn Royal đó

Anh cười tươi khi nói điều đó vì anh rất tự hào về em gái mình và vì một lý do khác nên ánh mắt anh có chứa một tình yêu sâu đậm

_ sao ? vậy anh là cháu của. . . ?

Cô lấp bắp

_ không phải cháu ruột ! anh là cháu nuôi , là anh nuôi của nó

Anh nhẹ vuốt tóc cô và cười nhẹ

_ thôi trẻ rồi ! em đi về

Cô thấy hơi ngọt ngào khi ở đây , cô không hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt của anh nhìn tấm hình đó cô lại ghen tỵ với người con gái đó

_ anh đưa em về

Anh vớ lấy cái áo khoác rồi chạy theo cô

_ khoang đã ! Okomi em không định thay đồ ?

Anh nhìn cô rồi cười cười

_ á ! xin lỗi anh ! em không có ý mặc luôn đâu

Cô cúi đầu xin lỗi anh rồi loay hoay tìm áo để thay nhưng bộ đồ lúc chiều của cô mất tiêu rồi

_ em vào trong phòng tắm ấy ! ở trong đó có một bộ đồ

Anh chỉ tay về căn phòng nho nhỏ ở gần bàn làm việc

Cô không nói gì liền chạy một mạch vào đó và thay đồ

Khi cô thấy xong thì anh đưa cô về nhà , suốt chặn đường đi cô không nói với anh câu nào vì cô đã ngủ rồi

Chiếc xe dừng lại trước căn nhà nhỏ ở một ngôi làng heo lánh , mọi người đổ dồn ra coi chiếc xe của anh làm anh cảm thấy rất lạ

Cô bỗng tỉnh giấc vì tiếng ồn ào bên ngoài , khi cô mở mắt ra thì thấy anh đang nhìn ra ngoài nên nhìn theo

_ A ! về nhà rồi

Cô cười tươi định bước xuống thì

_ anh . . . anh . . . anh muốn em làm bạn gái anh được chứ ?

Khi thấy cô định bước xuống thì anh nắm tay cô lại và hỏi

_ em . . . .em . . .

Okomi đỏ mặt nhìn anh rồi nhẹ gật đầu

Anh nở một nụ cười mãn nguyện rồi bước xuống xe và mở cửa cho cô

_ anh muốn gặp ba mẹ em !

Anh nói nhỏ với cô

_ vậy mời anh vào nhà chơi

Cô nói rồi bước vào nhà trước

Anh lấy mấy cái túi đã kêu người chuẩn bị trước rồi đi theo sau lưng cô

Trong nhà có hai người già đang ngồi nói chuyện , khi thấy cô bước vào thì hai người đó liền ôm chặt cô , cả nhà ba người ôm nhau khóc , họ khóc vì vui mừng , vì con gái họ đã về thăm họ

Anh đợi mọi người bình tĩnh lại rồi mới tự giới thiệu về mình . sau khi ba và mẹ cô nghe chuyện anh đã cứu cô hai người đó liền cảm ơn anh rồi rít . Tuy đã đưa anh về nhà nhưng trong làng không ai biết anh là ai nên ít phiền phức

_ à mẹ ơ ! lâu rồi con không về đây . Ở đây có thay đổi gì không ạ ?

Cô nhìn quanh hỏi

_ cũng thế thôi ! à mà con bé Ymika mà con chơi chung nó đã đi lấy chồng rồi

Mẹ cô chợt nhớ ra nên nói cho cô nghe

_ con bé đó như thế mà lại có phúc . Lấy được thằng chồng cũng tốt

Bà cười cười nói , bà tiếc cho con gái mình vì tại cái gia đình khó khăn này mà cô phải như thế

_ à ! mà cháu tên gì ?

Ba cô nhìn qua anh hỏi

_ dạ cháu là Yuki Sohma ạ !

Anh lễ phép nói

_ uhm ! ta nghe cái tên này ở đâu rồi nhi ?

Ông gãi gãi đầu cố nhớ lại

_ thôi cũng trễ rồi ! anh về nhà đi nha ! có gì mai em lại chỗ anh làm

Okomi lo ông sẽ sợ khi biết anh là ai nên đuối khéo anh về

Anh cũng hiểu nên đứng dậy rồi chào ông bà đề đi về

_ haizzz . . . ! mới có làm bạn gái anh mà đã muốn đuối anh đi rồi à ? mai mốt mà làm vợ chắc đuối anh dài dài quá

Anh lăm lăm nhìn gương mặt đỏ au của cô rồi bước vào xe và đi về nhưng trước khi bước vào . . . .

_ Okomi lại đây anh nói này nè !

Okomi liền đi lại

_ kể tại lại đây anh nói nhỏ nói lớn ngượng lắm

Okomi cứ tưởng anh sợ cô mắc cỡ nên liền cúi xuống nhưng nào ngờ anh lại hôn một cái vào má cô làm cô đỏ mặt rồi chạy xe đi mất tiêu

Cuộc sống của anh cứ thế trôi đi , thảnh thơi anh rồi nó đã được một tháng rồi và anh gặp cô cũng đã được một tháng rồi .

Hôm nay cô nói là muốn đến gặp anh có việc rất gấp nên anh chờ cô ở công ty

_ sao bây giờ em mới tới ? định bỏ dối chồng trước khi cưới à ?

Khi thấy cô bước vào anh liền chạy tới ôm cô nhưng lại không thể vì cô đã đẩy anh ra

_ em sao thế ?

Như cảm nhận được điều chẳng lành nên anh liền hỏi

_ em . . . . em . . . em không xứng đáng với anh đâu ! hãy tìm người tốt , hãy tìm một vị tiểu thư cao quý và hợp với anh đi

Nói xong cô liền chạy đi để anh không thấy nét mặt thảm hại của mình và những giọt nước mắt trong suốt và dễ vỡ như thủy tinh ấy

Còn anh thì cứ đứng thừ người ra , khi biết được chuyện gì đang xảy ra thì cũng đã muộn rồi , cô đã đi rồi . . . . .

Ngay sau đó anh cho người đi tìm cô nhưng vẫn không có tin tức , nhà thì đã chuyển đi , nơi làm việc , người thân và những thứ khác như không khí mà biến vào hư vô . . . . .

Trở lại nó và hần sau hai chap vắng mặt nhé !

Còn chỗ nó và hần thì . . . .

Sau một tháng anh nó ra đi thì nó cũng không tốt là bao , tuy nó biết anh ra đi chỉ vì anh thương nó , vì anh không muốn nó đau lòng nhưng nó thật sự không muốn điều đó xảy ra .

Từ ngày anh đi , nó như một người khác . Nó bắt đầu tiếp nhận chức chủ tịch hội đồng quản trị bí ẩn mà bà sắp đặt

Nó bắt đầu làm một người thừa kế mà ông mong muốn , ông rất hài lòng vì những biểu hiện đó nên ông quyết định là . . . . . Hoàng Vũ Diệp phải trở về để còn chính thức thừa kế nữa chứ

Sau khi quyết định , ông và mọi người đã có một kế hoạch . . . . .

Hôm nay như thường lệ , nó đến công ty rất sớm và không bị ai phát hiện như mọi khi . Cứ tưởng hôm nay sẽ đi đến phòng thuận lợi mà không cản trở ai ngờ ông trời lại phụ lòng người , ông đã để nó gặp hần

lúc nó đi ngang phòng hần thì thấy hần đang cầm cúi ký những đồng văn kiện gì đó , trông hần rất mệt mỏi , nó rất muốn giúp hần nhưng . . . . . nó không thể vì bây giờ nó chưa thể lộ diện , nó phải đợi bà ra chỉ thị mới được trở về

trong phòng làm việc của nó . . .

_ Diệp à ! chị đến nè

Hy xách một cái hộp gì đó rất to rồi chạy lại ngồi ở ghế sofa trong phòng làm việc

_ gì thế chị ?

_ Canh đu đủ hầm sườn

Hy cười tươi rồi múc cho nó một bát và mình một bát

_ em định sao ? chị muốn hai người phải hạnh phúc ! nếu không chị sẽ dành . Năm đó em đi vì chị , chị rất cảm ơn em

Cô nắm lấy tay nó cảm ơn

_ chị em cả mà ! em nên làm

Nó cười vui vẻ

_ à mà Trang sao rồi ?

Nó nhìn chị hỏi

_ à ! hôm qua nó mới tìm chị nè ! nó hỏi chị có tin gì của em không nên chị kêu nó hôm nay đến công ty . chắc sắp tới rồi đó

Hy vừa nói hết thì có người gõ cửa

_ ai ?

Nó hỏi lạnh lùng và bỏ chén canh xuống

_ Điệp. . . . . Điệp phải không ?

Trang nói lắp bắp qua loa

_ trang ?

Nó hỏi

_ không nhận bạn bè hả ? bà ra đi bao lâu bà biết tui nhớ bà lắm không ?

Trang nhẹ nắc một cái

Cửa mở ra , Trang liền bước vào và ôm chầm lấy nó

_ bà ác lắm ! bà biết tui đợi bà mãi không ?

Trang dụi dụi mắt nói

_ thôi mà ! dù gì tôi cũng về rồi

Nó nhẹ nhàng khuyên

_ sao không cho anh ấy biết ?

Trang hỏi nó khi cô bình tĩnh lại

_ chuyện này. . . . chuyện này. . . . .

_ vì bà không cho nói , bà muốn Điệp phải làm tốt tập huấn

Hy thấy nó không trả lời được nên trả lời

_ vậy tại sao năm đó bà đi nhanh vậy ?

Trang hỏi

_ vì năm đó ông bắt anh Vỹ đi và buộc chị phải làm mọi cách để cho tui đi Mỹ nếu không sẽ cho anh Vỹ chết nên. . . . .

_ nên mới đi mà không nói gì ?

Trang liền nói tiếp

_ nhưng mà Điệp à ! chị nghĩ hạnh phúc là do mình tự nắm lấy , không ai có thể ngăn cản em lúc em ở cạnh Vũ đâu ! hãy nắm bắt đi

Hy khuyên nó nên gặp hấn

_ đúng đó

Trang phụ họa thêm

_ nhưng mà. . . . .

Nó lưỡng lự

_ mọi chuyện do em quyết định

Nói rồi cô bước đi và dẫn Trang theo

_ mình nên gặp không ? hay là mình nên thử lòng Vũ ? cơ hội tốt đây !

Cô cười nhẹ rồi ngồi xuống và tiếp tục công việc dở dang

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Một ngày làm việc mệt mỏi cũng đã hoàn thành .

Hắn thì sau khi hoàn thành công việc liền đi bar để khi say sẽ không nghĩ tới nó nữa

Còn nó thì quyết định quay trở về và đối diện với con tim mình , quay về để làm đúng theo con tim mình và không theo ý bà nữa nên khi tan làm nó liền chạy xe thẳng về biệt thự Đen , nơi mà anh đang ở

Tại quán bar Tigon . . . .

_ chào anh ! lâu rồi không gặp

Một cô gái mặc đồ rất hot đi lại chỗ hắn

_ xin lỗi !

Một tên mặc vest đen đi lại chặn đường cô gái đó cho hắn đi

Hắn bước vào một căn phòng ở cuối quán , trước cửa của căn phòng đó có đề chữ cấm to tướng , hắn lấy một cái thẻ quẹt ngang rồi bước vào trong và ngồi xuống ghế

_ tại sao lại bỏ anh ?

Hắn ngồi dựa lưng vào ghế và bắt đầu uống rượu

Ở Biệt thự Đen . . . . .

Nó bước vào nhà làm mọi người phải chú ý , những tên cảnh vệ liền chạy ra chặn đường nó

_ thưa cô ! người ngoài không được vào ạ !

Một tên cảnh vệ cúi đầu nói

_ tôi là người ngoài ?

Nó nhìn người đó hỏi

_ dạ . . . . .

Tên cảnh vệ ấp úng

_ cứ cho tôi vào rồi sẽ biết tôi là ai

Nói rồi nó bước vào trong và mấy tên cảnh vệ cũng không dám cản nó nữa

Khi nó vào trong thì ông và mọi người đang ngồi ở ghế sofa . khi thấy nó thì mọi người đều sững sốt còn ông và bà thì không

_ con chào ông

Nó cúi đầu chào ông

_ ối giờ ơi ! cái nhà này không dám đón tiếp Đại Tiểu Thư Đầu

Con vợ bé của ba hắn chảnh chọe nói

_ xin lỗi cô ! tôi là Đại Tiểu Thư của cái nhà này ai cũng biết nhưng còn cô chưa là cái gì ở đây nên đừng nói chuyện với tôi

Nó nói đồng dạng làm cô ta phải giận run người mà không làm gì được nó vì nó nói hoàn toàn đúng

_ ba ! bố nói chuyện vậy đó . dù sao con cũng là mẹ nó mà

Cô ta quay qua làm nũng với ông nhưng lại bị nó. . .

_ mẹ tôi chết ba tôi chết rồi , nếu cô muốn làm ba mẹ tôi thì mời lên bàn thờ . Còn nếu muốn làm mẹ chồng tôi thì mời cô cho tôi coi cái giấy kết hôn của cô và ba chồng tôi

Nó nhìn cô ta trợn mắt nói , nó bây giờ không như hồi đó nữa , nó không dễ cho cô ta nói nó như thế

Cô ta bị nó làm cho một trận đánh ôm cục tức mà im lặng

_ con nói gì ? con đồng ý. . . . . ?

Mẹ hấn ôm lấy nó hỏi

_ dạ ! con về đây để làm con dâu mẹ đây ạ !

Nó cũng ôm bà thăm thiết

_ bà ơi ! con. . . . .

Nó nhìn qua bà nói

_ bà biết ! bà rất tôn trọng quyết định của con

Bà cười tươi nhìn nó và ông cũng vậy

_ anh ấy đâu ạ ?

Nó nhìn quanh rồi cảm giác hụt hẫng vây quanh nó vì hấn không có ở đây . hồi lúc chiều nó thấy hấn đi về rồi nó mới về nhưng bây giờ lại không thấy hấn như thế này

_ con không cần lo ! nó đi chút về

Mẹ hấn an ủi nó

_ con. . . . con có thể. . . .

Nó nhìn lên lầu , mẹ hấn hiểu nó muốn gì nên liền gật đầu

Nó đi lên cầu thang theo chỉ dẫn của mẹ hấn

Căn phòng của hấn nằm ở cuối dãy , ở ngoài trước có hai chậu cây

Mới mở cửa vào thì cái lạnh lẽo của bóng đêm ôm chặt nó , tuy beey giờ nó đã là một người can đảm và kiên định hơn xưa nhưng cái tật sợ ma vẫn còn nên khi bước vào phòng hấn nó liền chạy tới lại mở đèn

Đèn vừa bật lên thì nó không khỏi bàn hoàn vì căn phòng của hấn toàn là màu đen , một màu sắc u tối và lạnh lẽo , một chuyện đã làm nó phải khóc vì . . . . khắp căn phòng toàn là hình của hấn và nó , ở đầu giường của hấn có một tấm hình rất lớn , trong hình có một cô bé và một chàng trai đang đứng trên đồng cỏ , hai người đó là nó và hấn

Sau khi đi dạo khắp phòng nó cảm thấy buồn ngủ nên bước lên giường nằm không ngờ lại ngủ quên luôn

ở dưới lầu. . . .

_ sao chưa thấy nó xuống nhỉ ?

Trang nhìn lên cầu thang rồi lo lắng nói

_ thưa bà chủ ! tiểu thư đã ngủ rồi ạ !

Cô người hầu đi từ phòng hấn xuống và nói

_ ngủ ở trên giường của thiếu gia ?

Mẹ hấn nhìn cô người hầu bằng ánh mắt gian tà

Cô người hầu nhẹ gật đầu

_ lên đó tắt đèn và đóng cửa lại cho ta

Khi nhận được mệnh lệnh của bà thì cô người hầu liền đi lên tắt đèn

_ sao bác làm thế ? nó sợ ma lắm đó

Trang lo lắng nói

_ nghe bác nè ! lát thằng Vũ về đừng nói gì hết nha

Bà vừa nói dứt câu thì có tiếng xe ô tô chạy vào nên mọi người dừng ngay cuộc nói chuyện

Hấn bước vào với áo quần xộc xệch , đáng đi thì nghiêng qua ngã lại làm mọi người lo lắng

_ con làm gì mà về trễ vậy ? biết mấy giờ rồi không ?

Mẹ hấn bức dọc nói

_ mới có 9h tối mà mẹ

Hấn nói mà không nhìn đồng hồ

_ 9h tối hả con ?

Mẹ hấn nhìn hấn nói

Hấn không nói gì với bà nữa

Hấn liền đi thẳng lên phòng . Khi mở cửa ra thì hấn không phát hiện ra nó vì căn bản hấn không sợ ma nên không mở đèn

Hấn bước thẳng đến tủ quần áo , lấy áo và đi vào nhà tắm còn nó thì cứ nằm ngủ ngon lành trên giường của hấn

Tiếng nước và ánh đèn hắt ra từ nhà tắm làm nó bừng tỉnh , nó ngồi dậy và dịu dịu mắt

Khi thấy một màn đêm bao phủ thì nó liền la lên làm hấn đang trong nhà tắm cũng phải quần nhanh cái khăn rồi chạy ra còn về mấy người ở dưới thì coi như không có gì mà ngồi chơi tiếp

_ chuyện gì ? ai ? ai vào đây ?

Hấn chạy từ trong nhà tắm ra và mở đèn lên rồi nhìn quanh phòng , đôi mắt hấn lướt qua mọi vật và dừng lại ở trên giường . Người con gái mà hấn đợi chờ 5 năm bây giờ đang ở đây , ở ngay trong phòng hấn

_ em . . . . . ! em . . . . .

Hấn nhìn nó xúc động không nói nên lời còn nó thì vẫn chur lấy lại được lý trí liền chạy lại ôm hấn mà khóc

_ em . . . . . ! sao em lại ở đây ?

Hấn cũng ôm nó mà khóc

_ em . . . hức. . . . . hức. . . . hức. . . có. . .

Nó vừa khóc vừa nói

_ nín nào ! nín nào ! anh thương

Hấn dỗ dành nó trong sự ngạc nhiên vô vàn

Hấn liền diu nso ngồi lên giường còn nó thì đã định thần lại được và. . .

_ Á Á Á Á . . . . .

Nó hét ầm lên

_ sao ?

Hắn nhìn nó còn nó thì la ầm lên

_ sao anh không mặc áo ?

Nó nhắm mắt lại và chỉ vào hắn

_ à quên

Hắn nói một câu phủ phàng rồi bước vào nhà tắm thay đồ

Khi hắn bước ra thì nó vẫn ngồi im trên giường

_ sao em lại về đây ? có biết anh nhớ em lắm không ?

Hắn ngồi cạnh nó nói

_ em biết chứ ! em làm vậy là vì chị Hy

Rồi nó kể hết cho hắn nghe

Khi nghe xong hắn liền chạy đi nhưng nó đã kịp nắm hắn lại , hắn muốn đi xuống dưới để ***** cho mấy người kia một trận nhưng may là nó can lại

_ vậy mấy năm qua em ở mỹ ?

Hắn ôm nó vào lòng

_ em ở đó để huấn luyện

Nó gật đầu và trả lời hắn

_ huấn luyện ? vậy em là. . . .

Hắn nhìn xuống

Nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu

_ em đã ở bên anh được một tháng rồi mà anh không biết

Nó cười nhẹ

_ vậy cô gái hôm đó là em ?

Hắn nhớ lại lần gặp nó ở chỗ anh Quân

_ đúng là em đó

Nó quay lên nhìn hắn

Hắn bây giờ đo có chút men say nên đã rất buồn ngủ rồi

Sau khi đắp chăn cho hắn thì nó bước ra khỏi phòng nhưng đã bị hắn nắm lại nên đành ngủ lại với hắn thôi

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

Sáng hôm sau . . . . .

Ánh mặt trời len lỏi vào căn phòng , hần nhẹ nhàng mở mắt và bước xuống giường . Hần lơ mơ bước vào nhà tắm trong tình trạng đang rất là ngái ngủ . khoảng 5p sau khi bước vào trong nhà tắm .

RẦM . . . .

Cánh cửa nhà tắm bị ai kia vô ý làm vỡ những mảnh vụn vung *** khắp nơi

Hần chạy nhanh xuống cầu thang và chạy khắp nhà để tìm hình bóng quen thuộc mà hần luôn chờ đợi

Hần bắt đầu cảm thấy vô vọng , hần đi khắp căn biệt thự ấy mà vẫn không thấy nó .

Phải chăng nó như là con gió chỉ thoảng qua rồi lại bỏ mặt hần ?

_ em nỡ bỏ anh ra đi sao ?

Bắt chợt hần khụy xuống bãi cỏ và la lên

_ anh đang tìm em ?

Một giọng nói dịu dàng vọng lại phía sau hần

_ em . . . . . em không đi ?

Hần quay lại ôm chầm lấy nó

_ em sẽ mãi bên anh vì anh là cây còn em là lá mà ! cây mãi yêu lá nên lá sẽ mãi bên cây không đi đâu hết

Nó cười nhẹ rồi bước vào nhà cùng hần

Hôm nay trong nhà chỉ có nó và hần thôi vì mọi người đều đi chơi hết rồi .

Một buổi sáng bình yên , một buổi sáng chứa đựng đầy yêu thương bao phủ khắp căn biệt thự Đen .

Thời gian trôi mau , ngày ngày bên nhau , ngày ngày hạnh phúc , nó và hần cuối cùng cũng quyết định làm đám cưới . Ba người kia đòi làm một đám cưới tạt thẻ nên họ đang tất bật chuẩn bị cho đám cưới hoàn mỹ

Còn về phần anh Quân thì sau khi nghe nó kết hôn thì lập tức lao vào công việc để có thể sắp xếp về kịp đám cưới , tuy nhiên anh cũng không quên tìm kiếm tung tích của người con gái anh yêu . Còn về lý do tại sao cô rời xa anh thì anh biết hết rồi . tất cả những điều đó phải nói tới con nhi Ayako con dâu yêu của công ty con của anh , cô ta đã nói với cô là : “ cô chỉ là một con nhỏ nghèo hèn thì thế nào anh cũng bỏ cô thôi ! anh là một người giàu có đương nhiên người hôn phối phải là môn đăng hộ đối ” . Sau khi điều tra mọi thứ thì anh đã rút khoảng 70% cổ phần của mình trong công ty làm công ty của tên đó đang sa sút trầm trọng và có nguy cơ đứng trên bờ vực phá sản

Ngày thử áo cưới . . . .

_ anh đẹp không ?

Nó mặc một bộ váy màu xanh biển nhạt , mái tóc của nó vẫn giữ nguyên màu xanh tự nhiên và mắt cũng thế , bộ đồ này toát lên được vẻ hồn nhiên của nó tuy học tiết đơn giản không cầu kỳ như mấy người kia nhưng mang lại một nét đẹp đơn thuần hoa cầm tay của nó thì được nhà hần chuyển từ nước ngoài về , đó là bó hoa có màu xanh dương rất đẹp còn tên thì không biết nữa

Hần không nói gì mà chỉ khẽ gật đầu và bước lại đứng cạnh nó . Hôm nay hần mặc vest màu trắng , có viền đen và một vài họa tiết làm nổi bật vóc dáng cao ráo và vẻ điển trai của hần

Còn Yến thì mặc bộ đầm màu tím , bộ đầm này làm tôn lên nét đẹp huyền bí và lung linh của cô , nhìn cô như một vị thiên thần huyền bí mà chỉ có người có tình mới hiểu được , cộng thêm bó hoa màu tím tỏa ra mùi hương nhẹ dịu làm nao lòng quân tử

Mình cũng huyền bí không kém , anh mặc bộ vest đen với một cái ở xính xắn ở cổ , bộ đồ này làm gọi lên nét bí ẩn của một hoàng tử luôn luôn lạnh lùng nhưng đôi lúc lại mang lại âm áp (thời tiết thay đổi thất thường !)

Trang thì hơi nhí nhảnh tí , cô mặc bộ đầm màu vàng chóc (màu này hơi cấm kỵ chút nhưng vì chiều cô nên không ai nói) rồi mà còn mang đôi guốc cao nữa nên việc đi lại của cô rất khó khăn , nhưng cô vẫn đẹp và dễ thương , cô chọn bó hoa hồng trắng cũng rất đẹp

Ken thì mặc vest nâu viền màu đen , bộ quần áo cầu kỳ của anh làm cho mọi người phải lắc đầu mà công nhận là vợ chồng nhà này thích gây bạo động

Vy thì lại chọn váy cưới màu hồng nhạt , màu tình yêu mơ mộng của Vy , chiếc váy làm tôn lên nét đẹp tâm hồn và nét hồn nhiên của cô , nhìn cô như một cánh hoa anh đào bị gió thoảng thổi bay đến đây , cánh hoa anh đào nhẹ dịu nhưng đầy sức sống , hoa cầm tay của cô là một bó hồng đúng điệu , màu hó hợp với màu váy tạo nét đẹp hồn nhiên hài hòa

Huy mặc vest màu trắng để hợp với váy của cô ,tuy bộ vest không quá cầu kỳ nhưng nét lãng tử vẫn được thể hiện rất rõ

Tất cả mọi người đều chọn được màu áo mà họ yêu thích

Ngày đi đặt tiệc . . .

Nhà hàng mà tụi nó chọn đương nhiên là Royal rồi nhưng có một chút bất đồng ý kiến giữa các cô nàng và các chàng do chiều vợ nên một cuộc chiến vô mồm đang diễn ra

_ làm đám cưới riêng đi !

Trang la lên

_ muốn thì làm riêng ! làm chung rồi la om xòm hoài

Hắn cãi lại Trang

_ làm gì mà rống ghê thế ?

Ken la hắn

_ ê ê ! coi lại vợ mấy người đi nha !

Huy cũng thấy bất bình nên chen vô

_ sao nào ?

Ken cãi lại

_ cả ba cô ai cũng chọn màu lễ đẹp hết á ! còn vợ chồng hai người muốn chọn màu nổi thì cứ đi chỗ khác mà làm

Mình cũng góp vui

_ màu gì mà u tối muốn chết ! người ta chọn màu đẹp chết mà chê hoài

Trang cố gắng gân cổ lên cãi

_ con người ta chọn màu trang trí vừa đẹp vừa trang nhã lại vừa không kị hoặc có ý nghĩa gì gọi là xấu cả còn mấy người thì sao ? nhìn kỹ lại cái màu đó đi !

Yến chịu không nổi tính ngang bướng của Trang nên đành nói thẳng

Chuyện là ba cô gái nhà ta nó , Vy , Yến nói là ba cô sẽ chọn màu cho hoa , bàn tiệc và rèm còn lại bao nhiêu cho Trang quyết định tất vì các cô nghĩ là Trang biết suy nghĩ màu nào hợp nên mới giao hết ai ngờ cô lại chọn màu nền là một màu vô cùng cấm kỵ trong đám cưới đó là màu vàng chóe (mình chỉ nghe nói là màu vàng thì không nên có mặt trang đám cưới thôi còn ý nghĩa thì không biết nha) và thế là họ cãi nhau , bất đồng quan điểm ở một chỗ nữa là ba cô kia muốn có một đám cưới với ý nghĩa riêng nên chọn màu chủ đạo là màu tím (màu của chung thủy) còn về hoa cưới thì chọn hoa cát tường tím , như ý hồng và hoa hồng đỏ với ý nghĩa là chung thủy, thành thật và thủy thiết như sắc hoa vậy (tím , hồng , đỏ) còn tên ghép lại là cát tường như ý , còn về rèm thì cũng có màu tím nhưng làm bằng vải the và một vài thứ lặc vật khác như : chén , đĩa , thảm . . . là màu trắng với ý nghĩa là sự trong trắng và chân thành của tình yêu . Sau khi chọn xong mọi thứ thì một người tổng kết đám cưới và cahcs trang hoàng thì có ý nghĩa là : “ tình yêu chung thủy , không lợc lừa mà luôn chân thật , bền lâu và thủy thiết , cuối cùng là tình yêu trong trắng không ghen tuông đố kỵ ”

Nhưng ý kiến đó đã bị Trang từ bỏ một cách phù phàng và bác bỏ mọi thứ

_ không nói nữa ! đi về !

Ba chàng trai nóng giận và lôi ba cô vợ đi ra luôn

Trước khi đi ba người đó còn dặn là . .

_ 3 chung 1 riêng ! ba cô gái này chọn sao thì làm vậy đi ! còn hai người kia sao tôi không cần biết

Ông quản gia gật đầu rồi bước đi chuẩn bị

Sau đó ba người này đi đặt bánh , đi làm nhẫn cưới , đi chọn nơi hưởng tuần trăng mật đều không kêu Trang và Ken theo

Còn về phần của Ken và Trang thì bị người lớn la xối xả cho một trận vì dám chọn cái màu chia ly ấy còn nữa còn dám cãi với ba đứa kia nữa nên hai người đó đang đi năn nỉ ba người kia , Trang thì năn nỉ được ba nàng rồi vì dù sao cũng là bạn mà nhưng còn ba chàng thì cứng như sắt nên Ken rất cực

khổ mới năn ni được

Nhưng Ken và Trang đầu chịu để cho sóng yên biển lặng khi họ biết tại nó đặt chuyến hưởng tuần trăng mật cùng một chỗ do ba cô kia chọn đó là đảo JeJu thì họ liền đòi đi chỗ khác và một cuộc nội chiến lại xảy ra tiếp tục

_ mấy người muốn đi đâu thì đi chứ mắc mớ gì mà phải đi theo tui rồi la ?

Huy bực dọc nói

Và thế là hai người kia đặt chuyến du lịch tại đảo busan (đi vậy cũng đi , người chường có khác)

Ngày làm lễ cưới. . . .

Hôm nay là ngày trọng đại nhất đời bốn người con gái đang ngooiđ đây , ngày hôm nay là ngày kết tinh của những gian nan , cực khổ và hiểm nguy cuối cùng bờ bến yêu thương cũng đến chỗ các cô gái này . . . .

ở chỗ nó . . . . .

_ anh sẽ yêu em mãi mãi chứ ?

Cô bé hỏi cậu bé

_ cho dù là em có quên anh hay anh không còn trên trần gian này đi chăng nữa thì anh vẫn bên em

Cậu bé ôm cô bé đó và nói

Nó đang nhớ lại cái ngày mà anh và nó gặp nhau trên dòng suối ấy , dòng suối định mệnh của hai người

Nó cười nhẹ rồi bước lên chiếc xe đang chờ ở cửa

ở chỗ Yến . . . .

_ anh là ai ? sao lại ở đây ?

Yến bực dọc nói với người con trai đó rồi bước đi nhưng . .

_ tôi yêu em ! dù em có lạnh lùng đến đâu thì tôi cũng yêu em !

Người con trai đó chính là Minh , người mà cô yêu bây giờ

Nói rồi người con trai đó chạy đi mà chỉ để lại cho cô sự ngạc nhiên và một thanh socola ngọt lịm làm cô rất xúc động

_ đúng là oan gia ! gặp ngay người điên

Cô đứng đậy và bước đi

Yến bất chợt cười nhẹ , cô và anh gặp nhau như thế đó . lúc đó cô còn nói anh là oan gia nữa chứ , vậy mà người cô lấy bây giờ lại là anh

Chấm dứt suy nghĩ ấy cô liền bước ra xe và đi đến nhà thờ cùng cha

ở chỗ Vy. . . . .

_ anh làm cái gì thế ?

Vy la lên và nhìn chăm chăm và người con trai đang đứng cạnh cô

_ làm gì đâu !

Chàng trai đó nhẹ nhàng nói sau khi đẩy cô xuống dưới suối nhân tạo , cũng may là hôm đó suối không nhiều nước chứ nếu không là nhặt xác Vy rồi

Vy tức khí liền kéo anh xuống cùng và hậu quả là hai người đều ướt

Hai người gặp nhau là thế đó , không gặp nhau trong một buổi tiệc sang trọng hay một nơi lãng mạn nhưng nó lại đem cho cô một ký ức khó quên

Cười nhẹ với cái ký ức vui vẻ đó rồi cô cũng bước lên xe để đến lễ đường

ở chỗ Trang thì. . . .

_ máy còn ăn được nữa à ?

Mẹ Trang khi thấy cô ngồi ăn cơm thì la cô một trận và lôi xõng xọc cô ra xe để đến nơi làm lễ

Tại nơi làm lễ. . . .

Quan khách hôm nay đã đến đầy đủ và có cả những người nó yeeui thương nữa . hôm nay người dắt tay nó là ba nuôi của nó vì ông muốn người nuôi dưỡng của nó được chung vui với con gái của ông

Còn ba cô kia thì đương nhiên là ba ruột dắt đi rồi

À có một tin quen nói là ba của Yến đã cho con ả kia đi ăn mayvif dám gạt ông là con của bà ta là của ông . Ba Yến đã lấy đi hai , người đã nuôi nấng và thương yêu Yến như con gái ruột và Yến rất là thích

Thời khắc chờ đợi của mọi người cũng đã đến

Cả bốn cặp đang đứng trước mặt cha sứ với niềm hạnh phúc vô cùng

Cha sứ bắt đầu hỏi bốn cặp những câu hỏi như trong phim hàn quốc và . . .

_ con đồng ý !

Tất cả đồng thanh nói

_ nghi lễ đã xong ! các con có thể hôn cô dâu của mình

Khi cha sứ nói xong thì bốn chàng trai liền hôn các nàng trong sự reo hò của mọi người

Phần quan trọng nhất trong lễ cưới cuối cùng cũng đến , các cô dâu đang đứng trên bậc thềm của nhà thờ chuẩn bị để thả hoa cưới

Còn bên dưới thì các cô gái độc thân reo hò để giành lấy bó hoa

_ tôi đây !

Bốn nàng dâu đồng thanh nói rồi bốn bó hoa được bay lên giữa không trung

Hoa của Vy , Yến và Trang đã có chủ cả rồi và một trong ba bó đó thuộc về Hy là bó màu hồng

Còn bó hoa của nó thì bay cao hơn và người chụp được đó là một cô gái rất đáng yêu , cô ấy rất giống nó

_ anh Yuki Sohma ! em tìm anh lâu lắm rồi đó

Cô gái đó chạy lại ôm anh còn anh thì vẫn chưa hoàn hồn lại

Người con gái này chẳng phải anh đang tìm kiếm sao ? tại sao cô lại nói là mình đang tìm anh ?

_ O. . . Okomi ! sao. . . sao em. . . ?

Anh nhìn cô xúc động hỏi

_ em đi lấy chồng !

Cô cười tươi nói

_ lấy. . . lấy chồng ?

Câu nói của cô như mũi kim đâm thủng tim anh

_ ừ ! em lấy. . . . . người này nè

Cô nói lấp lửng rồi chỉ tay về anh

_ lấy anh ?

Anh nhìn cô và chợt hiểu ra liền nhấc bổng cô lên và xoay vòng

_ thả em xuống ! mấy đứa em nó nhìn kìa !

Okomi ngại ngừng nói

_ ai vậy anh ?

Nó chạy lại hỏi anh

_ giống Điệp nhi ?

Yến nhìn Okomi rồi nói

_ chào ! chị là chị dâu của em đó ! chị là Okomi

Okomi chào nó

_ vậy là sắp có đám cưới ăn rồi ha ha ha

Tiếng cười vang vọng khắp nơi , tiếng cười mang lại niềm hạnh phúc , tiếng cười báo hiệu một niềm vui , một hạn phúc mới đã đến với ta !

Ngày hôm đó , ngày định mệnh ấy của tụi nó đã thành công viên mãn !

Người có duyên trong thiên hạ rồi cũng thành giai ngẫu !

The end. . .

Trên con đường xa hoa phồn thịnh

Có khi nào bắt chợt ta gặp nhau ?

Trên một thảo nguyên xanh thẳm cỏ

Làm sao ta có thể tìm hoa cỏ đẹp cho riêng mình ?

Trong lòng biển rộng lớn và sâu thẳm

Biết khi nào ta có thể tìm ra một viên sỏi đá nhỏ thuộc về ta ?

Trong 10.000 lá cỏ ba lá

Khi nào ta mới tìm được một cỏ bốn lá nhỏ nhoi ?

Chỉ có người có duyên mới có thể làm những việc đó !

Mình chúc cho mọi người hạnh phúc nha !

Người có duyên chắc chắn sẽ mãi bên nhau !

tình yêu chân thật không bao giờ có cái kết thúc đẹp đẽ và hạnh phúc vì tình yêu chân thật không bao giờ kết thúc

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Ngoại truyện 1

Từng gợn sóng nhấp nhô , từng con sóng đập vào bờ cát mịn . tiếng sóng vỗ ào ạt làm cho con người cảm thấy bình yên . . . .

Cả ba cặp cũng nhau đi dạo trên bờ biển để hưởng thụ cái yên bình này . . .

Họ đến đây vào chiều ngày hôm qua , lúc đó mệt quá nên cả đám nằm sải cánh trên giường không ai đi dạo biển được hết. . .

_ biển thật là đẹp nhỉ ?

Nó kêu lên rồi chạy ra đùa với nước biển

_ biển lúc nào cũng mênh mông và xa hết nhỉ ?

Vý nhìn về nơi chân trời xa nói

_ biển là nơi bắt đầu của tình yêu

Vý chạy lại kéo Huy chạy ra biển

_ các cô ngang vui quá nhỉ ?

Mình nhìn mấy cô nàng đang chơi đùa với sóng nói

_ có vợ không hẳn là ràng buộc

Vũ nằm thành thoi trên cái võng nói

_ đúng đó ! có vợ sướng lắm nha !

Huy đi từ ngoài vào và nằm xuống cái võng

_ có vợ đi chơi lẽ không cô đơn

Mình thêm vào cho xác thực câu nói của Huy

_ có vợ là có con ha ha ha ha

Sau một hồi suy nghĩ Vũ mới phát ngôn một câu làm hai người kia té võng cái đùng

_ thằng điên ! mày đi vs mấy con móng xanh thử coi có không ?

Mình phản một câu khác làm cho Vũ đứng hình

_ chẳng những có con mà còn có cả cái khác nữa ! mua một tặng một luôn

Huy suy nghĩ rồi nói , nét mặt có hơi gian

_ có gì ?

Vũ hỏi hộp hỏi

_ có. . . . HIV không chừng may mắn là có HIV/AIDS luôn đó

Huy cười gian nói

_ mấy người đang nói gì thế ?

Ba cô gái sau một hồi đùa giỡn với sóng cũng chạy vô nằm chơi

_ có gì đâu ! đang bàn chuyện mua một tặng một ấy mà

Mình cười gian nhìn hai người kia

_ mua gì vậy anh ? áo hay trang sức ?

Vý nghe nói đến “ mua một tặng một ” hỏi Huy

_ à . . . à . . . không có gì ! chỉ là đang bàn coi có nên mở chương trình xả hàng đầu năm không ấy mà

Vũ thấy Huy hơi lúng túng nên mới nói đỡ

_ xả hàng đầu năm ? trung thu còn chưa tới lấy gì có đầu năm ?

Điệp ngập ngừng hỏi Vũ nhưng cũng là một điểm nghỉ vấn cho hai người kia

_ thôi anh đói bụng rồi đi ăn nha em !

Mình định kéo Yến đi nhưng chuyện đời là thế . . . . đàn bà ai chả ghen ?

_ mua cái gì ? nói ? có phải là mấy em chân dài không ?

Vy đề Huy xuống hỏi

_ này thì chân dài nè

Huy thừa cơ hội kéo Vy xuống rồi ôm cô ngủ lun

_ anh ! em buồn ngủ

Điệp quay qua dụi dụi mắt nói

_ vậy mình về khách sạn nha !

Vũ thấy thế nên đành dắt cô về vậy

_ vậy thui chia ra đi nha

Mình quay lại nói nhưng mọi người đã đi hết rồi chỉ còn cái cặp đang ngủ ly bì trên võng thôi . . .

ở một bãi biển khác . . . . .

Ken và Trang nắm tay nhau đi dọc theo bãi cát trắng mịn . . . .

_ không biết họ sao rồi nhi ?

Trang buồn hui nói

_ kệ họ ! em mà đi với mấy người đó mất . . . . của mình sao ?

Ken bực tức nói

_ hứ ! tại ai mà em không được đi hả ?

_ ừ thì coi như giúp anh nhé

_ tha anh đó

Nói rồi Trang bước nhanh ra biển , biển đối với Trang là một nơi cực kỳ đẹp

Còn Ken thì đứng đó nhìn về cô vợ thơ ngây của mình

Hai người không phải là muốn làm loạn đâu mà vì một lí do khó nói khác nên Trang đành đi chơi ở Busan với Ken khoảng 1 tuần rồi về Đài Loan gặp mẹ của Ken , với lại nếu như Trang mà đi với ba người kia sẽ lóc chóc lo chơi và kết quả là sẽ mất . . . . (không thể tiết lộ)

Trở lại với Điệp và Vũ. . . . .

Hai người trở về khách sạn và về phòng . .

_ anh bực lắm rồi đó !

Anh hét lên với cô nhưng kết quả là không có chút động đậy gì

_ cười nhau cũng được 3 ngày rồi còn gì ? móng chân còn không được đụng tới là sao ?

Anh càu nhàu nói

Bống . . .

Cô đưa cái chân lên trước mặt anh

_ gì vậy hả ??????????????????

Anh la lên

_ đụng móng chân cái đi rồi im dùm em

Cô thân nhiên nói mà mắt vẫn nhắm

_ anh hể chết nổi rồi

Câu nói ấy vừa dứt thì cũng là lúc hành động của anh

Nhưng rất may là cô biết trước chuyện đó nên đã lẩn qua một bên và hậu quả là ai kia bị đập cái mặt sáng sủa xuống cái đầu giường bằng cây chính cống

Còn về Yến với Minh thì ăn xong là . . . . . chạy đi mua sắm để làm quà cho ba rồi . nói về ba Yến thì ông rất là thương Yến nên mới thôi bà vợ bé kia và cưới người mà ông nên cưới nên bây giờ Yến mới có một gia đình tốt đẹp

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Ngoại truyện 2

Con gió nhẹ nhàng thổi qua từng hàng dừa xanh làm chúng rung động , tiếng sóng biển ào ạt , ánh mặt trời đỏ chói và dần khuất ở phía xa. . .

Hắn và nó đang đi dọc theo bờ biển , tâm trạng rất tốt nên hai người đã đi ra đây hóng mát còn hai cặp kia thì đi mua sắm một ít đồ ,. . . .

Từng cặp , từng cặp tình nhân nhẹ lướt qua họ , hắn cảm thấy ghen tỵ với mấy người đó vì họ có thể hôn nhau còn hắn thì sao nào ? mỗi lần định hôn nó thì nó đều né tránh , thế là sao chứ ? . . . .

Hắn suy nghĩ một hồi rồi cười gian nói :

_ chúng ta đi uống một ít đặc sản nào !

Cô ngây ngô hỏi :

_ đặc sản ? là kim chi hay sushi ?

Anh cười gian trá nói :

_ rượu bok bun ja joo (Phúc Bồn Tử hay Bokbunja ju) (*)

Cô tỏ ra thông minh nói :

_ anh làm như em ngu vậy đó ! uống say để anh làm . ừ . . . ừ . . . ừ . hà ?

Anh cười không thành tiếng nói :

_ ối trời à ! rượu đó được làm từ trái cây nguyên chất đó chị hai , rượu đó như rum vậy đó ! (ây da ! chị ơi , thiệt ra là còn một công dụng khác nữa đây ! uống có lẽ không say nhưng sẽ là nguyên liệu thay thế thuốc kích thích đấy !)

Cô nghech mặt nhìn anh làm anh muốn té xỉu tại chỗ , anh thật không ngờ cô lại dễ dụ đến như thế , không ngờ bà dạy cô bao nhiêu về rượu mà cô vẫn không nhớ được một ít gì hết . đúng là một cái lợi cho anh mà. . . .

Hai người cùng nhau đến một nơi bán đặc sản của hàn quốc . . . .

Nơi đây không những bán một mà là rất nhiều loại rượu khác nhau như : rượu sâm tươi , rượu vang hoa cúc , rượu Phúc Bồn Tử , rượu soju , ...

Anh chọn 6 chai rượu “trái cây” cho hai cặp kia rồi liền kéo cô về khách sạn . . . dọc đường đi cô luôn suy nghĩ điều gì đó mờ ám của chai rượu

Khi đến khách sạn và nhận phòng xong thì cô không ngần ngại hỏi anh :

_ lúc này người bán rượu nói thế là sao anh ?

Anh cười cười nhìn cô rồi lại cười cười . . . anh nói :

_ nói gì nào ? anh có nghe đâu !

Cô bực dọc nói với anh :

_ bà ấy nói vậy nè : “ chúc cô cậu có một đêm tuyệt vời ! ” đó ! thế đó

Anh cố gắng nhịn cười nói :

_ thôi thôi ! để anh đưa cho hai người kia rồi về mình uống ! uống xong thì biết ngay chứ gì !

Cô cũng không nói gì thêm đành phải đợi anh về rồi cùng uống vậy . . . .

Còn anh thì đem cho hai người kia , phần Huy thì anh chỉ cho một chai thôi vì anh biết là Vy không hề biết uống rượu mà , còn về Minh thì hơi vất vả với Yến nên có lẽ phải cần đến hai chai phòng khi cô nàng nóng giận quá hất hết ly rượu . . . . sau khi “chỉ dạy ” cho hai người kia xong thì anh cũng trở về phòng để thực hiện “ chiến dịch ” . . . . .

Cạch . . .

Anh bước vào trong và cảnh tượng anh nhìn thấy là . . . . cô vợ bé bỏng của anh đã nốc gần nửa chai rượu trái cây ấy . .

Anh liền chạy lại giật chai rượu :

_ em làm gì vậy ? sao không đợi anh về ?

Cô cười ngây ngô nói (thấm rượu rồi đây mà) :

_ chào anh ! chồng yêu

Như hiểu được chuyện gì đã xảy ra với cô vợ bé bỏng nên anh khẽ cười gian rồi nói :

_ chào em ! honey

Nói xong anh liền cầm chai rượu lên và nốc một hơi hết cạn chai , cẩn thận khóa cửa phòng và điện thoại xong thì cũng là lúc rượu có tác dụng với cô còn anh thì uống một tý chả là bao hết (coi bộ ông này cũng ghê !) . . .

Người cô bây giờ bỗng nóng lên và có cảm giác rất lạ , nói chính xác hơn là . . . . cô muốn . . . . hôn . . . .

Anh nhìn cái thân hình nhỏ nhắn đang nằm trên giường mà thân thể thì lại không được yên ả rồi cười ranh mãnh và tiến về phía chiếc giường .

Khi anh đến gần thì cô ngồi bật dậy và choàng tay qua cổ anh sau đó thì . . . . . vật anh xuống giường và hôn anh kịch liệt . . . . những động tác ấy của cô đã làm kích động đến những dây thần kinh của anh làm anh rất là nóng , thân nhiệt của anh có thể đã lên đến mức độ cao . . .

Chịu không nổi cái dụ dỗ của cô vợ nhỏ nên anh đã chuyển từ thế bị động sang chủ động và bắt đầu hôn cô , một nụ hôn nồng cháy kéo dài đến hơn 5 phút thì anh cảm thấy là người con gái này đã nín thở nên đành buông bỏ môi của cô ra . . . . nhưng không dừng lại ở đó , anh còn chu du khắp thân thể cô và cuối cùng là trên thân thể hai người không còn một mảnh vải nào , hai người cứ như thế mà đùa giỡn với nhau . . . . (hi hi ! cái này mình ăn cắp bên mấy cái ngôn tình ấy ! mọi người mà có thấy giống truyện nào thì đừng la nhé !)

Màn đêm như là một bức màn che cho hai người , trên trời bây giờ đang có những ngôi sao đang chiếu sáng lấp lánh như đang cười trộm hai người và mặt trăng thì đang chiếu sáng một ánh sáng nhẹ nhàng như đang e thẹn bởi cảnh ấy , một khung cảnh vô cùng mờ ám . . . .

Bên dưới bầu trời đêm ấy thì hai thân thể vẫn hòa quyện vào nhau , họ như một đôi sam vậy cứ quấn lấy nhau không rời . . .

Sau khi đùa giỡn với nhau xong thì hai người đã nằm ngủ một giấc thật ngon , cô đang dúi đầu vào ngực anh mà ngủ . . . hơi thở ấm áp , bờ ngực rộng rãi của anh làm cô cảm thấy an toàn và hạnh phúc . . . .

Còn ở một căn phòng khác thì có hai con người đang quấn quýt bên nhau , người con trai đang dang rộng vòng tay ôm người con gái và trên môi người con trai ấy có một nụ cười mãn nguyện với những việc làm vừa rồi . . . còn ở dưới sàn thì quần áo của hai người đang nằm khắp nơi . . . và hai con người ấy là Yến và Minh . . . .

Tại một căn phòng khác . . .

Ánh đèn mập mờ cũng như khung cảnh hiện tại vậy . . . .

Trên giường , có hai người đang làm chuyện mờ ám với nhau . . . những cơn gió nghịch ngợm đang làm tung tấu màn lên để những ánh sao có thể nhìn lên hai người ấy . . . .

Người con gái thì nét mặt ửng hồng và có chút ngại ngùng còn người con trai thì nhìn nét mặt không cũng biết là anh đang rất là sản khoái tinh thần . . . . hai con người cứ thế mà quyện vào nhau . . . . .

Sáng hôm sau . . . . .

Ánh mặt trời đang chiếu sáng trên biển báo hiệu là một ngày chài lưới bội thu của dân chài lưới . Những người đi chài lúc khuya thì bây giờ đang cập bến và vận chuyển những chiến lợi phẩm của mình đem bán . . . một vài chú bé chạy ríu rít đến bên những chiếc thuyền ấy để nhận những món quà từ cha , chú hoặc anh của chúng . . . một khung của vùng biển lúc này rất đẹp và yên bình. . .

Trong khách sạn thì vẫn như thế , hai con người ấy vẫn đang mơ một giấc mơ đẹp , cô thì vẫn nằm trong vòng tay ấm áp ấy còn anh thì hưởng thụ mùi hương thoang thoảng rất thơm từ mái tóc của cô. . . khung cảnh vẫn yên bình. . . . . (câu nói này có ý nghĩa riêng đây)

Khoảng 2 tiếng sau . . . . .

_ AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Một tiếng la thất thanh vang lên làm anh phải bừng tỉnh

_ chuyện gì vậy em ?

Cô nhìn anh rồi . . . véo vào vai anh thật mạnh . . .

_ au ! em làm gì vậy ?

Anh giận dữ nói

_ anh . . . anh . . . tối qua. . .

Anh cười nhẹ rồi đem cô vợ bé bỏng vào lòng nói bằng giọng rất ấm áp :

_ có sao đâu ! anh đã cưới em rồi mà . . . không lẽ để em ở đó để lòng kính bỏ vào tù chừng à ?

Cô e thẹn vui đầu vào ngực anh và ôm anh thật chặt . . .

Còn ở bên hai phòng kia thì khác. . . .

ở phòng của Yến thì . . . . cô đang lấy gối đánh anh còn anh thì. . . . do bị gối đánh trúng đầu nên. . . cứ ngồi cười như điên . . .

ở phòng Vy thì một khung cảnh yên bình không thể tả. . . Huy thì đang mặc chiếc áo lông màu đen và nhâm nhi tách cà phê còn Vy thì đang cuộn tròn trong chăn với nét mặt cực kỳ baby. . . .

và mọi chuyện coi như đã xong , đầu đã vào đây còn về phần Trang với Ken thì . . . . rất ư là cực khổ . . . .

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Ngoại truyện 3

3 tháng sau tuần trăng mật . . . . .

Thời gian trôi qua thật mau , tuần trăng mật hoàn hảo của họ cũng đã kết thúc và họ cũng đã đạt được mong muốn trong chuyến đi đó . . . . Vy đã có thai một bé trai còn Yến và Diệp thì có một đôi long phụng (long phụng thai , song sinh trai gái) . . .

Tại biệt thự Xanh đang rộn ràng vì . . . .

Yến hét lên :

_ tại sao chứ ?????????? tui muốn một cặp gái cơ !!!!!

Còn Vy thì :

_ anh Huy ơi ! em không chịu đâu ! em muốn long phụng thai cơ !

Còn Diệp thì :

_ anh ! con mình tên gì nhỉ ?

Minh cười ngu ngơ nói với Yến :

_ nếu vậy thì em bỏ con đi !

Còn Huy thì :

_ anh mệt rồi đó ! em có biết em ồn lắm không ? con mình là cái gì cũng được hết !

Còn Vũ thì :

_ thật là ô nhiễm âm thanh mà ! . . . . . Điệp ! đi lên lầu cho anh ! anh không muốn sau này con ồn ào (có thể gọi là nói nhiều)

Huy quay qua la Vũ :

_ mày nói vậy đó hả ?

Vũ thản nhiên trả lời :

_ vậy đó giờ

Minh lắc đầu nhìn Vũ rồi lại quay sang Huy :

_ con mày là thú hoặc là cái gì khác cũng được hả ?

Vy la âm lên :

_ không chịu đâu con nói là con thèm ăn kem chuối kia !

Yến đang uống nước bỗng phun hết vào mặt Minh rồi cười âm thầm nói :

_ con bà biết ăn kem chuối thì con tui biết ăn “vịt quay Bắc Kinh”

Minh lau mặt rồi khổ sở nói :

_ vậy giờ là con đòi hay em đòi vậy Vy ?

Huy nhìn qua Yến nói :

_ ê ! chồng em sao không hỏi em mà hỏi vợ anh vậy ?

Yến nhìn Minh một cái rồi nói :

_ vì đứa con trong bụng Vy có thể là của anh ấy

Phụt. . . . .

Lần này người phun nước là Vy :

_ bà nói gì vậy hả ?

Yến ngu ngơ vô tội vạ nói :

_ tại chồng bà hỏi mà không dám nói nên tui nói thay ! . . . . . thui mình đi dạo đi anh

Nói xong Yến liền kéo Minh đi

Vũ cũng đứng dậy kéo Điệp lên lầu và. . . .

_ em ngoan ngoãn ở đây cho anh ! không được ăn kem , ăn mấy thứ bậy bạ ! anh đi làm đây

Nói rồi anh bước ra và. . . .

Cạch. . . .

Cô liền chạy ra và. . . . .:

_ Ngô Hoàng Vũ !!!!!!!!!!!!!!! anh ác vậy ? sao dám khóa cửa hả ? cho vợ con anh đói chết hả ?

Từ bên ngoài anh nói vọng vào :

_ không chết đâu ! anh có bỏ đồ ăn ở trong phòng rồi đó là những thứ em ăn được đó

Cô liền nhìn quanh và mắt cô dừng lại tại cái tủ lạnh cao to trong phòng , cô liền bước đến đó . . . .

Cạch. . . . .

Cách cửa vừa mở ra thì cô cảm thấy mình yêu chồng mình biết bao nhiêu vì trong đây có rất nhiều loại trái cây mà cô thích như táo , dâu , nho toàn là đồ tươi mát nhưng bên ngoài cửa tủ có ghi số lượng cô được ăn và hình phạt nếu cô ăn vượt quá mức quy định và càng bất công hơn nữa là cô chỉ được ăn hai quả táo , một chùm nho và một ít dâu thôi

Còn ở dưới lầu thì . . . . .

Bây giờ trong nhà chỉ còn một mình Vy thôi vì Huy , anh và Minh đều đi làm hết rồi còn Yến thì về nhà ba của cô ấy chơi rồi . . . . trong đầu Vy liền nảy ra một ý và. . . .

_ đi à ! đi có chìa khóa của phòng chị hai với anh hai không ?

Di Hai hỏi Vy :

_ chi vậy cô ? cậu chủ dặn là. . . .

Cô liền cướp lời :

_ bà đừng lo ! con chỉ vào chơi với chị ấy thôi ! nha bà. . . . .

Bà Hai thấy nét mặt cầu xin ấy của Vy thì không đành lòng nên đành lên mở cửa cho cô vào trong

Trên phòng Điệp . . .

Cạch. . . . .

_ chị hai ơi !

Vy chạy vào kêu Điệp

Cô quay ra và nói :

_ sao em vào đây được vậy ?

Vy cười tươi nói :

_ xin đi hai cho vô

Điệp liền kéo Vy ngồi xuống :

_ đọc truyện không ? có truyện mới này ! hay lắm

Vy liền ngồi xuống rồi nói :

_ em không thích mấy cái đó đâu ! hay là mình coi phim nha

Lúc hai người đang nói chuyện thì chuông điện thoại của Điệp liền reo lên :

_ gì vậy anh ?

Bên kia có vẻ hơi nóng nãy nói

_ anh không muốn con anh bị ảnh hưởng bởi cái loại phim kinh dị đó

Vy bức bối nói :

_ cái gì mà kinh dị chứ ? phim hàn quốc có mấy diễn viên đẹp chết

Vũ từ đầu dây bên kia la ầm lên :

_ mày có ra khỏi phòng tao không hả ?

Và thế là Vy đáng yêu nhà ta phải thui thủi đi ra khỏi phòng còn Diệp thì ngồi một mình trong phòng đọc truyện mà lòng cứ thấp thóm lo âu vì không biết tại sao anh có thể biết hết mọi hoạt động của cô chứ ?

THE END

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Băng Và Công Chúa Nụ Cười* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.